

መጽሐፈ ኦርታዎን

የእመቤታችን ምስጋና (በአጣርኛ)

የአባ ጊዮርጊስ ዘጋስጫ ድርሰት (በ14ኛው ክፍለ ዘመን የተደረሰ)

አርጋኖን የአመቤታችን ምስጋና

ዘሰኑይ ክፍል ፩

፩. ባለመለየት ሶስት ፣ በተዋህዶ በአኗኗር (ባላቀወር) አንድ በመለኮት ትክክል ከሰውና ከመለከትም ዘንድ አንድ ሰግደት በሚሰገድለት በአግዚአብሔር ስም አምነን ይህንን አርጋኖን የሚባል የምስጋና መጽሐፍ እንጽፋለን።

፪. ይኸውም የምስጋና መሰንቆ የቅዳሴም እንዚራ። አምላክን የወለደች በዕብራይስጥ (ማሪሃም) የተባለች መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ የሌለባት በረከተ ሥጋ በረከተ ነፍስን የምታሰጥ የአመቤታችን የማርያምን ድንግልናዋን የማድነቅ መጽሐፍን እንጽፋለን።

፫. ክብርንና ገናንነቷንም የመናገር ስሟንም የማክበር ቅድስናዋንም የማመስገን ለንግሥትነቷም መገዛት እንዲገባ የሚናገር መጽሐፍን እንጽፋለን።

፬. አምላክን የወለደች አመቤታችን ይኸችውም የወርቅ መሰላልናት ከሚያሰጥመውም ባሕር ማዕበል ሞገድ የተነሣ የማትነቀነቅ።

፭. መልካቆቿም በሦስቱ ሥላሴ የተሸረቡ ገመዶች ናቸው አይቁረጡም (ይኸውም) ይኸችውም ደግሞ ከነፋሳት ኃይል የተነሣ የማትነቀነቅ በጭንጫ ላይ ያለች የዕንቁ ባሕርይ ምስሶ ናት። እርሷንም የተጠጋ መውደቅ መሰናከል የለበትም።

፮. አቤቱ የልቡናየን ደጅ ክፈት መንፈሳዊው ርግብ መንፈስ ቅዱስ በየዋህነቷ በርግብ ስለ ተመሰለችው የአመቤታችንን ምስጋና ኃይለ ቃሉን ያሳስበኝ ዘንድ እንዲገባ።

፯. አቤቱ የጀሮየንም መስኮት ክፈት ከመንፈስ ቅዱስ አንደበት የሚሰማውን የድንግልን የምስጋናዋን ሹክሹክታ ያደምፅ ዘንድ።

፰. አቤቱ ሆይ ያይኔን ጽጋግ ግለጽ የብርሃን እናቱ የምትሆን የአመቤታችንን ምስጋና ምሥጢሩን አመለከት ዘንድ።

፱. ዳግመኛም እንደበቴን ክፈት አቤቱ ለአግዚአብሔር እናት አመቤታችን ለድንግልናዋ ምስጋና።

፲. የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ያቃጠለውን የኦሪትንና የነቢያትን መጻሕፍት ቃል አጽፎ አስኪጨርሶ ድረስ ዓርባ ቀን ሙሉ ሳይሰወርበት የዕዝራን እንደበት የገለጽህ ሆይ እኔንም ደግሞ እንደሱ አርዳኝ። የአብ ሙሽራ የምትሆን የአመቤታችንን ምስጋና ለመጻፍ እንድጀምር ዕዝ ፣ ፯ ፣ ፮።

፲፩. ጀምሮ ከመተው አድነኝ አቤቱ እርሱንም ለመፈጸም አሰልጥነኝ ከንፈሮቼንም እንደ በገና አድርጋቸው ለሚሰሙት ያማረውን የተወደደውን ምሥጢር እንዲናገሩ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ይቃኛቸው።

፲፪. እንደበቴን እንደ መሰንቆ አድርገው በጎውንም ያማረውን የተወደደውን ዘፈን እንዲያቀነቅን የመንፈስ ቅዱስ ድኅንነፃ ይደርድረው የሚያዳምጡትም እርሱን በመስማት ፈጽመው ደስ ይሰኙ።

፲፫. ሐሳባቸውም ወደታች ያይደለ ወደላይ ይመሰጥ ጽድቅንም ያስቡ። ኃጢአትን ያይደለ ጽድቅን

ያስቡ ርኩሳትን ያይደሉ ንጽሕፍን ያስቡ።

፲፬. የዋህነትንም ያስቡ። ሸንገሉን ያይደሉ። ትሕትናንም ያስቡ። ትዕቢትን ያይደሉ ፍቅርንም ያስቡ። ቅንፍትን ያይደሉ።

፲፭. ልባምነትንም ያስቡ። ስንፍናን ያይደሉ። ክብርንም ያስቡ። ጉስቁልናን ያይደሉ። የሰማዩን ያስቡ። የምድሩን ያይደሉ። የማያረጀውን ያስቡ። የሚያረጀውን ያይደሉ። የማይጠፋውን ያስቡ። የሚጠፋውን ያይደሉ።

፲፮. ይህንንም መጽሐፍ የሚያነብ ሁሉ አንደበቱ በመንፈስ ቅዱስ ጨውነት የተጣፈጠ ከማርም ወለለና ከሦከር ምንጭ ይልቅ የጣፈጠ ይሁን።

፲፯. በዚች ጸሎት የሚጸልይ ሁሉ የሕይወት አሳትን በሚዳስስ እጅሽ በረከት የተባረከ ይሁን። የመንፈስ ቅዱስ መግዛም በተዋሀደው አንደበትሽ የተመረቀ ይሁን።

፲፰. ዓምንም ሁሉ በያዙ በሥላሴ እጅ የተባረከ ይሁን። ጸሎቱም ነገር በማብዛት የሚሰማቸው አንደሚመሰሉቸው አንደ ጸሐፍት ፈሪሳውያን ጸሎት አይሁን። ማቴዎስ ፣ ጳጳስ ፣ ጳጳስ ፣ ጳጳስ ፣ - ፲፱።

፲፱. ባባቱ ጆሮ በሉኖሳስ አንደሚናገር አንደተወደደ አንደንድ ልጅ ነገር ይሁን እንጂ። አባቱም የልጁን ነገር በደስታ ለመቀበል ጸጥ ብሎ አንደሚሰማው። አንደሚያዳምጠውም። አንደሁ ደግሞ የሁሉ ጌታ እግዚአብሔር በዚች ጸሎት የሚጸልየውን ሰው ልመናውን ይሰማ።

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ አመቤታችን የተመረጠሽ ድንግል ማርያም ሆይ ፣ አንቺም ደግሞ በመፀኛው በደለኛው ኅዋኦ እኔ በዚች ጸሎት በጸለይሁ ጊዜ ወደ አንደበቱ ነገር ጆሮሽን ዘንበል አድርገሽ ሰሚ። ሰምተሽም ቸል አትበይ። በብሩህ ልቦና በንጹሕ አሳብ ያንደበቴን ነገር ተቀብዬው እንጂ።

፪. ስለኃጢአቴም ብዛት የከንፈሮቼን ድካም አንደ ተናቀ ምናምን ነገር አታድርገው።

፫. አመቤቴ ሆይ ወርቅና ብር የማቀርብልሽ አይደለም። የሚያበራውን ዕንቁም የማቀርብልሽ አይደለም። ያማረውን የተወደደውን ምስጋና ለገናንነትሽ የሚቀርበውን ንጹሐን ውዳሴ ነው እንጂ።

፬. ንግሥት ሆይ የከበረውን ልብስ በፍታውን ነጭ ሐሩን የወርቅ የዕንቁ ጌጥ ፈርጥ ያለበትን ብሩሁን ልብስ የማቀርብልሽ አይደለም። በወርቅና በዕንቁ ስለተሠራው ክቡር ልብስሽ ነፍሴንና ሥጋዩን በፊሽ አዘረጋለሁ እንጂ።

፭. የታላቁ ሊቀ ካህናት አናት ሆይ ኃጢአቴን ለንቺ እናዘዛለሁ ከዚህ ዓለም መቅደፍት ከምድራዊም ጥፋት መሸሻ አንቺን አገኘሁ።

፮. በኃይል ከሚነጥቁ በቅሚያም ከሚገሱ ከዓረብ አንበሶች መሸሻ አንቺን አገኘሁ አውሮቹን ይነጥቃሉ ለጠቦቶቹም አይራሩም። አርጊቶቹንም አይምሩም ሁልጊዜም ለመዋጥ አፋቸው የተለቀቀ ነው።

፯. ለነገም ከማያሳድሩ ከዓረብ ተኩላት መሸሻ አንቺን አገኘሁ። አውራውን ይነጥቃሉ ጠቦቲቱን አያስቀሩም ለእናቲቱም አይራሩም ለጠቦቱም አያዘኑም።

፳. ከሰይፍ ስለት ከጦር ሐይት ከፀብ ክርክርም ሁሉ ከፀብም መሣሪያ ሁሉ መሸሻ አንቺን አገኘሁ ከፀላቶቼም እጅ መሸሻ ሰውነቴንም ከሚጠሏት ሁሉ እጅ መሸሻ አንቺን አገኘሁ።

፳፫. በስምሽ ያመነውን ማን ያስፈራዋል። በልጅሽስ ያመነውን ማን ያስፈራዋል። ያንበሳም ጩኸት አንደ ውሻ ጩኸት ይመስለዋል። የነብሮቹም ኃይል አንደ ድመት ድካም ነው።

፳፭. ፈረስም ቢሮጥ አይደርስበትም ጦርም ቢወረወር አያገኘውም የፍለጻም ሐይት አይቁነጥጠውም በደንገያም መወገር ነፋስ እንደሚበትነው ትቢያ ይመስለዋል።

፳፮. የፈሳሽ ውሀም ማዕበል ሞገድ አይበረታታበትም የነፋሳትም ኃይል አያነዋውጠውም የሰውም አንደበት ክፉ ሊያደርግበት አይችልም። ያመፀኛ ከንፈርም አይጉዳውም በተዋቀሰው ጊዜ ልጅሽ ድል አያስነሣውምና።

፳፯. ይህንንም ሁሉ ዐውቁ ለመረዳቴ አንቶን (እሻሁ) ባንቶም በልጅሽም በኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋና ፈጽሜ ደስ ተሰኘሁ።

፳፱. ፍርቅሽም በሰውነቴ አዳራሽነት ፈጽሞ ተዘረጋ እጅግም ከፍ ከፍ አለ በዛም። እንደ ወንዝ ፈሳሽም መላኝ እንደ ግዮን ወንዝ በክረምት ጊዜ እንደ ጤግሮስም ፈሳሽ ባዘመራ ጊዜ። እንደ ኤፍራጥስም ወንዝ በሸት ጊዜ። እንደ ኤፌሶንም ፈሳሽ በጮርቃ (አንጭጭ) ጊዜ።

፳፻. ጉምም በምድር ላይ እንዲጉተት ደመናም በአየር ላይ እንዲረብ እንዲሁ በኔ ዘንድ ሆነ።

ምዕራፍ ፫ ክፍል ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ አንቺም በተድላ በደስታዬ ጊዜ ሽልማት ሆንሽኝ። በኃሤትም ጊዜ ክብ ዘውዴ ሐቲም ቀለበቴ ነሽ።

፪. በሐሳቤም ሁሉ አንቺን አደንቃለሁ። እንዲህም አላለሁ። እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ምን ያህል ጸጋ ክብር ሰጠ።

፫. እግዚአብሔር ከሰው ልጅ የማይተባበሩ ሥስት ልደታትን ተወለደ። እኔም ዐውቁ አደንቅሁ። ባራተኛው እንጂ የበኅ ዕረፍት አላገኘሁም።

፬. አዳም ከሕቱም ምድር የተወለደ በተፈጥሮ ነው። እኔን ግን የጠቀመኝ የለም። ሐዋንም ከአዳም ግራ ጉን ተወለደች እርሷም በተፈጥሮ ነው። ለኔ ግን የጠቀመኝ የለም።

፭. ቃየልም እንደ ሰው ሁሉ በዘር በሩካቤ ተወለደ የጠቀመኝ የረባኝ የለም። ስንኳን እኔን አራሱንም አልጠቀመም። እሊህ ሦስቱ ልደታትም ለማንም ለማን አይረቡም አይጠቅሙም።

፮. ክርስቶስ ግን ያለዘር ያለሩካቤ ከድንግል ተወለደ ለሁሉ የሚረባ የሚጠቅም ሆነ።

፯. ለዚህ ልደት መሰገድ መገዛት ይገባል። ክብር ምስጋና ለዚህ ልደት ይገባል ጌትነትና ገናንነት ኅያልነት ፣ አዚዝነት ፣ አልልታ ፣ ግርግታ ለዚህ ልደት ይገባል።

፳. ይህ ጥበብ ፍልስፍና ዕጹብ ድንቅ ነው። ለዚህ አንክሮ ይገባል ይህም የሥጋዊ ምሥጢር ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። ለዚህ አንክሮ ይገባል። ይህም ሰው መሆን ሥጋ መልበስ እጅግ ዕጹብ ድንቅ ነው።

፳፱. የሔዋን ደኅንነቷ እመቤታችን ሆይ የድንግልናሽ ኃይል እጅግ የሚያስደንቅ ዕጹብ ነው።

፴. የአዳምን መርገመ ሥጋ መርገመ ነፍስ ያጠፋሽለት እመቤታችን ሆይ የማይመረመር ረቂቅ ምሥጢር ባንቺ ተደረገ።

፴፩. አሳትና ውሀም ባንድነት ተሰማምተው መኖራቸው እጅግ ድንቅ ነው የሚያስረውንም ያንበሳ ደቦል ፀዓዳ በግዕዝ በክንዲ እጅግ ድንቅ ነው።

፴፪. ከድንግልም ብላቴና ጡቶች ወተት መፍሰስ እጅግ ድንቅ ነው። በበረትም ለድኅኖች ልጅ የሰማይ ሠራዊት መሰገድ እጅግ ድንቅ ነው።

፴፫. ዓለምን ሁሉ የመላ አምላክም ከበረት ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅሎ መገኘቱ እጅግ ድንቅ ነው። በረት ከጸርሐ አርያም ቁመት ረዘመ ከሰማይም ዳርቻ ሰፋ።

፴፬. ሕዝቅኤል ካየው ሠረገላ ዳንኤልም ካየው ኪሩባዊ ዙፋን በረት በለጠ። ይኸውም አደፍ ጉድፍ ሳይኖርበት ንጹሕት የወለደችው ንጹሕ በግ ነው። በረት ለንጹሐ መሥዋዕት ሽታ መሰብሰቢያ ሆነ።

፴፭. ሰማይና ምድር የማይወስኑትን በረት ቻለው ወሰነውም። በረት የተመሰገነ ነው። የኃያላን ጌታ በውስጡ ተገኝቷልና።

ምዕራፍ ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች እመቤታችን የተመረጠች ድንግል የሰማዩን ሠራዊት አሰገደቻቸው። የዓለም ጌጽ ሽልማት የሁሉ አባት የሚሆን መላእክትን የፈጠረ ጌታ ክርሷ ተወልዷልና።

፪. በረት ተመሰገነ ምድርን በውሃ ላይ ያጸናት አርሱ ስለተጠጋባት ድንግልም የመላእክትን አለቆች ገዛቻቸው በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ እሱ በማኅፀኗ ስለደረረ።

፫. በረት ኪሩቤል እንደሚሸከሙት ዙፋን ሆነ ሰፍራውም እንደ ጸርሐ አርያም ድንግል እንደ አብ ሆነች አንድ ልጅም በጎል ተጥሎ በጨርቅ ተጠቅሎ ተገኘ።

፬. የሴፍና ሰሎሜ በወዲህና በወዲያ ላምና አህያም በወዲህና በወዲያ በበረቱ ጉንና ጉን ባራቱ ማዕዘን በዙፋኑ ቀኝና ግራ በጉንና በጉኑ አራቱ እንሰሶች እንዳሉ።

፭. የሰማይ ሥርዓት በምድር ላይ ተሠራ። ቤተ ልሔም ሰማይን መሰለች ስለ ፀሐይም በቅዱሳን ላይ የሚያበራ ለዘወትርም ጨለማ የማይቃወመው ሳልፈት ጥፋትም የሌለበት ዕውነተኛ ፀሐይ በውስጧ ተገኘ።

፮. የብርሃኑም ክብብ መምለትና መጉደልን ስለሚያፈራርቅ በጨረቃ ፈንታ በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የድንግልናዋም ምስጋና በሁሉ የመላ ነው። ለዘወትርም የማይጉድል እመቤታችን የተመረጠች ድንግል ማርያም ተገኘች ስለ ከዋክብትም መላእክተ ብርሃን ታዩ።

፯. ወደዚህ ማኅበር አንድነት አኖር ዘንድ ማን በከፈለኝ ከመላእክት ጋር እንዳመሰግን ከዋለጅቱም ጋር እንዳደንቅ ከእርኞችም ጋር እንዳገለግል።

ጿ. በረቱንም እጅ እነሣ ዘንድ ማን በከፈለኝ የሙታን ሕይወት የኃጥአንም ንጸሕና የቅቡዋን ተሰፋ የተጨነቁትንም የሚያድን ጌታ ወደተቀመጠበት፡፡

፱. የዓለም ሁሉ መድኃኒት የምትሆን ብላቴና አግረ የተመለሰበቱን ምድር እስም ዘንድ ማን በከፈለኝ፡፡

፲. ይቅርታን የምታሰጥ ብላቴና ጥላዋ ይነካኝ ዘንድ ማን በከፈለኝ፡፡ የብርሃን ልጅ ወደ ሄደኝበት እኩተላት ዘንድ ማን በከፈለኝ የአግረንም ጫማ እሸከም ዘንድ ማን በከፈለኝ፡፡

፲፩. አሁንም ያን ጊዜ በዕብራይስጥ ማሪሃም ከተባለች ከተመረጠች ድንግል ማርያም ጋራ ያን ጊዜ ካሉት አላንስም ሀሳቤን ከዚያ እንዳለሁ አድርጌ አለሁና፡፡

፲፪. በሰጋ አልነበርሁም በመንፈስ ግን አለሁ፡፡ ባነዋወር አልነበርሁም በሃይማኖት ግን አለሁ በገጽ አልነበርሁም በማመን ግን አለሁ፡፡

፲፫. ሳልኖር አራሴን እንዳለሁ ያረደረግሁ እኔ የተመሰገንሁ ነኝ ጌታችን በወንጌል እንደተናገረ እንዲህ ሲል ሳያዩኝ የሚያምኑብኝ ግን የተመሰገኑ ናቸው፡፡

፲፬. እኔ ባሪያህ ስለሃይማኖቱ የተመሰገንሁ ነኝ፡፡ ስለ ዕውነቱ አይደለም ስለ መረዳቴም የተመሰገንሁ ነኝ፡፡ ስለ ንጽህናዬም አይደለም በእግዚአብሔር ስም ስለ አመግኩ የተመሰገንሁ ነኝ፡፡ በናቴም ጸሎት ስለ አመንሁ ንዑድ ክቡር ነኝ፡፡

ምዕራፍ ፮ (ክፍል ፩)

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ እመቤቴ የተመረጠሽ ድንግል ማርያም ሆይ የጸሎትሽ ረዳትነት ጋሻ ጦር ይሆነኝ ዘንድ ወደአንቺ እማልዳለሁ፡፡

፪. የልጅሽ የልዑል ክንዳ ኃይል ለማዳን ይውረድ ተራሮችን የሚፈትታቸው ኃይል በረድኤት ወደኔ ይምጣ፡፡ ጠላቶቼን ይገለብጣቸው ዘንድ፡፡

፫. ሰማዩን እንደ ክርታስ የሚጠቀልለው ኃይል በረድኤት ወደኔ ይምጣ የሚጠላኝን ያስጨንቀው ዘንድ ምድርን የሚያነዋውጥ ባሕርንም የሚዳስስ ኃይል ይምጣ ጸላቶቼን ይዋጋቸው ዘንድ፡፡

፬. በሌጌዎን አጋንንት የሪያዎቹን መንጋ ያሰጠሙ ኃይል ይምጣ ሰውነቴን የሚከራከረትን ያሰጥማቸው ዘንድ፡፡ ጉሙንም እንደ አመድ የሚበትነው ኃይል የኔን ፀብ ክርክር የሚወዳትን ይበትናቸው ዘንድ፡፡

፭. የሚመርቁኝ የተመረቁ ይሁኑ፡፡ የሚረገሙኝ ግን ይረገሙ በልጅሽ እንደበት ሰይፋቸው ወደልባቸው ይመለስ ቀስታቸውም ይሰበር ይሰባበር፡፡

፮. ድካማቸውም ወደ ራሳቸው ይግባ ዓመፃቸውም በራሳቸው ላይ ይውረድ የሚከቡኝን ራስ የከንፈራቸው ድካም ይክደናቸው፡፡ የአሳትም ፍም በላያቸው ይውደቅባቸው እንዳይነሱም መቆምም እንዳይችሉ በመከራ ይጣላቸው፡፡ መዝሙር ፻፵ ፣ ፱ ፣ ፲፡፡

፯. እንደ ምድያምና እንደ ሲሳራ እንደ ኢያቤስም በቂሶን ወንዝ አጠገብ እንዳደረግህ እንዲሁ አድርግባቸው በእንዶር እንደ ጠፉት፡፡ የአርሻም ፋንድያ እንደሆኑት፡፡ አለቆቻቸውን እንደ ሄራብና እንደ ዜብ፡፡ ታላላቆቻቸውን እንደ ዛብሂልና እንደ ስልማና አድርጋቸው፡፡ የእግዚአብሔርን ማደሪያ እንወርሳለን እንዳልት አምላኬ እንደ ትቢያ በነፋስ ፊትም እንደገለባ አድርጋቸው፡፡ በዱርም

አንደሚቃጠል አሳት ተራሮችን አንደሚያነድ ነበልባል። አንዲሁም በዓውሎ ነፋስህ አሳዳቸው በቁጣህም አስደንግግቸው። ፊታቸውንም ኃፍረት ጉስልና ምላው። አቤቱ ስምህን ያውቁ ዘንድ ይፈሩ ለዘለዓለምም ይታወኩ ይደነግጹና ይጥፋ። መዝሙር ፹፫ ፣ ፱ - ፲፮ ።

፱. ማዕዳቸው በፊታቸው ወጥመድ ትሁንባቸው ደጎንነታቸውም ለአሸክላ። ዓይኖቻቸውም አንዳያዩ ይጨልሙ። ወገባቸውም ሁልጊዜ ይናወጥ በላያቸውም መዓትህን አፍስስ የቁጣህም ትኩሳት ይያዛቸው አገራቸውም ምድረ በዳ ትሁን በቤታቸውም የሚኖር አይገኝ። ከተሞቻቸውም በአሳት ይቃጠሉ በኃጢአታቸውም ላይ ኃጢአት ጨምርባቸው። ወደ ጽድቅህም አይግቡ። ከሕያዋን መጽሐፍ ይደምሰሱ። ከጸድቃንም ጋር አይጻፉ። መዝሙር ፳፱ ፣ ፳፪ - ፳፰ ።

፲. ግፍ የሚያደርጉትን አትማራቸው። ማታ ይመለሱ። አንደ ውሾችም ያንጉራጉሩ። ባገርም ይዙሩ። አምላኬ በፀሎቶቹ ደስ ያሰኝኛል። ሕግህን አንዳይረሱ አትግደላቸው። አቤቱ በኃይልህ አቅብዝብዛቸው። አዋርዳቸው። አንተ ጋሻችን ስለ አፋቸው ኃጢአት ስለ ከንፈራቸውም ነገር መርግምንና ሐሰትን ስለ ተናገሩ በትዕቢታቸው ይፀመዱ በቁጣህ አጥፋቸው ከጉቱም አንዲሆኑ አጥፋቸው። መዝሙር ፶፱ ፣ ፭ - ፲፫ ።

፲፩. ኃጢአተኛውን በላያቸው አቁምባቸው በቀኛቸውም ሰይጣን ይቁም። መዝሙር ፻፱ ፣ ፮ ።

፲፪. በተሟገቱም ጊዜ ተረትተው ይውጡ ጽሎታቸውም ኃጢአት ትሁንባቸው። (ቁጥር ፯ ።)

፲፫. ዘመናቸውም ጥቂት ይሁን ሹመታቸውንም ሌላ ይውሰዳት። (ቁጥር ፰ ።)

፲፬. ልጆቻቸውም አባት እናት የሌላቸው ይሁኑ። ሚስቶቻቸውም መበለታት ይሁኑ። (ቁጥር ፱ ።)

፲፭. ልጆቻቸውም ተቅብዝብዘው ይዙሩ ይለምኑ። ከቤታቸውም መፈታት የተነሣ ተሰደው እንጀራ ይፈልጉ ቁጥር ፲ ።

፲፮. ባለአዳም ያለውን ሁሉ ይበርብረው። የደክመበትንም ገንዘቡን ሌሎች ይውሰዱት። (ቁጥር ፲፩ ።)

፲፯. ከዚያም ወዲያ ምሕረት የሚያደርግለት ሰው አያግኝ። ለተጣሉትም ልጆቹ ማንም አይራራላቸው። (ቁጥር ፲፪ ።)

፲፰. ልጆቹ ይነቀሉ። ይቆረጡም በሁለተኛውም ትውልድ ስማቸው ይደምሰሱ። (ቁጥር ፲፫ ።)

፲፱. ያባቶቻቸውም ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት ትታሰብ። የናቶቻቸውም ኃጢአት አትጥፋ። (ቁጥር ፲፬ ።)

፳. በእግዚአብሔር ፊት ሁል ጊዜ ትኑር መታሰባቸውም ከምድር ይጥፋ። (ቁጥር ፲፭ ።)

፳፩. መርገምን ወደልና ትምጣበት። በረከትንም አልወደደምና ክርሱ ትራቅ። (ቁጥር ፲፮ ።)

፳፪. መርገምን አንደ ልብስ ይል በሱ። አንደ ውሀም ወደ ውሰጣቸው ትግባ። አንደ ዘይትም ወደ አጥንታቸው። (ቁጥር ፲፯ ።)

፳፫. አንደሚለብሰው ልብስ ዘወትር አንደሚታጠቀውም ደግ ትሁንበት። (ቁጥር ፲፱ ።)

ጸ፬. ለጸላቶቹና በነፍሴ ላይ ክፉ ለሚናገሩት ከእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋቸው ይህ ይሁን። (ቁጥር ፳፻፮ ::)

ጸ፭. ቁም አቤቱ በቁጣህ በጸላቶቹም ላይ በመግት ከፍ ከፍ በል።

ጸ፮. አቤቱ የሚጣሉኝን ተጣላቸው የሚዋጉኝንም ተዋጋቸው።

ጸ፯. ጋሻና ጦር ያዝ እኔንም ለመዳት ተነሣ። (ቁጥር ፳፻፱ ::)

ጸ፰. ጦርህንም ነቅንቅ። ያሳዳጅቼንም መንገድ ዝጋባቸው። ነፍሴንም እኔ ረዳትሽ ነኝ በለት። (ቁ. ፲፻፲፱ ::)

ጸ፱. ነፈሴንም የሚሹ ሁሉ ይፈሩ ይጉሳቁሉም። ለክፋቴም የሚያስቡ ወደ ኋላቸው ይመለሱ ይፈሩም ቁ ፬፻፲፱ ::

፬. በነፋስ ፊት እንዳለ ገለባ ይሁኑ የእግዚአብሔርም መልእክ ያባራቸው። (ቁ ፳፻፲፱ ::)

፬፩. መንገዳቸው ጨለማና ድጥ ይሁን። የእግዚአብሔርም መልእክ ያሳዳቸው። (ቁ ፳፻፲፱ ::)

፬፪. በድንገት ሞት ትምጣባቸው አርሳቸውም የሰወረት አሸክላ ትያዛቸው። ለጥፋታቸውም ይውደቁባት። (ቁጥር ፳፻፲፱ ::)

፬፫. ነፍሴ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይበላት በማዳኑም ሐሢት ታድርግ።

ምዕራፍ ፮ ክፍል ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ አንቺም ደግሞ በጸላቶቼ አንገት የብረት ዛንጅር አግቢባቸው።

፪. የመለከታቸውንም ድምፅ አክብጅው ደንቆሮም አድርገው። አርሳቸውንም በቀፎ በቅርጫት በእግር ብረት አሠሪያቸው።

፫. በእግራቸው ወጽመድ በከንፈራቸው ልንም ባፍንጫቸው ጉንፋን (ፋሮ) ላኪባቸው።

፬. ለሄዱበትም ወደ አልፈቀዱት መንገድ መልሻቸው። በልቡናቸውም ፍርሃትን መንቀጥቀጥን አሳድሪባቸው መሸበርንና መንቀጥቀጥንም ጨምሪባቸው እንደ ሴቶች ይሁኑ።

፭. ከጽኑ ነፋስ ኃይል የተነሣ ዛፍ ሲንቀሳቀስ ቅጠሉ እንዲረግፍ እንዲበተን እንዲሁ ይሁኑ ባባር በቸነፈር አህልን በማጣት ቅሠፊያቸው።

፮. በሜዳ ሰይፍ ልጆቻቸውን ያጥፋቸው በቤታቸውም ውስጥ ፍርሃት ያስጨንቃቸው። ዘዳግም ፴፪ ፣ ፳፮፻፲፱ ::

፯. አሳት በረድ ረሀብ ቸነፈር ይፍጃቸው። ይህ ሁሉ የእግዚአብሔር የመግቱ ጽዋ በጸላቶቹ ላይ ይውረድ ዕድል ፈንታቸው ጽዋ ተርታቸው ይሁን።

፰. የኔ ግን የባሪያሽ አድል ፈንታየ ጽዋ ተርታየ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹም ይቅርታ ከእስራኤልም አምላክ ዘንድ ፍቅር ሰላም ይሁን።

፱. ሁል ጊዜም ይጠብቀኝ ዘንድ ልጅሽን አደራ በይልኝ። በየሰዓቱም በየጊዜውም ሁሉ ከኔ ጋራ ይሁን ሰውጣ ስገባ ስቀመጥ ስነሣ የማይተኙ ዓይኖቼ የማያንቀለፉ ሽፋሽፍቶቼ በረድኤት ይጠብቁኝ።

፲. የፀናት ቀኑ ከፍ ያለች ክንዳ ከመሰናክል ትጠብቀኝ ያውም ከኃይል ጋራ።

፲፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ሕሙማን የሚያርፋብሽ ዕንጨት ሆይ።

፲፪. ፈጽሞ አግዚአብሔር እንደባረከው እንደ ምድረ በዳ ዕንጨት መዓዛ የፍቅር መዓዛሽ ሸተተኝ ልቡናየንም መሠጠው።

፲፫. የተባረክሽ የሕይወት እንጨት ሆይ የፍቅርሽ ሽታ ከሃይማኖት አበባ የተገኘ የሸቱ ፍሬን እንደ ተመላ የገነት ዕንጨት መዓዛ ሸተተኝ።

፲፬. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ቡርክት የመድኃኒት ዕንጨት ሆይ የፍቅርሽ መዓዛ በቤተ መቅደስ እንደሚታጠን ዕጣን ሽታ ሸተተኝ። ለፍንጫም ደስ እንደሚያሰኘው ። ለሸተተውም እንደሚያምረው።

ምዕራፍ ፯ ክፍል ፭

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ እነሆ የፍቅርሽ መንፈስ አነሣሣኝ። በዕንጨቶች አመሰልሽ ዘንድ።

፪. በእንኮይ ዕንጨት አመሰልሻለሁ ወድጄ ከጥላሽ አርፊአለሁና።

፫. የጎቱም ድንግልናሽም አበባ ለፍንጫዬ ሸተተው። የንጽሕናሽ ፍሬም ለጉሮሮየ ጣመው ። ከናቱ ከልያ አርሻ ሮቤል እንዳገባው እንኮይ ዋጋ (ዘፍጥ ፣ ፱፬ ።)

፬. የያዕቆብ ልጅ ይሳኮር ተጸነሰ። የሥሳኮር ስሙ ግን ትርጓሜው የእንኮይ ዋጋ ማለት ነው።

፭. እንዲሁም ሊቶስጥራ በሚባል ሰፍራ አይሁድ በጠመቁት በማጎፀንሽ ፍሬ ደም ዋጋ ጌታችን መድኃኒታችን ልጅሽ ከተሞሽረባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን መሃይምናን ተፀነሱ።

፮. እንግዲህ ደግሞ የዘይት ዕንጨት አልሻለሁ ያቋቋምሽ ደም ግባት አማረኝ ካንቺ የፈሰሰው በለላን ቅቤም የፊቴ መቀቢያ ሆነ።

፯. የበለስ ዕንጨት ብዬ አጠራሻለሁ አዳም ሰፍቶ መከለያ አድርጎ ዕርቃኑን ስለሠወረበት የበለስ ቅጠል እንዲሁ እኔም ከልጅሽ ጉን ከፈሰሰው ጥምቀት ውሀ ሙሽርነትን ተከደንሁ። (ዘፍጥ ፫-፯ ።)

፰. የነቢዩም የኤርምያስ ደቀ መዝሙር ኢትዮጵያዊው አቤሜሌክ ስለ ለቀመው የበለስ ቅንጣት።

፱. ከመሶብ ውስጥ አኖረው። ጥቂትም ፈቀቅ ብሎ ከዕንጨት ጥላ ስር ፳፮ ዓመት ተኛ ቢነቃም ዛሬውን ተኝቶ ዛሬውን የነቃ መሰለው።

፲. ሙዳዩንም ከፈተ የበለሱንም ቅንጣት አየ። ደሙም ሲንጸፈጸፍ አገኘው ከባሮክም ዘንድ በደረሰ

ጊዜ በንስር አንገት አድርጎ ከመልአክት መጽሐፍ ጋራ ወደ ነቢዩ ኤርምያስ ዘንድ ላከው ተማርከው በባቢሎን ለሚኖሩ ሕሙማን ፈውስ መድኃኒት ሊሆን።

ጊ፩. እንዲሁም በድንግልናሽ ወተት ያደገው የሆድሽ ፍሬ ደም ሲንጸፈጸፍ ተገኘ። በሲኦል ለነበሩ ለጸዮን ምርኮ ቁስለኞች ፈውስ መድኃኒት ሊሆን ተሰጠ።

ጊ፪. የሎሚ ዕንጨት ብዩ አጠራሻለሁ። ሎሚ ያማረ የተወደደ አበባ ያብባል መልካሙን ፍሬ ያፈራል። በጎ በጎ ይሸታል።

ጊ፫. የክህነት ዕፃ አንደወጣበትም ደረቅ በትር ሳይተክል በቤተ መቅደስ ለምልሞ አፅቅ አውጥቶ አብቦ ተገኘ። ሽታው ያማረ የተወደደውን ሎሚ አፈራ። (ዘኁልቁ ፲፯ ፣ ፳ ።)

ጊ፬. እንዲሁም አንቺ በቤተ መቅደስ ዐሥራ ሁለት ዓመት ተቀመጥሽ።

ጊ፭. ያለዘርና ያለሩካቤም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ፀነሽው ። (ማቴዎስ ፩ ፣ ፲፰ ።)

ጊ፮. በሱፍ ዕንጨት አመስልሻለሁ የሱፍ አበባ በሾህ የተከበበ ነው። አንቺም ከዳዊት ሐረግ የተገኘሽ ንጽሕት አበባ የዳዊት ግንድ አጽቅ ስትሆኑ አንገተ ደንዳና በሚሆኑ በእስራኤል ቆነኛጅት መሐከል አንደነበርሽ። አርሳቸውም ነቢዩ ኢሳይያስ ትንቢት የተናገረባቸው እንዲህ ሲል።

ጊ፯. በጉስቁልናቸው የሚመኩ አንገታቸውን የሚያደነድኑ በዓይኖቻቸው የሚጠቃቀሱ። የልብሳቸውን ዘርፍ የሚገቡቱ። የሚዘፍኑትን የጸዮንን ልጆች ቁነኛጅት አለቆች እገዚአብሔር ያዋርዳቸዋል። ያጉሳቁላቸዋል ብሎ። (ኢሳይ ፫ ፣ ፲፯ ፣ ፲፮።)

ጊ፰. እንግዲህ ደግሞ የወይን ሐረግ ብዬ አጠራሻለሁ የሆድሽ ፍሬ ያማረ የተወደደ ነውና። የድንግልናሽ ፍሬ የደሙ ጥማቂ ያማረ የተወደደ ሆነ።

ጊ፱. በአንጾሪ በጅብራ በደደሆ አመስልሻለሁ። የአብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብ አምላክ ለሙሴ በርሱ ላይ ሆኖ ታይቶታልና። ከፈርዖንም ባርነት ነፃ መውጣት ያስተምራቸው ዘንድ ወደ እስራኤል ልጆች ላከው። (ዘፍጥረት ፫ ፣ ፪ ፣ ፮ - ፯ ።)

፳. ካንቺ የተገኘ የልዑል አግዚአብሔር አካላዊ ቃል ግን ሐዋርያትን ወደ ዓለም ሁሉ ዳርቻ ላከቸው። ከስይጣን ባርነት ነፃ መውጣትን ያስተምሩ ዘንድ።

ምዕራፍ ፳ ክፍል ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃማ የተባለሽ ድንግል አመቤቴ ቅድስት ማርያም ሆይ በከበሩ ድንጋዮች ደግሞ አመስልሽ ዘንድ ልቡናዬን አነሳሳው።

፪. መረግድ የሚባል ዕንቁ ድንጋይ ነሽ። ሳብራቸውም ከተራራ በረድ በሚነፃ በጳዴሬና በኤሞዳ አመስልሻለሁ። ይኸውም ምሳሌ ለንጽሕናሽ ነው።

፫. የጳዘዮን ደንጊያ ነሽ የሰንጅር የሶምና የክርስቲሎቤ ደንጊያ ነሽ። ይኸውም ምሳሌ ላይን ደስ ለሚያስኘው ደም ግባትሽ መጠራት ነው።

፬. አሜቴስጢኖስ ደንጊያ አንቺ ነሽ። ኢያሰጺድ ሰርዲኖን ደንጊያ ነሽ። ይኸውም ምሳሌ አደፍ

ጉድፍ ለሌላበት ጥቅም ደንግልናሽ ነው።

፩. ዕንቁ ባሕርይ ደንጊያ አንቺ ነሽ። በወርቅ የተጌጠም ያክንት ደንጋይ አንቺ ነሽ። ይኸውም ምሳሌ ጥፋት ክፋት ለማያገኘው ቅድስናሽ ጌጥ ነው።

፪. አልመቅሊጦስ ደንጊያ አንቺ ነሽ። እርሱም ክርኩሰት የሚያነጻ ነው። የዓለም ርኩሰት ባንቺ ነጽቷልና ዝገቱም ባንቺ ታድሷልና።

፫. የደወል ደንጊያ የቤተ መቅደስ ቃጭል አንቺ ነሽ እርሱም በተመታ ጊዜ ለሚሰማው ያማረ የተወደደ ነው። በሕማም ጊዜ ቢመታ በምጥ የተያዘችው ሴት ልቡናዋ ወደርሱ ይመሰጣል። ብሉቴናውንም አስክትወልድ ድረስ ሕማም አይሰማትም ሕመሟንም አታውቀውም።

፬. አንዲሁም ሰማዕታት የቅድስናሽን ወሬ በመሰማት የልጅሽንም ወሬ ለቤዛ ዓለም መሰቀሉንም ከመሰማት የተነሣ በሰማዕትነት የሚያገኛቸውን መከራ አሳቱን ሰለቱን አያውቁትም የሰማዕትነት ዋጋቸውን አስኪቀበሉ ድረስ።

፭. ብረትን ሁሉ የሚያቀልጥ የአድማስ ደንጊያ አንቺ ነሽ። በመውለድ ያልተለወጠ የማሳተመ ደንግልናሽ ኃይል አንደ አድማስ ደንጊያ ጸኑ ነውና በልጅሽ በኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል የኃጢአቱን ሰንሰለትና የአስራቱን አግር ብረት አቅልጠሽ አጥፍተሻቸዋልና።

፮. ከልጅሽ ከወዳጅሽ አንደበት የሃይማኖት አለት ተብሎ ጴጥሮስ የተጠራባት አለት ደንጊያ አንቺ ነሽ።

፯. የሐዋርያት ጉባዔ የምትሆን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ባንቺ ተመሠረተች የንጉሱም መሽራ ባንቺ ተገፀች። የበኩር ልጅሽ አጮኛ ባንቺ ተጋረደላት።

፲. ባንቺም በወርቅ ደንጊያ ተመሠረተች። በሚያንፀበርቀውም ዕንቁ ደንጊያ ባንቺ ተሠራች።

፲፫. ባንቺም ምሰሶች ቆሙ ሕንፃዋ ባንቺ ፀና ግድግዳዋም ባንቺ ተሠራ። ጠፈርዋም ባንቺ ተጠፈረ። ዋልታዋም ባንቺ ተዋቀረ። ጭምጭሞዋም ባንቺ ተጨመጨመ።

፲፬. ደጆቿች ባንቺ ተከፈቱ። መቃን መድረኳም በልጅሽ ደም ተረጨ።

፲፮. ባንድ ልጅሽ መሰቀል ያፈራችው ሰፍራ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች ክርኩሰቷም በሆድሽ ፍሬ ደም የነጸችው።

፲፯. ያዘነች ስትሆን በልጅሽ በወዳጅሽ ትንሣኤ የተጽናናችው። የተዋረደች ስትሆን በደንግልናሽ ቡቃያ መውጣት ከፍ ከፍ ያለችው ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች።

፲፰. በዕለተ ዓርብ ከልጅሽ ቀኝ በፈሰሰው ውሀ ተጠምቃ የውግታቱን ደም ተቀብታ ቅድስት ቤተክርስቲያን ታመሰግንሻለች።

፲፰. የልዑል አግዚአብሔር በግ የተባለ ልጅሽ ዐማኑኤል የተሞሸረባት መርዓዊ ሰማያዊ የተባለባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች። (የሐንስ ፩ ፣ ፳፱) (ኢሳይያስ ፶፫ ፣ ፮ ።)

፲፱. ከወለድሽው ጋራ አንድ አም ሳል ከሳደግሽውም ጋራ አንድ አካል የሆነችው የተባለችው ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ባንደበቷ አቀንቅና በከንፈሯም አልል ብላ ታመሰግንሻለች።

ጸ. በእጅዋ ኣጨብጭባ በእግረ ኣሸብሽባ ቅድስት ቤተክርስቲያን ታመሰግንሻለች። ባንቺም ደስ ትሰኛለች ከእግርሽም በታች ይሰገዱ ዘንድ ልጆቿን ትጠራለች።

ጸ፩. ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግንሻለች። የአሕዛብም ልጅ ለእስራኤል ልጅ ለንቺ ትሰግዳለች። በልጅሽ ለጋሰነት በሀብቱም ብዛት ጸኢላዊት ተብላለችና እርሱ ልዕልናውን በትሕትናዋ ስለጨመረ።

ጸ፪. ትሕትናዋንም በልዕልናው ጨመረ። የርሷንም ሞት ወስዶ የርሱን ሕይወት ሰጣት ስለ ርሷም ፍቅር ከላይ ወደ ታች ወረደ ከጋጢኦትም በቀር እንደኛ መሆንን አላፈረም።

ጸ፫. ደከመ ወዛ ተራብ ተጠማ ተሰቀለ ታመመ የርኩሳን አይሁድንም ምራቅ ተቀበለ። ሞትንም በሥጋ ተቀበለ። ይህንን ሁሉም ስለ እርሷ አደረገ።

ጸ፬. በትንሣኤውም የዘለዓለም ሕይወትን ከፈለት በዕርገቱም ከፍ ከፍ አደረጋት ወደርሱም አንድ አካል አንድ አምሳል አድርጎ ወዳባቱ ደግሞ ወደ ልዑል እግዚአብሔር መባ አቀረባት።

ጸ፭. ስለዚህም ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ታመሰግናለች። በልቡናዋ ስለደረገው ስለ ልጅሽ ፍቅር በፍቅር እየነደደች ትሰግድልሻለች። የሰሙ አጠራርም ለዘወትር ካንደበቷ አይቋረጥም።

ጸ፮. ድንግል ሆይ ርኩሳት የሌሉበሽ ንጽሕት ሆይ ድንግል ሆይ የተመሰገንሽ ቡርክት ሆይ የተመረጠሽ ቅድስት ሆይ ድንግል የድንግልናሽ ምስጋና በሁሉ መለ።

ጸ፯. ውዳሴሽም በዓለም ዳርቻ ሁሉ ሰፈፈ የውቅያኖስ ባሕር በመደቡ የተወሰነ ነው። የሐኖስም ባሕር እንደ መጠኑ ልክ አለው።

ጸ፰. ያንቺ ምስጋና ግን ልክ ወሰን ስፍር ቁጥር ማለቂያ የለውም። አእምሮ ሊወስነው አንደበት ተናግሮ ሊፈጽመው አይችልም።

ምዕራፍ ፱ (ክፍል ፯)

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ እመቤታችን ድንግል ማርያም ሆይ ሁሉ ለንቺ ሆነ ሁሉም ስለንቺ ተፈጠረ።

፪. አዳም ከጎቱም ምድር ተፈጠረ አንቺን ያፈራ ዘንድ ነው። ሔዋንም ከአዳም ከግራ ጎኑ ተፈጠረች አንቺን ትወልድ ዘንድ (ዘፍጥረት ፩ ፣ ፳፯።)

፫. ምድርም ተፈጠረች አዳምን አባትሽን ታሰገኝ ዘንድ። ለምግቡም ቡቃያውን ታወጣ ዘንድ ሰማይም ስለርሱ ተሰቀለ (ዘፍጥረት ፩ ፣ ፮ ፣ ፲፩።)

፬. ፀሐይና ጨረቃም ከዋክብትም እንዲያበሩለት በመውጣትና በመግባትቸው የዘመኑ ቁጥር እንዲታወቅ ተፈጠረ። (ዘፍጥረት ፩ ፣ ፲፬ ፣ ፲፮።)

፭. ደመናትም ቡቃያውን ለማሳደግ ዝናም እንዲያዘንሙ ተዘረጉ እንጨቶችም ለግዳጁ ሊሆኑ ነፋሳትም እሸቱን ለማብሰግዝናም እንዲያዘንሙ ተዘረጉ እንጨቶችም ለግዳጁ ሊሆኑ ነፋሳትም እሸቱን ለማብሰል እንዲነፍሱ መለከክትም እንዲያገለግሉት ተፈጠረ። (መዝሙር ፻፱ ፣ ፱) (ዘፍጥረት ፪ ፣ ፯።)

፮. ጳውሎስ እንደ ተናገረ እንዲህ ሲል የዚህንስ ዓለም ተውትና መለክክትን ስንኳን እንድንገዛ አታውቁምን።

፯. ዳግመኛም እንዲህ አለ ነገር ግን ሕይወትን ስለሚወርሱ ጸድቃን ተፈጠሩ።

፰. ድንግል ሆይ ክብርሽን ገናንነትሽን ለመናገር የሚቻለው ማነው ምስጋናሽን ለመናገር ግን ይችላል። ከፍጡራንም ወገን ሁሉ እንቺን የሚመስል የለም።

፱. በሁሉ ላይ አለቃ ሆንሽ ሁሉንም ገዛሽ ከሰማይ በላይ ከፍ ከፍ አልሽ። ከኢዮርም ነጠቅ ያልሽ ሆንሽ።

፲. ሰማዮች የሰየዮችም ሰማይ ያመሰግኑሻል። የፈጣሪያቸውን እናት ሆነሻልና።

፲፩. መለክክት የመለክክት አለቆች ያመሰግኑሻል። የፈጠራቸውን ወልደሽዋልና።

፲፪. ሰውና እንስሳ ሥጋም የለበሰ ፍጥረት ሁሉ ያደንቁሻል። ያመሰግኑሻል። በዝናም አብቅሎ በፀሐይ አበሰሎ የሚመግባቸው እርሱን በድንግልናሽ ወተት አሳድገሽዋልና።

፲፫. ምድርም ተራሮችም በላይዋም የተፈጠሩ ኮረብቶች ሁሉ ለንቺ ይገዛሉ ። ያጸናቸው እሱን በጉልበትሽ ላይ አቅፈሽ ይዘሽዋልና።

፲፬. ወንዞች ባሕርም ፈሳሽም ውሆች ሁሉ ገናንነትሽን ይናገራሉ። ቁመታቸውን ጥልቅ ያደረገ ስፋታቸውንም ያሰፉ እሱን በጸባብ ሆድሽ ወስነሽዋልና።

፲፭. አሳት የአሳት ነበልባል ላህቡም መባርቅትም ክብርሽን ይናገራሉ። ተፈጥሯቸው ከአሳት የሚሆን መለክክት ከግርማው የተነሣ የሚንቀጠቀጡለትን መባርቅትም ከቃሉ መውጣት የሚገለባበጡለት እርሱን በእጆችሽ ዳሰሽዋልና።

፲፮. ከሩቤል ሱራፌል ይሰግዱልሻል። በላያቸው የሚቀመጥ እርሱን በጀርባሽ አዝለሽዋልና። (መዝሙር ፲፰ ፣ ፲)

፲፯. የዕውነተኛ ፀሐይ እናት ሆይ ለንቺ እገዛለሁ። ፍጥረት ሁሉ ለንቺ ይገዛልና። የልጅሽ ስም በሁሉ ከተነገረ ዘንድ ያንቺ ስም ከዚያ ይነገራልና።

፲፰. የልጅሽ መለኮትነት በሁሉ ገዥ ከሆነ ዘንድ ክብርሽ ገናንነትሽ ከዚያ ይነገራል። (መዝሙር ፻፫ ፣ ፳፪።)

፲፱. አንድ ልጅሽ ወደ ሰማይ ባረገና በባሕርይ አባቱ በስተቀኝ በተቀመጠ ጊዜ ካንቺ የነሣው ትሰብአት ከመለኮት ጋራ አንድ ሁኖ ከዚያ አለ። (ማርቆስ ፲፮ ፣ ፲፱) (የሐዋርያት ሥራ ፮ ፣ ፳፪)

፳. እግዚአብሔር ዕፁብ ድንቅን አደረገ አዳምን በፈጠረው ጊዜ ከራቱ ባሕርያት አከናውኖ በሠራው ጊዜ አራቱ ባሕርያት አንዱ ከሁለቱ ሶስተኛው ከአራተኛው እንዳይቻጋገሩ እርስ በርሳቸውም እምቢ እንዳይባባሉ ባሕርያትን አሰማማ።

፳፩. ዕርጥቡን ከደረቁ ጋራ ጨመረ ሙቀት ያለውንም ባሕርይ ከቁረሩ ባሕርይ የሚታየውንም ከማይታየው ጋራ። የሚዳሰሰውንም ከማይዳሰሰው ጋራ አሰማማ።

ጸ፪. ከሚዳሰሰው ሦስት ከማይጸሰ ሰው ሁለት አደረገ ከደረቁ ሶስት ከርጥቡ አንድ ከቆራራ ሦስት ሙቀትም ካለው አንድ አደረገ።

ጸ፫. ሠራውም ቤቱ ጸንቶ የሚኖርበትን ምክንያት አወቀ የቤቱንም ማዕዘን ባራቱ ባሕርያት መሠረተ።

ጸ፬. ዳግመኛም የርሱ ትንፋሽ የሕይወቱም መንፈስ ከልተዋሐደው በቀር ሸክለው መንቀሳቀስ መናገርም እንዳይችል ባወቀ ጊዜ የሕይወት መንፈስን በንፍሐት አሳደረበት። የሚንቀሳቀስ የሚናገር አደረገው። (ዘፍጥረት ፪ ፣ ፯ ።)

ጸ፭. ቅድስት ኦሪት እንደተናገረች እንዲህ ስትል በአዳም አፍንጫ የሕይወት ትንፋሽ እፍ አለበት ሰውም ሕይወት ያለበት ነፍስ ሆነ። (ዘፍጥ ፪ ፣ ፯ ።)

ጸ፮. ስለዚህም ነፍስ ከሥጋ ጋር አትሞትም ከእግዚአብሔር አንደበት ወጥታ ከሥጋዋ ጋር ትዋሀዳለችና። ጌታ በቅዱስ ወንጌል እንደተናገረ እንዲህ ሲል ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሯቸው። ነፍሳችሁን ሊገድሉ አይችሉምና (ማቴዎስ ፲ ፣ ፳፰ ።)

ጸ፯. ነፍስ አትግደል ያለው ግን ስለ ደመ ነፍስ ነው በሰው ሁለት ነፍሳት አሉና። እንዲቱ የሕይወት መንፈስ ናት እርሷም ከእግዚአብሔር አንደበት የወጣች ይህችም ከሥጋ ባሕርይ አቅቆጠርም አትሞትም።

ጸ፰. እንዲቱ ደግሞ ደመ ነፍስ ናት እርሷ ግን ከሥጋ ባሕርይ ናትና ትሞታለች ስለዚህም እግዚአብሔር እንዲህ አለ። ከደመ ነፍስ ያልተለየውን ሥጋ አትብሉ።

ጸ፱. የእግዚአብሔር የቤቱ ምስሶ ግን የሕይወት መንፈስ ነው። እንግዲህ የሕይወት መንፈስ ከተለየው ወዲያ ሥጋ በድን ይሆናል።

፴. ስለዚህ ኦሪት በድንን አረከሰች የሕይወት መንፈስ ከሱ ተለይቷልና በኛ ዘንድ ግን የክርስቲያን በድን ንጹሕ ነው። ሥጋው ከመለኮት ስጋና ደም የተዋሀደ ነውና። በጥምቀትም ያገኘው ጸጋ ከርሱ አይለይም።

፴፩. ስለ ድንግል ልጅም ሥጋ ዳዊት እንዲህ አለ ወንድማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ። (መዝሙር ፴፰ ፣ ፳፩።)

፴፪. እንዲህ ማለት ቅዱስ እንደ ሆነ አለውቁትም ማለት ነው። የአይሁድ ወገኖች በእናቱ በኩል ዘመዶቹ ናቸውና በድን ማርከስም በሕጋቸው ልማዳቸው ነውና።

፴፫. የእግዚአብሔር ጥበቡ ዕፁብ ድንቅ ነው። አዳምና ሔዋንን በመልኩ በምሳሌው ፈጠራቸው። (ዘፍጥረት ፩ ፣ ፳፯።)

፴፬. በወደደ ጊዜ ደግሞ በዘራቸው ልጅ ማኅፀን ተሠወረ። ከሠራው ቤት አደረ ወደ አነጻውም ገባ ሥጋዊ ደግሞ ባሕርይን ባሕርይ አደረገ። ሥጋዊ ደግሞ ፈቃድ አላገኘውም።

፴፭. ተራብ አልቀማም ተጠማ ስልት ቀጠና አላገኘውም። ደከመ ከሰው ማንንም ረዳት አልሻም። በፈረስና በሠረገላም የሚረዳው ሊኖር አልፈለገም። (ማቴ ፳፯።)

፴፮. ተሰደበ አልተቀየመም። ተሰቀለ ታመመ ለሰቀሉት ሥርየት ለመነ። እንዲህ ሲል አባቱ ሆይ ዕዳ

በደል አታደርግባቸው ያለዕውቀት ይሠራሉና። (ማቴዎስ ፳፫ ፣ ፴፬ ፣ ፵፪።)

፴፯. ሰይጣን በርሱ ላይ ምንምን ምክንያት አላገኘም ስለዚህ ዳዊት እንዲህ አለ ከባለ ቀንድና ሰኩናው ከተሰነጠቀ በሬ ከወይፈንም ይልቅ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘዋለሁ። (መዝሙር ፳፱ ፣ ፴፩ ።)

፴፰. የእግዚአብሔርን ልጅ ላም ብሎ ጠራው። የተመረጠችውን ድንግል ደግሞ ጥጃ አለት ቀንድና ጽፍር ያለበቀለ ማለቱ ግን በእጆቹ ቅሚያ በራሱ የኃጢአት ጽኑ ሸክም ስላልኖረበት ነው። (ዮሐንስ ፲፰ ፣ ፳፱ ።)

፴፱. የንጹሕነት እምቦሳ ልጅ የናዝሬቱ ኢየሱስ በውነት ንጹሕ የተወደደ መሆኑን ያሳያል።

፵. ለመታረድ የማይቋርፅ እርዳ የማይልቅ ንጹሕ ለህም ዕውነተኛ መሆኑን ያሳያል። የሚበሉትንም የሚቀድሳቸው የሚቀበሉትንም የተመሰገኑ የሚያደርጋቸው እርሱ እውነተኛ ንጹሕ መሆኑን ያሳያል።

፵፩. በእስራኤል እጅ የተሠዋ እርሱ ዕውነተኛ ንጹሕ መሆኑን ያሳያል። በአይሁዳዊ እጅ የተሠዋ እርሱ ዕውነተኛ ንጹሕ መሆኑን ያሳያል።

፵፪. በወገት ፊት በቀንዳ የማይበረታታ ላም በሚሸልቱትም ፊት የሚይናገረው በግ ዕውነተኛ ንጹሕ መሆኑን ያሳያል። (ኢሳይያስ ፶፫ ፣ ፶ ።)

፵፫. ሥጋውን የበለ አይሞትም ደሙንም የጠጣ አይጉዳም በዕውነት ንጹሕ መሆኑን ያሳያል። (ዮሐንስ ፶ ፣ ፶፫ ፣ ፶፬ ።)

፵፬. በፈቃዱ የታመመ ወይም የሞተ እርሱ ንጹሕ መሆኑን ያሳያል።

፵፭. ዘወትር የሚሠዋው ዘወትርም ሕያው ሁኖ የሚኖረው የጉኑ መዳሰስም የማይልቀው እርሱ የዕውነት መሆኑን ያሳያል።

፵፮. ይህንን አሳት ያለ ጉጠት ሳይፈራ የሚዳስስ ካህን እንደምን ያለ ነው ለዚህ ለመዳሰሱ አንክሮ ይገባል።

፵፯. በመሠዊያ ላይ ይህንን ሳብስቱን የሚፈትተው ካህን እንደምን ያለ ነው። ለዚህ ለመፍተቱ አንክሮ ይገባል። ብሉቱናውን ባባቱ ፊት በናቱ ራስ ላይ አኑሮ የሚሠዋ ይመስላል።

፵፰. የምሥጢሩን ወይን በጽዋው የሚያዘጋጀው ካህን እንደምን ያለ ነው። ለዚህ ለማዘጋጀቱ አንክሮ ይገባል ነው። ለዚህ ለማዘጋጀቱ አንክሮ ይገባል። የልጁን ደም ባባቱ ፊት ደሙም በናቱ ራስ ላይ ሲንጸፈጸፍ የሚቀዳ ይመስላል።

፵፱. ሙሽራውን ያለ ወቅለምት የሚሠዋ ሙሽራይቱን የሙሽራውን ሥጋ እንድትበላ የሚጠራት ልጆቿንም ባባታቸው ሥጋ የሚያሳድጋቸው ይህ ካህን እንደምን ነው ለዚህ አንክሮ ይገባል።

፶. የእግዚአብሔርን በግ ለመሆኑ ጣቶቹ ወቅለምት የሆኑለት ይህ ካህን እንደምን ያለ ነው። ለዚህ አንክሮ ይገባል።

፶፩. አንደበቱም መናፍቃንን ከምዕመናን ለመለየት ሰይፍ ሆነለት።

፲፪. ምዕመናንን ከአምላክቸው ደም አንድ የሚያደርጋቸው ይህ ካህን እንደም ያለ ነው። የማይዳሰሰውን የሚዳሰስ የማይነካውን የሚነካ ይህ ካህን እንደም ያለ ነው። ለዚህ አንክሮ ይገባል።

ምዕራፍ ፲ (ክፍል ፯)

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ አመቤቴ ማርያም ሆይ አምላካዊውን እንጀራ ለስገናሽ ለንቺ መገዛት ይገባል።

፪. ድንግል ሆይ ርኩሰታችንን የሚአነጻውን የወይን ጽዋ ለነቃሽልን ለንቺ መገዛት ይገባል። ሰማያዊውንም በግ ነባቢውንም መሥዋዕት ለወለድሽልን ለንቺ መገዛት ይገባል።

፫. ድንግል ሆይ ለበረከት የሚሆነውን ረቂቅ ምሥጢር ለስገናሽልን ለንቺ መገዛት ይገባል።

፬. ድንግል ሆይ የሚታረደውን በሬ አርዱም ለሠርግ ሰዎች የሚሆነውን ለወለድሽልን ለንቺ መገዛት ይገባል።

፭. ሰውን ከመለክት ጋራ ያስማማሽ ድንግል ሆይ ለንቺ ማገልገል ይገባል። የሰውንም ልጆች ሁሉ በኪሩቤል ምስጋና እንዲያመሰግኑ ያደረግሻቸው ድንግል ሆይ አንቺን ደጅ መጥናት ይገባል።

ምዕራፍ ፲፩

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ በልጅሽ በወለጅሽ መታመም መከራም በመቀበሉ የፀብና የክርክርን ግርግዳ አፍርሰሽ የሃይማኖትን መሠረትን ለጸናሽልን ለንቺ ማገልገል ይገባል።

፪. ድንግል ሆይ ባንድ ልጅሽ መስቀል ሰውን ለኃጢአት ከመገዛት ባርነት ነፃ ለወጣሽው ለንቺ መገዛት ይገባል።

፫. ድንግል ሆይ ለማይና ምድርን ለስማማሽ ለንቺ መታጠቅ ይገባል።

፬. የሕይወት መድኃኒት ምንጭ ሆይ የፈውስ መድኃኒት ውሀን ከአንቺ የሚቀዱ ሕመም ቁስለ ሥጋ ቁስለ ነፍስ የለባቸውም።

፭. የሰላም ምንጭ ሆይ የምሕረት ውሀን ካንቺ የሚረኩ የሚጠጡም ለዘለዓለም አይጸሙም። የሌት ቁር የመዓልት ሐሩር አያገኛቸውም። (ዮሐንስ ፱ ፣ ፲፱ ።)

፮. የደገነነት ምንጭ ሆይ ካንቺ የሚጠጡ ሐዲሳን አትክልት ዋዕየ ፀሐይ አያደርቃቸውም። ጽድቅ አበበቸውም አይጠወልግም።

፯. የሕይወት ምንጭ ሆይ ካንቺ የሚረጩ ርኩሰተ ሥጋ ርኩሰተ ነፍስ የለባቸውም።

፰. ለዘወትር የማትደርቅ ረብሀ ጥቅም የሚገኝባት የሕይወት መድኃኒት ፈሳሽ አንቺ ነሽ።

፱. ቁስለኞች የሚፈወሱበት የሕይወት ውሀ ነቅዕ አንቺ ነሽ። ያዘኑትን የሚያረጋጋቸው የፍጹም ደስታ ነቅዕ አንቺ ነሽ።

፲. ለዝንጉዎች ዕውቀትን የሚገልጽ የጥበብና የአእምሮ ነቅዕ ፈሳሽ አንቺ ነሽ። የቅዱሳን መዓዛ የንጹሕ ዕጣን ፈልፈል አንቺ ነሽ።

፲፩. ለዓለም ሀብትን የምታሰጥ የደናግል ገንዘብ አንቺ ነሽ።

፲፪. አቤኔዜር የተባለች የረድኤት ደንጊያ አንቺ ነሽ። ይህችውም የየቡሳዊው የአረውና አውድማ አግዚአብሔር በውስጧ የዕሴይን ልጅ የዳዊትን መሥዋዕት የተቀበለባት። ከአግዚአብሔር የታዘዘው መቅደፍት በራቀ ጊዜ (፪ ሳሙኤል ፳፬ ፣ ፲፰ ፣ ፳፮ ።)

፲፫. ለአስራኤል አምላክ ኤልያስ የመሥዋዕት መዓዛ ያሸተተባት የቀርጫሎስ መሠዊያ አንቺ ነሽ። አሳት ከሰማይ ወረደች መሥዋዕቱንም በላች። ዕንጨቱንና ደንጊያውንም መራቱንም ደግሞም በጉድጓድ የነበረውን ውሀ ላሰች። (ጴጥ ፲፮ ፣ ፴፰ ።)

ምዕራፍ ፲፪ ክፍል ፰

፩. ድንግል ሆይ ባማረው በተወደደው ነገር ሁሉ መስልሁሽ ምስጋናሽን ግን ለመፈጸም አልቻልኩም።

፪. ስለንቺም የተነገረው ፍጹም ምስጋና በምስጋናሽ ባሕር ጥልቅነት። ዘንድ አንድ መጥለቂያ ጠብታ ነው።

፫. ምሕረት በቀኝሽ በኩል ነው። ይቅርታም በግራሽ በኩል። ብርሃንና ፀዳል በፊትሽ ነው። ረድኤትና መድኃኒ በስተፊትሽ።

፬. የዓለም ሁሉ ክብር የነገሥታትም ብዕላቸው ድንግል ሆይ ነገሥታትና መኳንንት ዓለምም ሁሉ ከአግርሽ በታች ከጫማሽ ወድቀው ይገዛሉ።

፭. የምስጋና ዘውድ በራስሽ ላይ ነው። የጽድቅ ጋሻም አንቺን ይከባል። የሃይማኖት አጽር ቅጽርም ይከብሻል የመንፈስ ቅዱስ ክንፋ ይጋርድሻል።

፮. አዳም ከልጆቹ ጋራ ያመሰግንሻል። በሱ የተፈረደ መርገመ ሥጋ ባንቺ ጠፍቷልና። አግዚአብሔር ሔዋንን የረገማት መርገም ባንቺ ተሸረልና እንዲህ ሲል።

፯. ግዕርሽን ጋርሽን አበዛለሁ። ልጆችሽን በግዕር ትወልጃለሽ። ከወለድሽም በኋላ ፈቃድሽ ወደ ባልሽ ይሆናል ፣ አርሱም ይገዛሻል። (ዘፍጥረት ፣ ፫ ፲፮።)

፰. አንቺ ግን ያለ ህማም ወለድሽ እንግዲህ የሚገዛሽ የለም ከኃጥያት ሸክም በታች አልተጠመድሽምና።

፱. ኖሳ ከልጆቹ ጋር ያመሰግንሻል የበረከቱ ቃል ባንቺ ተፈጽሟልና እንዲህ ያለው አግዚአብሔር በሴም ድንኳን ይደር። (ዘፍጥረት ፣ ፱ ፣ ፳፯ ።)

፲. ኡብርሃም ከሳራ ጋር ያመሰግንሻል አግዚአብሔር ተስፋ ያስደረገው ባንቺ ተፈጽሟልና እንዲህ ሲል። ከይስሐቅ ለንተ ብዙ ዘር ይጠራልሃል። ፲፯ ፣ ፲፱ ፣ ፳፮ ።)

፲፩. ይስሐቅ ከርብቃ ጋር ያመሰግንሻል በያዕቆብ ላይ የሆነው በረከት ባንቺ ተፈጽሟልና።

፲፪. ቡሬኬውም እንዲህ የሚል ነው አሕዛብ ይገዙልሃል። ወገኖችም ይሰግዱልሃል። ለወንድምህም ጌታ ሁነው። (ዘፍጥረት ፣ ፳፯ ፣ ፳፱ ።)

፲፫. ይኸውም የትንቢት በረከት ያለ ልጅሽ አልተፈጸመም።

፲፬. ዕብራዊያን ያዕቆብም ከልጁ ከይሁዳ ጋራ ያመሰግንሻል የርሱ በረከት በልጅሽ ተፈጽሟልና አግዚአብሔር ይሁዳን የባረከው እንዲህ ሲል።

፲፭. ይሁዳ ሆይ ወንድሞችህ አንተን ያመሰግናሉ። እጅህ በጠላቶችህ ደንደስ ላይ ነው። የአባትህ ልጆች ይሰግዱልሃል። (ዘፍጥረት ፣ ፵፱ ፣ ፳።)

፲፮. የአንበሳ ግልገል ይሁዳ ልጅ ሆይ ከምርኮ ወጣህ እንደ አንበሳ እንደሴት አንበሳም ተንበረከክ። ተኛም ያስነሳው ዘንድ ማን ይችላል። (ቁ. ፱)

፲፯. በትር ከይሁዳ የገዥም ዘንግ ከእግሮቹ መሐከል አይጠፋም የሰላም ንጉስ አስኪመጣ ድረስ ርርሱም የአሕዛብ መታዘዝ ይሆናል። (ቁጥር ፲)

፲፰. አሀያይቱን በወይን ግንድ ያሀያውንም ግልገል በወይን ሐረግ ያስራል። ልብሱን በወይን መጎናጸፊያውንም በወይን ዘለላ ያጥባል። (፲፩)

፲፱. ዓይኑ ከወይን ይቀላል። ጥርሱም ከወተት ይነጻል። (ቁ. ፲፪)

፳. ሙሴ ከእስራኤል ልጆች ሁሉ ጋራ ያመሰግንሻል አግዚአብሔር በሙሴ ኦሪት ስላንቺ እንዲህ ይላልና።

፳፩. ሰማይ አድምጽ አነግርህማለሁ። ምድርም ያፊን ነገር ትሰማ። ዘዳግም ፵፪ ፣ ፩።

፳፪. ትምህርቴም እንደ ዝናም ትፍሰስ ነገራም እንደ ጠል እንደ ካፊያም በርሻ ላይ ይውረድ እንደጠፈጠፍም ሳር ይሁን እንግዲህ አንቺን እርሻ ብሎ ጠፋሽ ልጅሽን ደግሞ ጠል አለው። (ቁ. ፪)

፳፫. ዳዊት ከመዘምራን ጋራ ያመሰግንሻል እንዲህ ሲል መሠረቶቿ በተቀደሱ ተራሮች ናቸው። (መዝሙር ፣ ፹፯)

፳፬. አግዚአብሔር ከያዕቆብ መኖሪያዎች ሁሉ ይልቅ የጽዮንን ደጆች ይመርጣቸዋል። (ቁ. ፪)

፳፭. የአግዚአብሔር እገር ሆይ በእንቺ የተከበረ ነገር ይባላል። (ቁ. ፫)

፳፮. ማኅበረ መላእክት ሁሉ ያመሰግንሻል በንጽህና ስርዓት እርሳቸውን መስለሻልና።

፳፯. ማኅበረ ነቢያት ሁላቸው ያመሰግኑሻል ትንቢታቸው ባንቺ ተፈጽሟልና።

፳፰. የሐዋርያት ማኅበር ያመሰግኑሻል የተወደደ ልጅሽ ወንድም ሆኗቸዋልና። ለመንግስቱም ወራሾች አድርጓቸዋልና።

፳፱. የበጎ ጎልማሶች ሰማዕታት ያመሰግኑሻል። የልጅሽ መከራ አንድነት በስጋቸው ተቀብለዋልና።

፴. ደናግል መነኮሳት ያመሰግኑሻል አኗኗራቸውን ለንጽህናሽ አምሳል ብፅዓት አድርገዋልና።

፴፩. ሊቃነ ጳጳሳት ፣ ኤጲስቆጶስ ያመሰግኑሻል የልጅሽ አንደበት ስልጣን ባንደበታቸው ተዋህዷልና።

፴፪. ቀሳውስት ያመሰግኑላል። ለክህነታቸው መዓርግ ልጅሽ አለቃ ሁኗልና።

፴፫. ስለ በጎ መልአክት የሚፋጠኑ ዲያቆናት ያመሰግኑላል። በልጅሽ ገዢነት ምሥጢር አገልጋዮች መለክተኞች ሁነዋልና።

፴፬. አናጉንስጢስ መዘምራን ያመሰግኑላል ለልጅሽ ምስጋና በቤተ መቅደስ ድምጻቸው አንደ ወርቅ ጸናጽል ይሰማልና።

፴፭. የክርስቲያን ማኅበር ሁሉ ያመሰግኑላል። ከልጅሽ ከቀኝ ጎኑ የተገኘውን የጥምቀት ድርብ በፍታ ተጎናጽፈዋልና።

ምዕራፍ ፲፫

፩. አደፍ ፣ ጉድፍ የሌለብሽ ንጽሕት ሆይ ያለ ኃጢአት ጽሪት ያለ ርኩሰትም ቅድስት ሆይ የድንግልሽ ምስጋና ዕፁብ ድንቅ ነው።

፪. የንጽሕናሽም ውዳሴ የተደነቀ ነው። ስለዚህም ክብርሽን ፣ ገናንነትሽን ልንናገር ይገባል።

፫. በላይሽ ያፈረውንም ጸጋ ክብር አንናገር ፣ ዕውቀት ልቡና ያለው ሁሉ ለንግስትነትሽ ይገዛል።

፬. አፍ አንደበት ያለው ሁሉ የቅድስናሽን ኃይል ያመሰግናል። በቅዱሳን ሁሉ ዘንድ ቅድስት ነሽ።

፭. በተመረጡትም ዘንድ የተመረጥሽ ነሽ ፣ በተመሰገኑትም ላይ ተመሰገንሽ ስምሽም በሁሉ የሰለጠነ ገዢ ነው።

፮. ወደአንቺ የሚገሰግስ የቤትሽንም ደጅ የሚመታ የሚጸፋም የተደነቀ ነው። የፍቅርሽ ኃይል ያረፈበት የተደነቀ ነው። የክብርሽን የገናንነትሽን ምስጋና ዘወትር የሚያነብ የተደነቀ ነው።

፯. የስምሽን አጠራር ካፋ የማያርቅ የገናንነትሽንም ነገር ካንደበቱ የማያቋርጥ የተመሰገነ ነው።

፰. በፍጹም ልቡናው የሚከተልሽ በሐሳቡም ሁሉ አንቺን የሚፈልግ የተመሰገነ ነው።

፱. አንችን የተጠጋ እምነቱንም በልጅሽ ያደረገ የተመሰገነ ነው።

፲. የፍቅርሽ መሰረት ከልቦናው የማይነዋወጥ አንቺን ከማሰብም ልቡናው የማይወለውል የተደነቀ ነው።

፲፩. ዘወትር ለምስጋናሽ የሚተጋ ጸሎቱንም በጆሮሽ የሚዘራ የተመሰገነ ነው።

፲፪. የልጅሽ የሞቱን መስቀል ለመሸከም ዘወትር ልቡን የሚያጨክን ይቅርታንም ከድንግልናሽ ነቅዕ የሚቀዳ የተመሰገነ ነው።

፲፫. ያበባውን ሽቱ ከንጽሀናሽ መግዛ የሚቀምስ የተደነቀ ነው።

፲፬. ከልጅሽ የመገዛት ቀምበር በታች ራሱን ዘንበል ያደረገ ያንድ ልጅሽ የወንጌሉን ፍለጋ የተከተለ የተመሰገነ ነው።

፲፮. አግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ትክክሉንም ሊጠብቅ የሚወድ ምስጉን ነው። (መዝሙር ፻፲፪ ፣ ፩ ።)

፲፯. ዘሩም በምድር ብርቱ ይሆናል የቅኖችም ትውልድ ትባረካለች። (ቁ ፣ ፪)

፲፮. ሀብትና ባለጸግነት በቤቱ ነው። ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል። (ቁ ፣ ፫)

፲፯. የያዕቆብ አምላክ ረዳቱ የሆነ ተስፋውና ትውክልቱም በአግዚአብሔር በአምላኩ የሆነ የተመሰገነ ነው። (መዝሙር ፻፺፮ ፣ ፮ ።)

፲፱. አግዚአብሔርን የሚፈራ በመንገዱም የሚሔዱ ሁሉ የተመሰገኑ ናቸው። (መዝሙር ፻፳፰ ፣ ፩ ።)

፳. ድንግል ሆይ በጸሎትሽ ረዳትነት የሚታመን ምስጉን ነው። እኔም ስለዚህ ፍቅርሽን ለመከተል ተጋሁ።

፳፩. በላይሽም ያደረው የሃይማኖት ኃይል ልቡናዬን አሰለጠነው።

፳፪. ሥጋሽን የለበሰ የሕያው አግዚአብሔር ቃል ወዳለበት ወደ ላይ በማሰብ ልቡናዬን መጠቀኝ።

፳፫. ከፍጥረት ወገኖች ሁሉ ካንቺ የሚከብር እንደ ሌላ አንግዲህ ፀወቅሁ።

፳፬. ከሕይወት አሳት የተገኘ የሕይወት አሳት ተላክ። ከምስጋና መብረቅ የተገኘ መብረቅ ወረደ።

፳፭. ከብርሃን ሕጽን የተገኘ ብርሃን ወረደ። ከባሕርይ አምላክ የተገኘ የባሕርይ አምላክ መጥቶ በላይሽ አደረ።

፳፮. ከምልዓቱ ሳይከፈል በወለደው ቀኝ ሳለ በማጎፀንሽ ተወሰነ። ሳይወሰን ምልዓቱን ፣ ስፋቱን ፣ ርቀቱን ሳይተው በማጎፀንሽ ተሸከምሽው ፀነሰሽውም።

፳፯. አነዋዋሩን የሚወስነው ስፍራ የለምና ፣ ለገዥነቱም ልክ መጠን የለውም በማየትም በማሰብም የወሰኑ ልክ ተመርምሮ አይገኝም።

፳፰. ሥጋዊት ደማዊት ብላቴና ሆይ። የመለኮት በሆድሽ መፀነስ እንደምን ነው። አስኪ ንገሪኝ።

፳፱. ከኃይል የተገኘ ኃይል እንዴት በላይሽ አደረ። በመውረዱ የሰማያት ኃይል አልተነቃነቀምን። በመምጣቱስ የተራሮች መሠረት አልተነዋወጠምን

፴. የሰማይ ስፋት የምድር መዘርጋት ሊወሰኑት የማይችሉት አርሱን እንዴት በመሐከል አጅሽ ያዘሽው

፴፩. የሁለት ሽማግሌች ብላቴና ሆይ የዳዊት ያባትሽ ቤት የመንግሥት ሀብት የጠቀመሽ የለም። የሰሎሞንም የልጁ ድልብ ብዛት ምንም ምን አልጠቀመሽም። ከርሳቸውም ገንዘብ ምንም ምን የደረሰሽ የለም።

፴፪. ነገር ግን የነዳያን ብዕል የንጹሐን አክሊል የቅዱሳን ጌጥ የሚሆን የመለኮት ባሕርይ በላይሽ አደረ። ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍሰሽ ነፍስ ነስቶ ተዋሐደ እንደ አካል እንደ ባሕርይ ሆነ።

፲፮. ሂሮድስ የፀሐይን ብርሃን በእጁ ሊጨብጥ ወደደ፡፡ የፀሐይን ብርሃን መጨበጥ ወደት ይችላል፡፡

፲፯. አግዚአብሔር በምስር ምድር አንግዳ ሆነ በጀርባሽ ታዝሎ፡፡

፲፰. አመቤቴ ቅድስት ድንግል ማርያም ሆይ ትሑት አገልጋይሽ የምሆን እኔን ከመከራ ሥጋ ከመከራ ነፍስ አድኚኝ የልጅሽ የወዳጅሽ ቸርነት በሁላቸን ላይ ይደር አሜን፡፡

www.ethiopianorthodox.org

አርጋኖን
ዘሠሉስ
ምዕራፍ ፩ ክፍል ፩

፩. አመቤቴ የተመረጠኝ ደንግል ማርያም ሆይ በዕብራይስጥ ማሪያም የተባልክ አምላክ ካንቺ ጋራ በመሰደዱ በግብፅ መከራሽ አማልኛሽላሁ።።

፪. መንገድ በመሄድ የድካምሽ አሳብ በልጅሽ ፊት ይቁም ስለ ኃጢአቴ መማለጃ ይሆን ዘንድ።።

፫. በምድረ ግብፅ ያገኘሽ የረጋብና የድምፅ ሐሳብ በበኩር ልጅሽ ፊት ይቁም ስለ ኃጢአቴ ማቃለያ ይሆን ዘንድ።።

፬. ካይንሽ የፈሰሰው የዕንባ ጎርፍ በፊትሽ የተንጠባጠበው በልጅሽ በወዳጅሽ ፊትም የወረደው።። አሁንም ደግሞ በልጅሽ በወዳጅሽ ፊት ይቁም ስለ ኃጢአቴ ማዘከሪያ ይሆን ዘንድ።።

፭. የሠራሁትን ኃጢአት ባሰበው ልቡናዬ እጅግ ደነገጠብኝ።። አእምሮ ሳለኝ አለል ዘለል እያልኩ በጽርዓት መኖሪን ባሰብሁት ጊዜ ልቡናዬ እጅግ ደነገጠ።።

፮. የኃጢአቴን ብዛት በተቆጣጠርሁ ጊዜ ልቡናዬ እጅግ ደነገጠ አንድ ሰዓት ስንኳን ኃጢአት ለመሰራት አላቋረጥኩም።።

፯. በሰውና መለአክት ጉባኤ መሐከል ራቁቴን መቆሜን አሰብሁ።። በዓይነ ልቡናዬ እመለክት ዘንድ ወዲህና ወዲያ ተመለላለሁ።። ምናልባት የሚረዳኝ ባገኝ።። ከዚህ እጅግ የሚያሰፈራራው ከሠራሁት ኃጢአት ፍዳ የተነሣ ምናልባት የሚዋሰኝ ባገኝ ብዬ።።

፰. ነገር ግን በማማለድ አኔን ለማዳን የምትቸይውን አንቺን አማለጅ አገኘሁ።። ዘወትርም ከኔ እንዳትርቁ ዐወቅሁ።።

፱. እንዲህ በፍቅር ያዝሁሽ በጣቶቼ አይደለም በሃይማኖት ያዝሁሽ በመዳሰስ አይደለም በአደ ሕሊና ያዝሁሽ በአደ ሥጋ አይደለም።።

፲. አደ ሕሊናየን ግን የሰው ኃይለኝነት ሊያስተውው አይችልምና።። የሰይፍ ስለትም ሊቆርጠው አይችልም።።

፲፩. ልትደገገኝ ያዝሁሽ ልትጥይኝ ግን አይደለም ወደላይ ከፍ ከፍ ልታደርገኝ ያዝሁሽ ወደ ታች ልታወርጅኝ ግን አይደለም።።

፲፪. ለዘለዓለሙ ያዝሁሽ ለዕድሜ ልክ ብቻ አይደለም።። እናቴ ሆይ ነፍሴ ባንቺ ዘንድ ትክበር ስለቸርነትሽም አመቤቴ ነሽ።። ስለ ፍቅርሽ የታመንሽ ስለ ልጅሽም የመድኃኒት ቀንድ ሆይ አሰቢኝ እንደ ወደቅሁም አቀር ዘንድ አትርሺኝ።።

ምዕራፍ ፪ ክፍል ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪያም የተባልክ የተመረጠኝ ደንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ እናት ልጅህን ትረሳለችን የወለደችውንስ አትምርምን።።

፪. ምንም እናት ልጅዋን ምንም የሆዷን ፍሬ ባታሰብ አንቺ ግን አሰቢኝ አትርቢኝ ሁልጊዜም በልብሽ አኑሪኝ በአፍሽ የተጠራሁ በፊትሽም የተቀረጸሁ ልሁን።።

፫. ኃጢአቴም እንደ መጋረጃ ሁኖ በኔና በእግዚአብሔር መሐከል ቢጋረድ የጸሎቴንም ማረግ ቢከለክል ነቢዩ ኢሳያስ እንደ ተናገረ እንዲህ ሲል።።

፬. እንዲህ ይላል እግዚአብሔር የሰራዊት ጌታ በውኑ ዓይኖቼ አያዩምን? ጆሮየስ አይሰማምን? ነገር ግን ኃጢአታችሁ በኔና በናንተ መሐከል ይቆማል (ኢሳይያስ)

፭. አንቺ ግን እመቤቴ የተመረጥሽ ድንግል ማርያም ሆይ በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የኃጢአቴን መጋረጃ አስወግድ አርቂው እመቤቴ ሆይ።።

፮. ጸሎቴ እንዲያርግ ኃጢአቴንም ለማቃለል ወደልጅሽ ጆሮ እንዲገባ ከኔ ዘንድ ያለ ጸሎት ወደ ልጅሽ ጆሮ ይለክ።። ከርሱም ዘንድ ይቅርታ ወደኔ ይምጣ ከሥጋ ርኩስት ያነጻኝ ዘንድ ከሥራዬም ፍዳ ያድነኝ።።

፯. መሃይምናንን የምትጋርድ የጽድቅ ጋሻ ድንግል ሆይ።። መናፍቃንንም የምታሸብራቸው ለጸላት ከመሸነፍ አድኝኝ።።

፰. ለጸላት መሸነፍ እንደ አሳት ነበልባል ልብ ያቃጥላልና ፊትም እንደ ዋሻ ጨለማ ያጠቁራል ደስ ላለው ሰው ልብ ምልክቱ ብሩህ ፊት ነው።።

፱. በመጋደል ጊዜ ፈሪ በመፋጠንም ጊዜ ደካማ አታድርገኝ።።

፲. ድንግል ሆይ የፍቅርሽ ብርሃን እንደ ፀሐይ ብርሃን ዓይነ ልቡናዬን አበራው እንደ ፀሐይ ብርሃን ጧት ሲነጋ እንደሚወጣው።። እንዲሁም የፍቅርሽ ብርሃን ከራሴ ጀምሮ አስከ እግሬ ድረስ ተዘረጋ።።

፲፩. የደም ግባትሽ ማዳነቅም በኔ ዘንድ የተደነቀ ሆነ።። ለህይሽም እንደ ሜላት ግምጃ የተወደደ ነው።።

፲፪. የዘውድሽም ብርሃን ፅፋይነቱም በሦስት ጎብር እንደ ተቀረጸ ቀስተ ደመና አስተያየቱ ያማረ የተወደደ ነው።።

፲፫. ነጮጮንም አበባ እንደሚያብብ እንደ ናርዶስ።። በገነትም እንደሚያቅላላ እንደ ሮማን አበባ በየጫፋም እንደሚያፈራ እንደ ወይን ፍሬ ነው።።

፲፬. የሽልማትሽ ጌጥም እጅግ ያማረ የተወደደ በሰውና በመላዕክት ዘንድም የተደነቀ ነው።።

ምዕራፍ ፫ ክፍል ፫

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል እመቤቴ ሆይ ራሴን ለስምሽ ዘፋኝ አማሪት አደረግሁ።። ልቡናዬም ለድንግልናሽ ምስጋና በማሳሌት ለማገልገል ይወዳል።።

፪. ሙሴና የአሰራኤል ልጆች ሁሉ የኤርትራን ባሕር በተሻገሩ ጊዜ ለእግዚአብሔር ምስጋና ዘፈኑ አገለገሉ።። እንዲህ ሲሉ ምስጉን እግዚአብሔርን እናመሰግናለን።። (ዘፀአት ፲፮ ፣ ፩።።)

፫. የአሮን አጎት ማርያም አርሲም ደግሞ ከአስራኤል ልጆች ጋራ ስለ ፈርዖንና ስለ ሠራዊቱ መስጠም። የወገኖቻችንም ልጆች ከባሕር በደሀና ስለወጡ ዘፈነች እንዲህ ስትል።

፬. የእግዚአብሔር ሥራ ይደነቃል ፈረሱንና የሚቀመጠውን ወደ ባሕር ጣለው። (ቁ ፣ ፩ ።)

፭. ዳዊትም እግዚአብሔርን ስለማመስገን ዘፈነ ከጦር አድኖታልና ከሳኦልም አራራለት። ከአሌክሳምም ከልጁ።

፮. አሳፍና የቆራ ልጆች ለእግዚአብሔር መገዛት ዘፈኑ ኢሳይያስም ስለ ራሳቸው ትካዝ ስብሐተ ፍቁር የወዳጁንም ዘፈነ ዘፈነ። ዲቦራም ስለ ሲሳራ ሞት ዘፈነች።

፯. ስሎሞንም ስለ ክርስቶስና ስለ ቤተክርስቲያኑም ዘፈነ። እኔም ደግሞ ስለ ውዳሴሽ አራሴን ዘፋኝ አማራት አደረግሁ። (ቁ ፣ ፩ ።)

፰. እግዚአብሔርንም ባመስገንሁ ጊዜ ባንቺ ለስሙ ምስጋና አቀርባለሁ። በስምሽም ጸሎቴን ለልጅሽ አቀረብሁ።

፱. ላንቺም በዘፈንሁ ጊዜ ለልጅሽ ዘፈንሁ በገናዬም መሰንቆዬም አንቺ ነሽና።

፲. ደስ ብሰኝ ባንቺ ደስ አሰኛለሁ። ባዘንም ናንቺ አጽናናለሁ። መከራና ችግርም ቢያገኘኝ ወዳንቺ አጮሃለሁ።

፲፩. ያመፀኛም ምላስ ቢያስከፋኝ ወዳንቺ ፊት አማለላለሁ።

፲፪. ሰወነቴም የወደደችው ነገር ቢኖር አንቺን አለምናለሁ። በመታመን የሻሁትንና የተመነሁትንም ባንቺ አገኛለሁ።

፲፫. መታመን ያድናል ሃይማኖትም ያስቀናል መታመን ያነጻል። ሃይማኖትም ያራቅቃል መታመን ተስፋ ያደርጋል ሃይማኖትም ይሰጣል። መታመን ይጀምራል ሃይማኖት ይፈጽማል።

፲፬. መታመን ያጋድላል ሃይማኖት ይጋርዳል። ሃይማኖት ተራራ ያፈልሳል ወደ ደፈረሰው ባሕር ጌታ በወንጌል እንደ ተናገረ እንዲህ ሲል።

፲፭. የሰናፍጭ ቅንጣት የሚያህል ሃይማኖት ቢኖራችሁ ይህንን ተራራ ከዚህ ተነስተህ ወዲያ ሂድ ብትሉት ይሔዳል። (ማቴ ፣ ፲፯ ፣ ፳ ።)

፲፮. ይህችን ሾላ ከስርሽ ተነቅለሽ ወደ ባሕር ውደቁ ብትሏት እንደ ተናገራችሁ ይሆናል።

፲፯. ጳውሎስም እንዲህ አለ ለሚያምን ሁሉ ይሆንለታል። ስለሚጠራጠሩትም ሐዋርያት እንዲህ አለ። ሁለት ልብ ያለው ሁሉ በመንገዱ ሁሉ የጸና አይደለም። (ያዕ ፩ ፣ ፳ ።)

፲፰. ደግሞ እንዲህ አለ ተጠራጥሮ የሚለምን ነፋስ የሚመታውን የሚመልሰውን የባሕር ሞገድ ይመስላል። (ቁ ፯ ።)

፲፱. ደግሞ የሚጠራጠር ልቡናውም የሚወለውል በአፋ እንጀራ ይዞ የሚሄድ ውሻ ይመስላል። ሁለተኛውም ውሻ ተከታተለው ሲደነባበሩም ከትልቅ ባሕር ዳር ደረሱ። ጥላውንም በውሀ ዳር አየ። እንጀራ ይዞ በውሃ ውስጥ ሌላ ውሻ ያለ መስሎት ያንን ያፋን እንጀራ ትቶ ከውሀው ውስጥ ገባ።

ጸ. ያም የተከተለው ሁለተኛው ውሻ ያንን እንጀራ ይዞ ሄደ። ያ ግን ከባሕሩ ወጥቶ ያንንም ሁለቱንም አጣ። ያንንም ይህንንም አላገኘም።

ጸ፩. እንዲሁም አየተጠራጠረ የሚጸልይ ሁሉ ዋጋውን አያገኝም። የጸሎቱ ዋጋ ለሌላ ሳይጠራጠር ለሚጸልዩ ይሆናል እንጂ። (ቁ ፯ ።)

ጸ፪. ስለዚህም እኔ በጸሎት ለመታመን ተጋሁ። ድንግል ሆይ የልጅሽ መታመን ከልዩነዬ አይወጣም። ፍቅርሽም ከልዩነዬ አይናወጥም።

ጸ፫. አዳም ችግርም ቢያገኘኝ ባንቺ አታመናለሁ። አንቺ በጸሎትሽ እንድትፈጽሚልኝ።

ምዕራፍ ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ በወርቅ ግርግዳ ላይ የተሰራሽ የዕንቁ ጉልላት አንቺ ነሽ።

፪. ለራሴ ጌጥ ቀጸለ ሁኔታ። የምስጋናሽ ፍጹሜ ወዳለበት አደርስ ዘንድ በክንፈ ሕሊናዬ ወዳየር ተነጠቅሁ። ሃሳቤም ልምሾ ሁና ተመለሰኝ። ከምስጋናሽ ከእኩሌታው እኩሌታ ሳትደርስ።

፫. ዳግመኛም ውዳሴሽን ወደማወቅ ባሕር ልዋኝ ወደድሁ ወደ ክብርሽ ገናንነት ወደብ አደርስ ዘንድ ደከምኩ ያንዲቱን ማዕበል ሞገድ ያህል ስንኳን አላለፍሁም።

፬. ወደ ጽርሐ አርአያም ጠፈር ለመድረስ የሚቻለው ማነው። ከምድር በታች ወዳለው ባሕር መሠረትሽ መዋኘት ማን ይችላል።

፭. ድንግል ሆይ ክብርሽን ገናንነትሽን ጠንቅቆ ለመናገር የሚቻለው ማነው። በመሃይማን ዘንድ ስምሽ የጣፈጠ ነው። ከምስጋናሽ ጋራ በጠሩሽ ጊዜ።

፮. ሃይማኖታቸው በቀና ምዕመናን ሁሉ አፍ ስምሽ ጥዑም ነው። ከውዳሴሽ ጋራ በጠሩሽ ጊዜ።

፯. በቤተክርስቲያን ሁሉ አፍ ስምሽ የጣፈጠ ነው ከምስጋና ጋራ በጠሩሽ ጊዜ ስምሽ ከወተት ከማር ወለላ የጣፈጠ ነው።

፰. የድንግልናሽን ኃይል የሚሰድብ ያለዘር ያለሩካቤ ፀንሰሽ ያለ ዘር ያለሩካቤ እንደወለድሽ የማያምን ርጉም ነው።

፱. ክርኩሰት ሁሉ ንጽሕት ከኃጢአትም ሁሉ የጸራሽ እንደሆንሽ የማያምን ርጉም ነው።

፲. ካንቺ የተወለደው እግዚአብሔር እንደሆነ የማያምን አርሱንም ከወለድሽ በኋላ በድንግልና እንደኖርሽ የማያምን ርጉም ነው።

፲፩. የማያከብርሽ ለልዕልናሽም የማይሰግድ ለዘለዓለሙ ርጉም ነው። በፍጹም ልዩናው የማይወድሽ ከትልቅ ሀሳቡም የማያከብርሽ ርጉም ነው።

፲፪. በክንፈሮቹ የማያመሰግንሽ ባንደበቱም የማይመርቅሽ ርጉም ነው። ለክብርሽ የማይሰግድ ለገናንነትሽ የማይገዛ ዕድል ፈንታው ጽዋ ተርታው ገሃነመ አሳት ነው።

፲፫. ደንግል ሆይ የሚወዱሽ የተወደዱ ናቸው። ንግስት ሆይ የሚያከብሩሽ የክበሩ ናቸው። ንጹሕት ሆይ የሚቀድሱሽ ሁሉ የተቀደሱ ናቸው። ፍሥሕት ሆይ የሚመርቁሽ የተመረቁ ናቸው።

፲፬. ልዕልት ሆይ የሚያደንቁሽ የተደነቁ ናቸው። ውድስት ሆይ ለንግሥትነትሽ የሚገዙ ሁሉ የተባረኩ ናቸው።

፲፭. አሁንም ከሰንፍና አንቅልፍ አንንቃ። የልጅሽ የወዳጅሽን ምሥጋና በሚያስቀር በክቡድ አንቅልፍ አንደ በድን አንሁን።

፲፮. አንቺም ደግሞ ቀኝ አጅሽን ዘርጊ እኔን ከመኝታዬ ለማንሣት ከሰው ደም የተጸማ ጸላት ለጸሎት ሊነቁ በወደዱ ጊዜ ባይን ቅንድን ላይ አንቅልፍ ያበዛልና።

፲፯. በማንቀላፋትም ሽፋሽፍትን ይሰብራል። ምሥጋናንም ስለማስታገል ይህን ሁሉ ይተናኮላል። በነቁም አንቅልፍ ከዓይን በርቅ የዚህን ዓለም ንብረትና ውዳሴ ከንቱ በማሳሰብ ደግሞ ይተናኮላል።

፲፰. ሰይጣን ከቶ አንደ ጸሎት ማስታገል የሚወደው የለም። ጸሎት ፍለጻ ነውና ዓይኑን ይወጋዋል። ከሚጸልዩ ሰው አንደበት አሳት ወጥቶ ሰይጣንን ያቃጥለዋልና። ሰይጣንም ስለዚህ ከበጎ ሥራ ሁሉ ጸሎትና ትጋትን ይጠላል።

፲፱. ይልቁንም ያንቺን ምስጋና ወሬ ሲሰማ በብሰጭት ጥርሱን ያፋጫል የምስጋናሽ ወሬ በርሱ ዘንድ መራጃ ነውና ራሱን ይቆርጠዋል።

፳. ከስምሽ አጠራር የተነሣ መብረቅ በኃይል ሲጮህ አንደ ሰማ ሁሉ ይደነግጣል። አንቺ ከተወለድሽ ጀምሮ ፈጽሞ ዕረፍት አላገኘም።

፳፩. ባንቺ ታመመ በልጅሽም ተጨነቀ ባንድ ልጅሽ መስቀል ሥቃይ አገኘው። ከፍጡራን ወገኖች ሁሉ ይልቅ ሰይጣል አንቺን ይጠላል።

፳፪. በግብር አምላካዊ አምላክን ለመውለድ በመፅነስሽ ጊዜ አርሱ በአይሁድ ልቡና ዕንቅፋትን አገባ። አንዲህ ሲል በዘር በሩካቤ አንደተወለደ ከዩሴፍ አንደሆነ።

፳፫. በአይሁድ ልቡና ቅናትን አሳደረ በልጅሽም ላይ አንዲተባበሩ የግድ አላቸው አንዲሰቅሉትም እሺ በጎ አሰኛቸው።

፳፬. ሰቅለውም ርኩሳን አይሁድ ምራቃቸውን በፊቱ አንዲተፋበት እስኪሞትም ድረስ ስርግርግ ለማለቱ መፃፃውን ከሐሞት ጋራ አንዲያጠጡት አደረጋቸው።

፳፭. ሙቶም ከተቀበረ በኋላ በመቃብሩ ጠባቂዎች አንዲሾሙ አይሁድን ዘበዘባቸው ጠባቂዎች አንደተነሣ በነገራቸው ጊዜ ዳግመኛ ዘበዘባቸው።

፳፮. ለጠባቂዎቹ ወርቅ አንዲሰጧቸው የትንሣኤውን ምስክርነት ያሳብላቸው ዘንድ ሌሊት እኛ ተኝተን ደቀ መዛሙርቱ መጥተው ሠርቀው ወሰዱት አንዲሉ አስተማራቸው። (ማቴዎስ ፳፰ ፣ ፲፪- ፲፫)

፳፯. በዕረፍትሽም ጊዜ የአይሁድን አርበኞች በልጅሽ ደቀ መዛሙርት ላይ በጠላትነት አስነሣ በድንሽን ጥለው እስከ ሸሹ ድረስ ከቅዱሳን ሁሉ ይልቅ ሰይጣን አንቺን ይጠላልና።

ምዕራፍ ፮ ክፍል ፲፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች ድንግል አመቤቱ ማርያም ሆይ እንግዲህ በርሱ ላይ አሰልጥኝን አራሱን አረግጠው ዘንድ።

፪. በበኩር ልጅሽ መስቀል ፍላግ እንድፈው ዘንድ አሰልጥኝኝ። ሰለባ የሌለው ይህን ጎስቋላ እገለው ዘንድ ንግሥት ሆይ አሰልጥኝኝ።

፫. ንግሥት ሆይ ይህን በመለኮት ሰይፍ ራሱን አቆርጠው ዘንድ። ንግስት ሆይ ይህን ዕቡይ ትዕቢተኛ አላለቅበት ዘንድ ተይኝ።

፬. የልጅሽ እጅ የጸናው ክንዱም በኔ እጅ ይዞ ይጣለው መንፈሳዊ ረቂቅ ኃይሉም ጥልቀቱም ወደማይታወቅ ርዝመቱም ወደማይገኝ ወደ ገሃም ገደል ይጣለው።

፭. የሲኦልንም መዝጊያ ይቆልፍበት ይህ ሐሰተኛ ቀማኛ ከውስጧ እንዳይወጣ።

፮. በድንግልና ላይ የሰድብ ነገር ስለ ተናገረ ቀናሁ። መንፈሳዊውንም ፅንሰሽን ስላሳበለ ቀናሁ በድንግልና መውለድሽንም ስለሰደበ ቀናሁ።

፯. በናዝራዊው በልጅሽ ላይ የአይሁድን ልቡና ስለከፋብት ቀናሁ። የዓለም መድኃኒት ርሱን እንዲገድሉ ስለሰጩክናቸው ቀናሁ። ስለንቺም ሰድብ ስለ ልጅሽም ቀናሁ።

፰. በመዝሙር እንደተናገረ እንዲህ ሲል። የቤትህ ቅናት በልታኛለችና። የሚላገዱህ መላገድ በላይ ወደቀ። (መዝሙር ፳፱ ፣ ፱)

፱. ነቢዩ እንግዲህ አንቺን የእግዚአብሔር ቤት አለሽ። የሚላገዱህ መላገድ በላይ ወደቀ ያለውም የአይሁድ ተናግሮት ነው። ሰይጣን ካስተማራቸው ምቀኝነት የተነሣ በእግዚአብሔር ልጅ ላይ የተናገሩት ሰድብ ነው የዮሴፍ ልጅ ነው ሲሉ። (ሜቴ ፣ ፲፫ ፣ ፶፮)

፲. የእግዚአብሔር ሀገር ሆይ እኔ ስለንቺ ደስ አሰኛለሁ ነቢያት ፀሐይን ለመውለድ እንደተዘጋጀች ጎሕ ያዩሽ ነባቢት ኤዶም ሆይ ባንቺ ኃሤትን አደርጋለሁ።

፲፩. ሰሎሞን ወንድምሽ እንደተናገረ እንዲህ ሲል ይህች ማናት እንደ ማለዳ ብርሃን የምትታይ። (መኃ ፣ ፮ ፣ ፲)

፲፪. ዳግመኛም አርሱ መሸከሚያ ብሎ ጠራሽ ተናግሯልና እንዲህ ሲል። ሰሎሞን ለራሱ መሸከሚያ አሠራ። (መሐ ፣ ፫ ፣ ፱)

፲፫. ልጅሽ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰሎሞን ይባላል ሰሎሞን ማለት ፍቅር ሰላም ማለት ነው ጳውሎስ እንደተናገረ እንዲህ ሲል። በመስቀሉ ሰላምን አደረገ ድልንም ገደለው።

፲፬. ብዙዎች ነቢያትና ጳውሎስን አንቺን ሊያዩ ወደዱ አላዩም ምሳሌሽን እንጂ። የልጅሽን የመለኮትነቱን ምስጢር ያየን እኛ ግን በቅድስት ጠረጴዛ ሥጋውንና ደሙን ቁርባንን ተቀበልን እንድ አካል አንድ አምሳል በመሆናችን የተመሰገንን ነን።

፲፭. የእግዚአብሔር ልጅ ትሕትናው የተደነቀ ነው። ይህ የተደነቀ ትሕትና እንደምን ያለ ነው። ለዚህ

አንክር ይገባል።

፲፮. እንደዚህ ያለ ትኩረትና ያሳየው ነው ሥጋውን ቆርሶ ሰጠን። ንጹሕ ሥጋውን በማዋሐድ ሥጋቸንን ለማንገዳት።

፲፯. የመድኃኒቱን ጽዋ ደሙን ሰጠን። በክቡር ደሙ ደማችንን ለማክበር በደቀ መዛሙርቱ ላይ መንፈስ ቅዱስን በንፍሐት በማሳደፍ ለኛ መንፈስ ቅዱስን ሰጠን። መንፈስ ቅዱስን በመስጠት ነፍሳችንን ለመቀደስ ክርሱም ጋራ ሊያስተካክለን ወራሾችም ሊያደርገን።

ምዕራፍ ፮

፩. ኑ እንግዲህ ይህችን ንጹሕት በግ እናክብራት እናግናት የድኅነታችን መሥዋዕት የሚሆነውን በግ ወልዳልናለችና።

፪. ንጹሐን የዝናም ውሃ የተሸከመችልን የብርሃን ደመና እርሷን እናግናት እናትነት ከድንግልና አስተሳብራ የያዘች እርሷን ኑ እናመስግናት።

፫. እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ለአብርሃም ልጆች መመከያ የሆነች እርሷን ኑ ክብሯን ገናንነቷን እንናገር።

፬. ቅድስተ ቅዱሳን የተባለችውን ሁለተኛ ክፍል እርሷን ኑ እናመስግናት በዚች ሕግ በዚህችም ኪዳን አለባት። ሙሴም በኦሪት የተጻፈውን ለሕዝቡ ከነገረ ወዲያ ድንኳኑንም የሥራቸውንም ዕቃ ሁሉ ንዋየ ቅድሳቱን ይረጫል። (ዘፀአ ፣ ፳፱ ፣ ፳)

፭. እንዲሁም ልጅሽ ለደቀ መዛሙርቱም የወንጌልን ሕግ ካስተማራቸው በኋላ በዕንጨት መስቀል ላይ ራሱን ሠዋ። ባምላካዊ ደሙ ፈሳሽነትም መሃይማኑን የተቀቡ አደረጋቸው።

፮. መለኮት የተዋሐደው የኢየሱስ ክርስቶስ ደም በውነት ነው። ይህ ደም ስለፈሰሰው ወንድሙን እንደሚከስ እንደ አቤል ደም አይደለም።

፯. አግዚአብሔር ቃዋልን እንደተናገረው እንዲህ ሲል የወንድምህ የደሙ ቃል ወደኔ ደረሰ። (ዘፍጥ ፣ ፱ ፣ ፲)

፰. የሕዝብና የአሕዛቡን ኃጢአት የሚያርቅ ነው እንጂ ጌታ ለደቀ መዛሙርቱ እንደነገራቸው እንዲህ ሲል ኃጢአት በሚሠረይ ገንዘብ ስለ እናንተ የሚፈሰ ደሜ ይህ ነው ንሡ ጠጡ። (ማቴ ፳፮ ፣ ፳፯ ፣ ፳፰)

፱. ይህ ደም ስለ ወይኑ ቦታ እንደሞተ እንደ ኢይዝራኤላዊው። እንደ ናቡቴ ደም አይደለም። (ጄ ነገ ፳፩ ፣ ፲፫)

፲. ለበጎቹ ቤዛ የተሰቀለ የናዝሬቱ ኢየሱስ አምላካዊ ደም ነው እንጂ። (ዮሐ ፣ ፲ ፣ ፲፩)

፲፩. ይህ ኃጢአትን ለማራቅ የማይችሉ የአሮን ልጆች እንዲሠዉት ላም ደም አይደለም። የዓለሙን ኃጢአት የሚሸከም የአግዚአብሔር በግ ንጹሕ ደም ነው እንጂ። (ዕብራውያን ፲ ፣ ፱ ፣ ፭)

፲፪. ይህ ደም በቀራንዮ የፈሰሰው ነው። በአሥራ እንደ ሰዓት ጊዜ የአይሁድ ፋሲካ አለፈ ይህም ደም ዘወትር የሚቀዳው ፈሳሽነቱም እስከ ዘለዓለሙ የማይደርቅ ነው።

፲፫. ይህ ደም የኔ ዋጋ የዕዳዬም ከፋይ ነው። እኔ በዚህ ደም ተማጥኜአለሁ ዕድል ፈንታዬ ጽዋ ተርታዬ ፍራ ከለላቸው ጋራ እንዳይሆን። ይህም ካንቺ ሰው የሆነው አምላክ ደም የሚረባኝ የሚጠቅመኝ ይሁንኝ።

፲፬. ቅድስት ድንግል ሆይ በክርስቶስ እንድድን በክርስቶስም እንድናር በክርስቶስም ነፍሳትን ከሚውጡ አባቦች እንድቤዝ አድርጊኝ።

ምዕራፍ ፯

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጠሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ፍጡራንን ሁሉ ከሚጎዳ ደዌና መከራ አድኝኝ።

፪. በጉጉት በሰጎን ተመስለው ከሚያሳቱ አጋንንት አድኝኝ።

፫. አስማት ከሚጽፉ ጠልሰም ከሚጠለሰሙ በዎፍ ከሚያመልኩ በእሳት ከሚያሟርቱ ጠጠር ጠርበው ከሚጥሉ ጠንቋዮች ዕንጨት ጠርበው ደንጊያ አለዝበው ከሚያመልኩ አድኝኝ።

፬. ከዛፍ አግር ከተራራ ሥር ለጣዖት ለአጋንንት ከሚሠው። በፀሐይ በጨረቃ በከዋክብት ከሚያመልኩ በመጻሕፍት ምልክት ከሚጠነቁሉ አድኝኝ።

ምዕራፍ ፰

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጠሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ይህንን ሁሉ ከመሥራት ይህንንም ሁሉ ከሚሠራ አድኝኝ።

፪. እኔ ግን በልጅሽ ልኖር በባሕርይ አባቱም ልድን በመንፈስ ቅዱስም እጅ ልጠበቅ እወዳለሁ። በሦስትነቱ የሃይማኖት ፈትል ተይዘ። ልኖር አፈቅዳለሁ።

፫. የተሸበረ ፈትል ፈጥኖ አይቆረጥምና ሦስቱ ሥላሴን በማመን ደንጊያ መሠረት የታነፀውን የሲኦል አጋንንትን አይቅሉትም አይበረታቱበትም (ማቴዎስ ፲፮ ፣ ፲፰)

፬. አሊህም ደግሞ እንደመጣባቸው የሚገሡ እንዳገኙ የሚጠቅሱ መናፍቃን ናቸው። ቅድስት ቤተክርስቲያን ትንቢት የተናገረችባቸው እንዲህ ስትል ቀበሮችን አጥምዳችሁ ያዙልን። ጥቃቅኑንም ቀበሮች የወይናችንን ቦታ የሚያጠፉትን ወይናችን አብባልና። (መሐ ፮ ፣ ፲፮)

፭. ድንግል ሆይ በሰንካላው ጉዳጎድ ጎዳና ከመሄድ እንድርቅ። በቀናው ጎዳናም እንድሄድ አድርጊኝ።

፮. ድንግል ሆይ ዶሮ ገላግልቶቿን በክንፎቿ በታች እንድትሠውር በክንፈ ረድኤትሽ ጥላ ሠውሪኝ።

፯. ድንግል ሆይ ያማረ የተወደደ የነቢያት ነገር ተነገረልሽ ያማረ የተወደደ ምስጋናም ስላንቺ ተደረገ። የአብ ልዑል ክንዱ ከደነሽ። የመንፈስ ቅዱስ ክንፉ ጋረደሽ እንድ ልጁ ካንቺ ሰው በሆነ ጊዜ።

፰. መልአኩ ገብርኤልም ባበሰረሽ ጊዜ ይህ አካላዊ ቃል ከገብርኤል ብሰራት ጋር በሆድሽ ገባ። በመሐል እጁ የሚሸከም አርሱ ሲሆን ተሸከምሽው።

፱. ሳይሰማ ወዳንቺ መጣ ሳይታይ ወረደ። ሳይታወቅ ተፀነሰ። ወንጌላዊ እንደተናገረ እንዲህ ሲል። በኩር ልጅዋን እስከ ወለደች ድረስ የሴፍ ደንግል ማርያምን አለወቃትም። (ማቴ ፩ ፣ ፳፮) (ሉቃስ ፪ ፣ ፮)

፲. ስለዚህ ነገር የላቱ የተሰናከሉ ብዙዎች ናቸውና ከወለደች በኋላ የሴፍ በግብር ዐወቃት በማለት። እነዚህንም መናፍቃን የኢጲፋንዮስ መጽሐፍ ፀረ ማርያም ይለቸዋል።

፲፩. እርሳቸውም ለራሳቸው የሐሰት ምክንያት አደረጉ። መጽሐፍ በተናገረው ቃል እንዲህ ሲል። አዳም ሔዋንን ዐወቃት ቃየልም ዳግም ሚስቱን ዐወቀ። (ዘፍጥ ፬ ፣ ፩-፲፮)

፲፪. በነገሥትም መጽሐፍ ደግሞ እንዲህ ይላል አቢሳን ዳዊት አለወቃትም (፩ ነገ ፩ ፣ ፬)

፲፫. ይህንን ነገር ምክንያት አድርገው ወደ ደንግል መለሱ። ከወለደች በኋላ ከየሴፍ ተገናኘች በማለታቸው።

፲፬. ዐወቃት ማለት ግን ወደ ሁለት ነገር ይተረጎማል። ከማወቅ ወዳለማወቅ ከመገናኘት ወዳለመገናኘት ወንጌላዊ ግን የበኩር ልጅዋን እስከ ወለደች ድረስ የሴፍ ደንግልን አለወቃትም ማለቱ አምላክ በሆዷ ስላለ የደንግል መልካ ይለዋወጣልና ነው።

፲፭. መልኩ በሆዷ በተለዋወጠ ጊዜ ከርሱ ጋር እንደርሱ መልካ ይለዋወጣል። እንደ ንጹሕ ብርሌ መልክ በውስጡ ባኖሩበት ጊዜ ውሀ መስሎ እንዲታይ።

፲፮. የወይን ጠጅም ባኖሩበት ጊዜ የወይን ጠጅ መስሎ እንዲታይ በውስጡም ያለ ቀይ ነገር ቢሆን እንዲቀለ። ቁጽልጽልም ቢሆን እንዲቀለጸለጽ።

፲፯. ደንግልም እንዲሁ የልሀዋ መልክ በሆዷ በተለወጠ ጊዜ የርሷ መልክ ከርሱ ጋራ እንደርሱ ይለዋወጣል። (ቁ ፣ ፲፮)

፲፰. እንደ ሮማን አበባ የምትቀለበት ጊዜ አለ። እንደ ናርዶስ አበባ የምትነጣበት ጊዜ አለ። እንደ ጸጌረዳ የምታንጸባርቅበት ጊዜ አለ። እንደ ገነትም ተክል የምትለመልምበት ጊዜ አለ።

፲፱. ከወለደች በኋላ ግን መልካ አልተለወጠም። በመልኩ መለወጥ መልካን የሚለውጠው ልጅዋ መለኮት ከርሷ ከነጣው ትሰብእት ጋራ ከሆዷ ወጥቷልና። የልዑል ኃይሉ ሥራም ፍጹም ገናና ነው። ፍርዱም አውነት ነው። የሰሙ ምስጋናም ብሩክ ልዑል ነው።

ምዕራፍ ፱ ክፍል ፲፰

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች ደንግል ማርያምን ወደዳት አከበራት ከፍ ከፍ አደረጋት።

፪. በሁሉ ላይ አሰለጠናት። ሁሉን አስገዛላት። አምላክን በደንግልና የወለደች እርሷም የንጹሕና የቅድስና መሠረት ሆነች።

፫. አቤቱ ሆይ ክብርን ገናንቷን በመረዳት አመሰግናት ዘንድ ለልቡናዬ ድምር ዕውቀትን ሰጥ።

፬. አቤቱ ሆይ ለንደቡቱ ኃይለ ቃሉን ስጥ የማኅፀኗን መክበር የደንግልንግን ነገር አወራ ዘንድ።

፮. ኦርቲዶክስ ደግሞ እኔን ለማዳን የታመነች ናት። ለድንቁርናዬም የበጎ ምስራች ወሬ ናት።

፯. ለእጆቼም የቅድስና አምባር ለእግሮቼም አውነተኛ ጎዳና ለንገቴም ድረ አሸንገታብ ለራሴም አክሊል ዘውድ ላፊም የጣፈጠ እንጂራ ላፍንጨዬም የሸቱ መዓዛ ለመዋረዴም ከፍታ። ለሕመሜም ጤና ናት።

፲. ድንግል ሆይ ንጽሕናን እንደ መለክክት የለበሰሽ እንደ ነቢያትም መንፈስ ቅዱስን የተመለሽ ሁሉንም አቸናፊ በሚሆን በልዑል አግዚአብሔር እጅ የታነፀሽ የመለኮት ማደሪያ ነሽ።

፲፩. የአሕዛብ ብርሃን የነገሰታት ኃይል የምድር መሠረት የሰማይ ጽናት የአየር ርቀት የባሕር ጥልቀት የደመና ግዙፍ የዝናማት መታዘዝ። የፀሐይና የጨረቃ የከዋክብት ፀዳል አንቺ ነሽ።

፲፪. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጠሽ ደንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ በሁሉ ተመሰልሽ በሁሉም መሰሉሽ አንቺን ግል የሚመስልሽ የለም።

፲፫. ሰማይ አይተካከልሽም ምድርም የሆድሽን ስፋት ያህል አትሆንም የማትቸለውን ትለሽዋልና። የማትሸከመውንም ተሸከምሽ።

፲፬. ኪሩቤል የልጅሽ ሠረገሎች ናቸው። ሱራፌልም ከበሀር ልጅሽ በታች ወድቀው ይገዛሉ። ክብር ለከፍታሽ ነው። ገናንነትም ለጌትነትሽ።

፲፭. ቅድስት ድንግል ሆይ ጉልበታችን ኃይላችን ሞገሳችን ክብራችን ተድላ ደስታችን አንቺ ነሽ ለዘመዶቻችንም መመኪያ ሆንሽ። የዓለም ሁሉ መድኃኒት ባንቺ ተደረገ።

፲፮. የአምላክም ይቅርታ በሰው ልጆች ላይ ባንቺ ጸና የፍጡር ባሕርይ ከፈጣሪ ጋራ ባንች አንድ አካል አንድ ባሕርይ አንድ ገዢ ሆነ ይህ ስራ እጅግ ደንቅ ነው።

፲፯. ሠሪ ሥራውን መልበስ እጅግ መንክር ነው። ሠሪውም ሥራውን የለበሰበት ሥርዓት ዕፁብ ነው። ፈጣሪ ፍጡሩን መልበስ ይህ ትህትና እጅግ የተደነቀ ነው።

፲፰. ድንግል ሆይ አሁንም ወደ ልጅሽ አጮኻለሁ። አንዲህ ስል ከመለክክት ልዕልና ይልቅ የሰውን መዋረድ የወደደህ ሆይ ስለሠራሁት ኃጢአት አትናቀኝ አትንቀፈኝ።

፲፱. የሰማያውያን መለክክት አንድነት ይልቅ ምድራውያን ፍጥረታትን ለመሳተፍ የወደደህ ሆይ ነውር ነቀፋ ከሌለበት ከመለኮትነትህ ምሥጢር አሳትፈኝ።

፲፳. ከኢሳው መልክ ይልቅ የያዕቆብን የፊቱን ደም ግባት የወደደህ ሆይ አቤቱ ስለ ሠራሁት ኃጢአት እኔን አታርቅ። እኔ አንተን ለብቻህ በደልሁ ለራሴም ኃጢአት አብዝቼ ሠራሁ።

፲፳፩. አንተ ንጹሕ አድርገህ ፈጠርክኝ። እኔ ግን በጠላቴ ምክር በደልሁ አንተ በሃይማኖት በትሩፋት አስገዝክኝ። እኔ ግን ኃጢአትን በመውደድ ጌጤን ሽልማቴን ተውሁ።

፲፳፪. አቤቱ ሆይ ለመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እሆን ዘንድ እኔን በምግባር በሃይማኖት ለማነጽ ትጋ። መንቀሳቀስ በሌለበት ኃጢአት በመውደቅ የተጎዳሁ እንዳልሆን።

፳. አቤቱ ሆይ እኔን ይቅር ለማለት ትጋ ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና። አቤቱ ሆይ ቁስሌ የሚፈወስበትን መድኃኒት አንተ ታውቀዋለህ። አቤቱ ሆይ ድካሜ የሚበረታበትን ረዳትነት አንተ ታውቀዋለህ።

ጸ፩. አቤቱ ሆይ ሕይወቴ የሚሆንበትን ጥበብ ምክንያት አንተ ታውቀቃለህ። ሠራተኛ ሥራው የሚከናወንበትን ነገር ያውቃልና። ሥራ ለሠራው ጥበብም ለጥበበኛው ይታዘዛል ይከናወናል።

ጸ፪. አቤቱ ሆይ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሸክላህን አድስ። አቤቱ ሆይ የእጆችህን ሥራ እንደማይጠፋ አድርግ።

ጸ፫. አቤቱ ሆይ የወዳጅህ የአብርሃምን የይስሐቅን ኪዳን አሱብ። የመረጥከውም የአሥራኤል ያዕቆብን ኪዳን ሕግህን ለመጠበቅ ከአሕዛብ የለየኸውን በሕግህ ያጸናኸውን በስምህ ያስጠራኸውን። ለቤተ ርስትም ዕድል ፈንታ ጽዋ ተርታ ያደረግኸውን ያዕቆብን አሱብ።

ጸ፬. አቤቱ ሆይ ካንደበትህ በወጣው ቃል መብራትነትህ ለሕዝብህ ያበራ ዘንድ መሪ ያደረግኸው የታመነ የሙሴን ኪዳን አሱብ።

ጸ፭. በአሥራኤል ልጆች ላይ መሲሕ ሊሆን የቀባኸውን በፊትህም ሞገስ ያገኘውን የባርያህ የዳዊትን ቃል ኪዳን አሱብ።

ጸ፮. የአዳም አባቱ አንተ ስትሆን እናት የሆነችህን የተባረከች ገጽሕት ቅድስት ሙሽራ የወለዱህን የለዚህን ቅዱሳን ሁሉ ኪዳን አሱብ።

ጸ፯. አቤቱ ሆይ ከሰማዩ ሰማያት ወርደህ በቅድስት ድንግል ማኅፀን ማደርህን አሱብ። አቤቱ ሆይ በማኅፀኗ ዘጠኝ ወር መወሰንህን አሱብ የቀኑ ቁጥር ግን ሁለተ መቶ ሰባ አምስት ቀን ነው።

ጸ፰. አቤቱ ሆይ ድንግል ስትሆን ከርሷ መወለድህን ገጽሕትም ስትሆን በጡቷ ማደግህን አሱብ አቤቱ ሆይ በጎል መጣልህን በጨርቅ መቀቅለልህን አሱብ።

ጸ፱. አቤቱ ሆይ ይህንን ሁሉ አስበህ እኔን ባርያህን ስለ ኃጢአቴ አትናቀኝ አትንቀፈኝ በማዳንህ አርዳኝ በመድኃኒትህም ጋሻ ጋርደኝ።

፴. አቤቱ ሆይ ስለ ወለደችህ ማርያም አማላጅነት ስለ አሳደጉህ ጡቶቿ ስለ ሳሙህ ከንፈሮቿ ስለቀፉህ እጆቿ ስለ ተቀበሉህ ጉልበቶቿ አካልም ይሆንህ ዘንድ ስለ ነግኸው ነፍስና ሥጋዋ አርዳኝ ጠብቀኝ።

፴፩. አቤቱ ሆይ ስለ ገጽሕት እናትህ ድንግልና እኔን ከርኩሰት አንጻ ትሕትናየንም ምረጥ አቤቱ ስለናትህ ክብርተና ስለ ገናንነቷም።

፴፪. አቤቱ ሆይ ቅዱሳን ሐዋርያትን እንደ ወደደህ እንደመረጥኻቸውም እኔን ደግሞ ወደድ በሰማያዊ ማኅበራቸውም ከርሳቸው ጋራ እንድንት አድርገኝ።

፴፫. ወደ ሠርጋቸውም የተጠራሁ ልሁን። በዚህ ዓለምም እኔን ባርያህን ከሚቃረኝ ሁሉ አድነኝ።

፴፬. ከመንፈስህ ወደት እሄዳለሁ ከፊትህስ ወደት እሸሻለሁ። (መዝሙር ፻፴፱ ፣ ፮)

፴፭. ወደ ሰማይም ብወጣ አንተ ከዚያ ነህ። ምንጣፌንም በሲኦል ባነጥፍ ከዚያም እነሆ አንተ አለህ። (ቁ ፳)

፴፮. እንደንስር የንጋቱን ክንፎች ንወስድ በባሕር ዳርም ብቀመጥ ከዚያም ደግሞ እጅህ ትመራኛለች ቀኝህም ትይዘኛለች። (ቁ ፣ ፱ ፣ ፲)

፴፮. አቤቱ ከአማልክት አንተን የሚመስል የለም እንደ ሥራህም ሥራ የለም። (መዝሙር ፹፮ ፣ ፳።)

፴፯. አናኗርህ የተሠወረ ነው በዓለምም ሁሉ ምሉ ስትሆን ለወደድኸው እንጂ ለሁሉ አትታይም። ሰማይም ዙፋንህ ነው። ምድርም የእግርህ መረገጫ ናት።

፴፱. ባሕር ባርያህ ናት። ነፍሳትም ለንተ ይታዘዛሉ። ፀሐይ መለክተኛህ ነው። የጨረቃም መንገድ በቃልህ የተሠራ ነው። ከዋክብትም በቃልህ የተተከሉ ናቸው። የዓለምም ሁሉ ሰፋት በእጅህ የተያዘ ነው። (መዝ ፯፮ ፣ ፱፮) (ዕንባ ፫ ፣ ፲፮)

፵. ነገር ግን የምትቀመጥባቸው አይደለህም። በዳርቻቸውም አትወሰንም ለግዛትህም ወሰን ዳርቻ የለውም ለምስጋናህም ስፍር ቁጥር።

፵፩. በኃይልህ ጽኑ ብርቱ ስትሆን የሁለቱ አረጋውያን ልጅ ተሸከመችህ። ባናኗርህም የምትፈራ ልዩ ስትሆን ታናሽ ብሉቴና ቻለችህ።

፵፪. ባባትህ ቀኝ የተቀመጥህ ስትሆን በታችኛው ዓለም በጭኗ ላይ አድርጋ አቀፈችህ። ከልዑላን በላይ ልዑል የባሕርይ አምላክ ስትሆን በዚህ ዓለም ከትሑታን ጋራ ተመላለስህ።

፵፫. በሁሉ ዘንድ ብቸኛ ስትሆን በሰው መሐከል ታየህ። ለምና አህያ ጌታቸው እንደሆንክ አወቁህ። በትንፋሻቸውም አሟሟቁህ። እስራኤል ግን አለወቁህም።

፵፬. አምላካቸውም እንደሆንህ ተመራምረው አልተረዱም ከልቦናቸውም አረቁ እንጂ ነቢዩ ኢሳይያስ የተናገረው ነገር በላያቸው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ እንዲህ ያለው።

፵፭. በሬ የገዛውን አወቀ አህያም የጌታውን ጋር እስራኤል ግን አለወቁኝም ወገኖችም አለስተዋሉም። (ኢሳ ፩ ፣ ፫)

፵፮. ባገራቸው ትንቢት የተነገረላቸው። በዕብራይስጥ ልሳንም በመሰጊያቸውም የተጻፈላቸው እስራኤል ምንም ባያውቁህ ከዓለም አስቀድሞ የልዑል አግዚኦብሔር ልጅ እንደሆንህ እኔ አወቅሁ።

፵፯. አቤቱ ሆይ እኔ ባንተ አመንሁ ከዳዊት ዘር ከምትሆን ቅድስት ድንግል መወለድህም ዳግም አወቅሁ።

፵፰. አቤቱ ሆይ ባናዋዋርህ የአብ ልጅ እንደሆንህ አመንሁብህ። አቤቱ ሆን በመለኮትነትህ የአብ ልጅ በትሰብአትህ የሰው ልጅ እንደሆንህ አመንሁብህ።

፵፱. አቤቱ ሆይ ከሕይወት ነቅዕ የተገኘ የሕይወት ነቅዕ እንደሆንህ አመንሁብህ። ከባሕርይ አምላክ የተገኘህ የባሕርይ አምላክ ከሕይወትም የተገኘህ ሕይወት እንደሆንህ አመንሁብህ።

፶. ከወለደ ባሕርይ የተገኘህ የባሕርይ ልጅ ሆይ ከብርሃንም የተገኘህ ፀዳል ከዕውቀት ባሕር የተገኘህ ጥበብ እንደሆንህ አመንሁብህ።

፶፩. አቤቱ ሆይ ለወለደህና ለወለደችህ አንድ ልጅ እንደሆንህ አመንሁብህ። የላይኛው ልደትህ ሌላ ነው ሁለተኛውም ልደትህ ሌላ። ሰማያዊ ልደትህ ሌላ ነው። ምድራዊ ልደትህም ሌላ።

፶፪. የፊተኛው ልደትህ ከሕይወትህ አሳት የተገኘ የሕይወት አሳት ነው የኋለኛው ልደትህ ከሴት የተወለደ

አካላቃ ቃል የፊተኛው ልደትህ ከኃይል የተገኘ ኃይል ነው። የኃላኛው ልደትህ የመለኮት ኃይል ነው።

፶፫. የፊተኛውን አሻራት አላገኘሁትም የኃላኛውን ሳልደርሰበት አመሰግንሁት የኃላኛውን በአብራክ ልቡናዬ ሰግጄ እጅ ነግሁት።

፶፬. የፊተኛው ልደት በኃላኛው ልደት ታወቀ። የመለኮት ወገን በድንግልና ወገን ተመሰገነ ከድንግል ከተወለደህ ወዲህ ከአብ የመወለድህ ሃይማኖት ተገለጸልን።

፶፭. ስለዚህም ዳዊት እንዲህ አለ እግዚአብሔር በይሁዳ ታወቀ። ስሙም በእስራኤል ታላቅ ነው። (መዝ ፱፮ ፣ ፩)

፶፮. ይህንን እንግዲህ ከእስራኤል ልጅ ከይሁዳ ወገን አካላዊ ቃል ስለመወለዱ ይናገራል።

፶፯. ከድንግል መወለድህን በሚናገር ትንቢት ከአብ መወለድህ ታወቀ። አሁንም ባለመጠራጠር ከአብ መወለድህን አመሰግናለሁ። ከድንግልም መወለድህን አመሰግናለሁ።

፶፰. የድንግል ሆድ በሰማይ ካለው የብርሃን ሠረገላ ሰፋ። የድንግል ሆድ ከአየር በለጠ ከፍ ከፍ አለ። በኪሩቤል ዘንድም ተመሰገነ።

፶፱. የድንግል ሆድ የሰማይ ደጅ ሆነ። ሳይከፈትም የፀሐይ መውጫ መግቢያ ነው። የድንግል ሆድ በውነት ለጽድቅ ገንዘብ ሣጥን ሆነ። የድንግል ሆድ ለልዑል እግዚአብሔር ማደሪያ ሆነ።

፷. አሁንም እግዚአብሔርን እናመሰግነው እንዲያ እያልን ለንተ ምስጋና ይገባል። በባሕርይ አባትህም ለአብ ለባህርይ ሕይወትህም ለመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ይገባል።

፷፩. ለተሸከመችህም ገናንነት ለወለደችህም መገዛት ለእናትህም ውዳሴ ለሰግደትህም ቅድስና ይገባል።

፷፪. አሁንም ጸሎቴን እንደ ንጹህ ሰማን በፊትህ ተቀበለኝ ወዳንተም የጮህሁትን የልመናዬን ነገር አድምጥ። አቤቱ የኃያሉን አምላክ ሰማኝ የያቆብም አምላክ አድምፀኝ አቤቱ ሃይማኖቴን አይልኝ። አድምፀኝ አቤቱ ሃይማኖቴን አይልኝ። አቤቱ ጋሻችን ሆይ ተመልከት ቀብተህ ወዳንገሥከውም አይ። (መዝሙር ፹፬ ፣ ፳፱)

፷፫. አቤቱ ወዳንተ የለመልሁትን ልመናዬን ሰማኝ። ከጠላቶቼም ፈርሃት ሰውነቴን ጠብቅ። (መዝ ፣ ፳፬ ፣ ፮)

፷፬. ከክፍች ሸንጎ ከክፉ አድራጊዎች ሁከት ሠውረኝ። (ቁ. ፪)

፷፭. እንደ ሰይፍ መላሳቸውን ከሳሉት መራራውን ነገራቸውን እንደ ቀስት ከገተሩት (ቁ. ፫)

፷፮. አምላኬ ሆይ ጩኸቴን ሰማ ጸሎቴንም አድምጥ አቤቱ ጸሎቴን ሰማ ጩኸቴን አድምጥ ወዳንተ ይድረስ (መዝሙር ፻፪ ፣ ፩ ም ፳፩ ፣ ፩ ።)

፷፯. በመከራዬም ፊትህን ከኔ አትሠውር ጆሮህንም ወደኔ አዘንብ። በጠራሁህም ጊዜ ፈጥነህ መልሰልኝ። (ቁ. ፪)

፷፰. አንተን አምናለሁና ማለዳ ምሕረትህን አሰማኝ የምሄድበትን መንገድ አስታውቀኝ። ነፍሴን ወዳንተ አንስቻለሁና (መዝሙር ፻፵፫ ፣ ፳)

፳፱. አቤቱ ባንተ ተማፅኛለሁና ከጠላቶቹ እጅ አድነኝ። በጎ ፈቃድህን ለማድረግ አስተምረኝ አንተ አምላኬ ነህና በጎ መንፈስህም በቀናቸው መንገድ ይምራኝ (ቁ. ፱ ፣ ፲)

፳. አቤቱ ስለ ሰምህ አድነኝ በጽድቅህም ነፍሴን ከመከራ አውጣት። በጸጋህም ጠላቴን አጥፋቸው። ነፍሴንም የሚያስጨንቁትን ሁሉ ደምስሳቸው። እኔ ያንተ ባሪያ ነኝና (ቁ. ፲፩ ፣ ፲፪)

፳፩. ቃሌን አድምፅ አቤቱ አሳቤንም አስተውል የጨኸቴን ቃል አድምፅ። ንጉሤ አምላኬ ሆይ ወዳንተ አጸልፏለሁና። ማለዳ ድምጹን ትሰማለህ። (መዝሙር ፳ ፣ ፪)

ምዕራፍ ፲

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ አንቺ ደግሞ ለጸሎቴ መጨመሪያ የወርቅ ጽንሐሕ ሁኒ ልመናዬን ባንቺ ወደ ልጅሽ ኢየሱስ ክርስቶስ አቀርብ ዘንድ።

፪. ካህን ዕጣኑን ከወርቅ ማዕጠንት እንዲጨምር እንዲሁም ጸሎቴን ከጆሮሽ እጨምራለሁ ካፌ የወጣውንም ቃል ተቀብይው በልቡናሽም ያደረ ይሁን።

፫. የልቡናሽም ትጋት ወደ ልቡናዬ ትጋት ይሁን። የልቡናሽም አሳብ ወደ ልቡናዬ አሳብ ይሁን። ልጅሽንም ለምኝው እንዳያሳፍረኝ። ተስፋም እንዳያስቆርጠኝ። የልቤንም ግዳጅ እንዳይፈጽምልኝ። ዘወትርም የተመንሁትን እንዳሰጠኝ።

፬. በመንፈስ ቅዱስ በረከትም ይባርከኝ የእጅንም ሥራ ሁሉ ያቅናልኝ። በልቡናዬም የሰው መውደድ ያሳድርብኝ። በሰውም ልቡና እኔን መውደድ ያሳድርብኝ።

፭. የርሱንም ቸርነት በልቤ የጨምር በመለኮት ጨው የጣፈጥሁ ያድርገኝ። የጥበብ ሙብራትንም በልቡናዬ ያብራ። የዕውቀት መንፈስም ከኔ ላይ አይራቅ።

፮. ይህንን ነገር ከልጅሽ ከወዳጅሽ አሸልኝ ከክርስቲያን ልጆች ጋራ ሁሉ አስማሚኝ። ልጅሽንም ከሚወዱ ሁሉ ጋራ በፍቅር ባንድነት አኑሪኝ። ከክፉ ነገር ሁሉ ጠብቂኝ ከጠላቶቼም ወጥመድ ካሸክለው አድኚኝ ለጽድቅ መገዛትን የተገዛሁ አድርገኝ።

፯. ከኃጢአት ሸክም ነፃ አድርገኝ ኃጢአትን የሚሠራት ሁሉ የኃጢአት ባሪያዋ ነውና (ሮሜ ፣ ፮ ፣ ፲፮ ፣ ፳)

፰. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ በላዬ ይሰለጥን ዘንድ ሰይጣንን አታሰናብቸው። በምውልበትና በማድርበትም የልጅሽ ሠራዊቶች የሚሆኑ መለኪክት ይጎብኙኝ ከጠላት ጦርነት ያድኑኝ ዘንድ።

፱. በልጅሽ መስቀል አጥርነት እጠሪኝ እኔ ባለሁበት ሥፍራ ሁሉ ርኩሳን መናፍስት እንዳይገቡ በቅድስናሽ መጎናጸፊያም ሠውሪኝ በልብስሽ መግዛ እሻተት ዘንድ።

፲. ከእንቅልፍም በነቃሁ ጊዜ ያለ ስንፍና እንዳመሰግንሽ ጸሎት ለማስታጎል እንቅልፍ በመጣብኝ ጊዜ የልጅሽ የመለኮትነቱ ኃይል ከቅንድቤ ከሽፋሽፍቴም ያርቀው። አንደበቴም አንቺን ለማመስገን የተጋ የነቃ ይሁን።

፲፩. አግሮቹም በፊትሽ ሳይናወጡ ይቁሙ። ግዳጅን ካንቺ ዘንድ አስክፈጽም ድረስ ለጸሎቱም አጆቹ የተዘረጉ ይሁኑ ከጌታው ደመወዙን እንደሚቀበል ሰው ሁሉ።

፲፪. በሥሩ ጣቶቹም እንደፋና ሙብራት ይሁኑ ጠላቱን ይወጋው ዘንድ የአሳት ሰይፍም ከአንደበቱ ይውጣ። የሚቃረነውን ይቆርጠው ዘንድ በጸሎት ሳለሁ በላይ አሳብ ማብዛትን እንግዲህ ወዲህ አይደገም።

፲፫. የሚወለውልም ልቡና አያምጣብኝ። አባቶቹ ቅዱሳን መነኮሳት እንዲህ ይላሉና ከእግዚአብሔር ፊት የሚጸልይ ሁሉ የልቡናው ሀሳብ ከቤተክርስቲያን ውጭ ቢሆን ወይም ወደ ሥራው አንድ ልጅ ያለው ክርሱም ሌላ የሌለው ሰውን ይመስላል።

፲፬. እርሱም በእግዚአብሔር ፊት የሠዋው እርሱ ደግሞ ስለ ሥጋዊ ነገር የሚደክም የነፍሱን ነገር ቸል የሚል ይመስላል።

ምዕራፍ ፲፬

፩. በዕብራይስጥ ማረፊያም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል እመቤቱ ማርያም ሆይ ልቡናዬን በመንፈስ ቅዱስ አሳትነት የተቃጠለ የተሟሟቀ አድርገው። ከሰይጣን ወገን የሚገኘውን የልቡናዬን መቀዝቀዝ ስንፍናዬንም አርቁው።

፪. ሐሳቤም በመንፈስ ቅዱስ ሙቀት የተሟሟቀ ይሁን ጽጋግና ጨለማም ከኔ ይራቅ ልቤም እንደመብረቅ ብርሃን ይብራ። እንደሚያዝያም ፀሐይ በኃይል እንደሚታይ ይሁን።

፫. በማናቸውም ነገር ሁሉ ቸግረኛ አታድርገኝ። እናትም ለልጆቿ እንድትተጋ ለገዳጅ ሁሉ ትገረ ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ። እንደ ባሪያ ወደ እመቤቱ አጅ።

፬. ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ። ባሮች ወደ ጌቶቻቸው አጅ እንዲያንጋጥጡ።

፭. ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ ልጆች ወደአባቶቻቸው አጅ እንዲያንጋጥጡ ዓይኖቼ ወዳች ያንጋጥጣሉ። ልጆች ወደ እናቶቻቸው እንዲያንጋጥጡ ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ ሠራዊቱ ወደ ንጉሡ አጅ እንዲያንጋጥጡ። ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ። ሕዝቡ ወደ መኮንኑ አጅ እንዲያንጋጥጡ።

፮. ዓይኖቼ ወዳንቺ ያንጋጥጣሉ ስላንቺ ልመና የልጅሽ ምሕረት ይወርድልኝ ዘንድ በእስራኤል ልጆች ሠፈር መና እንደ ወረደ።

፯. የመናውም አተያየቱ እንደ ድምብላል ጥቃቅን እንደ አመዳይም ነጭ ነው። ጣዕሙም እንደማር ወለለ ከቅቤ ጋራ ነው። (ዘፀአ ፲፯ ፣ ፵፩)

፰. ከልጅሽ ምሕረት ይልቀ ምን ይጣፍጣል። ክልጅሽ ይቅርታ ንጹሕነት ይልቅ ምን ይነጻል። የበደለውን እንዳልበደለ። ያደፈውን እንዳላደፈ። ኃጥኡንም እንደ ጻድቅ ዘማዊውን እንደ ድንግል ያደርገዋል።

፱. አሁንም ደግሞ ይህ የሚያነጻው ይቅርታው በኔ ላይ ይውረድ። ርኩሰቱን ያነጻ ዘንድ የልጅሽም የምሕረቱ ዝናም በላይ ይውረድ የሰውነቴን ርኩሰት ያጽብ ዘንድ።

ምዕራፍ ፲፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ አንጋጥጬ እንዳለፍር ተስፋ እንዳልቆርጥ የተመኘሁትንም እንዳለጣ አድርገኝ።

፪. ድንግል ሆይ ለንጽሕና መንፈስ ማደሪያ ለበረከትም አዳራሽ አድርገኝ። ለጸሎት ሠረገላ ለምስጋናም መሰላል አድርገኝ።

፫. ድንግል ሆይ ለመጸሕፍት ነገር ማከማቻ መዝገብ ለሃይማኖት ሹቱም ሙዳይ አድርገኝ። ድንግል ሆይ በየዋህነት የተገጥሙ በትእግሥትም የተከለልሁ አድርገኝ።

፬. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች እመቤቴ የተመረጠች ድንግል ማርያም ሆይ ወዳንቺ የቀረብሁ ወደልጅሽም አንድ የሆንሁ አድርገኝ።

፭. አሁንም ወዳንቺ አጮሃለሁ። የወደድሁትን ነገር ታቀኝልኝ ዘንድ የሻሁትንም በአሰብሁትም ሁሉ ታሳምረልኝ ዘንድ።

፮. በኢያቄም በአባትሽ ወገን የንጉሥ ልጅ ሆይ አመሰግንሻለሁ። የዳዊት ልጅ ነሽና የሊቀ ካህናት ልጅ ሆይ ውዳሴሽን አቀርባለሁ። ከእናትሽ ወገን የአሮን ልጅ ነሽና።

፯. ገናነትሽንም አደንቃለሁ። የነገድሽን ወገን አመሰግናለሁ ከቤተ መንግሥትና ከቤተ ክህነት ተገኝተሻልና።

፰. ስለዚህም የነገድንድ ልጅ ነሽ አልሻለሁ ያዕቆብና ዮሐንስን አኔራጌስ ብሎ እንደጠራቸው ይኸው የነገድንድ ልጆች ማለት ነው። ከቤተ መንግሥትና ከቤተ ክህነት ናቸውና።

፱. ስለዚህም የነገድንድ ልጆች ተባሉ። እኔም የነገድንድ ልጅ ነሽ አልሁሽ። የመወለድሽ ድምፅ (ወሬ) አንደ ነገድንድ ድምፅ ይሰማልና።

፲. ከሁለቱ ከተቀቡት ነገድ በነቢያት አለቃ በሙሴ እጅ ለክህነት ከተቀባው ከአሮን ቤት። በሳሙኤል እጅ ለመንግስት ከተቀባው ከዳዊት ዘር። (፩ ሳሙ ፲፮ ፣ ፲፫) (ዘሌዋ ፰ ፣ ፲፪)

፲፩. ደግሞም ያንበሶች ልጅ ነሽ አልሻለሁ አንደ አንበሳ ግልገል ጩኸት አንደ ሴትም አንበሳ ድምፅ የልደትሽ ወሬ ይሰማልና። አባቱ ያዕቆብ ይሁዳን ያንበሳ ግልገል ብሎታልና። (ዘፍጥ ፱ ፣ ፱ ፣ ፱)

፲፪. ስለዚህም ያንበሶች ልጅ አልሻለሁ። ሰሎሞን አንደተናገረ እንዲህ ሲል አንቺ መሸራ ከሊባኖስ ጋራ ነይ ከሊባኖስ ጋራ ነይ። ከአንበሶችም ጉድንድ ወጥተሽ ነይ። (መሐ ፩ ፣ ፱ ፣ ፰)

፲፫. ከተመረጠ ነገዱ የተነሣ ከሚመካ ወገን የመወለድሽ ወሬ እጅግ ግሩም ነው።

፲፬. ድንግል ሆይ በመልክ በደም ግባት ያማርሽ የተወደድሽ (የተገጥሽ) ነሽ። ከእግርሽም አስክ ራሰሽ ድረስ ክፉ የለም በነገድም ወገን የተመረጸሽ ነሽ።

፲፭. በመልክና በደም ግባትም ከሁሉ ይልቅ አማርሽ ተወደድሽ በንጽሕናም ተሸለምሽ። በቅድስናም ተከለልሽ በሁሉም ፍጽምት ነሽ። (ቁ. ፲፬)

፲፮. አንቺን ለማመስገን ቃሌን ከፍ ከፍ አደርጋለሁ ለውዳሴሽም በኃይል አጮኻለሁ ለዘፈንሽም በእጆቼ

አጨበጭባለሁ ለልልታሽም በአግሮቹ አሸበሽባለሁ።።

፲፯. ለክብርሽም መገዛትን አሰጣለሁ።። ሰግደትም ለገናንነትሽ።። ከሆድሽም ፍሬ ባፌ አጨምራለሁ የፍሬሽም ደም ለገጥሮ የጣፈጠ ነው።።

፲፰. የሸቱሽም መዓዛ ለፍንጫይ ያማረ የተወደደ ነው።። የድንግልናሽ ምስጋናም ደረቅ ጠጅ እንደጠጣ ልቡናይን ደስ ያሰኛል ስለንቹ ደስታይ ምን ያህል ነው ሐሣቱ ስለ ክብርሽ ምንኛ ነው።።

፲፱. አነጋገርሽ ያማረ ነው።። ነገርሽም የጣፈጠ ከንፈሮቶሽም የኃሤት መፍሰሻ አንደበትሽም የምስጋና ጎርፍ ያለበት ነው።። እጅግ አማርሽ እጅግም ተወደድሽ መልክሽ ምንኛ ውብ ነው።። ውድሽም እንደ ምን ነው።። ፍቅሪ ሆይ በደስታሽ ይህ ቁመትሽ የሰሌን ዛፍ ይመስላል።። (መሐ ፯ ፣ ፯-፰)

፳. የልብሰሽም ሽታ እንደ ሽቱ ሽታ ነው።። ያፍንጫሽም መዓዛ እንደ ወይን ጨርቋ ነው።። ያፍሽም አከፋፈት እንደ ቀናንሞስ አበባ ምዑዝ ነው።። ከሊባናስ ዕንጨት ሁሉ ጋራ።። (መሐ ፱ ፣ ፱-፲፱)

፳፩. ሁለንተናሽ ያማረ የተወደደ በመንፈሳዊ ጌጽ የተጌጠ ነው።። የምስጋና መብራት ይከብሻል።። ከመለኮታዊ ብርሃን ጋራ የብርሃን እናት ሆይ የመሢሕ እናት የአምላክ እናት የዓለም መድኃኒት እናት የናዝሬቱ ኢየሱስ እናት ሆይ ከልጅሽ ዘንድ ለምኝልኝ።።

፳፪. ለሥጋዬ መበረታታትን ለነፍሴ ዕረፍትን ለልቤ ኃሤትን።። ከዛሬም እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ሕይወትን ከልጅሽ ከወዳጅሽ አሰጭኝ።።

፳፫. አመቤቴ ሆይ ከሞት ለዘለዓለሙ ታድኚኝ ዘንድ አድኚኝ አልልም።። እንዲሁማ አል ዘንድ ለዘለዓለም የሚኖርስ ሞትን የማይያት ማነው።። (መዝሙር ፹፱-፵፰)

፳፬. አኔስ የምለው እንዲህ ነው።። ንስሐ አስክገባ ድረስ እንዲቆይልኝ።። የንስሐ ፍሬንም አስካቀርብለት ቸርነቱንም ደስ አስካሰኝ እንዲጠብቀኝ።።

፳፭. አመቤቴ ሆይ አንቹ ጠበቁኝ።። ለዘወትርም ከኔ እንዳትርቁ ነፍስና ሥጋዬን ወዳንቹ አደራ አሰጣለሁ በዕድሜየም ሁሉ ለዘወትር አትተይኝ በዚህ ዓለም ከሚመጣብኝ መከራ ሁሉ ጠብቁኝ።።

**አርጋኖን
ዘረቡዕ
ምዕራፍ ፩**

፩. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ አስቀድሜ አግዚአብሔርን አመግናለሁ። ስለንቺም። (ሮሜ ፩-፳)

፪. የውዳሴሽ ወሬ በዓለም ሁሉ ተሰምቷልና በመንፈስ ቅዱስ እንደተናገርሽ እንዲህ ስትይ እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ትውልድ ሁሉ ያመሰግኑኛል። (ሉቃ ፮ ፻ ፱፻፳)

፫. በውነት ምስጋና ይገባሃል። የአግዚአብሔር አናቱ ሁነሻልና በውነት መደነቅ ይገባሃል። ዓለምን ሁሉ በመሐል አጁ የያዘ አርሱን ወልደሻልና በዕውነት ብፅዓን ይገባሃል ለዕውነተኛ ፀሐይ መውጫ ሆነሻልና።

፬. በዕውነት መመስገን ይገባሃል ለማለዳው ከክብ ምሥራቅ ሆነሻልና በውነት መደነቅ ይገባሃል። ለጥምቀት ልጆች መመከያ ሆነሻልና። በውነት ብፅዕና ይገባሃል። ለሃይማኖት መሠረት ጽናተ ሆነሻልና።

፭. ከኪሩቤል ክብር ገናንነት ለንቺ ይገባል። ከሱራፌልም ውዳሴ ከመለክክትም አልልታ ከመለክክት አለቆችም ዝማሬ ለንቺ ይገባል።

፮. ከነቢያት ትንቢት ከሐዋርያት ስብከት ለንቺ ይገባል። ከቅዱሳን ሰማዕታት እናታችን መባል ከመሐይምናንም አመቤታችን መባል ከክርስቲያንም ሁሉ አፍ የመድኃኒታችን ቀንድ መባል ለንቺ ይገባል።

፯. ከመሲሐውያን ነገስታት አፍ ንግሥታትን መባል ከልዑላንም መለክክት በላይ ከፍ ከፍ ማለት ከታችኞችም ፍጡራን ለንቺ መገዛት ይገባል። እንግዲህ አንቺ ከሰማይ ትበልጫለሽ ከተራሮችም ከፍ ትያለሽ። ስለ አንቺም እንዲህ አላለሁ ከፀሐይ ብርሃን ከጨረቃም ድምቀት አንቺ ትበልጫለሽ።

፰. ስለ አንቺ እንዲህ አላለሁ። ከአርዮብ መልክ ከመብረቅም ብርሃን አንቺ ታበሪያለሽ። ስለንቺ ደግሞ እንዲህ አላለሁ በሰማይ ካሉ ትጉሃን መለክክት ትከብሪያለሽ። ከመናብርትም ከሥልጣናትም ትቀደሻለሽ።

፱. ስለንቺም እንግዲህ እንዲህ አላለሁ መልኩ አስተያየቱ ልዩ ልዩ ከሚሆን አበባ ፍሬ ትሸቻለሽ።

፲. አሁንም ደግሞ ወደ ልጅሽ አጮሃለሁ። እንዲህ ስል አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ በመስቀል ላይ በምስማር ተቸንክረህ ሳለህ የቀኙን ወንበዴ እንዳሰብከው።

፲፩. አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ። ስለ ንጹሐ አቤል ደም አማላጅነት። ስለ ሰው መሆንህ ትንቢት ምስክርነት ስለሞቱት ሰማዕታት አማላጅነት።

፲፪. አቤቱ አስበኝ በጸራ ወርቅ ምንጭ ወንጌልህን ለማስተማር ስለፈሰሱ ስለ ጴጥሮስና ጳውሎስ ደም መፍሰስ አማላጅነት።

፲፫. አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ። ባንተ ዘንድ የተወደደው የድንግልናው መዓዛ እንደ ተጣፈጠ ሸቱ። በካህናቱ ራስ ላይ ስለ ተቀላቀለው ዮሐንስ ወልደ ነጎድጓድ አማላጅነት።

፲፬. አቤቱ በቸርነትህ አስበኝ ስለ ሐዋርያትህ ደም ስለ ሥጋዊህ ምስክርነት ስለ ፈሰሰው አማላጅነት አቤቱ በይቅርታህ ብዛት አስበኝ ስለ መዋዕያን ሰማዕታት ደም ስለ ስምህ ምስክርነት አማላጅነት።

፲፭. አቤቱ በይቅርታህ አስበኝ ስለ ደክሙልህ ቡሩካን ጻድቃን ገድል አማላጅነት። አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ ስለ ተመረጹት ደናግል ንጽሕና የድንግልናቸውን ባሕርይ እጅ መንሻ አድረገው ስለቀረቡልህ አማላጅነት።

፲፮. አቤቱ በቸርነትህ አስበኝ ስለ ኪሩቤልና ስለ ሱራፌል። ስለትጉሃንም መለክክት ማኅበር እርሳቸውም ያለ ርኩሳት ንጹሐን ያለ ሐኪትም መዘምራን።

፲፯. አቤቱ በምሕረትህ አስበኝ አንተን ስለ ወለደኛ ማርያም ስለ ከበረኛ ቡርክት ልዕልት የተመረጸኛ ንጽሀት ድንግል አማላጅነት። ስለ ቅድስናዋ ስለ ድንግልናዋም መዓዛ ከፍጡራንም ሁሉ ይልቅ ስለ ወደድኸው ወዚ ደም ግባቷ።

፲፰. የሕይወት የመድኃኒት መጀመሪያ ናትና። የንጽሕና የቅድስናም መሠረት የዓለም ሁሉ ጌጥ ፈርጽ የፍጥረትም መመኪያ ዘውድ። ከዚህም እስከ ሰማይ የምታደርስ መሰላል ናት።

፲፱. ከዚህ ዓለም ጥፋት ገደል ሰዎች ሁሉ የሚሸጋገሩበት ድልድይ መንግሥተ ሰማያት የምንገባባት ደጅ ካመፀኞችም ከወንጀለኞችም ጦርነት ከክፋዎችም ወገኖች ጸብ ክርክር ከሚያባርሩን የምንድንባት አምባ መጠጊያችን ናት።

፳. ከሰይጣን ፍለግ ከተሳሉትም ጦሮች። ከወጥመዳም ካሸክለው የምንድንበት ሃይማኖት ቅጥር። በአበባዋ የምንሻተትባት። ከፍራዋም የምንመገብለት ከጨፎቿም በታች የምናርፍባት የገነት ዕንጨት ናት።

፳፩. በክብሯና በገናንነቷ። የምንመካባት ንግሥት በልዕልናዋም ደስ የምሰኝባት ቅዱስ ምሥጢርም የሚያፈራባት መሠዊያ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ የሚሸትባት።

፳፪. ለእስራኤል ቅዱስ ንጹሕ ምሥጢር የሚሠራባት ቅድስት ጠረጴዛ ከውስጧም ከአፍካዋም በወርቅ የተለበጠ የሙሴም ኪሩቤል በላይዋ የሚጋርዷት ታቦት። (ዘፀአ ፣ ፳፮ ፣ ፲፰)

፳፫. ሳትተክል ውሀ ሳይጠጣ በእስራኤል በትሮች መሐከል ለምልማ አብባ አፍርታ የተገኘች የአሮን በትር (ዘጥል ፲፯ ፣ ፳)

፳፬. ከሲና ምድረ በዳ እስከ ቃዴስ በርኔ የእስራኤል ልጆች። ለበሉት አንጀራ መሥፈሪያ ከሚሆን የወርቅ ጎመር የተምር ውሀ የተቀዳባት የወርቅ መቅጃ።

፳፭. ድርብ ከተከረረ ከጥጥ ፈትል የተሠራች ድንኳን የአሮን የክህነት ልብስ ሰማያዊ ቀይ ቀለም ከክበበው ከጠለቀው ቀይ ቀለም ግምጃ በዙሪያውም አንደሮማን ፍሬ ያለ የወርቅ ሻኩራ ያለባት። (ዘፀአ ፳፮ ፣ ፴፬ ፣ ፴፮)

፳፮. በውስጧ ዕጣን የተቀለቀለው ፍህም የተጨመረባት። የሚያንፀበርቅ ስጊን ቀንዓት የልብን ውሀ በውስጧ ያለባት የወርቅ ማዕጠንት አንቺ ነሽ።

፳፯. ሰባት ማብሪያ ያለት በየዎስቱ መያዣዎች ሰባት መፍሰሻ በራሷ ላይ ለነበሩ ማብሪያ የነበረባት የወርቅ መቅረዝ አንቺ ነሽ (ዘካ ፣ ፬ ፣ ፪)

ጸጿ. በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ ዐሥሩ ቃላት በውስጧ ያሉባት የመሐል ጽላት አንቺ ነሽ (ዘፀአ ፡ ፴፩ ፡ ፲፰)

ጸ፱. በላይዋ የበረከት ጠል የወረደባት የጌዴዎን ብዝት ግምጃ አንቺ ነሽ። (መሳፍንት ፮ ፡ ፴፯ ፡ ፵፰)

፴. የእግዚአብሔን ምስጋና ዘፈን የሚዘፍንባት የዳዊት መሰንቆ አንቺ ነሽ። (፪ ሳሙ ፮ ፡ ፲፬)

፴፩. ከንጽሕና ጋራ ሙሽራ ከድንግልና ጋራ እናት ሆይ ከጥፋት አድን ዘንድ ለምኛልኝ። የዚህ ዓለም ዘመናት የሚሰጥሙ ማዕበልና ሞገድ ሆነዋልና።

፴፪. የመንፈስ ቅዱስ ክንፍ የሚጋርዳት ያለ ርኩሶት እናት ሆይ። መመለሴ ወደ ሰንካለው መንገድ ወደ ጉድጓድ ጎዳና እንዳይሆን ልጅሽን ወዳጅኝን ኢየሱስ ክርስቶስን ለምኛልኝ።

ምዕራፍ ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪያም የተባልሽ የተመረጣሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ያለ ዘር ያለ ሩካቤ አካላዊ ቃልን የወለድሽው እሳትንም በሥጋ የወሰንሽ ድንግል እኔን ኃጢአተኛውን አማልጅኝ። ሥጋችንንም እንደሰም ከሚያቀልጠው ከሥጋዊ ፈቃድ እሳትነት አድኝኝ።

፪. እመቤቴ ድንግል ሆይ የመልክ ቀጸለ የመሃይምናን አክሊል። የሙሽርነት ጌጽ። የቅዱሳን ሽልማት ሆይ ከዘመናት ማዕበል ሞገድ አድኝኝ። በጸሎትሽም ጸጥ እንዲል አድርገው።

፫. የዓለም ሁሉ መመኪያ ድንግል እናት ሆይ። ከሚያሰጥመው ካመፀኛ አፍ በደምም ከሰከረች መለስ አድኝኝ።

፬. መንፈሳዊት መርከብ ሆይ። ድንግልናዊት መዳከር ሆይ። ከክፉ ዘመን መከራ አድኝኝ።

፭. የሁላችን መመኪያ የመድኃኒት ሸቱ ብልቃጥ። ያለ ርኩሶት ሙሽራ ሆይ ከቀን ወራሪ ከሌሊት ሰባሪ አድኝኝ።

፮. የሕይወት የመድኃኒት ድልድይ የድህነት መሰላል ሆይ ከዚህ ዓለም ባሕር ማዕበል ሞገድ አድኝኝ። ከባሕር ጠልቆ ከገደል ወድቆ ከመሞት አድኝኝ።

፯. አሁንም ዓለም ከሚደርስበት አድርሽኝ። ኋላ ደግሞ በልጅሽ በወዳጅሽ በሰተቀኝ እንድቆም አድርገኝ።

፰. የደናግል መመኪያቸው የቅድስናቸው አክሊል ሆይ እኔን ከኃጥአን ሁሉ ይልቅ የአረከሱትን አንቺን ከመውደድ በልጅሽ በወዳጅሽ በባሕርይ ሕይወቱ በመንፈስ ቅዱስ ከማመን በቀር ሌላ ትሩፋት የሌለኝን ይቅር በዩኝ ይቅር አሰኝኝ።

፱. ከኔ ከኃጢአቱ ፍዳ የሚበዛ ለሰው የኃጢአት ፍዳ ስድብ ሽሙጥ የለም የመለክክትም የሰውም ቢሆን ከንጽሕና ምስጋና የለም።

ምዕራፍ ፫

፩. በዕብራይስጥ ማሪያም የተባልሽ የተመረጣሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ በላዬ የሚመጣውን ዕዳ

በንጽሕናሽ ክፈይኝ፡፡

፪. አምላክን የወለድሽ ቅድስት ድንግል ሆይ የአግዚአብሔርን ልጅ የወለድሽ ንዕድ ክብርት ሆይ እውነተኛ ፀሐይን ያስገኘሽ የተመረጸሽ ድንግል ሆይ ምን ብዬ አጠራሻለሁ በምንስ ምላሴ አመስልሻለሁ፡፡

፫. ኪሩብ የያዘው ዙፋን ነሽን፡፡ ነገር ግን ክርሱ አንቺ ትሻያለሽ፡፡ ኪሩብ ከያዘው ዙፋን የተረባሀት የለም፡፡ ገነት ከመውጣት አላዳነኝም ከሰይጣን ቀንበር በታችም ከመገዛት አልተበዠኝም፡፡

፬. ነገር ግን በላዬ ለሚቀመጥ የአግዚአብሔር ስሙ ይክበር አደፍ ጉድፍ የሌለብሽ ንዕድ ክብርት የብርሃን እናት ሆይ፡፡

፭. ርኩሰት የሌለብሽ ሰብሕት የዓለም ሁሉ ጌታ እናት አንግዲህ ምን አልሻለሁ ሰማይን አልሻለሁ፡፡

፮. ነገር ግን ክርሱ አንቺ ትሻያለሽ በስተምስራቅ በኩል ቀድሞ አግዚአብሔር ከተከለት ኢኮም ከተባለች ገነት እንዳልወጣ፡፡ ሰማያት ስለኔ አልለመኑምና፡፡

፯. ከሰማየ ሰማያት ዘምበል ብሎ ወዳንቺ ወርዶ ካንቺ ሰው ሁኖ ማሳተመ ድንግልናሽን ሳይለውጠው ለተወለደ ክርስቶስ ክብር ምስጋና ይግባው ክርስቶስ ስሙም ክቡር ምስጋና ይሁን፡፡

፰. ከተወለደም በኋላ በኅቱም ድንግልና ፍርሽ፡፡ ሥርዓትሽም ከሰው ሥርዓት ልዩ ነው፡፡ ከዚህ ቀደም ያልሆነ አንግዲህም የማይሆን ነው፡፡

፱. የድንግልናሽን ምስጋና መናገር የሚችል ምን አፍ ምን አንደበት ምን አነጋገር ነው፡፡ ምስጋናሽን ለመስማት የሚቻለው ምን ጆሮ ነው፡፡ ከምስጋናሽ ወደብ ከፍጻሜው የሚደርስ ምን ልቡና ምን ሐሳብ ነው፡፡

፲. አንድ ሰዓት ሰንኳን የድንግልናዋ መዝጊያ ያለተከፈተ፡፡ ዘለዓለም ተዘግታ የምትኖር ደጅ ሆይ ሕዝቅኤል ያያት የምሥራቅ ደጅ፡፡ ከኃያላን ጌታ በቀር በውስጧ የገባ የለም፡፡ በመግባቱ በመውጣቱ አልተከፈተችም፡፡ (ሕዝቅ ፵፬ ፣ ፮ ፣ ፪)

፲፩. የንጽሕና ፍሬ የምታፈራ ድንግልና አበባ የምታብብ ነባቢት ገነት ሆይ እሷን ለመትከል ውሀም ለማጠጣት የደከመ የለም፡፡

፲፪. የመለኮት ምንጻፍ የተነጸፈባት ንጽሕት አዳራሽ ሆይ፡፡ የንጽሕና መሸራ ቤት ርኩሰት የሌለባት የመንፈስ ቅዱስ ሠርግ ቤት፡፡

፲፫. ከዕሴይ ሥር የተገኘች የወይን ሐረግ ከዳዊት ግንድ የበቀለች በትር፡፡ ከርሷም አበባ የወጣ ይኸውም የቅዱሳን መዓዛ ኢየሱስ ክርስቶስ (ኢሳ ፣ ፲፩ ፣ ፮)

፲፬. ርኩሰትን ለማንጸት ኃጢአትንም ለማፀብ የሚመነጭ የሕይወት ውሀ መቅጃ የክብር አዘቅት ሆይ ለምላሴ መስገድን ለምዕመናን የምታስተምር የሃይማኖት መሠረት የአምነት መጀመሪያ፡፡

፲፭. ከማይታዩ ረቂቃን መለክት ከነፋሳት ይልቅ ረቂቅ የሆነ የማይታይ፡፡ በባሕርይ የተሠወረ አካላዊ ቃል ከርሷ የተገለጸ ንጽሕት ሰፊ የተድላ ደስታ መጋረጃ፡፡

፲፮. ሥጋዋን ባይጋርድ ናይታየም ነበር፡፡ ከርሷም የትሱብአትን ድርብ በፍታ ባይጎናጸፍ ባልተገለጸም

ነበር።።

፲፯. ለዘለዓለሙ የማትፈርስ የማትወድቅ ጸንታ የምትኖር አዳራሽ ለዘወትርም አጥሯ ቅጥሯ የማይፈርስ። የሥጋዊ ነገር ማዕበል ሞገድ የማይነቀንቃት የሥጋዊ ፈቃድም ነፋስ ኃይል የማያዘነብለት መርከብ።።

፲፰. ለአዳምና ለልጆቹ ቤዛ የሚሆነውን የሕይወት መድኃኒት መሥዋዕት የምትሸከም መሠዊያ።።

፲፱. አመቤቴ ድንግል ሆይ በብዙ ማናፊያ ካናፋት ከመሥሪያ አሳት ይልቅ የፍቅርሽ አሳትነት በሰውነቴ አዳራሽ ይሟሟቃል ይላለባል አኮን።።

፳. ከርሱም ይልቅ የፍቅሬ አሳትነት በሰውነትሽ አዳራሽ የበዛ ትርፍርፍ ያለ ይሁን።። አንቺ ከወደድሽኝ ልጅሽ አይጠላኝምና።።

፳፩. ልጅሽም ከወደደኝ በኃይልም ቢሆን በሹመትም በተንኮልም በመለስም በሥራዬም በዘመናይነትም ቢሆን የሚችላኝ የሚቃወመኝ የለም።።

፳፪. ነቢዩ ኢሳይያስ እንደተናገረ እንዲህ ሲል እግዚአብሔር አምላካችን ከኛ ጋራ ከሆነ የሚችላን የለም።።

፳፫. ቀድሞ እንደተናገርሁት አሁንም ደግሞ መልሼ እናገራለሁ እንዲህ ስል ኪሩብ የያዘውን ዙፋን የረባኝ የጠቀመኝ የለም ሰማያትም የፈቡኝ የጠቀመኝ የለም።።

፳፬. አንቺ ግን ከሞት ባርነት አዳንሽኝ የአብ በኩር ልጁ ካንቺ ሥጋ በመልበሱ ነው አሁንስ ወደማን አማልዳለሁ ወደማንስ ለሰው ልጆች ሁሉ የጸሎታቸው መውጫ መውረጃ መሰላል ወደምትሆን ወዳንቺ በቀር።።

፳፭. ጸሎቴ ባንቺ ትረግ ወደ ሥላሴ መንበር በአየርም ቢሆን በረጅሙም በሰማይ ዳርቻ በአሳት ደመና የተቀላቀለ የብርሃን መጋረጃ የሚያናቅፋት የሚከለክለት አይኑር።።

፳፮. ዓለምን እንደ ጽንሐሕ እንደ ዕንቁላል በያዘ በልዑል እግዚአብሔር በዙፋኑ ዙሪያ በሚቆሙ በካህናተ ሰማይ በማዕጠንታቸው ጽንሐሕ ውስጥ የተቀላቀለች ትሁን ኃጢአቴን ያቃጥል።። ቁስለ ኃጢአቴንም የሚያጠግ የፈውስ የምሕረትን ምንጭ ይቅዳልኝ።።

፳፯. ስለ ልመናም ካንደበቴ የወጣችው አንዲት ቃል ለግዳጄ የምትረባ የምትጠቅም በጽርዓትም የምትቀር አትሁን።። የፍጥረትንም ሁሉ ጸሎት በሚሰማ በልዑል እግዚአብሔር ፊት ደግሞ የተቃናች ትሁን።።

፳፰. ልመናዬም ያለ ዋጋ አትቅር የተመኘችውን ሳታገኝ ራቁቷን አትመለስ ያንቺ ኃይለ ቃል በኔ አንደበት አቸናፊ እግዚአብሔርን ይጥራው።።

፳፱. በልዑናዬ ያለውን ግዳጅ ሁሉ ለመፈጸም የልመናዬንም ዋጋ ለመስጠት ሁሉን የሚችል ሁሉን የሚያጽናና መንፈስ ይውረድ።።

፴. እንግዲህ ማናቸውን ደጅ አጸፋለሁ ከቤትሽ ደጅ በቀር ይኸውም መሃይምናን የሚጸልዩበት የስምሽ መኖሪያ ነው።። ከቤትሽም በገባሁ ጊዜ ወደ ልጅሽ አጫሃለሁ እንዲህ ስል።።

፱፩. አቤቱ ሆይ የስምሀ መኖሪያ ወደምትሆን ወደዚች ቤት መግባቱን ለሕይወት ለደጎንነት ለሰላም ለደስታ ለጸጋ ለክብር ለባለሟልነት ለሰው ፍቅር ብሩህ ለመሆን አድርግ።

ምዕራፍ ፬

፱. አቤቱ ሆይ የምሕረትህን ደጅ ክፈትልኝ ምንም ስለ ኃጢአቱ የተዘጋ ቢሆን አቤቱ ሆይ የቁጣህን ደጅ ዝጋልኝ ምንም ስለበደሌ የተከፈተ ቢሆን አንተ እንዲህ ብለህልና።

፱. የሻ ሁሉ ያገኛል የጸፋም ይከፈትለታል። አቤቱ ይቅርታህን አሻለሁ እንዳገኝ ስጠኝ። አቤቱ ሆይ የምሕረትህን ደጅ ጸፋሁ እንደገባ ክፈትልኝ (ማቴ ፯ ፣ ፰)

፱. ምንም ቸርነትህን ባስቆጣት ባበሳጫትም መሐሪት ዓይነህ ትመልሰልኝ ይቅርታን የተመለኝ ቀኝህም ትደግፈኝ።

፱. የቁጣህን ጽዋ በላይ አታፍሰስ ለጥፋትም የተዘጋጀውን የኃጥአንን በትር በላይ አታንግ በውነትህ ገሥጸኝ በይቅርታህም ተከራከረኝ እንጂ የቁጣህ በትር ከምሕረትህ አጽቅ ተቆርጣለኝና (መዝ ፣ ፻፵፩ ፣ ፳)

፳. አቤቱ የኃጢአቱን ቁጥር አትተሳሰብ የተጻፈውን ፋቀው። ያልተጻፈውን ደግሞ አታስበው ከትሩፋት ግን ጠቂት ብሰራ የሰናፍጭ ቅንጣት ያህልም ቢሆን ወይም የምጣድ ብልጭልጭታ ወይም የአሳት ፍንጣሪ ያህል በቸርነትህ አብዛው።

፳. የተጻፈውንም አትደምስሰው ያልተጻፈውንም በማይጠፋው በማይደመሰሰው በቅዱሳን መጽሐፍ ጸሐፈው።

፳. ለኔ የደለበኛውንም የዕዳ በደል ደብዳቤ ወደ ምሕረትህ ጥልቅ ባሕር ጣላት ወርውራት። አቤቱ የይቅርታህም ማዕበል ሞገድ ያስጥማት የስሟም አጠራር ለዘለዓለም እንዳይኖር ጽሕፈቷን አጠብ ሰርዛት። አቤቱ ቸር ሰው ወዳጅ ለሆነ ለአብ ለባሕርይ አባትህ ይቅር ባይ ለመንፈስ ቅዱስ ለባሕርይ ሕይወትህ ለንተ ክብር ምስጋና ይገባል ለዘለዓለሙ በውነት ያለ ሐሰት።

፳. የተደላ ደስታ መፍሰሻ በምትሆን እናትህ በጸሎቷ ለሚያምኑ ጸጋ ክብር ኃይል ባለሟልነት ይገባቸዋል። የድሆች ልጅ ስትሆን ኪሩባዊውን ሠረገላ መሰለ ለተሸከመችህ ለርሷ ጸጋ ክብር ኃይልነት ይገባል።

፳. አሁንም እንግዲህ ቅድስት ድንግልን እናመስግናት እናዳንቃት እንዲህ እያልን። በየጊዜው ሁሉ ንጽሕት ሆይ በየሰዓቱም አደፍ ጉድፍ የሌለብሽ በመፅናሰም ቢሆን በመውለድም ባራሰነትም ቢሆን ያደፍሽበት የረከሰሽበት ሰዓት የለም።

፳. በመውለድ ማሳተም ድንግልናዋ ያልተለወጠ እናት ሆይ። ድንግልናዋም በሥርዓቱ ተጠብቆ የነበረ ብሉቴናውን ለማሳደግ ወተት በድንግልና ይፈላት የነበረች ድንግል።

፳. ሳይዘረት የምታፈራ ንጽሕት እርሻ እርሷም ለቁርባን ያማረ የተወደደ ስንዴ የተሰጠ ሳያጠጧት የለመለመች የወይን ሐረግ ለበዓልም መጠጥ ሊሆን የበረከት ፍራ ክርሷ የተገኘ።

፳. የጌዴዎን ብዝት ግምጃ በድንግል ትመሰላለች ምድር ሁሉ በመለዋ ደርቅ ስትሆን እርሷ ብቻዋን በዝናም ካፊያ ርሳ ለምልማ ተገኝታለችና። (መሳ ፯ ፣ ፴፯ ፣ ፴፰)

፲፫. ሴቶች ሁሉ ከዚያ ጠል ያልተነካኩ ሲሆኑ ከሰማያዊ ኦብ ብብት የወረደውን የበረከት ጠል እንደተቀበለች። ጠሉን ለመቀበል ሌሎቹ ሴቶች ዝግጁ አይደሉምና።

፲፬. ከዝናሙም ካፊያ ምድር ሁሉ በመለዋ ለምለም ስትሆን ግምጃዬቱ ደግሞ ደረቅ ሁና ተገኘች (መሳ ጌ ፣ ሷ፱ ፣ ሷ)

፲፭. ሴቶች ሁሉ በተለመደው በወንዶች ዘር ሲፀንሱ ድንግልን የሴቶች ልማድ የወንዶች ዘር አላገኛትምና።

፲፮. ድንግል ግን በሥርዓት ከሴቶች ጋር አልተባበረችም። መፅናሷ ልዩ ሆነ መውለዷም ደግሞ ልዩ ነው።

፲፯. የወርቅ ጎሞር በወርቅ ተመሰለች። እንደ አራሾች ሥርዓት በአውድማ ያልተበራየውን እንጀራ ተሸክማለችና (ዘፀአ ፲፮ ፣ ሷ፪ ፣ ሷ፫)

፲፰. የአሮን በትር በድንግል ተመሰለች ሳይተክሏት ለምልማ። ውሀ ሳያጠባት አብባ ተገኝታለችና (ዘኁልቁ ፲፯ ፣ ፰)

፲፱. ድንግል እነሆ ይህች ነቢዩ ዳዊት ስለርሷ አሰምቶ የተናገረለት እንዲህ ሲል ሰሚ ልጅ ጆሮሽንም አዘነብዬ። ሕዝብሽንና ያናትሽንም ቤት እርሺ ንጉሥም ውበትሽን ወደልና እርሱ ጌታሽ ነውና። (መዝ ሷ፭ ፣ ፲፩)

፳. ድንግል ይህች ናት ኢሳይያስ ነቢዩ ስለርሷ የጮኸለት። እንዲህ ሲል እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች ስሙንም ዐማኑኤል ትለዋለች። (ኢሳ ፯ ፣ ፲፬ ማቴ ፩ ፣ ፳፫)

፳፩. ድንግል ይህች ናት ሕዝቅኤል ስለርሷ ትንቢት የተናገረለት እንዲህ ሲል በታለቀ ዕፁብ ድንቅ ማኅተም የታተመ ደጅ በምሥራቅ አየሁ። ከኃያለን ጌታ በቀር የገባባት የለም እርሱ ግን ወደርሷ ገብቶ ወጣ። (ሕዝ ሷ፬ ፣ ፩ ፣ ፪)

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪያም የተባለች የተመረጠች ድንግል ማርያም ይህች ናት ነቢያት ያሰቧት ሐዋርያት ያደነቁት የደናግል የሰማዕታት ማኅበር ለርሷ ይገዛሉ።

፪. ድንግል ሆይ በመሃይምናን ሁሉ እንደበት የስምሽ አጠራር እንደምን ይጥማል ድንግል ሆይ የገናነነትሽ ምስጋና እንዴት ያምራል። ንጽሕት ርግብ ሆይ ከፀሐይ ከጨረቃ ከከዋክብት ብርሃን ይልቅ የሚያምር የመልክሽ ደም ግባት እንዴት ያማረ የተወደደ ነው።

፫. የምስጋናሽስ ዘፈን ማኅሌት ምን ያህል ይወደድ ለሚሰማው እጅግ ያማረ የተሰማማ ነው። መሰንቆ ለጆሮ እንዲያምር እንዲሰማማ የሙሽራ ጌጽ ላይን ማር ላፍ ሸቱ ላፍንጫ የወይን ወለለ ለጉረሮ ጸጅ ለልብ ያማረ የተሰማማ እንደ ሆነ። ውዳሴሽም እንዲሁ ያማረ የተሰማማ ነው።

፬. ድንግል ሆይ ክብርሽንና ገናነነትሽን መናገር እጅግ ያማረ እጅግም የተወደደ ነው። ያበባዋም መልክ የማይጠወልግ የማትደርቅ ንጽሕት ተክል ሆይ የማትጠወልግ የሕይወት እንጨት የእሸቷ ፍሬ የማይረግፍ።

፭. የማትሰበር የክህነት በትር የቅዱስ ምሥጢር አገልጋዮች ካህናቱ የሚመረከዟት የሚጸጉባት

ለምዕመናን ሕንፃ ዘወትር ዝግጁ የሆነች የማትነዋወጽ የሃይማኖት መሠረት።

፮. ብል ነቀዝ የማያበላሸት ሌባ የማይቀርባት መርከብ የውስጧም ዋናተኛ ቀዛሬውም ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። እርሱም በቅዱስ ወንጌሉ ቀዛሬዎች በሐዋርያት ዓለምን ሁሉ ከኃጢአት ማዕበል ሞገድ የሚያሸግር ነው።

፯. የመርከቢቱ ምሰሶ ግን ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ነው። የባህሩም ጸጥታ መልክቁ የደንግልና መርከብ እንዳትሰበር የሚመግባት የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው።

፰. የሥጋዊ ፈቃድ ሙሽራ ያይደለሽ የመንፈሳዊ ሙሽራ ርግብ ሆይ በመመረጽ ማሳተም የተገጥሸ የተሸለምሽ ነህ። የሐሰት ደንጊያ በሚሆን በኃላፊው ወርቅ ሽልማት ጌጥ አይደለም ሥጋዊውንም ፈቃድ በሚያመጣ ዋጋው በበዛ ዕንቁ አይደለም።

፱. የንጽሕና ቀሚል የምታጠልቅ የብርሃን መጎናጸፊያ የምትጎናጸፍ ንግሥት ቁልፏ ሳይከፈት ከውስጧ የሕይወት ውሀ የተቀዳባት የተቆለፈች የክብር አዘቅት።

፲. በሐዲስ ሥርዓት የሆነው ደጅዋ ሳይከፈት ፍሬዋ የተለቀመ የተዘጋች የተክል ቦታ ገልጾ ሲያነባት የሚችል የሌለ የታተመች መጽሐፍ በአለቆች ላይ አለቃ ለሚሆን በነገሥታትም ላይ ለሚነግሥ መቀመጫ የምትሆኑ ኪሩባዊት ሠረገላ።

፲፩. የመለኮት አትራፍስ የአሳትነቱን ነበልባል የተሸከመች ሥጋዊት ዙፋን የሰማይ ሁለተኛ ሰማይ አውነተኛውን ያራቀ ያስወገደ የቅዱሳን ብርሃን ነው።

፲፪. ዝናማት ያለበቀሉትን አየራት ያለሳደጉትን የሰማዩን እንጀራ ያሰገኘች ቤተልሔማዊት መሶብ ሆይ የአሳቱን ነበልባል የተሸከመች ዕፀ ጳጦስ ሆይ እንጨቱ ሳይቃጠል አሳቱ ሳይጠፋ። (ዘፀአ ፫ ፣ ፪ ፣ ፲፮ ፣ ፳፪)

፲፫. የዚህም ምሳሌ ትርጓሜው ሚጠት ውላጤ ሳይኖርበት ካንቺ የነሣው የወልድ ትሰብእት ምሳሌ ነው። የትንቢት ምንጭ የምስጋና መፍሰሻ። የደስታና የኃሜት መቅጃ።

፲፬. የነቢያት ጌጾቸው የሐዋርያት አክሊላቸው የደናግል መነኮሳት መመኪያቸው የሰማዕታት እናታቸው። የመለእክት እሳታቸው። ከሱራፌል የተወዘዘዘች የቅዱስ ምስጢር ጽንሐሕ። የኪሩቤል የዕጣናቸው መዓዛ።

፲፭. የማይተኙ የማያንቀላፉ ትጉሃን የሰማይ መለእክት ሁላቸው የሚያመሰግኗት በየነገዳቸውም ለልጅዋ ክብር ጌትነት ገናንነት ይገዛሉ። መለእክት በሥርዓታቸው። የመለእክትም አለቆች ባነዋወራቸው። አጋዕዘት በገናንነታቸው ይገዛሉ። ሥልጣናት በክብራቸው መናብርት በከፍታቸው ይገዛሉ። (ዳን ፮ ፣ ፲፬)

፲፮. ኃያላን በየወገናቸው ሊቃናት በሹመታቸው ሱራፌል በምስጋናቸው ኪሩቤል በቅዳሴያቸው ይገዛሉ ወደ ዙፋኑም የቀረቡት የተጠጉትም በክንፋቸው ፊታቸውን ይሸፍናሉ ክርሱ የሚወጣው የአሳቱ ኃይል እንዳያቃጥላቸው (ኢሳ ፮ ፣ ፪) (ሕዝቅ ፮ ፣ ፳፫)

፲፯. በዙፋኑ ዙሪያ ከበው የሚቆሙትም ሱራፌል ይጮኻሉ እንዲህ ሲሉ። አቸናሬ እግዚአብሔር የሠራዊት ጌታ ቅሱስ ክቡር ምስጉን ልዩ ነህ ምስጋናህም ምድርን ሁሉ መለ። (ኢሳ ፮ ፣ ፫)

፲፰. ሳያቋርጡ በምስጋና ይጮኻሉ ምስጋናም በተመለ በሰላም ቃል ያለዚያ እንዲሁም ለንዱ ሁለተኛውም

ለሌላው ይመልስለታል።

፲፱. ባንዋወር የከበሩ ቅዳሴንም የተመሉ እንስሶች ፊታቸው ዐራት ነው። ክንፋቸውም ስድስት ነው። ከእሳት የተሠራውን ዙፋን ተሸክመው ቅድመ ዓለም ለነበረው ኋላም ዓለምን አሳልፎ ለሚኖረው ይሰግዳሉ (ራእይ ፱ ፣ ፰)

፳. አሊህም አለቆቶች የወርቅ ማዕጠንት የያዘ የብርሃን ሞጣሕት የለበሱ ናቸው አክሊላቸውም እንደበረድ ነጭ ነው። እርሳቸውም ደግሞ በበጉ ፊት ይሰገዳሉ እንዲህ ሲሉ (ራእይ ፪ ፣ ፰)

፳፩. ጌታ ሆይ ምስጋና ክብርም ችሎታም ትቀበል ዘንድ ለንተ ይገባሃል። (ራእይ ፱ ፣ ፲፩)

፳፪. ዕጣንን የተመለ የወርቅ ጽንሐሕ ይዘው ለመለኮትነቱ እጅ መንሻ ያቀርባሉ ይኸውም የንጹሐን ጸሎት መዓዛ ነው።

፳፫. እመቤቴ ሆይ ባንቺ ጸሎቴ ትረግ በሊዚህም ዕጣን ማዕጠንት ትዋሐድ በእስራኤልም ቅዱስ ፊት የተወደደች እርሱም የተቀበለት ትሁን። በጸሎትሽም መዓዛ ጸሎቴ የጣፈጠች ትሁን ልጅሽ በመቀበል እንዲያሸታት በሉባር ተራራ ያሸተተውን የኖላን መሥዋዕት እንዳሸተተ። (ዘፍጥረት ፰ ፣ ፳ ፣ ፳፩)

፳፬. ኡብርሃም በተራራ ላይ የሠዋውን የሥዋዕት እንደተቀበለ ጸሎቴንም ደግሞ ይቀበል። ይስሐቅ በአዘቅተ መሐላ ያዕቆብ የሚደን አውራጃ በምትሆን በሎዛ የሠወትን እንደተቀበለ። (ዘፍጥ ፳፪ ፣ ፲፫)

ምዕራፍ ፯

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ የምሕረት ነቅዕ የሚሆን ልጅሽን ለምኝው ኃጢአቴን እንዳይዘከር እንዳያሰብ።

፪. በኃጢአት ሁሉ እንደኔ ያለ ሴሰኛ ርሱስ አበሰኛ በደለኛ የለም። እንደ ልጅሽም ቸር ሰው ወዳጅ ይቅር ባይ ከመዓት የራቀ ምሕረቱ የበዛ እውነተኛ የለም። (መዝሙር ፹፮ ፣ ፲፭)

፫. የመድኃኒት ብልቃጥ ድንግል ሆይ ጸሎቴ በልጅሽ ፊት የተወደደ ይሁን የሙሴ መሥዋዕት በምድረ በዳ የአሮን መሥዋዕት በምስክሩ ድንኳን የተወደደ እንደ ሆነ።

ምዕራፍ ፰

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ እመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ የሰው ልጆች ሁሉ ጸሎት መመላለሻ የአዳምም ልጆች ሁሉ ምሕላ መቀበያ ንጽሕት የወርቅ መሰላል የአካል ሦስትነት ወዳለበት ወደ ላይ ጸሎቴን አሳርገ።

፪. በዚያውም ላይ ኃጢአቴን የሚያርቅ ዕዳዬን የሚከፍል ያማረ የተወደደ አግዚአብሔርም በረድኤት የተቀበለው ይሁን።

፫. ወደ መንግሥተ ሰማያት የምታገባ የመድኃኒት ደጅ ድንግል ሆይ ወደ ልጅሽ ወደ ወዳጅሽ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ሠርግ እንድገባ አድርገኝ።

፬. የክርስቲያን ወገኖች ሁሉ የሚጸጉባት የሃይማኖት በትር ድንግል ሆይ በኃጢአት ተሰናክዬ በመሪር ልቅሶ ላይ ከመውደቅ ደገፊኝ።

፮. የሕይወት ውሀ መቅጃ የክብር አዘቅት ድንግል ሆይ ከሥጋዬ ርሱሰት ንጹሕ አድርጊኝ ያውም የማመንዘር ርኩሰት ነው።

፯. ከሸቱ ሁሉ መግዛ ያማረ የተወደደ የበረከት አበባ የሚሆን ዐማኑኤልን ያስገኘሽ ነባቢት ገነተ ድንግል ሆይ በሸቱሽ መግዛ እንድሻተት አድርጊኝ። በንጽሕናሽ መግዛም የኃጢአቴን ክፉ ሽታ አርቁልኝ።

፰. በወርቅ ዘርፍ ልብስ የተጎናጸፈች የተሸለመች ንግሥት ሆይ በየጊዜው በየሰዓቱ የንጽሕና ልብስ የቅድስናም መጎናጸፊያ እንደ ልብስ አድርጊኝ። (መዝ ፵፮ ፣ ፲፬)

፱. ዓመፀኞች በደለኞች የሚሆኑ አሕዛብ አርበኞች በጦርነት የማይደፈሩ ኃያላን ሠራዊት ሊወጡባት ሊደፋፈሯት የማትቻል የመሃይማኖት መጸጊያ አምባ ኮረፍታ ድንግል ሆይ ካልታወቀ ከተሠወረ ከታወቀ ከተገለጸ ጠላት መነሳሳት አድኚኝ።

፲. ካመፀኞች ከበደለኞች ሰዎችም ፀብ ክርክር ሠውሪኝ። ከመለስ አሉባልታም በዋላሽ በረድኤትሽም ክንፍ ሸፍኚኝ።

፲፩. የሲኦል አጋንንት የማይበረታቱባት የቤልሆር ሠራዊትም የማያጠፉት በማይከፈል በሦሱቱ ቅዱስ ሃይማኖት የወርቅ መሠረት ላይ የተመረጠረጠሩ የማትፈርስ የሕይወት የመድኃኒት ግድግዳ ድንግል ሆይ ለዘለዓለም እውነተኛ ምግብ የሚሆን መና የተከማቸብሽ የወርቅ መሶብ ሆይ። ጵርስፎራውን የቁርባኑን መሥዋዕት ልጅሽን እንድቀበል አድርጊኝ።

፲፪. የመንፈስ ቅዱስ መግዛ የተዋሀደውን የምሥጢሩን ወይን የምትሸከም የወርቅ ጽዋ ድንግል ሆይ ከልጅሽ ደም እንድቀበል የተገባሁ አድርጊኝ። በመጠጣቴም ቅዱስ በመቀበሉም ንጹሕ ልሁን።

፲፫. ድንግል ሆይ የንጉሥ እናት ንግሥት አመጤቴ የእግዚአብሔር እናት ክብርት የአምላክ እናት ንጽሕት የንጹሕ ባሕርይ እናት ሰማይ የፀሐይ መገኛ ቤት መንግሥት የመሢሕ እናት ታቦት የሕግ እናት።

፲፬. ድንግል ሆይ የነባቢ በግዕ እናት የወይን ሐረግ የሕይወት ፍሬ መገኛ ብዝት ግምጃ የጠል መውረጃ መሠዊያ የሰማያዊ ቁርባን እናት መርከብ የዋነተኞች እናት መቅደስ የካህን እናት ሰፊ መጋረጃ የመለኮታዊ ምሥጢር መናሪያ።

፲፭. መቅረዝ የብርሃን እናት ንጽሕት ጥጃ የነጭ በሬ እናት ልዕልት በአርያም የሚኖር ልዑል እናት ቡርክት የአኩት እናት ውድሰት የምስጉን እናት ምዕዘት የሸቱ እናት የወርቅ ሣጠን የዕንቁ ባሕርይ መገኛ።

፲፮. ጎሞር የመና እናት ኢየሩሳሌም የትንቢት ሀገር መመኪያችን የሐዋርያት እናት ምሥራቅ የሰማያዊ ኮከብ መገኛ።

፲፯. ድንግል ሳለቋርጽ አመሰግንሽ ዘንድ የኪሩቤልን አፍ የሱራፌልን ልሳን ብቀበል በዚህም ምስጋናሽን ለመፈጸም አልችልም። ልዑሉንም ምሥጢር እናገር ዘንድ እንደ ነቢዩ ሕዝቅኤል የተሠወረውን ምሥጢርም እንደ ዮሐንስ የዕውቀት መጻሕፍትንም ብበላ በዚህም ውዳሴሽን ለመፈጸም አልችልም።

፲፰. የሰሎሞንን ጥበብ ብነሣ የልቡናዬም አፅቅ ቢሰፋ አስከ ባሕር ቢዘረጋም የቃሌም ቡቃያ እስከ ቀላይ ድረስ ቢጠልቅ በዚህ ውዳሴሽን ለመፈጸም አልችልም።

፲፱. መጋቤ ብርሃናት በሚሆን በዑራኤል መልአክ እጅ ዕውቀት የሚገልጥ የእሳት ጽዋን ሱቱኤል የተባለ

አዝራ እንደ ጠጣ የመጻፍትን ነገር የሚያናግር የምስጋና ጽዋን ብጠጣ። በዚህም ቅዳሴሽን ለመፈጸም አልችልም።።

፲፱. ድንግል ሆይ ሰውነቴ ሁሉ እንደበት የተመለ በሆን ባፅንቶቼም ቁጥር ዕውቀት ቢሰጠኝ የራሴ ፀጉርም ሁሉ መናገር ቢሰጠው በዚህም ውዳሴሽን ለመፈጠም አልችልም።።

፳. ሰማይ በስፋቴ ብራና በሆን ባሕርም ቀለም በሆን ምስጋና የተመለውን ክብርሽን ገናንነትሽን ለመጻፍ በዚህም ምስጋናሽን ለመፈጸም አልችልም።።

፳፩. የነቢያትና የሐዋርያት ማኅበር ለመፈጸም የማይችሉት ምስጋናሽን እኔ ድሀው ለመፈጸም እንደምን እችላለሁ።። የጻድቃንና የሰማዕት ማኅበር ለመፈጸም የማይችሉት ውዳሴሽን እኔ ወራዳው ለመፈጸም እንደምን እችላለሁ።።

፳፪. የደናግል መነኮሳት ማኅበር ለመፈጸም የማይችሉትን ቅዳሴሽን እኔ ምስኪኑ ለመፈጸም እንደምን እችላለሁ።። አሁን ግን የኃጢአቴ ብዛት ከቁጥር ከስፍር የተረፈ ሁኗልና በልመናሽ አቅልይልኝ።።

ምዕራፍ ፳

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጠሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ ለጸሎት እጄን ወደ ልጅሽ በዘረጋሁ ጊዜ ስለኔ ለመጸለይ ቅዱሳት እጆችሽን ንጹሐን ጣቶችሽን ወደልጅሽ ዘርጊ ከኔም ጋራ ቁሚ።።

፪. በርሷ ያለውን ምኞት ግዳጅዋንም ለማግኘት ልቡናዬ እንድትተጋ እንዲሁ ደግሞ አንችም ግዳጄን ለመስጠት የከበደውንም ጭንቁን ለማቀለል የተጋሽ የነቃሽ ሁኗ።።

፫. ከሁሉ ይልቅ እኔ ድሀ ስሆን ከሁሉ ይልቅ ጻድቅ እንደሆንኩ አስቤ ባንቺ ባለጸግነት እመካለሁ።። ከሁሉም ይልቅ ኃጥእ ስሆን ከሁሉ ይልቅ ጻድቅ እንደ ሆንሁ አስቤ በንጽሕናሽ እመካለሁ።።

፬. በኔም በጎ ሥራ በትሩፋቴም የመጽደቅ ተስፋ የለኝም።። ባንቺ ጽድቅ በበጎው ሥራሽ እንጂ በራሴም ደካም የመዳን ተስፋ የለኝም ባንቺ እንጂ።።

፭. ኃጢአቴን ለመናገር ለምን አፍራለሁ አለመናዘዜስ ለምን ነው የሚከሱኝ ጠላቶቼ የሚመሰክሩብኝም ኃጢአቶቼ ሳሉ እንግዲህ ኃጢአቴን እናገራለሁ የተሰወረውን በሚያይ አፍ የተናገረውን ልቡና የመከረውን መርምሮ በሚያውቅ በልዑል አግዚአብሔር በዓይኖቹ ፊት የተገለጸ ሲሆን እኔ ለምን አሠውረዋለሁ።።

፮. እኔም ብሠውረው ኃጢአቴ ሊከሰኝ ይጮኻል።። በደሌን ለማመን እኔ እንግዲህ ለምን ዝም አለሁ።። የሠራሁትም ክፉ ሥራዬ ያሳጣኛል።። እኔ እንዳልሠራ ለምን አሆናለሁ።። የሚዘልፈኝ ምስክር አልሻም እኔ ለራሴ የራሴን ዘለፋ አነባለሁ እንጂ።።

፯. ለምን አሠውረዋለሁ።። የማይሠወርልሽን ስለዚህ እንዲህ አለሁ።። ስለ ኃጢአቴ ራሴን ወደ ልዑል አግዚአብሔር አጠላለሁ።። (መዝ ፵፪ ፣ ፱)

፰. ደግሞ እንዲህ አልሁ።። ኃጢአቴ ከራሴ ፀጉር በዝቷልና እንደ ጽኑ ሸክም ከበደኝ።። ከሰንፍናዬም የተነሣ ቁስሌ መገለ።። እጅግም ከረፋ ሸተተ።። (መዝ ፵፰ ፣ ፱ ፣ ፳)

፱. ዳግመኛም እንዲህ አልሁ ስፍር ቁጥር የሌላት ክፉ ነገር አግኝታኛለችና ኃጢአቶቼ አገኙን ያዙኝም እኔ ግን ማየት ተሳነኝ።። (መዝ ፵ ፣ ፲፪)

ምዕራፍ ፱

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል ማርያም ሆይ ስለኔ ጸልዩ ለምኝልኝ እኔ ባንቺ ጸሎት አምኛለሁና።

፪. ለልጅሽ ይቅርታ መምጣት አንጋጥጣለሁ ለክብርሽም አሰግዳለሁ። ለገናንነትሽም አሰግዳለሁ (እገዛለሁ) ለንቺ አገልጋይ የሚሆን የባርነቴ ደብዳቤ በልቤ ሰሌዳ ተጽፏል። ጽሕፈቱም እንዲህ የሚል ነው። አምላክን ለወለደች ድንግል በዕብራይስጥ ማሪሃም ለተባለች ለተመረጠች ንዕድ ክብርት ለሆነች ማርያም ባሪያዋ አገልጋይዋ ልጅዋ ወዳጅዋ ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ የዋጀው ዕገሌ ነው።

፫. ይህችም ደብዳቤ በልጅሽ በኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ ቀለምነት ልቡናዬ ሰሌዳ ሁኖ ተጽፋ ትኑር። ጽሕፈቷም ለዘለዓለሙ አትፋቅ በመከራም በሞትም በሕይወትም ቢሆን አትደምሰስ።

፬. ለዘለዓለሙ ተጽፋ ትኑር የተሰወረውን የሚያውቅ መንፈስ ቅዱስ ያንብባት የሚያጠፋትም የለም ያለ መለየት በአነዋዋር በተባበሩ አንዱም ሳይበልጥ አንዱ ሳያንስ አንዱ ሳይቀድም አንዱ ወደ ኋላ ሳይቀር ባገዛዝ በአነዋዋር በመልክ አንድ በሆነ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ታትማለችና።

፭. አኳኋናቸውም አይታወቅም ይህ ከዚህ ነው። ሁለተኛውም ከዚህ ውስጥ ነው። ሥስተኛው እንዲህ ያለ ነው አይባባሉም። ባለመለየት ሲኖሩ ለቀዳማው ያንነታቸው ጥንት ለደኃራው ያንነታቸው ፍጻሜ የለውም። ለዘለዓለሙ በውነት ያለ ሐሰት የሚሰማውም ሁሉ ይበል አሜን በውነት ይሁን ይደረግ።

ምዕራፍ ፲

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ አንቺ ደግሞ የምሕረት ዓሥራት አድርገሽ ወደጅኝ። ሰውና መለእክት በተሰበሰቡ ጊዜ።

፪. መባርቅትም በተጨነቁ ጊዜ የበደሉትም የዕዳ በደላቸው ደብዳቤ በተገለጸ ጊዜ የተዳደሩትንም በሚያረክሰላቸው ጊዜ። በተድላ በደስታ ካንቺ ጋራ እንድናር እንድመለለስ አድርገኝ።

፫. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ያለ ዋጋ የምሕረት ምጽዋትን ካንቺ ዘንድ አለምናለሁ።

፬. ወንድ ልጅ ካባቱ መልካሙን ሰጦታ እንዲለምን። ሴት ልጅም ከናቷ በጎውን ነገር እንድትለምን ወንድ ባሪያ ከጌታው ሴት ባሪያ ከመቤቷ እንዲለምን። እንዲሁም ከበጎ ሥራ ከትሩፋት ባዶ ስሆን ባንቺ ደግነት የሚገኘውን በጎውን ዋጋ ለማግኘት ነፍሴ ትታመናለች።

፭. የመለኮት ዙፋን ሆይ ከምስጋና ጌታ በቀር ምንም ያልገባባት ንጽሕት አዳራሽ። እርሱ ግን እደተቆለፈች የገባ። እንደተዘጋችም የወጣ። የልጅሽ መሸርነት በሽህ ማዕድ ባምሳሐ ደብረ ጽዮን እንድቀመጥ ዝግጁ አድርገኝ።

፮. የዓሣትን ዘመዶች እርሳቸውም የሦስቱ አስማት የሥላሴ ማኅበር የሚሆኑ የቅዱሳንን ነፍሳት የምትሰበሰብ ዘረመትራ ሆይ ማቴ ፲፫ ፣ ፵፮ ፣ ፵፰።

፯. ከሐር ፈትል የተሠራች በውርቅ መርገፍ የተጌጸች የተከፈፈች ጌጂ ፈርጂም ለዓይን የሚያምር ንጽሕት የተድላ ደስታ መጋረጃ ያቸናፊ ልዑል አግዚአብሔርን የበሕር ልጁን የተሸከመች የአሚናዳብ

ሠረገላ።።

፳. ዓለምን ሁሉ የመላ ኦርቶዶክስ የተሸከመሽ ድንግል ሆይ ሁከትን በተመለ ዘመን ሠረገላ ከሚጫን ከዓለም ሳልፈት ጥፋት እንድድን አድርገኝ።።

፳፱. የዓለም ሁሉ ኦርቶዶክስ የተጻፈብሽ የሕይወት መድኃኒት ሰሌዳ ሆይ በኢየሩሳሌም ሰማያዊት አዕማድ ስሜን ጻፈልኝ።። የሕግና የሥርዓት ነቅዕ የሚሆኑ የነቢያት ማኅበር ድንኳን ከተተክለበት።።

፳፻. የአሕዛብ ብርሃን የዕውራን መሪዎች የሚሆኑ ሐዋርያት የተተክለበት ትሱብነት እስከዚህ ድረስ ለለበሰ አምላክ የመከራው ተካፋዮች የሚሆኑ እንደ በግ በሰይፍ የታረዱ እንደ ወርቅ በአሳት የተፈተኑ የሰማዕታት ማኅበር ድንኳን ከተተክለበት።።

፳፻፩. ለንጉሠ ነገሥት እጅ መንሻ የመንፈስ ቅዱስ ድልብ የተባሉ።። ያለ ማቋረጥ በማመስገን ያለ ርኩሶትም በንጽሕና አናዋዋራቸውን ወደ መላእክት ሥርዓት የለወጡ የደናግል የመነኮሳት ማኅበር ድንኳን ከተተክለበት።።

፳፻፪. የሐዲስ ሥርዓት መሥዋዕት መዓዛ የሚሠምርብሽ ንጽሕት ጠረጴዛ ሆይ የኔን ርኩሶትና ዝገት በንጽሕናሽ ወልወይው ሸንግዩልኝ።።

፳፻፫. ጽሕፈታቸው የልዑል እግዚአብሔር ጽሕፈት ሥራቸውም የልዑል እግዚአብሔር የሚሆን የመሐለ ጽላት በወርቅም የተለበጠ ታቦት በውስጧ ያለባት የቅዱሳን ቅድስት የተባለች የሕይወት የመድኃኒት ሁለተኛ ክፍል ሆይ።።

፳፻፬. ለጋጠኤ ሥርየት ለብዙዎቻችንም ቤዛ ሊሆን አራሱን ያማረ የተወደደ መሥዋዕት የበጎ መዓዛ አድርጎ ያቀረበ የካህናቱ አለቃ ልጅሽ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደገባበት ጽርሐ አርያም መጋረጃ ውስጥ ደግሞ ስሜን ጻፍልኝ።።

ምዕራፍ ፲፩

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጠሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ።። በጸሎትሽ የታመንሁ ስሆን ማንን አፈራለሁ።። ከማን ግርማ መፈራት የተነሣ እደነግጻለሁ።።

፪. እንግዲህ የሚችለኝ የለም።። ሰማይ መጅ ቢሆን ምድርም ወርጮ ቢሆን አኔንም ለመፍጨት ቢገናኙ የሚያደርጉኝ የለም።።

፫. ምድርም ከበታቿ ያለውን የቀለይን ምንጭ ሁሉ ብታመነጭ ቀደምም በኖሳ ጊዜ እንደ ተደረገ የጥፋት ውሀን ለማውረድ ሰማይ ቢቀደድ በጸሎትሽ አምኜ ሳለሁ የሚጎዱኝ የሚያደርጉኝ የለም።። ዘፍ ፮ ፣ ፩።።

፬. በሎጥም ዘመን በሰዶምና በገሞራ ላይ እንደ ዘነመ አሳትና ድኝ ቢዘንብም በልመናሽ አምኜ ሳለሁ የሚያደርጉኝ የለም።።

፭. ኖሳም በዕንጨት መርከብ ከማየ አይኔ እንደ ዳነ እንዲሁም አኔም በቅድስናሽ መርከብ አድናለሁ።። ዘፍ ፮ ፣ ፲፫።።

፮. ሎጥም በቅዱሳን መላእክት እጅ ከወረደው አሳትና ዲኝ እንደ ዳነ አኔ ደግሞ በቅዱሳት እጆችሽ የማይዳሰሰውን አሳት ባቀፉት በዓለም ላይ ከሚመጣው ከወረደውም መቅሠፍት አድናለሁ።። ዘፍ ፲፱ ፣ ፮።።

ጸ፱።

፯. ረከብ ዘማም በማመኗ ፈትለ ለይ ቀይ ሐር በቤቷ መስኮት ዓሥራ ሰባቱ የከነዓንን ነገሥታት ካጠፉ ከአስራኤል አርበኞች እንደዳነች እኔም እንዲሁ በጸሎትሽ በመታመን ከምትመጣብኝ ከጠላት ጠብ ክርክር እንዳመልጥ የልጅሽ የወዳጅሽን የደሙን ቅለት ምልክት አድርጌ አድናለሁ። ኢያሱ ፮ ፣ ጸ፮።

፳. ቅድስት ድንግል ሆይ ምስጋናሽ ለልቤ መሰንቆ ነው። የውዳሴሽም ዘፈን ለፌ እንዚራ ነው። የፊትሽም መልክ ባይኖቹ ፊት የተሳለ ነው። የሰምሽንም አጸራር ይንቀሳቀሳሉ። ለምስጋናሽም እሰይ ይለሉ።

፱. የሙዚቃ ድምጽ የዘፋኙን ልቡና እንዲያነቃቃው። ያዘማሪንም ልቡና የመሰንቆ ጨኸት እንዲያነሣሣው የሰምሽ መጠራት እንዲሁ ልቡናዬን ያነቃቃዋል።

፲. ፍቅርሽ በልቡናየ አደረ እንደ ውሀ ባንጅቱ እንደ ቅቤ ባጥንቱ ገባ የውዳሴሽም ማሳሌት ጌጽ ሽልማት ሆነኝ። ለክብር ለማብራት ጌጽ ሆነኝ።

፲፩. በወርቅ ላይ እንደተለበጠ ዕንቁ በሐር ፈትልም እንደ ተደረደረ ፈርጽ በነገሥታት ራስ ላይም እንደሚያንጸባርቅ ዘውድ። እንደ ሙሽራም ሽልማት። እንደ ሙሽራይቱም ጌጽ።

፲፪. ድንግል አናት ሆይ ያለርኩሰት ሙሽራ አደፍ ጉድፍ የሌለባት የሠርግ ቤት በንጽሕና መፅነሰሽ ከፍጥረት ሁሉ ልዩ ነው። መውለድሽም ያለ ርኩሰት ነው። ሰውነትሽ በማይለወጥ ድንጋሌ ማሳተም ታተሞ ሳለ ነው።

፲፫. የነፋሳት ኃይል ሊጥላት የወንዝ ፈሳሾችም ሊገፉት የማይችሏት ለዘላለሙ ፀንታ የምትኖር አዳራሽ ሆይ ከመገፋት ከመውደቅ አድኝኝ። የሁከት ዘመን አውሎ ነፋሱን አስነስቶብኛልና።

፲፬. አምሮ ከተሠራ ደርከኖ ከሚባል ግምጃ ኃራ በወርቅ ፈትል የተደረደረች የተከፈፈች ያክንትም ከሚባል ዕንቁ ከፒሶስ ልብስ። ጸደሬም ከሚባል አፅፍ ድርብ የተሠራች የታለቁ ሊቀ ካህናት የአሮን ልብስ (ዘፀአ ፣ ፴፱ ፣ ፮)

፲፭. በውስጧም የዘይት ዕንጨት የተባሉ የዓሥራ ሁለቱም ነገደ አስራኤል ምሳሌ ዓሥራ ሁለቱ ዕንቁ የተደረደሩባት ያሥራ ሁለቱም አዕናቁ የውነት ትርጓሜአቸው ባስራ ሁለቱ ሐዋርያት የመለኮት ደቀ መዛሙርት ይተረጎማል።

፲፮. ደግሞ በወስጧ እንደ ሮማን ፍራ ያለ የወርቅ ሻኩራ ያለባት ጸጸዴጤን ልብስ ሻኩራዎቿም የሙሽራይቱ ጌጽ ፈርጽ የተባሉ ቅዱሳን ሰማዕታት ያለ መጥፋት የሚበሩ ፋናዎቿ ናቸው። (ዘፀአ ፴፱ ፣ ፳)

ምዕራፍ ፲፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ እመቤቱ ድንግል ማርያም ሆይ የንጽሕና መጎናጸፊያ እንድጎናጸፍ የሃይማኖት መጨከንን እንድለብስ። የመመረጽ ድርብ በፍታን እንድከደን። የሕይወት የመድኃኒት አክሊል እንድቀዳጅ አድርጌኝ።

፪. የልጅሽን ደግሞ የመስቀሉን በትር በመያዝ በጠላት ኃይል ሁሉ ላይ የተፈራሁ ልሁን። የሚቃረነውንም ጠላት በልጅሽ በወዳጅሽ በችንዳሮቹ ፍላግ ልንደፈው። የመለኮትንም ሰይፍ የታጠቅሁ ልሁን።

፫. የጨለማው መኳንንት መለአክተ ጽልመት እኔን ለመቃወም ለመከራከር እንዳይችሉ የጽድቅ ጋሻን ከግራ ከቀኝ የተጋረደሁ ልሁን።

፬. የንጹሐን ደናግል መመከያቸው ድንግል ሆይ የኃያሉን ሰማዕት እናት መሸራ ከመሃይምናን ሁሉ ተድላ ደስታ ንዕድ ከብርት የተዋረዱትን ከፍ ከፍ የምታደርጋቸው።

፭. ብዕዕት የተመረጡት የተድላ ደስታቸው። ማረፊያ የመሬታውያን ፍጥረታትን ከሰማያውያን መለአክት ጋራ እንድ የምታደርጋቸው ቡርክት በቅዱሳን ሁሉ ዘንድ የተመረጧች ናት በተደነቁት ሁሉ ማኅበር ሹማምንት ዘንድ የተመሰገንች ናት።

፮. የትጉሃን መለአክት ማኅበር ሁላችሁ ወደኔ ኑ ሰማችሁ የተጠራ መለዕክተ ገጽ የከበራችሁ የምስጋና መለአክት የተመረጧችሁ የቅዱሴ መለአክት ወደኔ ኑ።

፯. የኃይል መለአክት ጽኑዓን የተልእኮ መለአክት አዛዦች። የረዳትነት መለአክት አቸናፊዎች የማዳን መለአክት መንፈሳውያን ረቂቃን የምሕረት መለአክት ባለደራዎች ወደኔ ኑ።

፰. የእሳት መለአክት የሚያስፈሩ ግሩማን የነጎድጓድ መለአክት መደንግግን። የፀዳል መለአክት ብሩሃን የደመናት መለአክት ረዋድያን። የነፋሳት መለአክት ኃያሉን ወደኔ ኑ።

፱. በፀሐይና በጨረቃ በከዋክብት ላይ የተሾማችሁ መለአክት ባሕሩን የወንዙን ውሀ ሁሉ ምንጩን ለመጠበቅ የተሾማችሁ መለአክት የዕንጨቱን ፍሬ የምድረ በዳውንም ዕንጨት አትክልት አዝርዕትን ለመጠበቅ የተሾማችሁ መለአክት ወደኔ ኑ።

፲. የሚበረውን ሁሉ ሆፍ በውሀ ውስጥና በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ለመጠበቅ የተሾማችሁ መለአክት የቁለ የሉብ መለአክት። የበርድና የውርጭ መለአክት። የበረድና የጉም መለአክት ወደኔ ኑ።

፲፩. የፀውሎ ነፋስና ያመዳይ መለአክት መናብርት ሥልጣናት አጋዕዝት ኃያላት መኳንንት ሊቃናት ባናዋዋር የከበራችሁ አርባብ ወደኔ ኑ።

፲፪. ሰይፍ ጃግሬዎች የሚካኤል ሠራዊት የጌታን ጠላት የምትጋደሉ የገብርኤል ሠራዊት በኃይል የታጠቃችሁ የእሳቱንም ሰይፍ አጽንታችሁ የያዛችሁ ወደኔ ኑ።

፲፫. የእሳት አክሊል ራስ ወርቅ የደፋቸሁ የማቸነፍ ጋሻ የያዛችሁ የሩፋኤል ሠራዊት ጋሻ ጃግሬዎች የፀራኤል ሠራዊት የብርሃን መለአክት ልቡና በሚያሸብር በሚያሸሽ ነጋሪት ድምጽ ምስጋና የምታሰሙ ወደኔ ኑ።

፲፬. የሰዳክኤል ሠራዊት የሙብረት ልብስ የለበሳችሁ የእሳት ጦር የያዛችሁ ለጦርነት የተዘጋጁችሁ ሠራዊት የማያቋርጹ ምስጋናን የተመለችሁ የእናንኤል ሠራዊት በየጊዜው በየ ሰዓቱ የቅዱሳንን ጸሎት ለማሳረግ ወደኔ ኑ።

፲፭. ዓይንን የተመሉ ኪሩቤል ለያንዳንዱ ዐራት ገጽ አለው ለያንዳንዱም ክንፍ ስድስት ነው ሌሎች ደግሞ ስምንት ክንፍ ያላቸው ናቸው። ሠረገላቸውና ክንፋቸውም ዓይን የተመለ ነው። (ሕዝ ፩ ፣ ፮ ፣ ፲፰)

፲፮. ሱራፌልም ቅዱሴን የተመሉ ናቸው። ክንፋቸውም ስድስት ነው። ከርሳቸውም ደግሞ የከበሩ

የተመረጡ ካዳ ዐራት አለቆች አሉ። ለመለኮት ገናንነት ለጌትነቱም እጅ መንሻ ሊሆን የቅዱሳንን ጸሎት የሚያሳርጉ ናቸው።

፲፮. ከኪሩቤል ባናዋዋር የከበሩ የልዑል አግዚአብሔር ሠረገሎች ወደ ሠራዊት ጌታም የቀረቡ አሉ አርሳቸውም ዐራቱ እንሰሶች ናቸው ለንዱ ፊቱ የሰው የሁለተኛው የአንበሳ የሦስተኛው የላም ዐራተኛውም የንስር ነው። ሕዝቅኤል ነቢዩ እንደተናገረው። (ሕዝ ፩ ፣ ፲ ፣ ፲፩)

፲፱. ከራሳቸው አስከ ወገባቸው ዐራት ናቸው ከወገባቸው አስከ አግራቸው አንድ ናቸው። አንዲት ሰዓት ሰንኳን ምስጋናውን አያቋርጡም።

፳፬. እንግዲህ የመለክክት ማሳበር ሁላችሁ ወደኔ ትመጡ ዘንድ እናገራለሁ። አምላክን በወለደች በዕብራይስጥ ማሪሃም በተባለች በተመረጧች በተደነቀች ድንግል ማርያም በድንግልናዋ ምስጋና ጊዜ ከእናንተ ጋር አንድ ሁኔ እንዳመሰግን ነው።

፳፮. ነገር ግን እናንተን ለመጥራት የምደፋፈር በኔ ደግነት አይደለም በጌታችሁ እናት በተመረጧች ድንግል የሰማ መጠራተ ነው እንጂ።

፳፯. የኔን ወራዳነት አታሰቡ። የንግሥታችሁን ልዕልና አሰቡ እንጂ የኔን ድኅነት አታሰቡ። የአመቤታችሁን ክብርን ገናንቷን አሰቡ እንጂ የኔን ኃጢአት አታሰቡ። የአምላካችሁን እናት ንጽሕናዋን አሰቡ እንጂ።

፳፰. የሰማይ መለክክት ትጉሃን ሆይ ኃጥኡ እኔ በደለኛውም። የመሃይምናን የጸሎታቸው ሙሳይ የምትሆን በዕብራይስጥ ማሪሃም በተባለች በተመረጧች ድንግል ማርያም በከበረ ሰማ በፀለይሁ ጊዜ እናንተም ደግሞ ከኔ ጋር ጸልዩ ልቡናዬ ለፈቀደው ነገር ለግዳጄ ተመካክታችሁ ትጸልዩልኝ ዘንድ አማለዳቸኋለሁ። የክብራችሁንም ገናንነት አደንቃለሁ።

፳፱. ካላንተ አንዱም አንዱ ስለ ኃጢአቱ ቸል በማለት ከልመናዬ ፊቱን የሚመልስ አይሁን። በንጹሕ ልብ በሰፊው አሳብ ለኃጢአቱ ሥርየት ለምኑልኝ እንጂ።

፴፬. በገሃነም ተሠውሮም ቢሆን በኔ የተነሣ ተቃራኒ ጠላት ቢኖር የእሳቱን ሰይፋችሁን ምዘዙ የእሳቱን ጦራችሁን ወርውሩ። የሙብረቱን ቀስታችሁን አሸቡ የነጎድጓዱንም ፍለጻችሁን ሳቡ ሊቃወመኝ የወደደውን ንደፋት።

፴፮. በሚበርቀው የእሳት ፈረስ ክበቡት ምድርን በሚያነዋውፀው የሙብረቅ ሠረገላ ተከተሉት። ከምታገኘውም ከቁጣችሁ መፈራት የተነሣ የሰማይ ስፋት ይጥበበው። ከምትከፋውም የጃችሁ መክበድ የተነሣ የምድር ስፋት ይጭነቀው።

፴፯. ከፊታችሁም ግርማ የተነሣ ተቃራኒ ጸላት ይሸሽ ትዕቢተኛ ኩሩ ይውደቅ። ልቡናውንም ከፍ ከፍ የሚያደርግ በርሱም መግርግና ክብር የሚታበይ ይሰበር ይሰባበር።

፴፰. የአባብ መርዝ አልጬ ይሁን ወጥመዱም ይቀደድ። ሰውንም ከሰው የሚያጣላ ዲዳ ይሁን። የግመፀኛም አፍ ይለሆም ሚርተኛ ጠንቋይ ይነቀል። አስማተኛ ሥራየኛ ይጥፋ። በሰውም የሚታመን ይረገም እንደ ተጸፈ።

፴፱. በእስራኤል ቅዱስ ግን የሚመካ በያዕቆብም አምላክ የሚያምን በንጽሕት እናቱም ጸሎት የሚጠጋ በደሀና ይደር በደሀናም ይዋል እስከ ዘለዓለሙ አሜን።

አርጋኖን
ዘሐመስ
ምዕራፍ ፩

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ መለክክትን ለፈጠረ በኪሩቤል ላይ ለሚቀመጥ አናቱ ለምኝልኝ።

፪. ከሚያሰጥም ባሕር ማዕበልም ሞገድ። ከከበደ ዓለም ጎልፈት ጥፋት በጸሎትሽ አድኝኝ።

፫. አምላክን የወለድሽ ድንግል ሆይ በላዬ ያደረውን የኃጢአቱን ሽታ አርቂው። በጸሎትሽም መዓዛ አንደ ኪሩቤል ዕጣን ሽታ አንደ ሱራፌልም ጽንሐሕ ጸሎቴ ደግሞ ያማረ የተወደደ እግዚአብሔርም የተቀበለው ይሁን።

፬. ምስጋናን የተመለሽ ድንግል ሆይ አንዳወድቅ ከመሰናክል አድኝኝ ደግጫኝ። ጥልቅቅ የሚያደርግ አእምሮ የሚያሰጥ ወይን መጠጥን እንደጠጣ ልቤ ዕውቀት አጥቷልና።

፭. ሕጉን ትኣዛዙን ለመጠበቅ አያሰብሁ ሌሊቱን ሁሉ አደክማለሁ። ጥቂትም ቆይቶ አናዋዋር የሚለውጥ ሐሳብ ይመጣብኛል። የዚህን ዓለም ማህሪያ ከኔ ቁረጭው ሰውነቴ በርሱ ገመድ ተይዟልና ለርሱም ከገዛት ነጻ አድርገኝ።

፮. ጸጋ ክብርን የተመለሽ ድንግል ሆይ ከመግፋት ከመገፋት አድኝኝ። ቅድስና የተመለሽ ድንግል ሆይ ከመበደል ሌላውንም ከመበደል አድኝኝ። ከደም አፍሳሽ አድኝኝ። እኔም ደግሞ የሌለውን ደም ከማፍሰስ ሠውራኝ።

፯. የተድላ መፍሰሻ ድንግል ሆይ ከሸንገላ አድኝኝ። ከሸንጋይም ደግሞ ሠውራኝ። የምስጋና መፍሰሻ ድንግል ሆይ ከሸመጥ ከሰድብ ከሚያሰሽግ ጥጥና ከሚሰድብ ደግሞ ሠውራኝ።

፰. የባለ ጸግነትና የክብር መፍሰሻ ድንግል ሆይ ሰውን ከሰው ከማጣላት አድኝኝ። ሰውን ከሰው ከሚያጣላ ሐሰተኛ ደግሞ ሰውራኝ የሕይወት የመድኃኒት ምንጭ ሆይ ከቁምና ከቅናት አድኝኝ ከቁመኛ ከቀናተኛ ደግሞ አድኝኝ።

፱. የፈውስ መቅጃ የበረከት አዘቅት ድንግል ሆይ ከፀብ ከክርክር አድኝኝ። ከሚጣላና ከሚከራከር አድኝኝ። አሳት የሚለብሱ ኪሩቤልና ሱራፌል በመብረቅ ክንፍ የሚጋርዱሽ የንጉሠ ነገሥት ማደሪያ የምትሆን የብርሃን ድንኳን ሆይ። በሕይወት በመድኃኒት ጋሻ ጋርጅኝ ከአጋንንት ፍላግ አንድድን።

፲. ይቅር ባይ በሆነ ልጅሽም መጋረጃ ሸፍኝኝ። ሰውን ከሰው ማጣላትን ከተመለ ከመለስ ነገር አንድሠወር አጥሯ ቅጥሯ የማይፈርስ መሠረቷ የማይናወጽ ለዘለዓለም ጸንታ የምትኖር አዳራሽ ሆይ። የመሃይምናን መኖሪያ ወደሚሆን ዕድል ፈንታዬን ጽዋ ተርታዬን ገነት መንግሥተ ሰማያትን አድርገልኝ።

፲፩. ድንግልና አበባን በቅድስናም የበረከት ፍሬን ያፈራች የወይን ቦታ ሆይ። ንብሐ ፍሬን እንዳፈራ ንጹሐንም መሥዋዕት አጅ መንሻ አድርጌ ለልጅሽ እንዳቀርብ አድርገልኝ ለበጎ ሥራም የዋሀ ልቡና ትሑት ሰብና ሰጭኝ።

፲፪. ከምድር አስከ ሰማይ የትምድርስ የወርቅ መሰለል ሆይ የመለኮት አንድነት ሦስትነት ወዳለበት። የምሕረት ምንጭ ወደሚቀዳበት ጸሎቴን አሳርገልኝ። ጽዋ ተርታዬን ዕድል ፈንታዬንም ይቅር መባል

አድርጊልኝ፡፡ ነገር ግን በፍርድ አይደለም ባንቺ በረከት በማቸነፍ ነው እንጂ፡፡

፲፫. የልዑል አግዚአብሔር የበኩር ልጁ የጌትነቱ መሣሪያ የብርሃን መጋረጃ ድንግል ሆይ ከክፉ ዕለት ከጥፋት ሰዓት በቀን ከሚወረወር ጦር በጨለማም ሌሊት ከሚመለስ ነገር ሠውሪኝ፡፡

፲፬. ከዓውሎ ነፋስ የተነሣ ምዕመናንን የምታሻግር የመድኃኒት ድልድይ የድኅነት መርከብ ሆይ ከኃጢአት ማዕበል ሞገድ አሻግሪኝ መርከብ ሰውነቴን እንዳያነዋውፀው፡፡

፲፭. የንጹሐን የደናግል መመኪያቸው ንጽሕት ድንግል ሆይ ከኃጢአት ርኩሰት ከማመንዘርም መተዳደፍ ንጹሕ አድርጊኝ የቅዱሳን ሁሉ መመኪያቸው ቅድስት ድንግል ሆይ በልጅሽ ደም ንጹሕ አድርጊኝ፡፡ በበሀር ልጅኝ በጎኑ ፈሳሽ የጸዳሁ አድርጊኝ፡፡

፲፮. ደስ ያለቸው የምእመናን ሁሉ መመኪያቸው ፍሥከት ድንግል ሆይ ለዘለዓለም በማያልቀው በልጅሽ ደስታ ደስ አሰኝኝ ያለ ርኩሰት የሠርግ ቤት የመንፈስ ቅዱስ ሙሽራ የመለኮት ዙፋን ድንግል ሆይ፡፡ ልቡናዬን ከምታረክሰው ነፍሴንም ከምትጠብሳት ከሥጋ ፈቃድ ንጹሕ አድርጊኝ፡፡

፲፯. እንደ ባሕር ከጠለቀው ርኩሰ ሣቅ ጨዋታ ከክፉውም ከሴሰኝነት ማዕበል ሞገድ የምታሻግር የወርቅ መሰላል ድንግል ሆይ ከዕዳ በደል ረግረግ አሻግሪኝ፡፡

፲፰. ፍኅ ከማየ አይኅ ረግረግ የዳነባት መርከብ ድንግል ሆይ የሰው ሁሉ ልጆች ከሚመጣው መቅሠፍት ፈግረግ አውጭኝ በኃጢአት እንደኔ የረከሰ ሰው የለምና ዘፍጥረት ጁ ፣ ጸጅ፡፡

፲፱. በጎ ሥራዬም ሁሉ እንደ ግዳጅ ጨርቅ ነው፡፡ ርኩሰቴም ደግሞ ከደመ ሕርስ ሁሉ አጽፍ ድርብ እንደሚሆን የወለደች ሴት ርኩሰት ሁና እንደምትሰነብት እንደ ሰባቱ ቀር ርኩሰት ያለ ነው፡፡

፳. ለመንጻቴ ማንን አጠራለሁ፡፡ ቁስሌንስ ለመፈወስ ወደ ማን አጮሃለሁ የኃጥአን ዕዳ በደለቸው ንጹሕ መሆና የቁስለኞችም የቁስለቸው መፈወሻ ከምትሆን ካንቺ ሌለ፡፡

፳፩. ከልጅሽ ሌላ ባለመድኃኒት አልሻም፡፡ ከጸሎትሽም ረዳትነት በቀር ደግሞ ኃጢአቴን የሚያስተሠረይልኝ አልፈልግም፡፡ ንጽሕት ሆይ ከርኩሰቴም ከዕዳም በደሌም ሁሉ ንጹሕ አድርጊኝ፡፡ ከሥጋና ከነፍስ ቁስሌም ፈውሽኝ፡፡

፳፪. ለደዌ መድኃኒት ይቹለታል ለቁስልም አቃቁር መልካሙን ቅመም ይፈልጉለታል የኃጢአት ቁስል ግን ያለ ልጅሽ ፈቃድ አይጠግም፡፡

ምዕራፍ ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ደንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ፡፡ የደናግል መመኪያ የቅዱሳንም ሁሉ የመመረጣቸው አክሊል ኃጢአቴን እንደ ነጭ ሐር ግምጃ ንጹሕ አድርጊው ዕዳ በደሌንም እንደ በረድ ነጭ አድርጊው፡፡

፪. ጸሎቴም ወደ ልጅሽ ፊት ትግባ፡፡ በልጅሽም በወዳጅሽም ጆሮ የተሰማች እርሴም የተቀበለት ትሆን ዘንድ ባንቺ ፊት እማላለሁ፡፡ ከልጅሽም ዘንድ ለኃጢአቴ ሥርየት አሻለሁ፡፡

፫. በየሰዓቱም በየጊዜውም ለማኅፀንሽ ፍሬ ይቅርታ መምጣት ደጅ አጠናለሁ፡፡ ለጅሽም እንደ በደሌ ቢበቀለኝ እንደ ሥራዬም ቢከፍለኝ እንዲት ሰዓት ለመቆም የተገባሁ ባልሆንኩም ነበር፡፡

፬. ነገር ግን የጸሎት ረዳትነት የልጅሽም ይቅርታው በየዕለቱ በየዘመኑ ሁሉ ይከራከርልኛል። ስለዚህ አልፈራም ምንም ምድር ብትናወጽ ተራሮችም በምድር ላይ ቢናወጡ።

፭. ለጦርነትም በመሣሪያ ለተሰለፈ ከአርበኛ ሰው ግርማ የተነሣ አልደነግጽም። በኃይል ከሚጮህ አንበሳም ግርማ ደግሞ አልፈራም ልዩ በሆነ ችሎታ አናብስትን ባሰገዛ በዳንኤል አምላክ አምኛለሁና። ዳን ፮ ፣ ፳፮።

፮. በሚነደውም የአሳት ነበልባል ፊት ከግርማው የተነሣ አልፈራም። አሳቱን እንደ ጠል አቀዘቀዘው በአናንያ በአዛርያ በሚሳኤል አምላክ አምኛለሁና። (ዳንኤ ፫ ፣ ፳፯)

፯. በጸሎትሽም ተጠግቻለሁና በማይፈርስ በአድማስ ቁጥር መካከል እንደሚኖሩ ያገር ሰዎች አንቺ ስለኔ ይቅር የምታሰኝ ነሽ። ለኔ ቁስልና ጉስቁልና የይቅርታ መገኛ ነሽ።

፰. ስምሽን ሰጠራ ልቡናውን እንዳያጸናብኝ አውቁ አምኜ ወደ ልጅሽ እጄን አዘረጋለሁ። ስምሽን በመጥራት ስለምነው ምሕረቱን አያዘገይብኝም ይቅርታውንም ዐውቀዋለሁ። ከመግት የራቀ አውነተማ የባሕርይ አምላክ ነውና።

ምዕራፍ ፫

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጠሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ። የበረከት ጽዋ የሕይወት መቅኛ ከማይደርቀው ከይቅርታው ምንጭ የፈሰሰው የሕይወት ውሀን ቅጅልኝ።

፪. የኃጢአቴ ብዛት ያለ ቁጥር የዕዳ በደሌም ልክ ያለ መጠን ሆነ ከርሱ ደግሞ የልጅሽ ምሕረት ይበዛል። እንደተጻፈ ለትእዛዝህ ይቅርታ ልክ መጠን የለውም ተብሎ።

፫. ጸጋ ክብርን የተመለሽ ቅድስት ድንግል ሆይ በጸሎትሽ ረዳትነት አምኜ ሳለሁ የማቸናፍ ጥሩር እንድለብስ የመለኮትንም ሰይፍ እንድታጠቅ አውቃለሁ።

፬. እርስ በርሳቸውም ይረዳዳሉ። የኔ ሃይማኖት ያንቺ ጸሎት የልዑል እግዚአብሔር ማዳን ዳግመኛም የኔ መታመን ያንቺ ልመና የልዑል እግዚአብሔር ይቅርታ እርስ በርሳቸው ይረዳዳሉ። እኔ ባንቺ አምኜ ሳለሁ ግዳጄን የማግኘቴ ተሰፋ አንቺ ስለኔ ተግተሽ መለመንሽ እግዚአብሔርም ቸል ሳይልና ሳይነቅፍ ግዳጄን መስጠቴ እርስ በርሳቸው ይረዳዳሉ።

፭. እኔ በስምሽ እለምናለሁ አንቺም ስለኔ ትማለጃለሽ። ልጅሽም ስለንቺ የልመናዬን ዋጋ ይሰጠኛል እኔ ለፍቅርሽ ካልተጋሁ አንቺ እኔን ለማዳን አትተገም። ልጅሽም እኔን ይቅር ለማለት አይተጋም።

፮. እኔ በስምሽ ግዳጄን ሁሉ ማግኘት አመኛለሁ። አንቺ ለኔ አማለጅ ነሽ። ልጅሽም ግዳጄን የሚሰጠኝ ነው። እኔ የተጸማሁ ነኝ። አንቺ የወርቅ መጥለቂያ ነሽ። ልጅሽም የሕይወት ውሀ አዘቅት ነው።

፯. የመለኮትን ዕንቁ ለመግዛት እኔ ነጋዴ ነኝ። አንቺ የሕይወት መርከብ ነሽ። ልጅሽም የበጎ ነገር ሁሉ ድልብ በውስጡ ያለበት የትርፍ ሥፍራ ነው።

፰. እኔ ገደሉን ለማለፍ ወደ ብርሃን ሥፍራ ለመድረስ የቸኮልሁ ነኝ። አንቺ የመድኃኒት ድልድይ ነሽ። ልጅሽም ለተገፋት መጸጊያ የተድላ ደስታ ሥፍራ ነው።

፱. እኔ የምንፈስ ቅዱስን ሃብት የምፈልግ ድሀ ነኝ። አንቺ የክብር ሁሉ መከማቻ ነሽ። ልጅሽም

ለባለሟልነትና ለክብር ለማሞገስ የሽልማት ጌጽ ነው።።

፲. እኔ አለምናለሁ አንቺ ጸሎቴን ታሳርጊያለሽ ልጅሽም ኃጢአቴን ያስተሠርያል።። የልቤን ግዳጅ ይሰጠኛል።። እኔ ቁስለኛ ነኝ አንቺ የመድኃኒት ሙዳይ ነሽ።። ልጅሽም ባለ መድኃኒት ነው።።

፲፩. እኔ ቁስለ ኃጢአቴ የሸተተ።። የቅዱሳንንም መዓዛ ሸቱ የሻ ነኝ።። አንቺ ያማረ የተወደደ ሸቱ ብልቃጥ ነሽ።። ልጅሽም ከሸቱ ሁሉ ይልቅ ያማረ የተወደደ የመለኮት ቅቤ ነው።።

፲፪. እኔ የታረዘሁ የብርሃን ልብስ የምሻ ነኝ።። አንቺ የሸማኔ ዕቃ ነሽ ልጅሽም የማያልቅ የማያረጅ የሃይማኖት ልብስ ነው።።

፲፫. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ።። ሁልጊዜ በዓይነ ልቡናዬ አይሻለሁ በሃሳቤም በየሥፍራው ሁሉ አገኝሻለሁ በተኛሁ ጊዜ እኔን ለመጠበቅ የነቃሽ ነሽ።። ከመኝታዬም ስነቃ እኔን ለማንሳት የተዘጋጀሽ ነሽ።።

፲፬. ስቀመጥም እኔን ለመምከር ትደርሻለሽ።። በቆምሁም ጊዜ በቀኔ ትቆሚያለሽ በተናገርሁም ጊዜ አንደበቴን ለማጣፈጥ ታከናውኛለሽ።። በዝምታዬም ጊዜ ለመጠበቁ ማሞገሻ ነሽ ኃሣትም ባደረግሁ ጊዜ ተድላ ደስታ ነሽ።።

፲፭. ባዘንሁም በተቆረቆርሁ ጊዜ የኃዘኔ መጻናኛ ነሽ።። ባለቀሰሁም ጊዜ የልቅሶዬ መተዊያ ነሽ።። በዘፈንሁ ጊዜ ለእጄ እንደ መሰንቆ ለጣቶቼም እንደ በገና ነሽ።።

፲፮. በተራብሁም ጊዜ ለሆዴ ትመግቢኛለሽ በተጸማሁም ጊዜ እኔን ለማርካት የሕይወት ውሀን የተመለሽ ነሽ።። የተፍገምገምሁም ጊዜ እኔን ለመደገፍ እጅሽን ትዘረጊያለሽ።። በወደቅሁም ጊዜ እጅሽን ዘርግተሽ ታነሽኛለሽ።።

፲፯. ተባሕትዎም በያዘሁ ጊዜ እኔን ለመጎብኘት አታቋርጭም።። በማሳበር መሐከል ወደኔ ትደርሻለሽ በደክምሁም ጊዜ ድካሜን ታበረቻለሽ።። በታመምሁም ጊዜ ሥጋዬን ከሞት ታድኛለሽ።። በተቸገርሁም ጊዜ ከኹላሌ ታድኛለሽ።።

፲፰. በተጨነቅሁም ጊዜ ጭንቄን ታርቁያለሽ።። በቆስልሁም ጊዜ ቁስሌን ታጠጊልኛለሽ።። በርኩሰቴም ጊዜ ንጹሕ ታደርጊኛለሽ።። በበደልሁም ጊዜ ኃጢአቴን ታቃልያለሽ።። በደክየሁም ጊዜ ለድኅነቴ ባለጸግነት ሀብት ነሽ።።

ምዕራፍ ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጡሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ አንቺን የማላሰብበት ጊዜ የለም።። የማላይሽ ጊዜ የለም።። በዓይነ ልቡናዬ የማልመለኮትሽ ጊዜ የለም።።

፪. ፍቅርሽም በልቤ እንደተጻፈ እንዲሁ ደግሞ ፍቅሪ በልብሽ ይጻፍ ባንቺ ዘንድ እየበዛ እየተባዛ አጽፍ ድርብ ይሁን።።

፫. የመለኮት ማደሪያ ድንግል ሆይ የመንፈስ ቅዱስ ታቦት የተመሰገነውን የድንግልናሽን ነገር ምን እናገራለሁ።። ምን አወራለሁ የአርያም አሳት የምትሆኑ ሁለተኛ ሰማይ ድንግል ሆይ ስለቅድስናኝ ኃይል ምን አለለሁ ምን እናገራለሁ።።

፬. ክብርሽን ገናንነትሽን ከማሰብ የተነሣ ልቡናዬ ልምሾ ሁኗልና።። የድንግልናሽንም ምስጋና ከመናገር

የተነሣ አንደበቴ ደከመ ፍቅርሽን ክብርሽን ለመናገር አሽ በጎ ያሰኛል። አንደበቴ ግን ይደክማል።።

፩. ውዳሴሽንም ለመናገር ነፍሴ በጭንቅ ትተጋለች ሥጋዬ ግን ይደክማል። የሥጋዬ ባሕርይ ደካማ ነውና ግብሩም ስንፍና ነው።።

፪. ለሚጋደሉ ሁሉ አክሊላቸው ድንግል ሆይ የመሃይምናን የሃይማኖታቸው ቀፀለ የቅዱሳን ሽልማት የነቢያት ልጃቸው የሐዋርያት እናታቸው የሰማዕታት መመኪያቸው። የደናግል የመንኮሳት ጌፃቸው።።

፫. የዓለም ሁሉ ክብር ድንግል ሆይ ለክብርሽ ለገናንነትሽ አንደ ምን ያለ ምስጋና እንዴትስ ያለ መገዛት ይገባል። እንደ ምን ያለ ውዳሴ እንዴትስ ያለ ልዕልና ይገባል።።

፬. የሁለተኛው አዳም ማደሪያ ነባቢት ገነት ድንግል ሆይ ከገብርኤል ጋራ እንደ ገብርኤል አመሰግንሻለሁ። እንዲህ ስል ጸጋ ክብርን የተመለሽ ሆይ ደስ ይበልሽ ደስታ ይገባሻል።።

፭. ከልዑል አግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን አግኝተሻልና። ባዳራሽ ድንኳንም የምትኖሪ የሕግ ታቦት ሆይ። ደስ ይበልሽ። የሕይወት ውሀ መቅጃ የክብር አዘቅት ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፮. በንጉሡ በቀኝ የምትቀመጥ ንግሥት ሆይ ደስ ይበልሽ። በወርቅ ልብስ የተሸለመች ያጌጸች ሙሽራ ሆይ ደስ ይበልሽ ያለ ዘር ያለ ሩካቤ የወለድሽ እናት ሆይ ደስታ ይገባሻል። የታላቁ ንገሥ ማደሪያ አዳራሽ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፯. ከዓውሎ ነፋስ የተነሣ የማትታወክ በሥላሴ ቀዛሬነት ምእመናንን የምታሻግር መርከብ ሆይ ደስታ ይገባሻል። የበረከት ፍሬ የምታፈራ ከርሷም የምስጋና ፍሬ የተገነባት የወይን ሐረግ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲. የመለኮት የዕንቁ ባሕርይ ሣፅን የሃይማኖት ሙዳይ ሸቱ ሆይ ደስታ ይገባሻል። የሊቀ ካህናት ማደሪያ የብርሃን ድንኳን ሆይ ደስ ይበልሽ። ከይሁዳ ቤት የተገኘች የመንግሥት ሸቱ ብልቃጥ ከሌዊ ቤት የበቀለች የክህነት ቀንድ በአስራኤልም የመድኃኒት ቀንድ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፫. በአምላካዊ ምሥጢር ደም የተረጨች በወርቅ ፈትል የተዘረጋች ንጽሕት ሰፊ መጋረጃ ሆይ ደስታ ይገባሻል። ጎኖቿ በወርቅ ቀጽልጽል ክንፎቿም በብር የተሠሩ ርግብ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፬. የቅዱሳን ምግብ የሚሆን የቁርባኑ እንጀራ የተጨመረባት የወርቅ መሶብ ሆይ ደስ ይበልሽ። የምሥጢሩን ወይን የምትሸከም የወርቅ ጽዋ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፭. የልዑል አግዚአብሔር ንዋየ ቅድሳት የተሸከምሽ መሠዊያ ሆይ ደስታ ይገባሻል። በልዑል አግዚአብሔር ፊት የተወደደውን በጎውን መዓዛ የተሸከምሽ የወርቅ ማዕድ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፮. የመለኮትን ፍም የተሸከምሽ የወርቅ ማዕጠንት ሆይ ደስታ ይገባሻል። አውነተኛ ፀሐይን ያሰገኘሽ ሰማይ ሆይ ደስ ይበልሽ። ሁሉን የተሸከምሽ የአሚናዳብ ሠረገላ ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፯. ለአግዚአብሔር ያማረ (የተመረጸ) ያማረ የተወደደ የምሥጢር ሥርዓት የሚሠራበት የወርቅ ጠረጴዛ ሆይ ደስ ይበልሽ። የምሕረት ዝናምን የምትሸከም ቀሊል ደመና ሆይ ደስ ይበልሽ።።

፲፰. ነፍስ ለተዋሐደው ፍጥረት ሁሉ ምግብ የሚሆነውን የመሥዋዕት ስንዴ የምታፈራ ንጽሕት እርሻ ሆይ ደስ ይበልሽ የሕይወት ውሀ የምታመነጭ የክብር አዘቅት ሆይ ደስ ይበልሽ። የሚያስፈራውን የእሳቱን ነበልባል የተሸከምሽ ዕፅ ጳጦስ ሆይ የደመናት ዝናም ያለጠላት የኢሳይያስ የተጸማች ምድር

ሆይ ደስ ይበልሽ። ነውር ነቀፋ የሌለብሽ ንጽሕት ጥጃ ሆይ ወተትና ማር የምታፈስ የእግዚአብሔር ሀገር የምትሆን ሁለተኛ ኢየሩሳሌም ሆይ ደስ ይበልሽ።

፲፱. አስራኤል በተባለ ያዕቆብ አፍ የሰማይ ደጅ የተባለች ቤቴል የነቢያት ሀገር ቤተሐሌም ሆይ የልዑል አምላክ የሥጋዊው ስፍራ መሰገጃ መጸለያ ኃጢአት ማስተሰረያ ሆይ ደስ ይበልሽ ደስታ ይገባሻል።

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ያላንቺ እንዴት ያለ ፈውስ እንደምን ያለ ይቅርታ ተደረገ። አንቺ ሳትወለጅስ እንደምን ያለ ረዳትነት ተደረገ።

፪. አቤል በቃየን እጅ በግፍ ሞተ ደሙ ለማንም ለማን አልጠቀመም የሆድሽ ፍሬ ግን ደሙ አዳምንና ልጆቹን አዳናቸው። (ዘፍጥ ፱ ፣ ፳)

፫. ከአዳም ሰባተኛ የሚሆን ሄኖክ እግዚአብሔርን አገለለው ከሞት በፊት ተወወረ አልተገኘም እግዚአብሔር ሠውሮታልና ነገር ግን በጽድቁ ለራሱ ዳነ እንጂ የርሱን ደግነት ጽድቁም ለሌሎቹ አልጠቀማቸውም። (ዘፍጥ ፮ ፣ ፳፱)

፬. የድንግልና ሱቃያ ግን በቸርነቱ ሞትን በሥጋ ቀመሰ ሙታንንም (በሥጋ) በመለኮቱ አዳናቸው።

፭. ኖሳ በእግዚአብሔር ፊት ባለሟልነትን አገኘ ከሚሰቱና ከልጆቹም ጋራ ከማየ አይሳ ዳነ ሌሎቹን ግን ከማየ አይሳ አላዳነም። (ዘፍጥ ፮ ፣ ፳፫)

፮. ልጅሽ ግን በመስቀሉ ሕዝንባ አሕዛብን አዳነ።

፯. አብርሃም ለእግዚአብሔር የታመነ ሁኖ ተገኘ። የምድርና የሰማይ ኪዳንም ተሠራለት የብዙዎች ሕዝብ አባት ተባለ በርሱም ልጆችና በሌሎቹ አሕዛብ ከሐክል መለዮ ሊሆን የግዝረት ምልክት ተሰጠው እርሱ ለእግዚአብሔር የተመረጸ ሕዝብ ነውና ይህንን ሁሉ ክብር ተቀብሎ ሳለ ስንኳን ሌላውን ራሱን ስንኳን ከሲኦል ለመርዳት አልተቻለም። የባህር ልጅሽ ግን በሞቱ በዙን አዳነ። (ዘፍጥ ፲፮ ፣ ፮) (ም ፳፩ ፣ ፱)

፰. ንጹሕ ይስሐቅ የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ አባቱም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረበው። ቤዛውንም ንጹሐን የበግ ጠቦት አወረደለት። ይስሐቅ በበግ ደም ዳነ እንጂ ሌሎችን አላዳነም። (ዘፍጥ ፳፪ ፣ ፲ ፣ ፲፫)

፱. ልጅሽ ግን እንደተወደደ በግ ሁኖ በደሙ ፈሳሽነት ዓለሙን ሁሉ አዳነ።

፲. አስራኤል የተባለ ያዕቆብ ለዓለም ሁሉ ጌታ ዓሥራት ተነሣ። ሳሬ በመባልም ከአሕዛብ መሐከል ተለየ በአምላኩ ስምም ተጠራ። (ዘፍጥ ፵፪ ፣ ፳፰)

፲፩. ከምድር እስከ ሰማይ የምትደርስ የወርቅ መሰላል እግዚአብሔር ተቀምጦባት የእግዚአብሔር መላእክት ወደዚያች መሰላል ሲወጡ ሲወርዱ አየ። (ዘፍጥ ፳፰ ፣ ፲፪)

፲፪. ያዕቆብ ስንኳን አያት እንጂ ወደዚያች መሰላል ለመውጣት አልተቻለውም። አንቺ ግን ከምድር እስከ ሰማይ ድረስ መውጫ ሆንሽን። ባንቺም ወደ እግዚአብሔር የቀረብን ሆን በጽርሐ አርያም ለመኖር።

፲፫. ሙሴ ከአስራኤል ልጆች ሁሉ ይልቅ ከፍ ከፍ አለ ከእግዚአብሔር ጋራ ፊት ለፊት ተያየ አፍ ለፍም ተነጋገረ። በደመናውም ዓምድ መሐከል አለፈ። ወደ አሳቱም ዓምድ መሐከል ገባ። በእግዚአብሔርም ፊት ቆመ ብርሃኑንም አየ። ራሱን ለማዳን ሕዝቡን ከሞት ለማዳን አልተቻለውም። (ዘፀአ ፲፫ ፣ ፩) ፳፩ ፣ ፳፪) ፳፬ ፣ ፲፰)

፲፬. ስለንቺና ስለ ልጅሽ ግን ሙሴ የተባገረው ረድኤትና መድኃኒታችን ባንቺ ተደረገ።

፲፭. የአስራኤል ወገኖች ከሰማይ የወረደውን እንጀራ በሉ ውሀም ከደንጊያ ጠጡ የእግዚአብሔርም ከመና ጋረዳቸው አሳት የተዋሀደውም የብርሃን ዓምድ መራቸው። (ዘፀአ ፲፫ ፣ ፳፩ ፣ ፳፪ ፣ ፲፮ ፣ ፴፭)

፲፮. እርሳቸውም ደግሞ ራሳቸውን ከሞት አላዳኑም ከርሳቸውም ብዙዎች በምድረ በዳ ወደቁ። ልጅሽ ግን ብዙዎችን ከሕዝቡ ወደርሱ ማረከ የዘለዓለም ሕይወትንም ከፈላቸው።

፲፯. ታላቁ ሊቀ ካህናት አርን የእግዚአብሔርም አገልጋይ ለአምላኩ ሰጦታ ተሰጠ ለፈጣሪውም ዕድል ፈንታ ሆነ።

፲፰. ከወንድሞቹ ከሌዋውያን ይልቅ ክብሩ ልዩ ነው ለደብተራ ኦሪትም ተዘጋጋ በቅድሳት ልብስ ተሸለመ በዕንቁ የተሠራ የወርቅ ልብስ አገጸ የወርቅ አክሊል ተቀዳጀ። (ዘፀአ ፳፰ ፣ ፴፬ ፣ ፴፭)

፲፱. በልብሱም ዘርፍ የወርቅ ሻኩራ አለበት። የአግሩም አረማመድ ከሩቅ ይሰማል። የሌዊም ልጆች በሽልማታቸው ተሸልመው ሲታዩ በመሐከላቸው ይታያል። በብሩሃን ከዋክብት መሐከል ያጥቢያ ኮከብ ደምቆ እንዲታይ። (ዘፀአ ፳፰ ፣ ፴፭)

፳. አስቀድሞም ስለራሱ ይሠዋል በኋላ ግን ስለሕዝቡ ይሠዋል። ወደ ሕዝቡም በሆር ተራራ ተጨመረ ሊኖር ሞት አላሰለጠነውምና። (ዘሌዋ ፲፮ ፣ ፮)

፳፩. ልጅሽ ግን በፈቃዱ ራሱን በዕንጨት መስቀል ላይ ሠዋ በደሙ ፈሳሽነትም መሃይምናንን ዋጀ (አዳነ)

፳፪. ካባቶቻችን ዘንድ የነበረች ደብተራ ኦሪት በወርቅ የተለበጠ ታቦትም በውስጡ ያለባት የሕግ ትእዛዝ ጽላትም ተቀመጠባት። ከጽላቲቱም በላይ ከኪሩብ ሥዕል ጋራ የወርቅ ጉልላት አለ የእግዚአብሔር መጎብኛ ነው።

፳፫. በውስጧም መና ያለባት መሶበ ወርቅ የበቀለችም የክህነት በትር ከኮራብ ደንጊያ ንጹሕ ውሀ የሚቀዳባት የወርቅ እንስራ የወርቅ ማዕድ በኤላም በኩል በወርቅ ማዕጠንት በፊቷ የእግዚአብሔርም መሠዊያ በማዕድ ጎን።

፳፬. ሰባተ ማብሪያ ሰባት አዕፁቅ ያሏት የወርቅ መቅረዝ ድንኳኑም የእግዚአብሔርን ምስጋና ተመለኝቷ። በዓምደ አሳት ብርሃንም ተሸለመች። በውስጧም የሚኖሩን ከሞት አላዳነቻቸውም የሕግ ታቦትም አልረባትም።

፳፭. መሶበ ወርቅ አልጠቀመችም መናም የሚበሉትን ከሞት አላዳናቸውም የኮራብ ደንጊያ ውሀም የሚጠጡትን የክህነት በትርም የሚመረጥሁትን ማዕድም በጎውን መዓዛ የሚያቀርቡ።

፳፮. ማዕጠንትም ለካህናቱ መሠዊያይቱ ለሚሠውት መቅረዝም ለሚያበሩባት የደብተራ ኦሪት ነዋየ ቅድሳት አምሳል መርገፍ ነው። ያንቺም አርአያ ነው። መድኃኒታችን ግን እንቺና ልጅሽ ናችሁ።

፳፯. የነዌ ልጅ ኢያሱ የእግዚአብሔርን መንፈስ ተመልሎ ሙሴ እጁን በላዩ ጭናብታልና የእግዚአብሔር ረድኤት ኃይልም በላዩ አደረ ፀሐይን በገባዎን በኩል አቆመ ጨረቃይቱንም በኤሊም ቁለ። (ዘዳግ ፴፱ ፣ ፱)

፳፰. ሰመ ጥር የሆኑትን ነገሥታት አዋረደ ኃይለኞችን አርበኞችን አጠፋ። የኤናቅንም ልጆች ምድር ለአስራኤል ከፈለ የመንግሥተ ሰማያት ክፍል ግን አልተቻለውም ለራሱም ለሌሎችም ቢሆን። (ኢያ ፲፪ ፣ ፯)

፳፱. ልጅሽ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ያባቱን መንግሥት ለወገኖቹ ከፈለ።

፴. ሳሙኤል ታላቁ ነቢይ የዔሊ ምትክ ሊቀ ካህናት ለአስራኤል ተነሣ ከምስክሩ ድንኳን የሸቱ ብልቃጥ ነገሥታትን የሚቀባ ሆነ ምድራውያን ነገሥታትን ሊቀባ ሥልጣን ተሰጠው መንግሥተ ሰማያትን ለመቀባት ግን አልተሰጠውም። (ጳ ሳሙ ፲ ፣ ፲፮ ፣ ፩ ፣ ፴)

ልጅሽ ግን መሃይምናንን በመለኮቱ ቅብ ቀባቸው ለመንግሥተ ሰማያትም ዝግጁ አደረጋቸው።

፴፩. ከትንሽነቱ ጀምሮ የአምላኩን ምስጋና የሚዘምር የዕሤይ ልጅ ዳዊት ገና ታናሽ ሳለ ከወንድሞቹ ይልቅ አርሱ ለመንግሥት ቅብ ተመረጸ ቀኙም ጠላት የሚያጠቃ ሆነ። (ጳ ሳሙ ፲፮ ፣ ፲፫)

፴፪. የእጆቹ ክንድ ሥር እንደ ብረት ቀስት ጸና ጸቶቹም ጦርነት የተማሩ ሆኑ። በአስራኤል ላይ የታጀረ ጎልድንም በወንጭፍ ደንጊያ ጣለው። ራሱንም በገዛ ሰይፋ ቆረጠው። (ጳ ሳሙ ፲፮ ፣ ፶ ፣ ፶፩)

፴፫. ስለዚህ ዘፋኞች ተቀበሉት እንዲህ ሲሉ። ሳኦል ሺህ ገደለ ዳዊት ግን አልፍ ገደለ። ለጨኛውም ለሳኦል ልጅ ሜልኮል ማጫ ከኢሎፍሊ ቆላፋን ወገን መቶ ሰለባ አገባ (ጳ ሳሙኤል ፲፰ ፣ ፯)

፴፬. በፈጣሪውም ስም የታመነ ነውና ከንፈሮቹም የእግዚአብሔርን ምስጋና ተመሉ ካንደበቱም የምስጋና ጎርፍ ፈሰሰ በሰማይና በምድር ያሉ ፍጥረታትም በርሱ ቃል ያመሰግናሉ። አርሱም ካባቶቹ ጋራ እንቀላፋ ሞተ ነፍሱንም ከሞት አላዳናትም።

፴፭. ከዳዊት ዘር የመጣ ልጅሽ ግን ከአቤል ጀምረው እስከዚያ ጊዜ ድረስ የተሰበሰቡትን ነፍሳት ከሲኦል አዳነ (ማረክ ።)

፴፮. ሰሎሞን ዐሥራ ሁለት ዓመት ሲሆነው ለአስራኤል ነገሠ። እንደ ባሕር አሸዋ በሰማይም ረቦ እንደሚታይ ጉም ጥበቡ ሰፋ። ከአሕዛብም ነገሥታት ጋራ እጅ መነሣሣትን ለራሱ አደረገ። ከሕዝባቸውም እጅ ተነሣሣ። በዘመኑም የወርቅ ብዛት እንደ ደንጊያ የሚያማምረውም ልብስ ብዛት እንደ ቅጠል ሆነ። (ጳ ነገ ፪ ፣ ፲፪) (፪ ዜና ፩ ፣ ፲፮)

፴፯. የእግዚአብሔርን ቤት ባልተወቀረ ደንጊያ አነፀ። በሴትፋሩሄም ወርቅ ለበጠው። የጦሮስም ንጉሥ ኪራም በዋንዛና በዝግባ ረዳው የሳባ ነገሥታትም በጽድ ዕንጨት አረዱት። (፪ ዜና ፲ ፣ ፮ ፣ ፯) (ጳ ነገ ፱ ፣ ፲፪)

፴፰. የሰሌን ግንድና በቅንጭብ እንጨት በደጁ ሠራ በቅድስተ ቅዱሳን ኪራቤል አሳለ በመቅደሱም እኩል የብረት አዕማድ አቆመ። ሰማቸውንም በለዝ ያቁም ብሎ ጠራቸው። የመቅደሱቱን ሥራ ላይን የሚያምር ለልብ የሚያስደንቅ አደረገ።

፴፱. ባሥራ ሁለቱ የወርቅ አንበሶች የተሠራ ዝሆን ጥርስ አትራፍስ አደረገሉት። የዝሆን ጥርስ ሰሌዳውን ንጹሐን ወርቅ ቀባው ለምስማኩም ዐራት የወርቅ ላም አደረገ በመንበሩ ባራት ወገን አኖረው።

ጧ. በሁለት በሁለቱ ላሞች ይተያያሉ የመንግሥቱም ግርማ የተደነቀ ሆነ። ሕዝቡም እርሱን ለመስማት ከምድር ዳርቻ ይመጣሉ።

ጧ፩. እርሱ ግን በእስካብ ነገሥታት ልጆች አመነዘረ በሴቶችም ፍቅር ፈጣሪውን በደለ በአምላካቸውም በኋላ አስከተሉት። (፩ ነገ ፲፩ ፣ ፫ ፣ ፱)

ጧ፪. ልጅሽ ግን አመንዘሮችን ወደ ንጽሕና መለሳቸው የሃይማኖት የድንግልና ልብስን አለበሳቸው የሚያመልኩትን ወደ ባሕርይ አባቱ ወደ ልዑል አግዚአብሔር መለሳቸው።

ጧ፫. ቴሱብያዊ ኤልያስ ለአምላኩ ቀናተኛ ሆነ። እስከ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ድረስ ዝናም እንዳይዘንም ሰማይን ለጎመ እርሱ በደግነቱ በእሳት ሠረገለ ተቀምጦ ብሔረሕያዋን ተሻገረ። ሌላውን ግን ከርሱ ጋራ ሊያሻግር አልተቻለውም። (፩ ነገ ፲፯ ፣ ፮ ፣ ፪ ፣ ፲፩)

ጧ፬. ልጅሽ ግን መሃይምናንን ከሞት ወደ ሕይወት ካለማወቅ ወደ ማወቅ አሻገራቸው።

ጧ፭. ኤልሳሰ የመምህሩ የኤልያስን ዕፅፍ ድርብ መንፈስ ቅዱስ ተቀበለ። በመጠምጠምያውም መትቶ የዮርዳኖስን ባሕር ከፈለ የመጥረቢያውንም ብረት በውሀ ላይ አንሳፈፈው ብዙውንም ተአምራት አደረገ። (፪ ነገ ፪ ፣ ፲፮)

ጧ፮. ሙት አነሣ በግዮን ውሀም ለምጻሙን ንዕሣንን አነፃው። የሚያመክነውንም ውሀ ምረት በጼው አጣፈጠ የመከኑት የዚያ አገር ሴቶች እንዲወልዱ ርኩሰትን ለማንጸት ግን የነፍስንም ምረት ለማጣፈጥ አልተቻለውም። (፪ ነገ ፳ ፣ ፳፮)

ጧ፯. ልጅሽ ግን የሥጋ ለምጻሞችን አነጻቸው የበደሉትን የነፍሳቸውን ምረት በመለኮቱ ጨውነት አጣፈጠ። ውሀውን አጣፈጠ ወይን አደረገው። (ማቴ ፰ ፣ ፪ ፣ ፫) (ዮሐ ፪ ፣ ፰ ፣ ፱)

ጧ፰. ኢሳይያስ ከእስራኤል ነቢያት ሁሉ ይልቅ ነገሩ የበለጠ ሆነ የይሁዳም ነቢያት አለቃ ሆነ። ሐሳቡም እስከ ቀላይ ድረስ ጥልቅ ሆነ። እስከ ሰማይም ከፍ ከፍ አለ ረቂቁን ምሥጢር ተመለከተ።

ጧ፱. የአምላክንም ከድንግል ሰው መሆን ካምሰት መቶ ዘመን አስቀደሞ እንደሚያይሁሉ አይቶ ጮኸ እንዲህ ሲል እነኋት ድንግል ተጸንሳለች። ልጅም ትወልዳለች። እንግዲህ በትንቢት መንፈስ አየ እንጂ በዓይነ ሥጋ አላየም። (ኢሳ ፯ ፣ ፲፬)

፲. ነገር ግን ቃል ካንቺ በመወለዱ የዓለም ሁሉ ሕይወተ ሆነ።

፲፩. የኤልቅዩ ልጅ ካሁኑ ኤርምያስ ነገሩ የጣፈጠ የወልድ ዋህድን መምጣት የሚያስብ ስለ ኢየሩሳሌም አለቀሰ በባቢሎን ንጉሥ በናቡከደነፆር እጅ ልጆቿ በተማረኩ ጊዜ ራሱንና ሕዝቡን ከመማረክ ለማዳን አልተቻለም ሰቆቃው ኤርምያስ (፩ ፣ ፲፯ ፣ ፲፰)

፲፪. ልጅሽ ግን የጽዮንን ምርኮ መለሰ። የሲኦልንም ምርኮ በረበረ። ሙሴ እንደተናገረ እስራኤል የተደነቀህ ነህ እንዳንተ የአግዚአብሔር ሕዝብ ማነው መቁረጥህ በሰይፍ ሆነ። ይህ የትንቢት ተስፋ ያለ ልጅሽ አልተፈጸመም የእስራኤል ተስፋ በርሱ ላይ ዐርፏልና።

፲፫. ሱቱኤል የተባለ ዕዝራ የእስራኤል ልጆች ከተማረኩ የጽዮን ሀገር ከወደቀች በሠላሳ ዓመት ለጽዮን ያለቅሰለት ጀመረ። ኦሪትም ስለጠፋች መራራ ልቅሶ ሲያለቅስ ሌዋውያንም ስለተማረኩ ሲያለቅስ እንደ ፀሐይ አግር ፊቷ ሲያንጸባርቅ ታየችው። (ዕዝ ፲ ፣ ፩)

፶፬. በቃላም አመለለስ የተነሣ ተራሮች ተነዋወጡ የሚከባትን የምስጋና ብርሃን ባየ ጊዜ ዕዝራ ተጽናናባት።

፶፭. ድንግል ሆይ ዕዝራ ጽላሎትሽን አየ። የመልክሽን ብርሃን ግን አላየም ፀዳሉን አየ ፀሐዩን አላየም መብራቱን አየ የፋናውን ፀዳል አላየም። እውነተኛው የጽድቅ ብርሃን ባንቺ ሆነ። ጨለማን ያራቀ የቅዱሳን ፀሐይ ካንቺ ተገኘ።

፶፮. ያማቴ ልጅ የኅስ ያገራቱን ጥፋት ለነዌ ሰዎች ሊያስተምር በታዘዘ ጊዜ ከእግዚአብሔር ፊት ኮበለለ ታጣ። ወደ ተርሴስም አገር ሊሄድ በባሕር ከሚሄዱ ጋራ ወደ መርከብ ወጣ። (ዮና ፩ ፣ ፫)

፶፯. እግዚአብሔርም የሚያስፈራራውን ማዕበል አስነስቶ ወደ ባሕር ጣለው። እግዚአብሔር ታላቁን አንበሪ የኅስን እንዲውጠው አዘዘ። የኅስም በአንበሪ ሆድ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት አደረ። አንበሪውም በነዌ አውራጃ በባሕር ዳርቻ ጣለው።

፶፰. የኅስም ለነዌ ሰዎች አስተማራቸው በማስተማሩም ከምድራዊ መቅሠፍት ዳኑ ከሰማያዊ መቅሠፍት ግን አልዳኑም። (ዮና ፫ ፣ ፱)

፶፱. ልጅሽ ግን ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃብር አደረ ለተማረኩትም ነፃ መሆንን ሰበከላቸው። ከሲኦልም አጅ አዳናቸው። ከሞትም ተበዣቸው። (ማቴ ፲፪ ፣ ፶)

፷. የሐዳ ልጅ ታላቁ ካህን ዘካርያስ የበራክዩ። በየካቲት ወር ሰባት ማብሪያ ያላት የወርቅ መቅረዝ አየ ከወዲያና ከወዲህ በቀኝና በግራ የዘይት አዕፁቅ ያላት። በመንፈስ መታየትም የመሸራይቱን የሥራዋን አስተያየት አየ። (ዘካ ፱ ፣ ፪ ፣ ፫)

፷፩. ምሳሌ ሰላየ አደነቀ በገሃድ አይደለም ዘካርያስም ያየው የመቅረዚቱ ብርሃን ለነቢዩ ብቻ እንጂ ለሌላ አላበራም በላይሽ ያደረው የመለኮት ብርሃን ግን ከሰው ላይ ጨለማን አርቆ በዓለም ሁሉ ጽንፍ አስከ ጽንፍ አበራ።

፷፪. የቡዝ ልጅ ሕዝቅኤል በባቢሎን አገር ለአስራኤል ቤት ጉበኛ ተባለ። በኮበር ወንዝም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርን በኪሩቤል ሠረገለ ላይ አየው። የመለክክትን ሥርዓት አየ። (ሕዝ ፩ ፣ ፳፮)

፷፫. የትጉሃንን ምስጢር አስተዋለ ወገኖቻቸውንም ሰማ የሠረገላቸውንም መንኮራኩር ባራት ወገን የሆነውን ፊታቸውን። ሰድሶት የሆነውን ክንፋቸውን የማይቆጠረውንም ያይናቸውን ብዛት እንዳየም ተናገረ። (ሕዝ ፩ ፣ ፳ ፣ ፳)

፷፬. ይህንን እየፈራ እየተንቀጠቀጠ አየ። ከነሱ አንዱን ስንኳን ሊዳስሰው ሊቀርበው አልተቻለውም እርሱ እንዲህ እንዳለ ለመጠየቅ (አልረባኋቸውም) አልቀረብኋቸውም።

፷፭. አንቺን ግን ባናዋዋር የከበሩ ባስተያየት የተፈሩ ኪሩቤል የሚንቀጠቀጡላት እርሱን በሆድሽ ተሸክምሺው ሱራፌልም ወደ ዙፋኑ ለመቅረብ የማይደፋፈሩትን በክንድሽ አቀፍሽው በኪሩቤል ላይ የሚቀመጥ እርሱንም በጀርባሽ አዘልሽው።

፷፮. የዳኮር ልጅ ዕንባቆብም የልጅሽን የመውረዱን ድምፅ ሰማ በልቡናውም እንዲህ ሲል ፈራ። እንደምን ያለ ሥፍራ ይችለዋል ሲል ነው። በተደነቀ ትሕትናም ሥራውን ያየው በጨርቅ ተጠቅሎ በጎል ተጥሎ ነው።

፳፮. የዳኮር ልጅ ዕንባቆም በሁለቱም አንስሶች መሐከል አይቶት አደነቀ ዘመኑም አንዲቀርብ ዐወቀ ጊዜውም አንዲደርስ አስተዋለ። (ዕንባ ፫ ፣ ፪)

፳፯. ይህም መንፈስን የተመለ ነቢይ በሐሳቡ ፈራ በመንፈሱም አደነቀ። አንቺ ግን ዓለምን ሁሉ የመለ አርሱን ወሰንሽው።

፳፰. ብልጣሶር የተባለ ዳንኤል በንጽሕና አደገ። በመንፈስ ጎለመስ በውቀትም ከፍ ከፍ አለ። የተሰወረውንም የሕልም ትርጓሜ ዐወቀ። በንጉሡ ግድግዳ በተሠወረች እጅ የተጻፈውን ጽሕፈት ያለ ምልክት አነበበ። ማኒ ቴቄል ፋራስ ብሎ ነው ይህንን ለንጉሡ ተረጎመለት። (ዳን ፪ ፣ ፲፮)

፩. ማኒ መንግሥትህን አግዚአብሔር ሰፈራት ቴቄል በሚዛን መዘናት ጎድላ ተገኘች። ፋራስ ካንተ ተነሥታ ለሌላ ተሰጠች ብሎ ተረጎመለት። (ዳን ፮ ፣ ፳፭ ፣ ፳፮ ፣ ፳፯ ፣ ፳፰)

፪. ዘመኑም ያልተቆጠረ የሆነውን ደግሞ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ አየው የራሱም ፀጉር እንደ በረድ ነጭ ነበር። የአሳት ወንዝ ከፊቱ ይፈስ ነበር። አክላፍ መለክትም ከበውት ይቆማሉ። (ዳን ፯ ፣ ፲፫)

፫. ነቢይ ይህንን ባየ ጊዜ መታገሥ ተሳነው። አንቺ ግን ዘመኑ ያልተወሰነ የሆነ አርሱን ብቻ ያየሺው አይደለም በማሳፀንሽ ወሰንሽው እንጂ በክንድሽም አቀፍሽው በጀርባሽም አዘልሽው። በጡትሽም አሳደግሽው።

፬. የይሁዳ ንጉሥ ልጆች አናንያ አዛርያ ሚሳኤል የባቢሎን ንጉሥ ናቡከደነፆር ታላቅ ጣዖት ባቆመ ጊዜ በፍጹሜው ለጣዖት ሥራ በዓል አደረገ አዋጅም ነገረ እንዲህ ሲል። (ዳን ፫ ፣ ፱)

፭. የነጋሪት ድምጽ በተሰማ ጊዜ የመለከትና የአምቤልታ የበገና የዛጉፍ የዘፋኞች ድምፅ ሰምቶ ንጉሡ ለጣዖት ያልሰገደ ቢኖር ቤቱ ይበርበር ገንዘቡ ይወረስ በራሱ ሞት ይፈረድበት። (ዳን ፫ ፣ ፳)

፮. አለዚህም የይሁዳ ንጉሥ ልጆች ይህንን ስምተው የንጉሡን ትእዛዝ እምቢ አሉ። እንዲህ ሲሉ ንጉሥ ሆይ አምለክህን አናመልክም ለሠራሽው ምስል አንሰግድም። (ዳን ፫ ፣ ፲፪)

፯. ንጉሡም ተቆጣ የፊቱም አስተያየት ተለወጠ። የባቢሎን ሰዎች በዲኝና በጨው ባሩድ በዶሮ ማር ባያያዙት በነደደው አሳት ምድጃ ጣሏቸው ብሎ አዘዘ። (ዳን ፫ ፣ ፲፭)

፱. ከዚያም ጣሏቸው ከነበልባሉም የተነሣ አልተቃጠሉም አሳቱም አልቆነጠጣቸውም ከራሳቸውም ፀጉር አንዲቱ ስንኳን አልጠፋችም በፍጥረት ሁሉ ምስጋና የምስጋናን ጌታ ከዚያ ሁኔታ አመሰገኑት። (ዳን ፫ ፣ ፳፯)

፳. በደግነታቸው ለራሳቸው ከአሳት ዳኑ እንጂ ሌሎችን አላዳኑም። ክርስቶስ እስኪመጣ ድረስ ጣዖትን አለጠፋትም።

፳፱. ልጅሽ ግን በመጣ ጊዜ ጣዖታትን ሁሉ አጠፋ አሳይያስ እንደተናገረ እንዲህ ሲል። ቤል ወደቀ ዳጎንም ተቀጠቀጠ። በሲኦል የነበሩትን አወጣቸው። አሊህንም ልጆች ሌሎችን ነቢያት ደግሞ በመዘመር እንደተናገረ እንዲህ ሲል። (ኢሳ ፶፮ ፣ ፩)

፴. አግዚአብሔር የጽዮንን ምርኮ በመለስ ጊዜ ያን ጊዜ አፋችን ደስታን ተመለ እንደበታችንም ኃህትን አደረገ። (መዝሙር ፻፳፮ ፣ ፩ ፣ ፪)

፴፩. እንዲህ ደግሞ አለ ምርኮ ማርከን ወደ አርያም ወጣህ ጸጋህንም ለሰው ልጆች ሰጠህ። (መዝሙር

ጸጵ ፣ ፲፭)

፳፪. ከይሁዳ ነገሥታት ልጆች አንዱ ዘሩባቤል ከዳዊት ወገን የበቀለ ቡሩክ አፅቅ በንጉሡ በዳርዮስ ቤት ከሚኖሩ ልጆች ጋራ በጥበብና በምሳሌ ክርክር አደረገ በንጉሱም ፊት ፍርድ አኖሩ።

፳፫. በምሳሌው ያቸነፈ የወርቅ ልሻን ባንገቱ ሊያሠራ የራስ ወርቅም በራሱ ሊደፋ ንጉሡም በሚቀመጠው ወረገላ ሊቀመጥ። ንጉሡም በሚጠጣበት የወርቅ ጽዋ ሊጠጣ በወርቅ አልጋም ሊተኛ የንጉሡ ልጅ ሊባል ነው።

፳፬. ይህንን ምሳሌያቸውን ንጉሡ ዳርዮስ በነቃ ጊዜ ተናገሩ ንጉሡም ፍርዱን ለዘሩባቤል መለሰ። ዘሩባቤልንም ምን ለድርግልህ ከኔስ እንደምን ያለ ሀብት ትሻለህ አለው።

፳፭. ዘሩባቤልም ለንጉሡ መለሰ እንዲህ ሲል የእግዚአብሔር ሀገር አያሩሳሌም ብትሠራ አወዳለሁ የእስራኤልም ወገን ምርኮኞች ወዳገራቸው ይመለሱ።

፳፮. ንጉሡም ነገሩን ወደደላት እንዳሰበው አደረገለት። የተመኘውን አገኘ ናቡከደናዖርና ያዛዦቹ አለቃ ናቡዛርዳን ያፈረሱትን የእግዚአብሔርን ቤት ሠራ። ሥራዋም የአምላክ ቤት በዓርባ ሰድስት ዓመት አለቀ።

፳፯. ነገር ግን ልዑል አምላክ የሰው አጅ በሠራው ቤት የሚያድር አይደለም እንዲህ ብሏልና። ሰማይ ዙፋኔ ነው። ምድርም ለእግራ መሔጃ ናት። እንግዲህ ለማደሪያዬ የምትሠሩልኝ ቤት እንደ ምን ያለ ነው የማረፊያዬስ ሥፍራ ምንድነው።

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ የእግዚአብሔር ግን ማደሪያ አንቺ ነሽ በምድር ላይ የተሠራሽ። በሰማይ የተቋፀርሽ ከምሥራቅ አስከ ምዕራብ ከሰሜን አስከ ደቡብ የተዘረጋሽ ከባሕርም አስከ ባሕር ከምድር ዳር አስከ ምድር ዳር የሰፋሽ።

፪. ማነው ካባቶቻችን የምትገዛቸው ሕግ ሳትኖር ከአዳም ጀምሮ አስከ ሙሴ ለእግዚአብሔር ያገለገሉ ከሙሴም አስከ መንገድ ጠራጊው ዮሐንስ ዘመን በኦሪት ሕግ የተገዙ። ከኦሪትም ቀምበር በታች የተገዙ ከሲኦል ራሱን ለማዳን የቻለ ክርስቶስ አስከ መጣ ድረስ።

፫. ልጅሽ ግን በርሳቸው አርአያ በመጣ ጊዜ የማይጠፋ ሊያደርገው የሚጠፋውን ሥጋ ለበሰ መጽሐፍን ሁሉ በኃጢአት ብረት ዘግቶ ተወው የሙሴ ኦሪት እንዲህ ትላለችና።

፬. በዚህ መጽሐፍ የተጻፈውን የማይሠራ ሁሉ የማይፈጽምም የተረገመ ይሁን ስለዚህም ነገር ነቢያት ሁሉ በሲኦል ደጅ ተዘጉ። የኦሪትም ቃል መዝጊያ ሆነችባቸው። (ዘዳግም ፳፮ ፣ ፳፯)

፭. ልጅሽ ግን ይህንን መቆለፊያውን ሊሰብር በኦሪት ማሠሪያ የታሠረውንም ደጅ ሊከፍት መጣ። ዘርም ምክንያት ሳይሆነው ካንቺ ሰው ሆነ። ማኅተመ ድንግልናሽም ሳይለወጥ ተወለደ።

፮. ወደ ኦሪትም አርግማን ገባ። የኦሪትንም መርገም ሊሸር በዕንጨት ላይ ተሰቀለ እንዲህ ትላለችና በዕንጨት የተሰቀለ ሁሉ ርጉም ነው። (ዘዳግም ፳፰ ፣ ፳፫)

፯. ስለዚህም የኦሪት መርገም ተሻረ። የኃጢአትም ማሠሪያ ተፈታ። ዳዊት በመዝሙር እንደተናገረ

ዕንዲህ ሲል። ማሠሪያቸውን ከኛ አንቆርጣለን። (መዝሙር ፪ ፣ ፫)

፳. የሲኦልንም መዝጊያ ሰበረ። መቆለፊያውንም ቀጠቀጠ። በመዝሙር አንደተናገረ እንዲህ ሲል። የእግዚአብሔር ምሕረቱን ተናገሩ ጽድቁንም ለሰው ልጆች። የብረቱን መዝጊያ ሰብረልና የብረቱንም መቆለፊያ ቀጥቅጧልና። (መዝ ፻፯ ፣ ፲፮ ፣ ፲፯)

፳፱. ከነቢያትም ለፍጥረት ሁሉ መድኃኒት ሊሆን የቻለ የለም። ዳዊትም እንዲህ አለ ዓይኖቼን ወደ ተራራ አነሣሁ። መረዳቱ ከወዴት ይምጣ። ዳዊት እንዲህ ማለቱ ከነቢያት ረዳት ሲሻ ነው። ክርሳቸው ውስጥ ከሲኦል የሚያድኑን እንዳለ ብሎ። (መዝሙር ፻፳፮ ፣ ፮)

፴. ከእግዚአብሔር ልጅ በቀር የሚያድነው እንደሌለ ባወቀ ጊዜ በትንቢት ጮኽ እንዲህ ሲል መረዳቱስ ሰማይና ምድርን ከፈጠረ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው አለ። (መዝሙር ፻፳፮ ፣ ፪)

፴፩. ክርስቶስም ከዘሮቹ ልጅ በሥጋ እንዲወለድ ባወቀ ጊዜ ደግሞ አሰምቶ ተናገረ። እንዲህ ሲል እግዚአብሔርን ዘወትር አየዋለሁ። ሁልጊዜም በፊት ነውና። እንዳልታወክ በቀኝ ነውና ስለዚህም ልቡናዬን ደስ አለው አፌም ኃላትን አደረገ በተሰፋው ደግሞ ሥጋዬ አደረ ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና። ለጻድቅህም ጥፋትን ያይ ዘንድ አትሰጠውም። (መዝሙር ፲፯ ፣ ፰ ፣ ፲፩)

፴፪. የእግዚአብሔር ልጆች የቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ማኅበር እንግዲህ ይህችን ንጽሕት መሸራ የወለዱልንን ኢያቄምንና ሐናን አናድንቃቸው የማትነቀፍ የአሰራኤል ድንግል የተባረከችይቱም ፍሬ የተፈራችባት የሩካቢያቸው ንጽሕት ቀን እንደምን ያለች ናት።

፴፫. ከይሁዳ ወገን የምትሆነውን ንጽሕት ርግብ ለመፅነስሽ ለእግዚአብሔር ፈቃድ የሆነው የመገናኘታቸው ቀን እንደምን ቅድስት ናት። የንጉሥ አዳራሽ የምትሆን የርሷ መሠረት የተመሠረተባት ዕለት እንደምን ደስ ያለች ናት።

፴፬. ኑ በሕያው እግዚአብሔር ደስ ይበለን። ከባርያው ከዳዊት ወገን የመድኃኒታችንን ቀንድ ለነሣልን ለያዕቆብ አምላክ ይባቤ አናቅርብ በትንቢት መንፈስ ተሰፋ እንዳስደረገው እንዲህ ሲል በዚህም ለዳዊት ቀንድ አበቅላለሁ። ለመሰሐም መብራት አዘጋጃለሁ። (ሉቃ ፩ ፣ ፷፱)

፴፭. ዳግመኛም በዳዊት መዝሙር እንዲህ አለ። እግዚአብሔር ለዳዊት በውነት ማለ አይጸጸትም በዙፋንህ ከሆድህ ፍሬ አስቀምጣለሁ ብሏልና። (መዝሙር ፻፴፪ ፣ ፲፩)

፴፮. ኢሳይያስ እንዲህ አለ ከዕሤይ ሥር በትር ትወጣለች። ከግንዱም አበባ ይወጣል በለዩም የእግዚአብሔር መንፈስ ያርፍበታል። (ኢሳ ፲፩ ፣ ፩ ፣ ፪)

፴፯. ይኸውም ትንቢት በጽዮን የተነገረው በኢየሩሳሌም የተሰበከው በነቢያት አንደበት የተሰማው በሌዋውያን እጅ በዕብራይስጥ ልሳን የተጻፈው ሊፈጸም የክህነት በትር በቀለችልን።

፴፰. የመንግሥትና የኃይል የሕይወትና የመድኃኒት የሃይማኖት የንጽሕና የቅድስና በትር የኃይል የመዋዕ በትር በቀለችልን። ከነቢዩ ዳዊት ጋራም እናመስግን እንዲህ ስንል።

፴፱. አሕዛብ ሁላችሁ በእጃችሁ አጨብጭቡ። በደስታም ቃል ለእግዚአብሔር አልል በሉ። ስሙንም አመሰግኑ። ለጌትነቱም ምስጋና አቅርቡ። (መዝ ፵፯ ፣ ፩ ፣ ፳፯ ፣ ፪)

፵. የአሰራኤል ንጉሥ በአሰራኤል ልጅ አደረ የዳዊት አምላክ ከዳዊት ልጅ ሥጋ ለበሰ። የዕብራውያን ጌታ በዕብራውያን ልጅ ማኅፀን ተወሰነ። ለአብርሃምም የዕብራይስጥ ልሳን ያስተማረው ከቀድሞም

ያልሰማውን ልሳን እንዲናገር አፋን ጆሮውን የከተለት ከዕብራዊት ድንግል ተወለደ።

ጳጳ. በድንግልና ወተት አደገ። ጥቂት ጥቂት እያለ አደገ። የሕፃናትንም ሥርዓት እንዳያገድል አፋን የሚፈታበት ዘመን እስኪፈጸም ጥቂት ጥቂት እያለ በዕብራይስጥ ልሳን ሲናገር ኖረ። (ሉቃስ ፪ ፣ ፵) (ዕብራውያን ፪ ፣ ፲፮)

ጳጳ. ለመሴ በዕብራይስጥ ልሳን በጻቶቹ የተጻፉትን ዐሥሩን ቃላት በደንጊያ ሰሌዳ የተጻፈውን የሰጠው አሮሕ የዕብራይስጥ ፊደል ለመማር ከመምህር አግር በታች ተቀመጠ። (ዘፀአ ፴፩ ፣ ፲፮)

ጳጳ. የባቢሎን አውራጃ በምትሆን ሰናዖርም የፍጥረትን ሁሉ ቋንቋ የበተነ አርሱ የአሕዛብን ልሳን እንደማያውቅ ሁሉ አናቱ በተፈጠረችበት ልሳን በዕብራይስጥ ልሳን ሲናገር ኖረ። (ዘፍጥ ፲፩ ፣ ፮-፱)

ጳጳ. ጆሮ አርሱን ከመሰማት የተነሣ የሚለመልምበት ይህ ነገር ዕፁብ ድንቅ ነው። ለዚህ አንክሮ ይገባል። ልቡናም መርምሮ የማያገኘው ይህ ምክር ዕፁብ ድንቅ ነው። ከማየቱም የተነሣ ዓይን የማትጸግበው የአምላክ ሥጋዊ እጅግ መንክር ነው። ለዚህ አንክሮ ይገባል። ነቢዩ ዳዊት እንደተናገረ እንዲህ ሲል ከሰው ልጆች ሁሉ ላህዩ ያምራል። (መዝ ፵፮ ፣ ፪)

ጳጳ. መለአክት ሊያዩት የሚመኙት ሱራፌል ለማየት የሚያስገመጃቸው አርሱ መልኩ ያምራል ብሎ የተነገረለት እስራኤል ያላገኘው ምንድር ነው። ሳሬስ ያጣው ምን አለ።

ጳጳ. የምድርና የሰማይ ኪዳን ተሠራለት። አርሱም ለብቻው የነገድ መመኪያ ሆነ ደብረ ሲና የእንግድነቱ ተራራ ነው። ኢየሩሳሌም ለርሱ ርስት ጉልት ናት። የኤርትራም ባሕር ለአግሩ መተላለፊያ ልትሆን ከሦስት ተከፈለች። (ዘፀአ ፲፫ ፣ ፲፰)

ጳጳ. የተኪዝ ውሀም ከላይ እስከታች ተከፍሎ ሸሸ የአምላክ ፈቃድ አርሱን ለያሻግር ወደ የደመናው ዓምድ ሊመራው በቀን ይመለላላል። የአሳቱም መቀነት ብርሃን ሌሊት ያበራለታል ለምግቡም የሰማይ እንጆራ ይዘንምለታል። (ዘፀአ ፲፫ ፣ ፳፪ ፣ ፲፯ ፣ ፲፰)

ጳጳ. መልአክ ገጽም በፊቱ ይመለላላል። ጽኑዓቱ የኃይል መለአክት የድንኳኑን ዙሪያ ይከቡታል ነቢያት የርሱ ናቸው። ሐዋርያትም የራሱ ናቸው። የሕግ ታቦት የርሱ ናት። የማሳሌትም መዝሙር ከርሱ ዘንድ ነው።

ጳጳ. ኦሪት የርሱ ናት ወንጌልም ከርሱ ዘንድ ናት እንደተጻፈ እንዲህ ሲል። ሕግ ከጽዮን ይወጣልና የእግዚአብሔር ቃልም ከኢየሩሳሌም።

፴. ሕግ ከጽዮን ይወጣል የተባለው የኦሪት መጨመሪያ በሚሆን በወርቅ በተለበጠው ታቦት ውስጥ የሚጠብቀው የመሐለ ጽላት ሕግ ነው። የእግዚአብሔር ቃል ከኢየሩሳሌም የተባለ ንጹሕ የእግዚአብሔር ቃል ከቅድስት ድንግል ማርያም መወለዱ ነው። ከኢየሩሳሌም ሰዎች ወገን የዕብራውያን ልጅ ናትና እንደተጻፈ እንዲህ ሲል።

፴፩. የኢየሩሳሌም ልጅ ደስ ይበልሽ የጽዮንም ልጅ ኃህት አድርገ። የጽዮን ልጅ በማለቱ የሐዋርያትን ቤተሰብ ቤተክርስቲያንን ይጠራታል የእስራኤልን አምላክ ማደሪያ ጽዮንን እናት አድርጎ የሐዲሱ ሕግ ከብሉይ ተገኝቷልና። (ዘካ ፱ ፣ ፱)

፴፪. ኢየሩሳሌም ሆይ ኃህት አድርገ በማለቱ ደግሞ ቅድስት ድንግልን ይጠራል ከይሁዳ ወገን የኢየሩሳሌም ልጅ ናትና።

፴፫. ስለዚህ አስራኤልን አናመስግነው በእግዚአብሔር ስጦታ የተሸለመ ሁኗልና ባለሟልነትን ከቅድስት ደንግል ተቀበለ በቅዱሳን ነቢያት ራስ ላይ የምታንጸባርቅ የወርቅ አክሊል ይህች ናት። ጌጂም በዕንቁ ፈርጽ የተሠራ ነው።

፴፬. በተመረጡ ሐዋርያት ራስ ላይ የምታበራ የብርሃን አክሊል ይህች ናት። የልጅዋን ጠላቶች በሚጋደሉ ቅዱሳን ሰማዕታት ራስ ላይ የምታበራ የመደዕ አክሊል ይህች ናት በኃጢአት ዕድፍ የክህነታቸውን ልብስ ባለሳደፉ ለማገልገልም በተሾሙ ካህናት ራስ ላይ የምታንጸባርቅ ዋጋዋ የበዛ የዕቁ አክሊል ይህች ናት።

፴፭. በመለአክት ሥርዓት ሰውነታቸውን ንጹሕ አድርገው በጠበቁ በደናግል ራስ ላይ የምትብለጨለጭ የንጽሕና አክሊል ይህች ናት። ሰማያዊውንም ሙሽርነት ወደው የዚህን ዓለም ሠርግ በናቁት መነኮሳት ራስ ላይ እንደ ፀሐይ የምታበራ የቅድስና አክሊል ይህች ናት።

፴፮. የዚህ ዓለም ርኩሰት ያላገኛት የሙሽርነት አክሊል ይህች ናት። የኃሣር ያይደለች የክብር አክሊል ይህች ናት። ለርጉማን የማትገባቸው የበረከት አክሊል ይህች ናት።

፴፯. የዓለም መድኃኒት በሚሆን ልጅዋ ስም ለልተጠቀሙት የምታደርሳቸው የመሃይምናን ጌጽ የምትሆን የጽድቅ አክሊል ይህች ናት የመለኮት የዕንቁ ሣጠን ለነዳያንም ሀብት ባለጸግነት የምትሆን የወርቅ ሙዳይ ይህች ናት።

፴፰. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች እመቤቴ ማርያም ሆይ መሰንቆ ልቡናዬን ፍቅርሽን አነሣሣው የትንቢት መንፈስ ሆዴን አወከው ሰውነቴም ከምስጋናሽ መታገስ ተሳናት።

፴፱. ልቡናዬም አንደበቴን ዘበዘበችው ምስጋና የመላውን ክብርሽንም እንዲናገር የግድ አለችው። በከንፈሮቼም የመንፈስ ቅዱስ ትንፋሽ ተሰማ።

፵. የአስራኤል ነቢያት የትንቢት መሰንቆ በመተባበር ዜማ እየመቱ ይጨካሉ። የልጅሽ ምስጋና አቀንቃኝ ለዘፈን ወደርሱ ይጥቀሰኝ ስለአንችም የሚጮሁትን የትንቢት መሰንቆች የመቃኘታቸውን ድምጽ ያስማማልኝ።

፵፩. የሚናገረውም የነጋሪት ድምጽ ይኸውም የመለኮት ወንጌል እርሱ ደግሞ የቃልን ሰው መሆን የበህር ልጅሽም ካንቺ መወለዱን ይነገረኝ ጳውሎስ አዋጅ ነጋሪው እንደተወለደ ይሰብክልኛል እንዲህ ሲል። ከሴት ተወለደ በኦሪት የነበሩትን ሊወዳጃቸው ሊያበዛቸውም በዐራት ሥራ ሠራ።

፵፪. ዳግመኛም ጌታ መወለዱ ከዳዊት ዘር እንደሆነ ተናገረ እንዲህ ሲል በሮሜ መልአክቱ ጳውሎስ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ባርያ ሐዋርያውም የተባለ ወንጌልንም ለማስተማር የተለየ ስለተወለደው ልጁ በሥጋ ከዳዊት ዘር ስለመጣው አስቀድሞ በነቢያት ተስፋ ያስደረገውን (አሜን)። (ሮሜ ፩ ፣ ፩ ፣ ፲፪ ፣ ፫)

አርጋኖን
ዘግርብ
ምዕራፍ ፩

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ከነቢያት ማኅበር ሁሉ ጋራ ወደኔ ነዩ። ካንደበታቸው የወጣውን የምስጋናችን ኃይለ ቃል ልብ ታስደርገልን ዘንድ።

፪. ድንግል ሆይ የቃልን ካንቺ ሰው መሆን ሥጋ መልበሱንም ጽንፍ አስከ ጽንፍ አስተማሩ። በልጅሽም ዕርፈ መስቀል የአሕዛብን ምድር ካረሱ የቃሉንም ድልብ በምድር ሁሉ ከዘሩ ሐዋርያት ጋራ ወደኔ ነዩ።

፫. ድንግል ሆይ በሥጋቸው የልጅሽን መከራ ከተሸከሙ የሰማዕትነታቸውን ደም ከተቀቡ ሰማዕት አርሳቸው ሁለት ልዳን ያለው ሰይፍ የሚታጠቁ ድል የሚነሱ የንጉሥ ሠራዊት ናቸው። ከርሳቸው ማኅበር ጋራ ደግሞ በረድኤት ወደኔ ነዩ።

፬. ድንግል ሆይ በማመንዘር አድፍ ልብሳቸውን ካሳደፉ። ለመንፈስም ማደሪያ ከሆኑ ንጹሐን ደናግል ማኅበር ጋራ ወደኔ ነዩ።

፭. ድንግል ሆይ ስለመንግሥተ ሰማያት ራሳቸውን ጃንደረባ ካደረጉ ፍጹሙን መነኮሳት ማኅበር ጋራ ወደኔ ነዩ።

፮. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ። በየጊዜው በየሰዓቱ ምስጋናና ቅዳሴን ከማያቋርጹ ከትጉሃን መለክት ማኅበር ጋራ ወደኔ ነዩ። ድንግል ሆይ ከቅድስት ቤተክርስቲያን ማኅበር ከምዕመናን ሁሉ ጋራ ወደኔ ነዩ።

፯. ድንግል ሆይ ከቅዱሳን ሁሉ ማኅበር ጋራ ወደኔ ልትመጭ አወዳለሁ ይልቁንም ከዚህ ከማኅሌታዊው አባትሽ ከዳዊት ጋራ ብትመጭ አፈቅዳለሁ። በተቃጠለ ፍቅር ስለንቺ ይጮሁልና እንዲህ ሲል።

፰. በጽዮን ለሚያድር አግዚአብሔር ምስጋና አቅርቡ ሥራውንም ለአሕዛብ ንገሯቸው ዳግመኛም ዳዊት እንዲህ አለ ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ። እንዳትታወክም አግዚአብሔር በመካከሏ ነው። (መዝ ፱ ፣ ፲፩) (፵፮ ፣ ፬ ፣ ፮)

፱. ዳግመኛም ዳዊት እንዲህ አለ። ጽዮንን ክበቡ። በዙሪያዎም ተመለሉ። በቤቷም ተናገሩ። በብርታቷም ልባችሁን አኑሩ። ታላላቁንም ቤቶቿን ለሚመጣው ትንግሩ ዘንድ አሰቡ። (መዝ ፵፰ ፣ ፲፪ ፣ ፲፫)

፲. በቅድስት ድንግል ምን ያህል የከበደ ሥርዓት ሸክም ተሠራ። በቅድስት ኦሪት ላይ ቅዱስ ወንጌል። በቅዱሳን ነቢያት ላይ ቅዱሳን ሐዋርያት በብሉይ ኪዳን ላይ ሐዲስ ኪዳን። ለእስራኤልም በተሰጠው የፍርድ መጽሐፍ ላይ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት የቀኖና መጽሐፍ ስለዚህም እንዲህ አለ።

፲፩. ሸክሟንም ትካፈላለችሁ ለሚመጣው ትውልድ ትንግሩ ዘንድ ባለጊዜ ደግሞ ስለ ጥምቀት ልጆች በሥጋ ስለማይመኩ የአግዚአብሔር ልጆች ሊሆኑ ሥልጣን ስለ ሰጣቸው ከአግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከሰው ፈቃድ ከሥጋዊ ፍትወት ከሥጋዊ ከደማዊ ስላይደሉ ይናገራሉ። (ዮሐ ፩ ፣ ፲፪ ፣ ፲፫)

፲፪. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ። እምላክን በሥጋ የወለድሽ ከትንሽነቱ ጀምሮ ተስፋዬ አለኝታይ እምባዬ መጸጊያዬ ጉልበቴ የመድኃኒቴ ሸቱ ብልቃጥ

የመመከያየ አክሊል ክብራ ገናንነቱ የራሴ ከፍ ከፍ ማያ ሆይ። በክርስቲያን ሥርዓት ጠብቂኝ።

፲፫. በክርስቲያን ሃይማኖት አጽኝኝ ክርስቲያን አድርገኝ። ክርስቲያን ልባል ምስጋና በክበበ ትሰብአት በመንፈስ ቅዱስ በመጣ ጊዜ ክርስቲያን ሁኔ ልገኝ።

፲፬. የኃጢአቴን ሥረን ከኔ ላይ ንቀይልኝ ጫፎቿ በሥጋዬ ላይ እንዳይረዝሙ። ከልቡናዬም የሥጋዊን ፈቃድ ግንድ ቁረጭ እሾክ አሜከላ በላዬ እንዳይበቅል። ነፍሴንም የምታስጨንቃትን ወደ ጥፋትም የምታደርሰሽን የዚህን ዓለም ማማር ፈቃድ አክላክ አጥፊልኝ እንድንዳም አትተዩኝ።

ምዕራፍ ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ የቤልሔር መንፈስ እንዲገዛኝ አትጣይኝ። ከቀምበሩም በታች እንዳልጸመድ አድርገኝ።

፪. የሚያጣላ የሚያስት መንፈስ አርሱ ነውና። ለጊዜው ኃጢአትን ያማረ የተወደደ አስመስሎ ያሳያል ሥጋዊውንም ፈቃድ ለልቡና ያከናወናል መራራውን የጣፈጠ ጨለማውን ብርሃን ያደርጋል። ኃጢአትን ሠርቶ ከፈጸሟት በኋላ ግን አርሱ አስከድሞ ይከሳል። የሠሩትንም ከልዑል አግዚአብሔር ፊት ያጣላቸዋል።

፫. አመቤቴ ድንግል ማርያም ሆይ ይህንን መስተዋድይ አፈራዋለሁ ይከሰኛል ብዬ የዚህን የማሳት መንፈስ ፈቃድ እንዳልሠራ አድኝኝ። ኃጢአትም ሳያሠራኝ አስቀደሞ አድኝኝ። ሳያጣላኝም ከልዑል ፊት ኃጢአቴን አስተሥርዩልኝ።

፬. ቢያጣላኝም በሰማይ የሚኖር ተስፋ አለኝ ሥጋሽን የለበሰ ወልድ በአባቴ ቀኝ ተቀምጦ የሚጣላልኝ የሚከራከርልኝ አለና። ነገር ግን ፍቅርሽን በልቡናዬ ለጨመረ አቸናፊ አግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው ስሙም ምስገን ብሩክ ይሁን። (ማር ፲፮ ፣ ፲፱ ሉቃ ፩ ፣ ፳፰ ፣ መዝ ፵፩ ፣ ፲፫)

፭. ወይን ከውሀ እንዲቀላቀል አንዱም ክንዱ ሊለይ እንዳይቻል እንዲሁም ደግሞ ፍቅርሽ ከልቡናዬ ልቡናዬም ከፍቅርሽ ተዋሐደ። የጣጠኤቱ ቁስል የነፍሴም መግል ያለንቺ ጸሎት እንዳይድን ልዑል አግዚአብሔር ያውቃልና። ኃጢአት እንዲበልጥ ተረዳ ንጽሕናሽ ደግሞ ከቅዱሳን ሁሉ ንጽሕና እንዲበልጥ እንዲበዛ ዐወቀ። ስለዚህም ፍቅርሽን በልቡናዬ ጨመረ ጽኑ ቁስል ያለ ጽኑ ዕፁብ ድንቅ መድኃኒት እንዳይጠግ ያውቃልና።

፮. የአግዚአብሔር የጥበብ ርቀት ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። ለዚህ አንክሮ ይገባል። ደግነቱንና ይቅርታውንስ ማን ይናገራል። በኃጢአት ቁስለኞች ፊት መድኃኒት አዘጋጀ። ተቀብተው በርሱ እንዲድኑ ነው።

፯. በኃጢአት በቆሰሉት ፊት የሕይወት የመድኃኒት ሸቱ አዘጋጀ። በርሱ ተሻተው ከመከርፋት እንዲድኑ ነው። የሕይወትም ወሀ አዘቅትን አመለከተ ወደርሷ ሂደው በርሷም የመነጨ የንጽሕና ውሀ ተረጭተው ታጽበው እንዲድኑ።

፱. የምድር ኃጥአን ሁላችሁ ወደ ቅድስት ድንግል ኑ። በርሷ ስጦታ ጸድቃን ትሆኑ ዘንድ ልብሳችሁ ያደፈ ሁላችሁ ወደዚች ቅድስት ምንጭ ኑ። የይቅርታ ውሀ ወደምትፈስ ልብሳችሁንም በልጅዋ ደም አጠቡ። ለሰማያዊ መሸርነት ዝግጁ ትሆኑ ዘንድ።

፲. ድውያን ሥጋ ሁላችሁ ወደ ድንግል ኑ በጸሎቷ ኃይል እንድትፈወሱ የዕውቀት ድሆች ሁላችሁ ኑ።

የዕውቀት ምንጭን ከሷ ትቀዱ ዘንድ። ያማረ የተወደደውን የጥበብ ምክር ያገኙ ዘንድ።

፲፩. ድንግል ሆይ የኔን አመንዘራነቴን አናገራለሁ ያንቺን ንጽሕና የልጅሽን ቸርነት አወራለሁ። ድንግል ሆይ የኔን ስሕተት ያንቺን ማማለድ የልጅሽንም መታገስ አናገራለሁ። ድንግል ሆይ የኔን ስንፍና ያንቺን ምክር የልጅሽንም ይቅርታ አናገራለሁ።

፲፪. ድንግል ሆይ ሰይጣን አንደ ስንዴ ሊያቸንፈኝ በኔ ላይ ይመኛል (ይሻል) ይቅርታ የሚያደርግልኝ ልጅሽን ለምኝው በኔ ላይ አንዳያሰለጥነው። ጸሎቴም በሚቃረን ፊት በአርበኛ እጅ አንደ ፍላግ በኃይልም አንደሚወጋ ጦር የጎን አጥንትም አንደሚሰብር አንደሚያቆስልም ይሁን።

፲፫. ደግመኛም አንደ ሰይፍ የሚቆርጥ አንደ አንደ ጠገራ የሚሰነጥቅ ይሁን ጠላቴም ይህንን አይቶ ይሸሽ ከኔ ጋራ ለመቃረን አንግዲህ አድባም ተከሎ ይጥፋ መንገኑም አልጫ ይሁን። የኃይሉም ብርታት ልምሾ ይሁን የሚጸናናበትም ተስፋ አያግኝ።

፲፬. መሃይምናን በጥላዋ የሚያድፉባት ታላቁቱ የዘይት ዛፍ ድንግል ሆይ የትንቢት ዝናም የምትጠጭ የሰማይ ደመና ብርሃን የሚጋርድሽ በቤተ መቅደስ ያደግሽ አስቀደምም ልጹል አግዚአብሔር የተከለሽ ከእስራኤል ወገን የምትሆኝ ቡርክት ፍሬ ሆይ።

፲፭. ቡሩክ ፍሬ ይኸውም ጌታቸን ኢየሱስ ክርስቶስ ካንቺ የተገኘ በላህዩም መሻከራቸውን ለማለዘብ ክርሱ የመለኮትነት ቅቤ የሚፈሰው አርሱ ካንቺ የተገኘ ድንግል ሆይ አንቺ ደግሞ የኃጢአቴን መሻከር በልጅሽ መለኮትነት ቅቤ አለዝቢልኝ በርሱ ላህይ ደም ግባቴን አንዳገኝ።

ምዕራፍ ፲

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ያለ ዘር ያለ ሩካቤ አካላዊ ቃልን የወለድሽ ጉብ ከማር መፈጠሪያ ከሰፈሩ ውስጥ አንዲወለድ የጉብ ልጅ ዕጩ ከሰፈሩ ውስጥ በንቡ ዜማ ጩኸት ነውና።

፪. ማርም ደግሞ ከሰፈሩ ይቀዳል የክርስቶስም ካንቺ መወለድ አንዲሁ ነው። መልአኩ ቅዱስ ጉብርኤል አንዲሁ ብሏልና። ጸጋ ክብርን የተመለሽ ድንግል ሆይ ደስ ይበልሽ ደስታ ይገባሻል። ከአግዚአብሔር ከሥጋሽ ሥጋ ከነፍሶሽ ነፍሱ ነሥቶ አንደ አካል አንደ ባሕርይ ሁኗልና። (ሉቃ ፩ ፣ ፳፰)

፫. ከሴቶችም ሁሉ የተባረክሽ ነሽ ከአግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን አግኝተሻልና። እነሆም ልጅ ትወልጃለሽ። ስሙንም ኢየሱስ ትይዋለሽ። (ኢሳ ፯ ፣ ፲፬ ፣ ሉቃ ፩ ፣ ፴፩)

፬. አንቺ ደግሞ አንዲህ አልሽው ወንድ ሳላውቅ አንደምን ይሆንልኛል። መልአኩም አንዲህ አለሽ። መንፈስ ቅዱስ በላይሽ ይመጣል። የልዑል ኃይሉ ይጋርድሻል። በጉብርኤልም አንደበት የኡብ ቃል በጆሮሽ ተሰማ። (ሉቃ ፩ ፣ ፴፭) (ማቴ ፩ ፣ ፲፰ ፣ ፳)

፭. ስለዚህም በሰፈሩ ተመሰልሽ። ቃልን በመስማት ፀንሰሻልና። ስለ ጉብ ክንፍም የመንፈስ ቅዱስ ክንፍ ጋረደሽ ጉብም አበባውን ሰብሰቦ ስለሚሠራው ማር ከቅዱሳን ነቢያት ቃል አበበ የተቀሰመው ትንቢት የማር ወላ በላይሽ ፈሰሰ።

፮. ቃል ካንቺ አንደ ጉብ መወለዱንም ዳዊት መስሎ ተናገረ አንዲህ ሲል። እኔ ትል ነኝ ሰውም አይደለሁም አንደ አርሱ አድርጎ ስለ አግዚአብሔር ልጅ ሲናገር ነው። (መዝ ፳፪ ፣ ፯)

ጿ. በሚሸልቱት ፊት የማይናገረውን ነባቢ በግ በሕማሙም ጊዜ በወጉት ፊት አፋን ያልከፈተውን የወለድሽልን ድንግል ሆይ ለምኝልን ልጅሽ በደሙ ይዋጅን። እኔ እንዳልገዳ በልጅሽ ፊት የተናቅሁ እንዳልሆን ለሰይጣንም የተሰጠሁ ለአጋንንት የተገዛሁ እንዳልሆን የመስቴማ ሠራዊት በለዬ እንዳይመኩ የቤልሐርም መናፍስት እንዳይሳለቁብኝ (ኢሳ ፶፫ ፣ ፮)

ጿ. የኔን መውደቅ የሚወዱ ሁሉ እርሳቸው የወደቁ ይሁኑ። ጉስቁልናዬንም የሚወዱ ሁሉ እርሳቸው የጎሰቆሉ ይሁኑ። እኔ ባሪያሽ ግን ከፍ ከፍ ልበል። እርሳቸውም ይፈሩ ይጎሰቆሉ። ለርሳቸው ችግር መናቅ ይምጣቸው።

፱. ለኔ ክብር ባለጸግነት ይሁን። ለርሳቸው ማፈር ፊት ማጥቆር ለኔ ከፍታ ባለሚልነት ከእግዚአብሔር ዘንድ ለርሳቸው አበር ቸንፈር አግል ማጣት። ለኔ ጽጋብ መወደድ ተድላ ደስታ ይሁን።

፲. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ የእግዚአብሔር የመቅደሱ ተራራ በእስራኤል ልጆች ፊት እንደ አሳት ነበልባል ሲነድ በላይዎ ሲበራ የታየባት ደብሩ ይወሳል። ብርሃንም እንደ መጋረጃ ይከበዋል። (ዘፀ ፲፱ ፣ ፲፰)

፲፩. መሴ ይናገራል እግዚአብሔርም ይመልስለታል። የእስራኤል አምላክ የምስጋና ብርሃን በላይዎ የታየባት ድንኳን እግዚአብሔር ከሰወ ጋራ ያደረባት አንቺ ነሽ። (ዘፀ ፲፱ ፣ ፲፱)

፲፪. ያዕቆብ የእግዚአብሔር ሠራዊት ያደሩባትን አይቶ ከዚያውም ሐውልት ያቆመባት ዘይት ያፈሰሰባት ሎዛ አንቺ ነሽ። (ዘፍጥ ፣ ፴፪ ፣ ፩ ፣ ፪)

፲፫. እግዚአብሔር ላባቶቻችን ተስፋ ያስደረጋት ምድረ ርስት የተመሰገነች የተወደደች ጽጎቷ ብረት የሆኑ ከተራሮቿም ብረት የሚያከማቹባት አንቺ ነሽ። (ዘሌዋ ፳ ፣ ፳፬)

፲፬. የእስራኤል ልጆች ከውስጧ ፍሬ የቆረጡባት የቆላ የወይን ሐረግ በባጠቀፎ የተሸከሙላት አንቺ ነሽ ይኸውም የድንግልናሽ ፍሬ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። (ዘኩል ፲፫ ፣ ፳፫)

፲፭. የእግዚአብሔር አግሮች የቆሙባት የኮራብ ቦታ አንቺ ነሽ ከዚያም አለት ደንጊያ አለ። የጣፈጠ ውሀ ዐሥራ ሁለት ምንጭ የሚፈሰበት ሕዝቡም ለጸማቸው የሚጠጡት ሲሄዱም ከርሳቸው ጋራ የሚሄድ ደንጊያው ግን ክርስቶስ ነው። (ዘፀአ ፲፮ ፣ ፮)

፲፮. ኢሎፍሊ የወረደች የእስራኤል አምላክ ታቦት በዚያም ዳጎንን የጣለችው። በጣዖት የሚያመልኩትንም የቀሠፈቻቸው። በወጣችም ጊዜ ከዛጦን ሰዎች ካሳዋን የተቀበለች የእስራኤል አምላክ ታቦት አንቺ ነሽ። ከካሳዋም ጋራ እምቦሳ ባለቸው ለሞች ላይ ጭነው ላኳት።

፲፯. የእግዚአብሔርን ታቦት የወርቁንም አይዋና የእበጣቸውን የወርቅ ምሳሌ በሣፅን አድርገው በሠረገላ ላይ ጨኑት። (ሳሙ ፩ ፣ ፮ ፣ ፲ ፣ ፲፩)

፲፰. ሰሎሞን ያሠራት ቤተ መቅደስ በጉልላትም ያስገባት ቤቱንም ዕንጨቱንም መድረኩንም ናሱንም በወርቅ ለበጠው በውስጧም ሥዕለ ኪሩብ አሳለ። ቁመቱ ሆይ ክንድ ነው። ክንፉ ዐሥራ አምስት ክንድ ነው። ባንዱ ናሱን ይነካ ነበር። የሁለተኛውም ክንፉ ወደላይ የተዘረጋ ነበር። እንዲሁም ሁለተማው በወዲያና በወዲያ ነው። ክንፉቸውም በቅርስተ ቅዱሳኑ ቤት ላይ ይነካ ነበር። (፩ ነገ ፮ ፣ ፳ ፣ ፴)

፲፱. ለካህናትና ለመንግሥት የተሠራች። ከካህናትና ከንጉሥ በቀር ማንም የማይቀባት ማንም በእጁ ያልቀመማት ዕፍረት ሹቱ አንቺ ነሽ ይህችንም ማንም እንዳይቀባት እግዚአብሔር ከለከለ እንዲህ ሲል እንዲህ ያለውን ሹቱ የተቀባ ቢኖር ሞት ይፈረድበት። (ዘፀአ ፴ ፣ ፴፩ ፣ ፴፪ ፣ ፴፫)

ዕረፍት ሸቱ አንቺ ነሽ። ሥጋሽንም የተቀባው ኢየሱስ ክርስቶስ ነው። ክርስቶስ ማለት ቅቡዕ ማለት ነውና ቁርሎስ እንደተረጎመው (ዳን ፱ ፣ ፳፮)

፳. የምስክሩን ድንኳን ቅቤ ማንም እንዳይቀባው አግዚአብሔር እንደከለከለ ከንጉሡና ከሊቀ ካህናቱ በቀር ማንም እንዳያገኘው። እንዲሁ ደግሞ በጎቱም ድንግልና መወለድ ከኡብ ቃል በቀር የተከለከለ ነው። ንጹሐ ክህነት ፍጹም መንግሥት የርሱ ብቻ ነውና።

፳፩. የትንቢት መንፈስ የተመለኸ ከሳኦል ቤት የራቀች። ወደ ዳዊት ቤት ያረፈች የሳሙኤል የሸቱ ብልቃጥ አንቺ አካላዊ ቃል ከሱ ዘር ሰው ሁኗልና። (፩ ሳሙ ፲፮ ፣ ፲፫)

፳፪. ርኩስት የሌለብሽ ሙሽራ ሆይ ዕዳ በደልም የሌለብሽ ንግሥት አንቺን አማልዳለሁ በገናንነትሽም አማፀናለሁ ያሥራ ሁለት ዓመት ታናሽ ብላቴና ስትሆኑ ሰማይና ምድር የማይወስኑትን በወሰነው ሆድሽ አማፀናለሁ።

፳፫. ዓለምን ሁሉ የመለ አርሱንም ዘጠኝ ወር ካምስት ቀን በተሸከመው ማሳፀንሽ አማፀናለሁ። በመውለድም ማሳተሙ ባልተለወጠ የድንግልናሽ ኃይል ሥጋ የለበሰውን ፍጥረት ሁሉ የሚያሳድገውን አርሱን ባሳደገ ጡትሽ ወተት አማለድሻለሁ።

፳፬. ፈረሶቹዋን የሚያደለድል የሕይወት አሳት ሠረገለውንም የአሳት ነበልባል አደረገ አርሱን ባቀፉት ጉልበቶችሽ። የማይዳሰሰውን አሳት ያለ ጉጠት በዳሰሱት ቅዱሳት እጆችሽ አማልዳለሁ።

፳፭. ከገሊላው ንጉሥ ከሄሮድስ ፊት ከልጅሽ ከወዳጅሽ ጋራ ስትሸሽ መንገድ በመሄድ በደከሙት ቡሩካት አግሮችሽ በአዳም በፊቱ የሕይወት መንፈስ ያሳደረሰት አርሱን በሳሙት ከንፈሮችሽ አማልድሻለሁ። (ዘፍጥ ፪ ፣ ፯)

፳፮. ልጅሽን ወስደው እንዳይገሉት ከሄሮድስ ሠራዊት ፈርተሽ ስለ ልጅሽ መራራ ልቅሶ ባለቀሱ ዓይኖችሽ እናቴ አማማ በማለት በታናሽ ብላቴና አንደበት። (በሕፃን አንደበት) ሲያጫውትሽ የሚጣፍጠውን ነገሩን በሰሙት ጆሮችሽ አማልዳለሁ።

፳፯. የንጹሕ ድንግልናሽ አበባ የሚሆነውን የኡብ የበሀር ልጅ የልብሱን ሽታ ያፋንም መዓዛ ባሸተተው አፍንጫሽ ከሸቱ ሁሉ የሚበልጠውንም የሰውነቱን መዓዛ ባሸተተው ከጽጌረዳም በሚቀላው ፊትሽ አማልዳለሁ።

፳፰. እንደ ብርሌም በጠራው መልክሽ ብርሃኑ እንደ መለ እንደ ፀሐይ በሚያበራው ያማረ የተወደደ ሸቱ የፈሰሰበት ፊትሽ እንጥረኛ የሠራው የወርቅ ዘንግ በሚመስለው አንገትሽ አማፀናለሁ። (መሐ ፯ ፣ ፮)

፳፱. በተከፈከፈው ፀጉርሽ ጥቁረቱም የሐር ነዶ በሚመስለው የኪሩቤልም ክንፍ በሚጋርደው እንደ ሉል እንደ በረድ በሚነጣው ወተትም የፈሰሰበት በሚመስለው ጥርስሽ። እንደ ሰሌን እንደ ዝግባ በሚመስለው ቁመትሽ አማልዳለሁ።

፴. በቅድስናሽ ልብስ በድንግልናሽ መጎናጸፊያ የወይን ሐረግ በተሳበበት ወርቅ በተጠለፈበት ባባትሽ በዳዊት ወገን የእስራኤል ደናግል እንዲህ ይልብሳሉና አባቶችሽ ባለበሱሽ ልብስ አማፀናለሁ።

፴፩. ከሸቱ ሁሉ በሚበልጥ በልብስሽ ሽታ። ከምድረ በዳ አበባ ይልቅ ዕፁብ ድንቅ ሽታ በሚሸት ባፍሽ ትንፋሽ። ከማር ወለላም በሚጣፍጠው አፍሽ ለዓለም ሁሉ ፈብ ጥቅም የሆንሽቱን የተባረክሽቱን ፍሬ አንቺን ባፈሩ ባባትሽ በኢያቄም ጉልበት በእናትሽም በሐና ማሳፀን አማልዳለሁ።

፴፪. በከደነሽ በእግዚአብሔር ጥላ የልጁም ማደሪያ ትሆኒ ዘንድ ባፀናሽ በጋረደሽም በመንፈስ ቅዱስ ክንፍ የወልድ ማደሪያ ልትሆኒ ባንጸሽ ባለመለወጥ ባለመመለስ ቃል ካንቺ በመወለዱ እማልዳለሁ። (ሉቃ ፮ ፣ ፴፭)

፴፫. የድንግልናሽ ማሠሪያ ሳይቆረጽ ካንቺ በመወለዱ በጎል በመጣሉ በጨርቅ በመጠቅለሉ በጎንሽ እርሱን በተሸከምሽበት በጀርባሽ ባዘልሽበት እስከ ጉልምስና በሰው መጠን ለመሆን እስከ ደረሰ ድረስ ጥቂት ጥቂት እያለ በማደጉ እማልዳለሁ።

፴፬. በዘካርያስ ልጅ በዮሐንስ እጅ በመጠመቁ የምወደው ልጄ ይህ ነው ብሎ በመስከረሊት በአብ በነጭ ርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ በተቀመጠበት መንፈስ ቅዱስ እማፀናለሁ። (ማቴ ፫ ፣ ፲፮ - ፲፯) (ኢሳ ፴፪ ፣ ፩)

፴፭. ወይናቸው አልቆ ነበርና ወይን የላቸውም ባልሽው ጊዜ ውሀውን ወይን ባደረገው ክርሱም በወጣው ኃይል አጋንንትን ባራቀብበት ድውያንን ደዌያቸው ልዩ ልዩ የሆነውን ባዳነበት እማፀናለሁ። እንዲሁም እኔ ሕይወትን ከእርሱ አሻለሁ። በደዌ ኃጢአት ተጨንቄአለሁና። (ማቴ ፱ ፣ ፳፬) (ዮሐ ፪ ፣ ፫ ፣ ፳)

፴፮. ዘለምጽን ዳን ፈቅጃለሁ ንጹ ብሎ ባንጸው በእርሱ ኃይል እማፀናለሁ። እኔ ደግሞ ክርሱ ዘንድ ከነፍሴና ከሥጋዬ ርኩስት መንጸትን አሻለሁ። መጻጉዕን በቤተ ሳይዳ መጠመቂያ በተገናኘው ጊዜ ባዳነው ኃይል እማፀናለሁ። እኔም እንዲሁ ከሱ ዘንድ በጎ ሥራን ለመሥራት በመድከም ልምቶ የሆነውን ልቡናዬ እንክስና ያረታልኝ ዘንድ አፈቅዳለሁ። (ማቴ ፰ ፣ ፫) (ዮሐ ፮ ፣ ፲፭)

፴፯. የዕውራንን ዓይን ባበራበት ኃይል እማፀናለሁ። እኔም ደግሞ እውነተኛውን የጽድቅ ብርሃንን እንዳይ በኃጢአት የጨለመውን ዓይን ልቡናዬን ያበራልኝ ዘንድ አፈቅዳለሁ። (ማቴ ፱ ፣ ፳፮-፴)

፴፰. ለብዙዎቹ ቤዛ በኃጥአን እጅ እንደ ሌባ በመያዙ እንደ ሌባም እጅ አግሩን በመታሠሩ እማፀናለሁ። እኔ ከኃጢአት ማሠሪያ አፈታ ዘንድ ክርሱ አሻለሁ። (ማቴ ፳፮ ፣ ፪)

፴፱. በሊቀ ካህናቱም እንደ ባሪያ በጥሬ መመታቱ በጭፍሮችም እጅ በጸላጠስ ፊት በመገረፉ እማፀናለሁ። እኔም ክርሱ ዘንድ አሻለሁ። ከወዲህና ከወዲህኛው መቅሠፍት እድን ዘንድ ነው። (ዮሐ ፲፰ ፣ ፳፪)

፵. በእግሮቹና በእጆቹ መቸንከር እማፀናለሁ። እኔም ደግሞ እጆቼን ከቅሚያ እግሮቼንም ከመሰናከል ያድንልሽ ዘንድ አሻለሁ።

፵፩. በመስቀል ላይ ራሱን ዘንበል አድርጎ ወዳንቺና ወደ ዮሐንስ በመመልከቱ ዮሐንስን የነጎድጓድ ልጅ አደራ በማለቱ እንዲህ ሲል። አንተ ሆር እርሷ እናትህ ናት። አንቺ ሆይ እርሱ ልጅሽ ነው። እኔም ክርሱ አሻለሁ ባንቺ አደራ ይሰጠሽ ዘንድ እንዲህ ሲል ልጅሽ በደሙ የዋጀው ባሪያ ነው። እኔንም እንዲህ ይለኝ ዘንድ ከናትህ ከሔዋን ባሕርይ የተገኘች እናትህ እመቤት ናት። (ዮሐ ፲፱ ፣ ፳፮ ፣ ፵)

፵፪. ክርቤ የተቀለቀለውን መጻጸ ከሐሞት ጋራ በጠጣው አፋ እማፀናለሁ። ለኔም ደግሞ ጥበብ የሚያናግረውን ዕውቀት የሚገልጸውን ንጽሕና ቅድስና የሚያስተምረውን የደስታና የኃሤት ጽዋ ያጠጣኝ ዘንድ ክርሱ አፈቅዳለሁ። (መዝ ፳፱ ፣ ፳፩) (ማቴ ፳፯ ፣ ፵፰) (ዮሐ ፲፱ ፣ ፳፰)

፵፫. ነፍሱን ከሥጋው በመለየቷ ነፍሱም የጻድቃን ነፍስ ነፃ ለማውጣት ወደ ሲኦል በመውረዷ እማፀናለሁ። እኔንም ከኃጢአት ቀምበር ነፃ ያደርገኝ ዘንድ ክርሱ ዘንድ አሻለሁ። (ዮሐ ፻፱ ፣ ፵)

፵፬. በድርብ በፍታ ተጠቅሎ ከመቃብር ውስጥ ገብቶ ሳይንቀሳቀስ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት

በተቀመጠ ሥጋው አማፀናለሁ።። እኔም ለመውጣት ከማይቻል መዝጊያ ከተቆለፈ ከሲኦል ጉድጓድ አድን ዘንድ አፈቅዳለሁ።። (ማቴ ፳፯ ፣ ፶፱-፷)

፵፮. ዓለምን ሁሉ በሚያድን ትንሣኤው አማፀናለሁ።። እኔንም ከመውደቅ ያነሣኝ ዘንድ ከመቀጥቀጥ ልምጥም ከመሆን ያድንኝ ዘንድ አፈቅዳለሁ።።

፵፯. ትጉሃን መለእክተ ሰማይ አያመሰገኑት ወደ ሰማይ በማረጉ በአባቱም በእግዚአብሔር አብ ቀኝ በመቀመጡ አማፀናለሁ።። ለኔም ደግሞ በቀኝ መቆምን ቅዱሳንም በሚገቡበት ስፍራ ሰማያዊ ርስትን ይከፍላኝ ዘንድ ከርሱ ዘንድ አፈቅዳለሁ።። (ማር ፲፮ ፣ ፲፱)

፵፰. ያልተገባሁም በመሆኔ ከልጅሽ ከወዳጅሽ ሠርግ የተለየሁ እንዳልሆን ባንቺ አማፀናለሁ።። ወደ ልጅሽ ሠርግ በዓልም ለመግባት ዝግጁ አድርጊኝ።። ይህንንም በመመኘቴ በፍርድ ይገባኛል ብዬ አይደለም።። ባንቺ ጸሎት የልጅሽንም ምሕረቱን ተሰፋ በማድረግ ነው እንጂ።።

፵፱. ለኃጢአቱ አለቅሰላታለሁ አዝንማለሁ።። የተሰጠኝን የሙሽርነት ልብስ የኸውም የጥምቀት ድርብ በፍታ አርሱን ሰላሳደፍኩ።። ለኃጢአቱ አለቅሰላታለሁ።። ፈጣሪዬን ስለበደልሁ ብዙ ጊዜ ሰላመንዘርኩ ስለኔም የተሠራውን ሕግ ስለጎደልኩ።። ትእዛዝ መጠበቅም ከኔ ዘንድ ስለ ጠፋ አዝናለሁ።።

፶ፀ. ለኃጢአቱ አለቅሰላታለሁ ኃሣርን ጎስቆልናን ስለ አለበሰኝኝ ደስ መሰኘትን ያይደለ ፊት ማጥቆርን እንደ ልብስ ስለ አደረገኛልኝ።። አዝናለሁ ወዮልኝ ወዮታ አለብኝ ሕጉን ትእዛዙን ስለ አልጠበቅሁ ኋላም ንስሐ ስለ አልገባሁ።።

፶. ወዮልኝ የሠርግ ልብስ ስለልለበሰሁ ወደ ሠርግ ማን ያስገባኛል።። የንጉሡንም መክሊት ስለ አላተረፍኩ ወዮልኝ እፅፍ ድርብ ስለ አልሆነው መክሊቱ ጌታዬ በተቆጣጠረኝ ጊዜ ምን አመልሳለሁ።።

፶፩. የሙብራት ቅቤን ስለ አላዘጋጀሁ ወዮልኝ የሙሽራው ቤት ደጅ ይዘጋብኛል ብዬ አዝናለሁ አፈራለሁ በሠርጉ ቤት ሰዎች ሥረዓት አልተዘጋጀሁምና አስኪመሽ ድረስ በጽርዓት ስለ ቆየሁ ወዮልኝ ከነገህ እስከ ሠርክ ለገለገሉት ጌታዬ ዋጋቸውን በሰጣቸው ጊዜ ኃፍረት በኔ ነው።። ከጌታዬ ወይን ስፍራ አላገለገልሁምና።።

፶፪. ካባቴ የተሰጠኝን ገንዘብ አለል ዘለል በማለቴ ለተቸገርሁ ለኔ ወዮልኝ።። እንደ ጎስቋለውም ልጅ ከሩቅ አገር ሔዶ አርያ ከሚመገበው ፀሠር ቆሞ ሲመገብ እንደ ወደደው ሆንሁ።። (ሉቃ ፲፭ ፣ ፲፬-፲፮)

፶፫. ለኔ የተሰጠኝን መልክ ትቼ ለኔ ያልሆነውን ጥቁረት ለተቀበልሁ ለኔ ወዮልኝ።። የሰውነቴን ርኩሰት አጽብበት ነቅዓ እንብዕ ለሌለኝ ኃጢአቱም የሚሠረዩበት የንስሐ ትጋት ለሌለኝ ለኔ ወዮልኝ ነገር ግን ነፍሴ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትፈቅዳለች ሥጋዊ ፈቃድ ያቸንፋታል እንጂ።።

ምዕራፍ ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ በጎውን ሥራ ለመሥራት የሚያበረታታውን የቅድስና መንፈስ ይልክልኝ ዘንድ ልጅሽን ለምኝልኝ።።

፪. ይኸውም የኃይል መንፈስ ከኪሩቤል ሠረገላ ላይ ይዝለል።። የብርሃኑንም ድንኳን ይገለጽ የአሳቱንም መጋረጃ ይጠቅልል።። የሰማዩን ደጅ ከፍቶ ከጽርሐ አርአያም ወርዶ በራሴ ላይ ይቀመጥ።።

፫. ነፍሴን አንጽቶ ሥጋዬን ቀድሶ ለርሱ ማደሪያ ያድርገኝ።። ልቡናዬም እግዚአብሔርን ደስ

ከሚያሰኘው ነገር ሁሉ ማናቸውንም ለመሥራት ቢፈቅድ ይህ የጸራቅሊጦስ የጽድቅ መንፈስ ወደርሱ ይማርከኝ።

፬. የሰሕተቱን መንፈስ በላይ አያሰልጥነው አንዲት ሰዓት ሰንኳን ነኔ ላይ ያርፍ ዘንድ አይተወው ለበጎ ነገር የሚያበረታታ ይህ የቅድስና መንፈስ ግን በልቡናይ ይዋሐድ ለዘወትርም ከኔ አይለይ።

፭. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጸች ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ አንቺ ደግሞ ስለ ኃጢአቴ ሥርየት የተጋሽ ሁኔ በኃጢአቴም ቁስል የልጅሽን መድኃኒት ጨምሪ ከልጅሽም ጎን በፈሰሰው የመረጨት ውሀ ርኩሴን አጸቢው ዝገቴንም ወልውዬው።

፮. ማኅተሜንም የአምላካዊ ምሥጢሩንም ደም አድርገልኝ ከልጅሽም ዓሥራት አድርገሽ ውሰጅኝ በጅሽ የተጨበጠሁ በእግርሽ የተረገጠሁ አድል ፈንታሽ አሆን ዘንድ የሰውም ሠራተኛ ወዳልሠራው ወደ ሰማያዊ ሠርግ ቤት እንድገባ ዝግጁ አድርገኝ።

፯. የኔን ደግሞ አድል ፈንታዬን ጽዋ ተርታዬን የሚያንጸባርቀውን የብርሃን አክሊል አበባ የፈነዳነትን አረግ የተሳበበትን የሃይማኖት መኅናፀፊያ አድርገልኝ።

፰. በሠርግ ቤትሽም ተሸልሜ ልገኝ። ለልጅሽም ሠርግ ተሸልሜ ልታይ። በቅዱሳን ጉባዔ መሀከልም ደስ ብሎኝ ልኑር። ዋጋዬም ከርሳቸው ያነሰኝ የጎደለኝ አትሁን።

፱. ዋጋውን ግን በራሴ ትሩፋት አልሻም መመስገንም በኔ በጎ ሥራ አልፈልግም ዋጋዬ ያንቺ ዋጋ ምስጋናዬም ያንቺ ምስጋና ነው እንጂ እኔ በጸሎትሽ ዋጋ ልቀበል አፈቅዳለሁ በኃጥአት ነፍሴ ላይም የጽድቅሽን ምስጋና ልሸከም። መጽደቅ በሃይማኖት ትሩፋትን ፈጽሞ ሳይሠሩ መጽደቅ በልጅሽ ፈቃድ ነውና።

፲. ዳዊት በመዝሙር እንደተናገረ እንዲህ ሲል። ኃጢአታቸው የተሠረዩላቸው አዳ በደላቸውንም አግዚአብሔር ያልቆጠረባቸው የተመሰገኑ ናቸው። ኃጢአቱንም አግዚአብሔር ያልቆጠረበት የተደነቀ ነው። (መዝሙር ፵፪ ፣ ፩)

፲፩. አግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ አለው። እኔ የሰውን ኃጢአት ያባቱን በልጁ በልጅ ልጁ አስከ ሦስት አስከ አራት ትውልድ ድረስ አመራመራለሁ ኃጢአተኛውንም ንጹሕ አላደርገውም የማርሁትን አምረዋለሁ የወደድሁትንም ይቅር አለዋለሁ። ዘኑልቁ ፲፬ ፣ ፲፰

፲፪. ስለዚህም የጥቡብ ነቅዕ የሚሆን ጳውሎስ እንዲህ አለ እንግዲህ ምሕረቱን እዩ መጨከኑንም ተመልከቱ የወደደውን ይምራል ያልወደደውንም ያስጨንቃል።

፲፫. እኔም ደግሞ ስለዚህ ጸሎትሽን በመታመን ተስፋ አደርጋለሁ። በድንግልናሽም ከኃጢአት መዳንን አፈቅዳለሁ። ነገር ግን አንቺ ለምኒልኝ ዕድል ፋንታዬ ይቅር ካላቸው ጋራ ይሁን እንጂ ካሰጨነቃቸው ጋራ እንዳይሆን አማልጅኝ።

፲፬. ይህንንም ተስፋ አድርጌ ቸር ይቅር ባይ ወደሆነው ልጅሽ አጫካለሁ። እንዲህ ስል ይቅርታህና ቸርነትህን ጽድቅህም ዘወትር ያግኙኝ። ደግሞ እንዲህ አለሁ። ስለ ቸርነትህና ስለ ፍርድህ አቀኛለሁ። ለንተም አቤቱ ዝማሬ አቀርባለሁ። (መዝ ፱ ፣ ፲፩)

፲፭. ደግሞ እንዲህ አለሁ። አቤቱ ለዘለዓለም ቸርነትህን አመሰግናለሁ ጽድቅህን በአፌ ለልጅ ልጅ አናገራለሁ። (መዝሙር ፹፱ ፣ ፩)

፲፮. ዳግመኛም እንዲህ አለለሁ አቤቱ አንተ ቸር ይቅር ባይ ነህና ይቅርታህም አንተን ለሚጠሩ ሁሉ ብዙ ነው። ደግሞም እንዲህ አለለሁ ምክረትህን አታመነዋለሁ በጎ ሥራህ በቅዱሳን ፊት መልካም ነውና። (መዝ ፱፪ ፣ ፱)

፲፯. የርሳቸው ግን በገድለቸው ነው የኔ ደግሞ በናትህ ጸሎት ነው የርሳቸው በድካማቸው ነው። የኔ ግን በናትህ ድካም በመራቧ በመጸማቷ ስለ አገኛትም መከራ ካንተም ጋራ በምድረ ግብጽ በተሰደደች ጊዜ ስለደረሰባት ችግር ነው።

፲፰. እርሳቸው በትጋታቸው ነው እኔ ግን አንተን በተሸከመች ቅድስት ድንግል ልመና ባማለጅነቷም ነው። እርሳቸው በርሳቸው ንጽሕና ነው። እኔ ግን በዕብራይስጥ ማሪሃም በተባለች የኃጢአትም ቀምበር ባልተጫነባት ንጽሕት ጥጃ በተባለች ድንግል ማርያም በንጽህናዋ በቅድስናዋ ነው።

፲፱. የኃጢአቱ ሸክም ሚዛን መክበዱ ከሰማይና ከምድር ክብደት ይበረታል። ከርሱ ደግሞ የምክረትህ ሚዛን ይደፋል። አቤቱ ኃጢአቱ ከሰማይ ኮከብ ከባሕር አሸዋ ይበዛል። ከርሱም ደግሞ ቸርነትህ ይበዛል።

፳. አቤቱ ሆይ በኔ ያደረግኸውን ኃጢአት ቸርነትህ ያቸንፋት። ይቅርታህም ከበደሌ ይበርታ የምክረትህም ዝናም የዕዳ በደሌን ደብዳቤ ይደምስሰው። የማዳንህም ቃይል በኔ ላይ ይገለጽ።

፳፩. ለቤተ መቅደስህ ተክል ያደረግኸኝ። አቤቱ ሆይ የውጭ ተክል አታርገኝ። የጽድቅ ተክል አድርገኝ። የኃጢአት አይደለም። የዕውነት ተክል አድርገኝ የሐሰት አይደለም የፍቅር ተክል አድርገኝ የጽል አይደለም።

፳፪. የበረከት ተክል አድርገኝ የመርገም አይደለም የክብር ተክል አድርገኝ የኃሣር የጎስቀልና አይደለም የሕይወት ተክል አድርገኝ የጥፋት አይደለም። ያንተ ተክል አድርገኝ የሰይጣን አይደለም የቅዱሳን ቅድስት የክል በነቢያት ትንቢት ካፊያ የምለመልም አድርገኝ።

፳፫. የመጻሕፍት መጀመሪያ የምትሆን ኦሪት ደመና የምትጋርደኝ። ከቅዱስ ወንጌል ፈሳሽ የምጠጣ ከጎንህ ከፈሰሰው ደም የምረካ ልሁን። በናትህ በድንግል ጸሎት የሃይማኖት አበባ ላብብ። የጽድቅ ፍሬን ላፍራ ከቅዱሳንህ ሐዋርያትም ከቃላቸው ፍሬ የተነሣ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ የተባረከ የወይን ቦታ ልባል የጽድቅን ፍሬ የሚያስቀረውንም የኃጢአት አሾህ ጠምዘዘው ከደጃም አሜክለውን አረሙንም መጃውንም ንቀለው። አቤቱ ከኔም አርቀው ሥርዓትህን የሚሠሩትን ያበባቸውን ፍጹሜ እንዳፈራ አድርገኝ።

ምዕራፍ ፯

፩. በዕብራይስጥ መሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል እመቤቱ ማርያም ሆይ ጌጤ ሽልማቱ ሆይ ክብራ ገናንነቱ ለችግራ ሀብት ባለጸግነት ለልምሾነቱም ብርታት ነሽ።

፪. የክብራ አክሊል የወገኖቼ መመከያ ሆይ በፍቅርሽ ወጥመድ በመውደድሽም አሸክላ ሰወነቱ የተያዘ ነው። በብረከ ልቡናዬ ላንቺ እሰግዳለሁ በፍጹም ልቡናዬም ወደአንቺ አጮሃለሁ በችግራ ጊዜ በፊትሽ አማለለሁ።

፫. ለሆድሽም ፍሬ ይቅርታ መውረድ ዓይኖቼ ይንጋጥባሉ። አንቺንም ለማመስገን አንደበቱ ይቸኩለል ለውዳሴሽም ከንፈሮቼ ደስ ይሰኛሉ ለዘፈንሽም የቃሌ አመለለስ ያማረ የተወደደ ነው አጆቼም በመተባበር ያጨበጭባሉ።

፬. አግሮቹም በፈቃዳቸው ያሸበሸባሉ። ሕዋሳቴም ሁሉ ላንቺ ይገዛሉ ፍቅርሽ በልቡናዬ ውስጥ በቅሏልና ሥሩም እስከ መሔጃዬ ወጥቷልና። ጫፉም እስከ ራሴ ድረስ ረዘመ የምስጋናሽም አበባ በአፌ ውስጥ ነው።

፭. አሁንም ስለኔ ለምኒልኝ ከዚህ ዓለም ሁሉ ጥፋት ከመከራውም ሁሉ በጎውን ሥራም ከሚቃወመውም የሰይጣን ወጥመድ እድን ዘንድ የሚያስጸይፈውንም ነገር ሁሉ ከኔ አርቁው።

፮. ለበጎ ሥራና ለትፋፋትም የነቃሁ አድርጊኝ ለጸሎትም የተጋሁ። ጸላትም ስንፍናውን በላዬ ባፈሰሰው ጊዜ የልጅሽ የመለኮትነቱ ፍቅር ያንቃኝ። ለምስጋናውም የተጋሁ ያድርገኝ ቸርነቱንም ያለማቋረጽ ለመስግን።

፯. አንቺም ደግሞ ስለ ኃጢአቴ ቸል አትበይኝ የከንፈሮቹንም የምልጃ ቃል አንቺ አሺ በጎ ብለሽ ልጅሽን አሺ በጎ አሰኝልኝ። የግድ በዩው አመቤቴ ሆይ የከንፈሮቹን ጸሎት እንዲቀበል።

፰. ጸሎቴም በጭንጨ ላይ እንደተዘራች ዘር ሳትበቅል ሳታብብ ሳታፈራ እንዳትቀር አትሁን። ካቸናፊ እግዚአብሔር ጆሮ ገብታ የልቤንም ግዳጅ ከርሱ ዘንድ ፈጽማ ትመለስ። ምኞቴንም በማግኘት ደስ ታሰኝኝ።

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ከጸሎትሽ ረዳትነት በቀር ሊረዳኝ የሚችል እንደሌለ ዐወቅሁ። ከልመናሽም በቀር የሚያድን እንደሌለ ያለበኩርሽም የሚበጀሽ እንደሌለ ዐወቅሁ።

፪. ድንግል ሆይ ከምልጃሽ በቀር ሊጠብቀኝ የሚችል እንደሌለ ዐወቅሁ ያለ ማኅጸንሽም ፍሬ ሊራራልኝ የሚችል እንደሌለ ይህንንም ዐውቄ ወዳንቺ ተጠቃሁ በልጅሽም አመልሁ አርሱንም አመለክሁ ቸርነቱንም ተስፋ አደረግሁ።

፫. በዚህ ሳለሁም ብበድል ይቅር ይበለኝ ብሰናከልም በርሱ ልደገፍ ብወድቅም ልነሣ ወደጨለማም ብሄድ እግዚአብሔር ያብራልኝ እሱ ለሕይወቴ የታመነ ነውና። (መዝ ፳፮ ፣ ፩)

፬. እግዚአብሔር ረዳቴ ነው የምስጋናዬም ዘመን ነው። ድንግል ሆይ ባንቺ ተጠግቼ የልጅሽንም ቸርነቱን አምኜ ሳለሁ የብረት ጥሩር እንደለበሰ አርበኛ ደንጊያም እንዳያገኘው በራሱ ላይ የመድኃኒት የሕይወት ጋሻ እንደመከተ ነኝ።

፭. ድንግል ሆይ በጦርነት ጊዜ መመከቻ ጋሻዬ ነሽ በፀብ ክርክርም ጊዜ መሠወሪያዬ በጉባዔም መሐከል ግርማ ሞገሴ በጸላትም አገር የመድሃኒት አምባ ኮረብታ ነሽ። የመለኮትን ዕንቁ የምትሸከሚ የወርቅ ሣጽኔ ነሽ።

፮. ለሰማያዊ ሠርግ የሚረባ የሚጠቅመውን የክብር ገንዘብ ለመግዛት በየደሴቱ ሁሉ የምሻገርብሽ መርከብ ድንግል ሆይ ውዳሴሽን ለመናገር አፌን ክፈች በውስጡም የልጅሽን የወዳጅሽን ምስጋና መጥቶው።

፯. ከቅንድቤም የስንፍናውን ዕንቅልፍ ካይኖቼም የከበደውን መኝታ ሥጋ የለበሰውን ፍጥረት ሁሉ ነፈስ የተዋሐደውን ሁሉ መንቀሳቀስ እንደማይችል የሚያደርገውን አርቁልኝ የዚህንም ዓለም አለል ዘለል ማለት አርቁልኝ።

፩. ብተኛም እንቅልፌ ልክ መጠን ያለው ይሁን ያንቺም ምስጋና የማስታገል አያድርገኝ በመኝታዬም ደግሞ ጠብቂኝ ርኩሳን መናፍሰት እንዳይሰለጥኑብኝ በክፉ ሕልምም እንዳይጣሉኝ ጠብቂኝ።

፪. ከነቃሁም በኋላ የዚህ ዓለም ሥጋዊ ፈቃድ ልቡናዬን ጨልጦ እንዳይወስደው ጠብቂኝ። የሰውን ጉልምስና እንደ ሪያ የተሰበደበደ በሚያደርገው በዝሙት ምክንያት ቢሆን።

፫. በፍቅረ ነዋይም በተድላ በደስታም ቢሆን በሚያስት ባለጸግነትም ይኸውም የኃጢአት እሾህ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያንቀው አጫንቆም የሚይዘው ያፈራም ዘንድ የማይተወው በርሱ ምክንያት ቢሆን እንዳያታልለኝ ጠብቂኝ። (ማቴ ፲፫ ፣ ፳፪) (ጵ ጢሞ ፮ ፣ ፱)

፬. የልጅሽ የባሕርይ ሕይወቱ የጽድቅ መንፈስ ጳጳሳዊ ግን በሥጋዬና በነፍሴ የሚበራ ይሁን ለሰይጣንም ወደኔ የሚገባበት ምክንያት አይሰጠው።

፭. በከንፈርም ከነገር ጋራ ቢሆን በሐሜትም ቢሆን በአፍም ቢሆን በጥርስም ከሣቅ ከጨዋታና ከተድላ ደስታ ጋራ ባይንም ከማየት ከማመንዘርም ጋራ በጆሮም ነገረ ዘርቅ የሐሰት ነገር ከመሰማት ጋራ ቢሆን።

፮. በልቡናም ካመፅና ከሸንገላ ጋራ ባሳብም ከቁምና ከቅንዓት ጋራ ቢሆን በእጅም ከቅሚያ ጋራ በእግርም ደም ለማፈሰስ ከመሮጽ ጋራ ቢሆን።

፯. ባፍንጫም የሴቶችን ሽቱ ሽታ ከማሸተት ይኸውም የጎልማሶችን ለቡና የሚማርክ በሰውነት ባህርይም በሚሆን በሥጋዊ ፈቃድ በሰውነት አሳት ከሚያፈስ ምኞት ጋርም ቢሆን። ይህ የሰሕተት መንፈስ እኔን ወደርሱ የሚነግልበት ምክንያት አያግኝ።

፲፩. የልጅሽ መንፈስ ግን ማደሪያ ያድርገኝ በውስጤም ይግባ በላዬም ይረፍ አንቺንም ለማመስገን ዝግጁዎች ይሆኑ ዘንድ ከንፈሮቼን ይቀድሳቸው ድንግል ሆይ ከኃጥእ ሰው ምስጋና ለምኔ ነው አትበዩ ነጽሕናሽን የኔ ርኩሰት አያረክሰውምና።

፲፮. ማመንዘሬም ቅድስናሽን አያረክሰውም አያስነቅፈውም ድንግልናሽም ስለ ማመንዘሬ በርኩሰቴ የሚሆንብኝ አዳ በደል የሚከፍለኝ ይሁን ድኩም በጽኑ እንዲድን ኃጥእ በጸሎትሽ ይጸድቃልና።

ምዕራፍ ፳

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ለምስጋናሽ አፌን በከፈትኩ ጊዜ ከልጅሽ ከወዳጅሽ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋራ በረድኤት ወደኔ ነዩ።

፪. እኔ በለመንሁ ጊዜ አንቺ አማላጅ ልጅሽ ደግሞ ኃጢአቴን ያቅልል። እኔም በጸለይሁ ጊዜ አንቺ ለኔ ሥረየት ለምኔ ልጅሽ ደግሞ ይቅር ይበለሽ። ለመለመንም እኔ ልጅሽ ለምኝ ልጅሽም ስላንቺ ልመናዬን ይቀበል።

፫. ድንግል ሆይ የሱራፌል የዕጣ ናቸው ጽንሐሕ የኪሩቤልም የምስጋና መቅጃ የወርቅ መጥለቂያ የትጉሃን የሰማይ መላእክት ሁሉ የቅዳሴያቸው ነቅዕ። የማይተኙትም የውዳሴያቸው ፈልፈል ምንጭ።

፬. ድንግል ሆይ ያልበደሉት የድንግልናቸው መመኪያ ያለደፉትም የንጽሕናቸው አክሊል ድንግል ሆይ የሚጋደሉት የመታገሣቸው ዋጋ የመድኃኒታችንንም የመስቀሉን ቀምበር ለሚሸከሙ የቅድስናቸው አሰብ።

ጿ. ድንግል ሆይ ነቢያት በመንፈስ ቅዱስ መስታወት ያዩሽ የትንቢት ኃይል የልዑል አግዚአብሔርን ወንጌል ያስተማሩ ሐዋርያት ምስጋና ወራ።

ጿ. ድንግል ሆይ የአግዚአብሔር እጅ የተከለሽ የገነት ዛፍ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ያሳበባት የአብም ጥላ ከፍራ ያደረሳት።

ጿ. ኪሩቤል በክንፍ የሚጋርዱሽ በታቦት ላይ የምትሆኑ ምስሃል ድንግል ሆይ የጥበብ መንፈስ በተመሉ ባስልኤልና ኤልያብ እጅ የተሠራሽ። (ዘፀአ ማጽ ፣ ፪ ፣ ፫ ፣ ፬)

ጿ. ጠልን የተመለሽ የዮኤሳ ልጅ የጌድዎን መንቀል። እንደ አሳትም የምትሆኑ የኔርዮ ልጅ የምስጋና ጽዋ ድንግል ሆይ በማኑሔም ልጅ እጅ ከአንበሳ አፍ የተቀዳሽ ማር ወለላ ድንግል በራሱም ፀጉር የነበርሽ ኃይል። (መሳጂ ፣ ማጽ ፣ ፲፩ ፣ ፳ ፣ ፶)

፱. የአካዝ ልጅ የዕድሜው መጨመሪያ ድንግል ሆይ ለምልክትም ፀሐይ እስከ ዐሥሩ መዓረግ የተመለሱበሽ ዳግም የልጁ የኃጢአቱ ማስተሰሪያ ያውም ልጁን ለጣዖት በሠዋ ጊዜ። (፪ ዜና ማጽ ፣ ፳፬) (፪ ነገ ፳ ፣ ፲፩ ፣) (ኢሳ ማጽ ፣ ፯ ፣ ፰)

፲. የቀዓት ልጆች የክህነታቸው ልብስ ድንግል ሆይ የቆራም ልጆች መዘፈኛ የማመስገኛ ዕቃ ድንግል የሌዋውያንም የመሥሪያቸው ዕቃ ደም መርጫ ዕብራውያንን የመራሽ ሥረጉት ደመና። (ዘኁል ማጽ ፣ ፲፮ ፣ ፱ ፣ ፳፩ ፣ ፲፱ ፣ ፲፰)

፲፩. ድንግል ሆይ የትንቢት ቡቃያ የኢየሩሳሌም የይሁዳ ቡቃያ ቤተሐሌማዊት የገሊላ ልጅ የእስራኤል ድንግል።

፲፪. ድንግል ሆይ የያዕቆብ ልጅ በሥጋ የአሕዛብ የሁበት መመኪያ ድንግል ሆይ በመወለድ የዳዊት ልጅ በሃይማኖት የአሕዛብ እናተ ድንግል በአምልኮታቸው የሚመኩ ወገኖች አክሊላቸው በወገን ለሚመኩ ወገኖች ልጃቸው።

፲፫. ድንግል ሆይ የእስራኤል ቤት ተክል የይሁዳ ቡቃያ ከዳዊት ግንድ የወይን ሐረግ ለምልመሽ ኡብበሽ የተገኘሽ እኛም ደግሞ በድንግልናሽ አበባ ተሻተን ከንጽሕናሽም ፍሬ በላን።

፲፬. በጥላሽ ዐረፍን እንግዲህ ግን ባንቺ እንድንድን ዐወቅን። በልጅሽ በወዳጅሽም በሥጋውና በደሙ ቁርባን እንድናለን በኦሪት እንዲህ የሚል ተጽፏልና የመሥዋዕቱ ደም ሁሉ የነካው ቅዱስ ነው።

፲፭. እኛም ደግሞ በልጅሽ ደም ተቀደስን በበኩርሽም በጎኑ ፈሳሽ ንጹሐን ሆንን ድንግል ሆይ እንቺ እጅሽን በራሴ ላይ ጫኝ ቀኝሽንም በመሆክል ራሴ ላይ አኑሪው።

፲፮. ቁርባኔም በፊትሽ በልጅሽም በዐማኑኤል ፊት ያማረ የተወደደ ልጅሽ የተቀበለው ይሁን በባሕርይ አባቱም በኡብ ባሕርይ በባሕርይ ሕይወቱ በመንፈስ ቅዱስ ፊት ያማረ የተወደደ ኃጢአቴን የሚያቃልል ዕዳ በደሌንም የሚደመስስ ለደከሙትም ሸክማቸው ለከበደ ብርታተ ዕረፍትም ይሁን።

፲፯. ድንግል ሆይ ለነገሥታት ክብር ጌትነት ገናንነት ለመሃይናን ብርሃን የክብር አዘቅት የበረከት ምንጭ ሆይ ስለኔ ወደ ልጅሽ ማልጅ በሰማይ በምድር በረከት እንዲባርክኝ።

፲፰. በነቢያትና በሐዋርያት በረከት በቅዱሳንም ሁሉ በረከት እንዲባርክኝ ከልጅሽ በረከት አሻለሁ። ያዕቆብ ዮሴፊን ልጁን እንደባረከው እንዲህ ሲል በተሰማሙት በተራሮች በኮረብቶች በረከት በልዑል አግዚአብሔር መላእክት በረከት በጡት በማሳፀን በረከት ባባትህ በፀናቸው እናትህ በረከት።

፲፱. እኔም ደግሞ ከልጅሽ አንደበት ፈጽሜ በረከት አሻለሁ። እርሱ የባረከውን ሊረግም የሚችል የለምና የቢኦር ልጅ ባለቅም አንደተናገረ እንዲህ ሲል።

፳. ባለቅ የሶፎ ልጅ ከመስጴጦምያ ጸራኝ እንዲህ አለኝ ና የያዕቆብን ዘር እርገምልኝ አሰራኤልን ሰደባቸው አለኝ። ምን አሰድባለሁ እግዚአብሔር ያልሰደበውን ምንስ እረግማለሁ እግዚአብሔር ያልረገመውን ኮከብ ከያዕቆብ ይወጣል። (ዘኁ ፳፫ ፣ ፯ ፣ ፰)

፳፩. በተራሮች ራስ አደርገዋለሁና በከረፍቶችም አስተውለዋለሁና አነሆ ለብቻው የሚያድር ሕዝብ ነው ከአሕዛብም ጋራ አይቆጠርም እግዚአብሔርም አምላኩ ከርሱ ነው። (ዘኁል ፳፫ ፣ ፱)

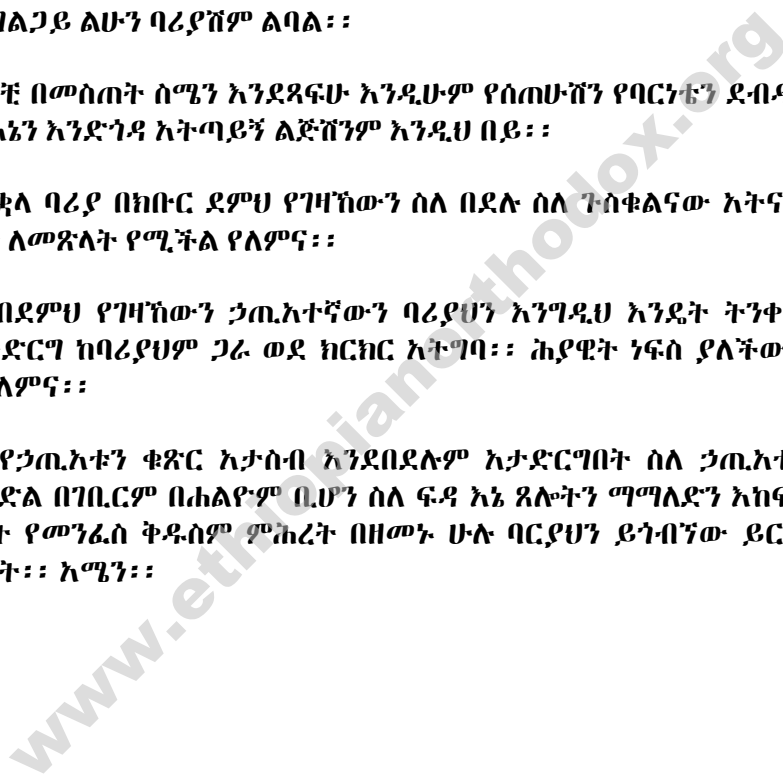
፳፪. አሰራኤል ለእግዚአብሔር አንደተለየ ለዓለም ሁሉ ንጉሥ ዓምራት እንደተነሣ እንዲሁ ደግሞ እኔን ለልጅሽ የተለየሁ አድርጊኝ ለአምልኮቱም ዕድል ፈንታ ልሁን አንቺም ዓምራት አደርገሽ ውሰጅኝ ለምስጋናሽም አገልጋይ ልሁን ባሪያሽም ልባል።

፳፫. ባርነቴን ለንቺ በመስጠት ሰሜን እንደጻፍሁ እንዲሁም የሰጠሁሽን የባርነቴን ደብዳቤ ጻፊ። ልጅሽ በደሙ የዋጀኝ እኔን እንድጎዳ አትጣይኝ ልጅሽንም እንዲህ በይ።

፳፬. ይህንን ጎስቋላ ባሪያ በክቡር ደምህ የገዛኸውን ስለ በደሉ ስለ ገብቆልናው አትናቀው። ገንዘቡን በወርቁ የገዛውን ለመጽላት የሚችል የለምና።

፳፭. ልጄ ሆይ በደምህ የገዛኸውን ኃጢአተኛውን ባሪያህን እንግዲህ እንዴት ትንቀጥለህ አይደለም ይህንን ፍዳ አታድርግ ከባሪያህም ጋራ ወደ ክርክር አትግባ። ሕያዊት ነፍስ ያለችው ሁሉ ባንተ ፊት አውነተኛ አይደለምና።

፳፮. ልጄ ሆይ የኃጢአቱን ቁጽር አታስብ እንደበደሉም አታድርግበት ስለ ኃጢአቱም አትበቀለው በሰውነቱም ቢበድል በገቢርም በሐልዮም ቢሆን ስለ ፍዳ እኔ ጸሎትን ማግለድን አከፍላለሁ ይቅርታህ ያባትህም ቸርነት የመንፈስ ቅዱስም ምሕረት በዘመኑ ሁሉ ባርያህን ይጎብኘው ይርዳው ለዘለዓለም በውነት ያለ ሐሰት። አሜን።

አርጋኖን ዘቀዳሚት **ምዕራፍ ፩**

፩. የዳዊት ልጅ ድንግል ሆይ ለንቺ እገዛለሁ ለንቺም ከአግርሽ በታች እሰግዳለሁ በፊትሽም እማለላለሁ። የይቅርታ ብላቴና ሆይ ለልጅሽ መንግሥት እገዛለሁ።

፪. የምሕረት ብላቴና ሆይ የአርሞንኤም ጠል በጽዮን ተራሮች ላይ እንዲወርድ። እንዲሁም ደግሞ የልጅሽ የቸርነቱ ጠል በላዩ ይውረድ ከሰውነቱም የኃጢአቴን ርኩሰት ይጸብ። (መዝ ፻፴፫ ፣ ፫)

፫. አጽንቴንም ያለምልመኝ የሥጋዬንም አዳራሽ ይቀድስ የሽቶሽም መዓዛ በላዩ ይዋሀድ እንደ አሮን የክህነቱ ሽቱ በጽሕሙ ላይ እንደወረደ እስከ ልብሱም ዘርፍ እንደደረሰ (መዝ ፻፴፫ ፣ ፪)

፬. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጡሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ የልጅሽን ጭፍሮች ሰይፍ ጃግገሬዎቹን ሹሚልኝ ትጉሃን ሠራዊትም ደጁን ይክበቡ።

፭. የአኢናዎንም የክንዳ ኃይል ረዳት ይሁኑን የተቃራኒ ፀብ ክርክር እንዳያቸንፈኝ በጦር ስለት የሚወጋ በሠረገላውም የሚመካ በፈረሰኞች ሰልፍ ኃይለኛውንም ምሽግ የሚመሸግ ጸለት እንዳያቸንፈኝ።

፮. ሥጋ የለበሰ ሁሉ መመኪያ ድንግል ሆይ ነፍስ የተዋሀዳቸው ፍጥረት ሁሉ አክሊል የዓለም ሁሉ ቤዛ ነፍሴን ከክፉ ነገር ወደ ገሃነምም ከምትወሰድ የጥፋት መንገድ አድኛት።

፯. ሳትዘራ ስንዴ ያፈራች ዝናምም ሳይዘንምባት የወይን ፍሬ ያስገኘች ማረሻ ያልዘረባት እርሻ ድንግል ሆይ የኦሪትና የነቢያት ቃል ዝናምን አጠጭኝ በሐዋርያት ወንጌል ቃል ፈላሽነትም ሐዲስና ብሉይን እንዳፈራ አድርገኝ።

፰. የኃይል መንፈስ የተመሉትን የተደነቁ የተመረጡትን ሐዋርያት ዋጋ እንድቀበል አድረገኝ ልቡና የሚገልጽ ዕውቀት የሚያበዛውን መንፈስ የተመሉ ሐዋርያትን ዕሜት እንድቀበል ማለቴ ግን በኔ ገድል በትፋፋቴ አይደለም ባንቺ ደግነት በንጽሕናሽም ነው እንጂ።

፱. በጸሎትሽም ረዳትነት ይህንን ለገኝ አወዳለሁ ድንግል ሆይ በሃይማኖት ጭንጨ ላይ የተመሠረተች መሠረት የማትፈርስ የነፋሳት ኃይል የጎርፍ ፈላሽ የዝናምም ወጀብ የማይበረታባት አጥር ቅጽር ሆይ እኔን ከጥፋት ጎርፍ በዓመፀኞችና በበደለኞች ላይ ከምትመጣው የመቅሠፍት ኃይል አድኝኝ።

፲. የመለኮት አዳራሽ ድንግል ሆይ የሰማይ ሠራዊት ቦታ ያደረብሽ ንጽሕት ሆይ። ሳብሩ ልዩ ልዩ በሚሆን ብርሃን በተገጸ የቅዱሳን አዳራሽ ውስጥ መኖርን ክፈዩኝ።

፲፩. ከቤት ሕንፃ በላይ የታነጽሽ ሰገነት ድንግል ሆይ ወደ አርያም ከፍ ከፍ እንድል በልጅሽም በምስጋናው አዳራሽ ውስጥ የተሠወረውን ምሥጢር መርምራ ለማወቅ ወደ ሰማይ ዳርቻ ከፍ ከፍ እንድል ወደ ላይ እንድመሰጥ አድርገኝ።

፲፪. ለዘለዓለሙ የማትገሬ የማትፈርሽ አምባ ድንግል ሆይ ባንቺ የተጠጉትም ከሚቃረናቸው ጠላት ፀብ ክርክር አድኝኝ።

፲፫. የትንቢት አዝመራ ድንግል ሆይ የቤተክርስቲያን ለውዝ ገውዝ በጨረቃ ጊዜ የምታፈራ የወይን ፍሬ አበባ የሚሻተትብሽ ፍሬውም የሚከማችብሽ ጽድቅ ፍሬን እንዳፈራ የወንጌል ቡቃያ አድርገኝ።

፲፬. መስገኛ መማለጃ የኃጢአት ማስተሰሪያ የምትሆኑ የምሥጢር ታቦት ድንግል ሆይ ወደ ልጅሽ ወደ ወዳጅሽ ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአቱን አስተሰርይልኝ። ድንግል ሆይ የተገፉት መሸሻ የሚያጥሩት አጥር ቅጽር የመዋዕያን ሰማዕታት አክሊል።።

፲፭. ገድለቸውንም ለፈጸሙት ብፁዓን የጻድቃን ዋጋቸው የኃጥአዘን ዕረፍታቸው የከሙት ጉልበት የነዳያን ሀብት የንጹሐን መመኪያ ያደፉትም ከርኩሰታቸው የሚነጹብኝ ያዘኑትም የሚጽናኑብሽ ደስ ያለቸው የተድላ ደስታቸው ፍጻሜ።።

፲፮. የመዓሰባን ረዳት የደናግል ትዕግሥት በፍጹማን መነኮሳት በሰውነታቸው ውስጥ የምታበሪ ዕንቁ በየተራራው በየዋሻው በየጎደጎደው ምድር በሚኖሩ ቅዱሳን ዋጋ ባሕታውያንን የምትጎበኝ ርግብ ከገዳማውያን ጋራ የምትኖር መንፈሳዊት ያፍ።።

፲፯. በሃይማኖት የሚጋደሉት ጋሻ ጦር የሚዘፍኑት መሰንቆ የዘፈን ዕቃ የልዑል አግዚአብሔር የምሰጋና ኃይል የአየራት ምጥቀታቸው የሰማያት ልዕልናቸው። የምድር መሠረት የቀለያት ጥልቀት የሚያዝያ ፀሐይ ብርሃን።።

፲፰. የጨረቃና የከዋክብት የነ አርዮብ ብርሃን ፀዳላቸው መልካቸው የምድረ በዳም አበቦች ፀዳል የገነት አበባ መልክ በውስጣቸውም የተዋህደሽ መዓዛ ድንግል ሆይ ለፍንጫ የሚከረፋው የኃጢአት ክፉ ሽታ ወደ ሰማይ እንዳይወጣ በሃይማኖት ሽቱ አጣፍጭኝ።።

ምዕራፍ ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ወዳንቺ አለምናለሁ የጸሎት ሙዳይ ሆይ ምልጃ ጽንሐሕ የጥምቀት ልጆች የዕጣናቸው መወዘወዣ ጸሎቴን ሥጋ የለበሰውን ፍጥረት ጸሎት ወደሚሰማው ወደ ልዑል አግዚአብሔር ዙፋን ፊት አድርሸው።።

፪. ጸሎቴም ባንቺ ስም እንደ ንጹሕ ዕጣን ሽታ ነውር ነቀፋም እንደሌለበት መሥዋዕት መዓዛ የተወደደ ይሁን አግዚአብሔርም የወደደውን ምክር እንዳስብ አድርገኝ።።

፫. ከክፉም ዓመፅ መንገድ ሁሉ እንድቀር የቅዱሳንንም የጽድቃቸውን ፍለጋ እንድከተል።። ከንጹሐንም በጎች አርሳቸውም ጻድቃን ክርሳቸው ጋራ እንድቆጸር አድርገኝ።።

፬. ለበጎ ስራም እንድተጋ ተግቼም ለመፈጸም ሥልጣንን እንዳገኝ ሠርቼም አድፈጽመው።። የማያረጅ የማይጠፋውንም የጽድቅ አክሊል እንድቀበል።። በገድልም ፅኑዓን ከሆኑት ማኅበር ጋራ እንድነት እንድሆን አድርገኝ።።

፭. ንጽሕት ሆይ ከሥጋና ከነፍሴ ርኩሰት ንጹሕ አድርገኝ።። የረከሰውን ለማንፃት ልጅሽ ይቸላል ዳዊት በመዝሙር እንደተናገረ እንዲህ ሲል።።

፮. በሄሶጵ አርጨኝ አፀበኝ ከበረድም ይልቅ እነፃለሁ ከነፍሴና ከሥጋዬም ቁስል ፈውሽኝ።። የባለ መድኃኒት እናት ሆይ።። የታመመውንና የቆሰለውን ለመፈወስ ልጅሽ ይቸላል።። ዳዊት በመዝሙር እንደተናገረ እንዲህ ሲል (መዝ ፶፩ ፣ ፮)

፯. ማረኝ አቤቴ ድውይ ነኝና ፈውሰኝ አቤቴ አጽንቶቼ ታውከዋልና የሠራሁት ኃጢአቴንም ባሰብሁት ጊዜ ነፍሴ ደነገፀች ልቤም ታወከች ከራሴ አግራ ድረስ ሰግጥጥ ሰግጥጥ አለኝ እንዲህ ስል (መዝ ፮ ፣ ፪ ፣ ፫)

ጿ. ሊወቃቀሱት ከማይቻል ከዚህ ዘለፋ ከዚህም ፀብ ክርክር አንደበትም በማሳመርም ቢሆን ተናግሮ ለመዳን ከማይቻል በዚህም እንዳልድን ዐወቅሁ። እርሱ እግዚአብሔር ይመረምረኛልና በርሱ ዘንድ ሐሰት አይጠቅምም።

፱. በርሱም ፊት የሐሰት ምስክር አይቆምም ነፍሱንም እንግዲህ እንዲህ አላት ጀመርሁ። ነፍሱ ሆይ ይህ ነገር አይረባሽም አይጠቅምሽም በፍርድ ቀንም የሐሰት ምክንያት አያድንሽም።

፲. በፊትም ሐሰት መናገር አይቻልም እውነተኛ ዳኛ ነውና። ነፍሱ ሆይ የፍርድ ቀን ነገር መውጫ አንደበት በማቀልጠፍ በፀብ በክርክርም እንዳይሆን አወቁ።

፲፩. ነፍሱ ሆይ የልዑል ፍርድ በማግለጃ በጉቦ እንዳይሆን ዕወቁ ነፍሱ ሆይ በመንግሥተ ሰማያት ደጅ ምድራዊ ባለጸግነት አይረባሽምና አይጠቅምም ዕወቁ። በፊትም ማድለትና ፊት መንሳት የለም ባለጸጋውን ስለ ሀብቱ ብዛት አያፍረውም።

፲፪. ነፍሱ ሆይ ዋጋው የበዛ ዕንቁ በርሱ ዘንድ እንዳይወደድ ዕወቁ። ምንም የሚያበራ የህንደኬ ዕንቁ ቢሆን ቁጽልጽልም የዓረብ ወርቅ ቢሆን አይረባሽም በጎ ሥራ ብቻ እንጂ። የዋህ መንፈስ የበጎ ሥራ እንጂ።

፲፫. ነፍሱ ሆይ አደባባይ የሚያስጨንቅ ጉባዔው ጽፍቅ መኮንኑ እውነተኛ ሠራዊቱም የሚያስፈራ አንደሆኑ ዕወቁ። ነፍሱ ሆይ ማዕበል ሞገዱ የሚፈለ የአሳት ባሕር ለኃጥአን እንደተዘጋጀ ዕወቁ። ለመግባት የተከፈተ ነው ለመውጣት ግን አይቻልም በጨለማ ቁልፍ የተቆለፈ ነውና።

፲፬. ነፍሱ ሆይ በአሳት አለንጋ መገረፍ ለኃጥአን የተገባ እንደሆነ ዕወቁ። ኩነኔውም የሚያስፈራ ነው። አሳቱ የማይጠፋ ትሉ የማይንቀላፋ ነው። የሚገርፉትም አይሰንፋም ከመገረፍ አያቋርጹም የሚያስጨንቁትም አያርፉም አያንቀላፉም።

፲፭. ነፍሱ ሆይ ጨለማ የለበሱ የገሃነም ሠራዊት መለክተ ጽልመት ይቆዩሻል ፊታቸውም የሚያስፈራ ነው። ከርሳቸውም ፊታቸው የአንበሳ የሆኑ አሉ። ፊታቸውም የአባብ ፊት የሆነ ከርሳቸው ውስጥ አሉ። ከርሳቸውም ፊታቸው የጃጉንቸር ፊት የሆኑ አሉ ዓይናቸውም እንደሚነደው አሳት ነው። ጥርሳቸውም በማናፊያ እንዳናፉት ከአሳትም ውስጥ እንደወጣ ብረት ችንካር ነው።

፲፮. ነፍሱ ሆይ ከልዑል ፍርድ በክርክር መውጫ ማምለጫ እንደሌለሽ ዕወቁ። የፍጥረቱንም ሁሉ ገዥ ልታሳብይው አትችሉም ኃጢአት ሳትሠራ አስቀድሞ እርሱ ያውቃል ስትበድዩም መርምሮ ያውቃል።

፲፯. የዕዳ በደልሽም ደብዳቤ በፈቃዱ ተጽፏል ስለንቺ ደግሞ ምስክር አይሻም ሥራሽም ይመስክርብሻል የዕዳ በደልሽም ደብዳቤ አንቺው ባፍሽ ታነቢዋለሽ ከሠራሽው ሁሉ የሚሠወርልሽ የለም።

፲፰. ነፍሱ ሆይ የምትድኝበትን እኔ አነግርሻለሁ ከዚህ ሁሉ ይልቅ ወደ ቅድስት ድንግል ጨሂ እንዲህም በይ የብርሃን አናት ሆይ። በልጅሽ ፊት በደልሁ ኃጢአቱን አስተስርይልኝ።

፲፱. በኃጢአት የቆሰለውንም ሥጋየን ፈውሽው የቆሰለውንም ሰውነቱን ለመዳሰስ እጅሽን ዘርጊ ደዌ ሥጋ ከሚሆን ኃጢአት እንድድን ከኃጢአትም ደዌ ሁሉ ጤነኛ እንድሆን።

፳. ስለዚህም አንቺን አሻለሁ ከሲኦልም እኔን ለማዳን እንድትቸይ ዐውቁ የቤትሽን ደጅ መታሁ መሽራ ሆይ እንደገባ ክፈቶልኝ የመሸርነት ቤትሽንም እንዳይ ድንኳንሽንም ዘርሁ መሥዋዕትም ሠዋሁ።

ጸ፩. ነገር ግን ከሰቡት መንገድ የአንስሳ መሥዋዕት የምሠዋልሽ አይደለም የምሥጋና መሥዋዕት አሠዋልሻለሁ እንጂ ለልጅሽ ቸርነት ምስጋና አቀርባለሁ።

ጸ፪. ከክንፈሮቼም ፍሬ ንጹሐን ቁርባን አሳርጋለሁ እንዲህ ያለው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያማረ የተወደደ ነውና ዳዊት በመዝሙር አንደናገረ እንዲህ ሲል ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕት ሠዋ ጸሎትህንም ለልዑል ሰጠው በመከራህ ቀን ትጠራኛለህ አድንገለሁ ታመሰግንኝማለሁ።

ምዕራፍ ፫

፩. በዕብራይስጥ መሪም የተባልሽ የተመረጥሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ ከአናብስት ጉድጓድ የወጣሽ ሙሽራ ከአናምርትም ተራሮች ከነገሥታትም አዳራሽ የወጣሽ (ቁመትሽ የሰሌን ዛፍ ነው። (መሐ ፬ ፣ ፳)

፪. ቁመትሽ የሰሌን ዛፍ ነው አንገትሽ ሠራተኛ እንደሠራው የወርቅ ዘንግ ነው። ዓይኖቼሽ እንደ አጥቢያ ኮከብ። ጉንጨቶሽ ከኢያሪኮ ባሕር ዳር እንደተለቀመ በባ ናቸው። ጥርሶችሽም በወተት የታጠቡ እንደ ዕንቁ ያበሩ ናቸው። (መሐ ፬ ፣ ፪ ፣ ፮ ፣ ፯ ፣ ፰)

፫. ያነጋገርሽም ጣዕሙ እንደ ወይን እሽት ነው። ያፍሽም መዓዛ እንደ አፈው ሽታ ነው። የልብሶችሽም ሽታ የሸቱ ዕንጨት እንደታጠነ ነው። ሙሽራ ሆይ ሰውነትሽ ሁሉ ያማረ የተወደደ ነው ምንም ምን ነውር ነቀፋ የሌለብሽ። (መሐ ፬ ፣ ፯)

፬. መልክሽ ደም ግባትሽ ያምራል። ጡቶችሽም ግራ ቀኝ እንደሚነቁ እንደ ሁለት ምንጮች ናቸው። ከርሳቸውም ደግሞ ሥጋ የለበሰውን ፍጥረት ሁሉ የሚመግብ ክርስቶስን ለማሳደግ ድንግልናዊ ወተት ይፈስ ነበር። (መሐ ፬ ፣ ፮)

፭. እንዲህ ያለ ወሬ የሰማ ማነው በቤተልሔም ዕፁብ ድንቅ ወሬ ተሰማ ያልታየ ታየ። ዕፁብ ደንቅ ነገር በኤፍራታ ተደረገ የማይገለጽም የተሠወረ ምሥጢር በገሊላ የተሠወረ ተገለጸ።

፮. ዘመኑ ያልተቆጠረለት ጥቂት ጥቂት አያለ አደገ። የእግዚአብሔር ልጅ ለራሱ አዲስ ልደትን አደረገ አሳት በሴት ማሳፀን ተወሰነ። በድንግል ብላቴና ሆድ ብሩህ መብረቅ ተቻለ። (ዳን ፯ ፣ ፱ ፣ ፲፫)

፯. ከተወለደም በኋላ ማኅተመ ድንግልናዋ አልተለወጠም ሦስቱን ደጅ ያልከፈተ የአብን ልጅ ጥበቡን አደንቃለሁ። ያለመለወጥ በጥቱም ድንግልና በመወለዱ የመቃብሩን ደጅ ሳይከፍት ተዘግቶ ሣለ ተነሥቶ በመውጣቱ።

፰. የቤቱም ደጅ ተዘግቶ ሳለ ደቀመዛሙርቱ ተሰብስበው ወዳሉበት ገባ። ሳይከፈትም ወጣ። ስለዚህም ሦስት ደጆች ልቤ አደነቀች። ስለ ሁለቱ ምክንያት አገንሁ የመቃብሩን ደጅ የሚመስለው ነገር አለ። (ዮሐ ፳ ፣ ፲፱ ፣ ፳፮)

፱. ብልጣሶር የተባለ ዳንኤልን ባንበሶች ጉድጓድ ውስጥ በጣሉት ጊዜ ጉድጓዱን በታለቅ መዝጊያ ዘገት ዳንኤልም በረኅብ እንደተጨነቀ ልዑል እግዚአብሔር ባየ ጊዜ መልአኩን ወደ ነቢዩ ዕንባቆም ላከ። (ዳን ፯ ፣ ፲፯ ፣ ፲፯)

፲. በራሱም ፀጉት አንስቶ ተሸከመም ወስዶ ዳንኤል ወዳለበት ጉድጓድ አገባው። ዳንኤልና ዕንባቆም እንጀራውንና ንፍሮውን በልተው እግዚአብሔርን አመሰገኑ። ዕንባቆምም ደጁ ተዘግቶ ሳለ ወጣ።

፲፩. ስለቤቱም ደጅ የሚመስል ነገር አለ በግብረ ሐዋርያት እንደተጻፈ የእግዚአብሔር መልአክ ከሰማይ ወርዶ ጴጥሮስን ከግዞት ቤት እንዳወጣው ተጽፏል።

፲፪. ጴጥሮስንም ካወጣው በኋላ ደጁ ተቆልፎ ዘበኞቹ በሁሉ ወገን ይጠብቁ ነበሩ። (ዮሐዋ. ሥ ፲፪ ፣ ፮)

፲፫. ለእዚህ ለሁለቱ ደጆች ለቅዱሳን የተደረገውን ምክንያት አገኘሁ ስለ ድንግልና ስለ ደጅ እጠናለሁ ግን ምክንያት አላገኘሁም። ሴት በድንግልና ወለደች ሲሉ አልሰማሁም ከወለደችም በኋላ በድንግልና የኖረች አላየሁም።

፲፬. ይህ ነገር ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ ለዚህ አንክሮ ይገባል። በሕያው እግዚአብሔር ጥበብ የተሠራው ይህ ምሥጢር ዕውቀት ድንቅ ነው። ቅደመ ዓለም የተወለደው መወለድ ከብቻው አባት ነው። በኋለኛው ዘመን ደግሞ ከብቻዋ ቅድስት ድንግል ነው።

፲፭. የእግዚአብሔር ሥራ ምን ይረቅ ምን ይጠልቅ። የእስራኤልም ቅዱስ ጥበብ አጅግ የረቀቀ ነው ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ከሰሜን እስከ ደቡብ ከአዜብም እስከ መስዕ። ከምድር ዳር እስከ ምርድ ዳር አየ በምድር ላይ ወደሚኖሩት ሁሉ ላይ ተመለከተ።

፲፮. እንደ ያዕቆብ ያለ አላገኘሁም እርሱንም መረጠው። ልቡናውም በእስራኤል ላይ አረፈ ፍቅሩም ወደ ዳዊት ቤት ሆነ። እንደተጻፈ እንዲህ ሲል ያዕቆብ ለእግዚአብሔር ወገኖች ዕድል ፈንታ ጽዋ ተርታ ሆነ። (ዘዳግም ፴፪ ፣ ፱)

፲፯. ዳግመኛም ወደ ያዕቆብ ከተማ ተመለከተ። ከሮቤል ነገድ ጀምሮ እስከ ብንያም ነገድ ድረስ አየ። ልቡናውም በይሁዳ ነገድ ላይ ዐረፈ ፈቃዱም ለዳዊት ቤት ሆነ እንደተጻፈ እንዲህ ሲል።

፲፰. የጽዮንን ተራራ የወደደ መቅደሱን በአርያም ሠራ ለዘለዓለምም በምድር ላይ ሠራት። ዳዊትንም ባረያውን መረጸው የዳዊትንም ቤት አይቶ ተመልክቶ እንግዲህ ቅድስት ድንግልን አገኛት መልኳንም ወደደው። (መዝ ፸፰ - ፸)

፲፱. ለህላይዋንም መረጸ መዓዛዋንም ፈቀደ። ከአዳምም ወገኖች ሁሉ ይልቅ አማረችው ደስ አሰኘችው። ዳዊት በመዝሙር እንደተናገረ እንዲህ ሲል። ልጄ ሆይ ሰሚ ጆሮሽንም ዘንበል አድርገሽ አድምጭ ወገኖችሽን ያባትሽን ቤት እርሼ ንጉሥ መልክሽን ደም ግባትሽን ወደልና። (መዝ ፵፮ ፣ ፲ ፣ ፲፩)

፳. የሁሉ ጌታ ከኪሩቤል ጋራ ወንድማማች ሊሆን ሱራፌልንም ሊመስላቸው ለትጉሃን የሰማይ መለአክትም ቤዛ ሊሆን። አሳታውያንንም ሊሳተፋቸው አልወደደም መሬታውያንን ሊመስላቸው ወደደ እንጂ። ጳውሎስ እንደተናገረ እንዲህ ሲል። መለአክትን የተቀበለ አይደለም የኡብርሃምን ዘር ከፍ ከፍ አደረገ እንጂ ወንድሞቹንም ሊመስላቸው ወደደ።

ምዕራፍ ፬

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለ ስም የተመረጸ ስም ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ምን ያህል ክብር ተሰጠሽ የያዕቆብ ልጅ ምን ያህል ጸጋ ተቀበልሽ። የእስራኤል ልጅ ሆይ ምን ያህል ምስጋና ከበበሽ የይሁዳ ልጅ ሆይ ምን ያህል ባለሟልነት አገኘሽ።

፪. እነሆ ከኪሩቤል ትበልጫለሽ ከሱራፌልም ከፍ ከፍ ትያለሽ ከትጉሃን የሰማይ መለአክትም ሁሉ በመዓረግ አንቺ ትበልጫለሽ የድንግልናሽም ምስጋና ለዘወትር አይፈጸምም።

፫. በዓለም ሁሉ ትመሰገናለሽ በየዘመኑም ሁሉ ትወደሻለሽ። በየጊዜው ንጽሕት ነሽ። በየስፍራው ሁሉ ቅድስት ነሽ። የአንደበቱም ሁሉ ቡረክት ነሽ ከላህይሽም የሚያምር የለም። የንጋትም ውጋጋን ቢሆን።

፬. ከቁመትሽም የሚያምር የለም ስሌንም ቢሆን የሊባኖስ ዛፍም ቢሆን። ከጥርሶችሽ የሚነጣ የለም። ወተትም ቢሆን በረድም ቢሆን። ከዓይንሽም ፀዳል የሚበራ የለም። በሰማይ ፊት ለፊት የሚያበራ የወርቅ ዘውድም ቢሆን።

፭. ካፍንጨሽም ዕፁብ የሚሸት የለም። ከልብሽም ሽታ የሚበልጥ የለም። ከልበኔም ቢሆን ሐንክሶም ቢሆን። አስጸዳቶስም ናርዱም ቢሆን። ዋጋውም የበዛ ሌላ ሽቱ ቢሆን።

፮. ሰውነትሽ ሁሉ ያማረ የተወደደ ነው። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተጋረደ ነው። ገላግልቶቿን በክንፎቿ የምትታቀፍ ንጽሕት ርግብ ሆይ። ክብርሽን ገናንነትሽን እናገር ዘንድ ፍቅርሽ ያነቃቃኛል። ወለላውን ማር ለመቅዳት ለምን እሰንፋለሁ። ለሚበለው የጣፈጠ ነው። ወተቱንሰ ለመቅዳት ለምን እሰንፋለሁ። ለሚጠጣው ያማረ የተወደደ ነውና።

፯. የትንቢቱን አበባ ለማሸተት ለምን እሰንፋለሁ። የመዓዛው ሽታ ለፍንጫ ያማረ ነውና። የሃይማኖት ሽቱ ለማጣፈጥ ለምን እሰንፋለሁ። እርሱን በመንካት እጆቼ ይሻተታሉና። የቅድስት ድንግል በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለችውን የማርያምን አምላክን የወለደችውን የርሷን ምስጋና ለመናገር ለምን እሰንፋለሁ።

፰. ምስጋናዋ ከማር ወለላ ይጥማልና። ከወተትም ያማረ የተወደደ ነውና። ከአበባም ሁሉ ያምራል። ከጣፈጠም ሽቱ ይሸታል። ፀዓዳ ርግብ ሆይ ምስጋናሽን እናገራለሁ። ወደ ልጅሽም አጮኻለሁ። እንዲህ ስል አፌን ምስጋናህን ምላ ምስጋናህን እንዳመሰግን። (መዝ ፱፮ ፣ ፰)

፱. የወለድችህንም ንጽሕት ድንግል ምስጋና እንድናገር የልጅሽም መንፈስ ተመልቼ የድንግልናሽን ምስጋና መሰንቆ አመታለሁ። የተፈራሽ ድንግል ሆይ ልዕልናሽን አደንቃለሁ።

ምዕራፍ ፮

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቱ ማርያም ሆይ የወርቅ ዘርፍ ባለው መጎናጸፊያ የተጎናጸፍሽ ንግሥት ሆይ ለንቺ እገዛለሁ። (መዝ ፵፮ ፣ ፲፫)

፪. ሱጊንና ሜዓ ስሌሐት በውስጧ የተጨመረባት ሙዳይ ሆይ እገዛልሻለሁ። ዕውነተኛ ፀሐይን የወለድሽ የአማልክት አምላክ እናት ሆይ እገዛልሻለሁ።

፫. በጥጃ የምትመሰል በፋራን ተራራ እርሷም የትንቢት መፍሰሻ ናት። የርሷ ምሳሌ ድንግል ሆይ አንቺን አገለግላለሁ። መላእክት በውስጧ የሚያገለግሉባት የመለኮት ማደሪያ ጽርሐ እርአያም ሆይ እገዛልሻለሁ።

፬. በወርቅ መሠረት ላይ የተመሠረተች በሕንደኬ ደንጊያ የታነጸች። በሶፎርና በአጳርግዮን ዕንቁ ደንጊያ የተገጸች ደጃቿም ባሥራ ሁለቱ አዕናቁ የተጸለፈላት ፀሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም በደጅዋ የቆሙባት ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ሆይ ለንቺ እገዛለሁ የባቢሎን አውራጃ በሚሆን በኮቦር ወንዝ ሕዝቅኤል ያያት የብርሃን ሠረገላ ሆይ እገዛልሻለሁ። (ሕዝ ፩ ፣ ፲፰)

፭. ንጉሠ ምዝያን በሞተ ዓመት ነቢዩ ኢሳይያስ ያያት ረጅም መንበር ሆይ እገዛልሻለሁ። የምሕረት መቅጃ የወርቅ መጥለቂያ ሆይ እገዛልሻለሁ። ጸጋ ክብርን የተመለሽ ድንግል ሆይ ምስጋና የተመለሽ

ድንግል ሆይ አገዛልሻለሁ። (ኢሳ ፮ ፣ ፩)

፮. ሀብትን ባለጸግነትን የተመለሽ ድንግል ሆይ ለንቺ አገዛለሁ። ከግርሽም በታች አሰግዳለሁ። የልቤንም ቀፈት ለንቺ አዘነብላለሁ። ራሴንም ለንቺ አዋርዳለሁ። ኃጢአቴን ለመክሰስ በፊትሽ አቆማለሁ። የዕዳ በደሌንም ደብዳቤ በፊትሽ አነባለሁ።

፯. በልጅሽም ዘንድ ራሴን አጣላለሁ። የኃጢአቴ ሕንጻ ቁመቱ እስከ አርያም ደረሰ የበደሌ ስፋቴም እስከ ዓለም ዳርቻ ነው።

፰. ድንግል ሆይ የኃጢአቴን አጽር ቅጽር ታፈርሽልኝ ዘንድ አታመንሻለሁ። ድንግል ሆይ የዕዳ በደሌን ደብዳቤ በጅሽ ትቀጅው ዘንድ አታመንሻለሁ። ድንግል ሆይ በንጽሕና ውሀ ሰውነቴን ታጽቢኝ ዘንድ አታመንሻለሁ።

፱. ድንግል ሆይ በመከራዬና በጭንቀቴ ጊዜ እንዳትጥይኝ ድንግል ሆይ አታመንሻለሁ። ለጸላቶቼ አሳልፈሽ እንዳትሰጭኝ በጸላቶቼም እጅ እንዳትጥይኝ ድንግል አታመንሻለሁ። የሚጥለኝን እንድትጥይው የሚቃረነኝንም እንድትቃረኒው።

፲. ድንግል ሆይ አታመንሻለሁ። የሚበረታታብኝን ልምሾ ታደርገው ዘንድ የሚቃወመኝንም ትቃወሚው ዘንድ ድንግል ሆይ አታመንሻለሁ። ሰወጣ ስገባም እንድትከተይኝ ሰቀመጥና ሰነሣም እንድትጠብቁኝ።

፲፩. ጠንካራዬን አምባ መጸጊያ እንቺን የታመንሽቱን ጋሻ አታመንሻለሁ። እንቺን ተጠጋሁ ነፍሴንም ነፊትሽ አጥላለሁ። እንቺን ተጠጋሁ። ራሴንም በጅሽ ሰጠሁ። ከንፈሮቼንም ለምስጋናሽ መሣሪያ አደረግሁ።

፲፪. የሚቃረነኝ ጸላቴ እንዳያገኘኝ የሰይጣንም ፈረሶች ሠረገላ እንዳይደርሱብኝ እንቺን ተጠጋሁ። ባንቺም አመንሁ ከመስቴማ ሠራዊት ከመከሰብ ከርኩሳንም መናፍስት ወጥመድ እንድድን እንቺን ተጠጋሁ።

፲፫. የመላእክተ ጽልመት ፍለፃ እንዳይነድፈኝ ካመፀኞችም ጦር እንድድን ልዩ ከሆነ ሰይፍም እንድድን እንቺን ተጠጋሁ። የጽድቅንም መንገድ ከሚቃወሙ ሰዎች ወጥመድ እንድድን እንቺን ተጠጋሁ። እንቺን አመንሁ እኔን አገልጋይሽን አድኝኝ።

አርጋኖን ዘእሁድ ምዕራፍ ፩

፩. በዕብራይስጥ ማሪም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቱ ማርያም ሆይ እጅን ወደልጅሽ እዘረጋለሁ። ወደሱም እጮኽለሁ እንዲህ ስል ከችግርና ከመከራ ሁሉ ታደነኝ ዘንድ ከመቅደስህ ከጽርሐ አርያም ውረድ በረድኤትም ወደኔ ና።

፪. አቤቱ ሆይ ከምታስጨንቅ መቅደሳት ትንሣኤም ከሌለው መውደቅ መጽናናትም ከሌለው ኅዘን ታድነኝ ዘንድ ከተሰናዳው ማደሪያህ ውረድ። (መዝ ፻፵፬ ፣ ፮)

፫. አቤቱ ሆይ ከሚሰብር አንበሳ ከሚነጥቅ ተኩላ ታድነኝ ዘንድ ከሰማይ ውረድ። አቤቱ ሆይ ባንተ ዘንድ የመንገድ ድካም የለምና ሰማይ መንበርህ ነው። ምድርም የአግርህ መሄጃ ናት። (ኢሳ ፳፮ ፣ ፩)

፬. አቤቱ ሆይ እኔን ለማዳን ውረድ ለማጥፋት ግን አይደለም። አቤቱ ለይቅርታዬ ውረድ ለመቅደሳት አይደለም። አቤቱ ሆይ ለማስመር ውረድ ለማክፋት አይደለም።

፭. ያንተ የሕይወትህ መንፈስ ቅዱስ የአባትህም መንፈስ ከቀማኛ ለማዳን የሚችል አርሱ ደግሞ በረድኤት ወደኔ ይምጣ። ያንተ መንፈስ የወለደህ የባሕርይ አባትህ ክብርቱ እጅ ለማዳን የሚችል መንፈስ ወደኔ ይምጣ።

፮. ከሚከራከር መበዠት የሚችል ያንተ የለክህም የአባትህ መንፈስ የተሠወረውን ሀሳብህን የሚያውቅ የአባትህንም የተሠወረውን ሀሳብህን የሚያውቅ የአባትህንም የተሠወረውን ሀሳብ የሚያውቅ ያባትህን የሕሊናውን ሀሳብ የሚመረምር መንፈስ ይምጣ። አንተ የወደድኸው አባትህንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ልብ እንዲያስደርገኝ።

፯. የአንተን ምሥጢር የባሕርይ አባትህን ምሥጢር የሚያውቅ መንፈስ ይምጣ። ያንተን ትእዛዝ ከአንተ ጋራ ትክክል የሆነውንም አባትህን ትእዛዝ ለመሥራት እንዲያበረታታኝ አብን ካንተና ከመንፈስ ቅዱስ በቀር በባሕርይ የሚያውቀው የለምና። (ዮሐ ፮ ፣ ፵፮)

፰. መንፈስ ቅዱስንም ካንተና ካባትህ በቀር የሚያውቀው የለም። ለአብ ካንተና ከመንፈስ ቅዱስ የተሠወረ ምክር የለም አብ ስለወለደህ ካንተ ቅድሚያ የለውም አንተም ክርሱ ስለተወለደህ ክርሱ ወደኋላ አትሆንም መንፈስ ቅዱስም እንዲሁ ነው። (ዮሐ ፩ ፣ ፩ ፣ ጢሞ ፩ ፣ ፮ ፣ ፲፮)

፱. አብ እንዴት እንደወለደህ የሚያውቅ የለም። አንተም ክርሱ እንዴት እንደተወለደህ የሚያውቅ የለም ከመንፈስ ቅዱስ በቀር ለንተም ለርሱም ሌላ መንፈስ ቅዱስ የለምና ያንተ መንፈስ የርሱ መንፈስ አንድ ነው እንጂ። (ዮሐ ፲፯ ፣ ፯ ፣ ፳፬።)

፲. ለደቀ መዛሙርትህ ተስፋ እንዳስደረግኻቸው እንዲህ ስትል ከአብ ይወጣል ከኔ ይነሣል መንፈስ ቅዱስ ከአብ ዘንድ የለም እንዳንል ከአብ ይወጣል አልህ ከወልድ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ የለም እንዳንል በከበሩ ደቀ መዛሙርትህ ፊት በንፍሐት አሳድርኸው እንዲህ ስትል መንፈስ ቅዱስን ንሡ ተቀበሉ። (ዮሐ ፲፮ ፣ ፲፮ ፣ ፳ ፣ ፳፪።)

፲፩. መንፈስ ቅዱስ በፍጹም አካሉ የለም እንዳንል ደግሞ ለሐዋርያትህ ሁለተኛ የሚሆን መንፈስ ቅዱስ ጸራቅሊጦስን አልክልችኋለሁ አልካቸው መንፈስ ቅዱስ በፍጹም አካሉ እንዳለ በአብና በወልድ ህልው እንደሆነ በዚሁ ዐወቅን። (ዮሐ ፲፮ ፣ ፳)

፲፪. የመንፈስ ቅዱስ አካል ወደ አብና ወደ ወልድ የሚከፈል አይደለም በፍጹም አካሉ ለብቻው አንድ አካል ሁኖ ሳለ በአብና በወልድ ህልው ሁኖ ይኖራል እንጂ።

፲፫. በነቢያት አድሮ ትንቢት ያናገረ እርሱ ነው በሐዋርያት ላይ ወረደ እርሱ ነው ሰማዕታትን ያጸና ከሳቱ ከሰለቱ ጨምከነው እንዲገቡ ያደረጋቸው እርሱ ነው ንጹሐን ደናግልን ያበረታቸው።

፲፬. ሥጋዊ ደማዊ ፈቃዳቸውን ጸራቸውንም አጥፍተው በሥጋቸው የመለክትን ትጋት ገንዘብ ያደረጉ የተመረጡ መነኮሳትን ያጸና ትዕግሥትንም የሰጣቸው እርሱ ነው በየተራራ በየዋሻው በየጸፈቀው ዱሩ በየጎደጎው ምድር የሚዘሩ ባሕታውያንን መሪ የሆናቸው ገዳማውያንንም የሚጎበኛቸው የታሠሩትንም ስለ ክርስቶስ ፈቅርም የተጨነቁትን የሚያረጋጋቸው እርሱ ነው።

፲፭. በፀብ ክርክር ጊዜ የረድኤት መንፈስ ነው በገድል ጊዜ የኃይል በጦርነትም ጊዜ የማቸነፍ በድንግልናም ጊዜ የንጽሕና መንፈስ ነው። በመሬታውያንም እንደበት የሚናገር የምሥጋና መንፈስ ነው። ርኩሳንንም የሚያነፃ ከመሃይምናንም ጋራ የሚኖር የባለሟልነትና የጸጋ ክብር መንፈስ ነው።

፲፮. ዕውቀት ለሌላቸው ዕውቀት የሚገልጽ የቸርነት ዕድል ፈንታ ሁሉ ክርሱ የሚገኝበት። በጎ ሰጥውታውም ሁሉ ፍጹሙም ጽዋ ተርታ ክርሱ የሚገኝበት መንፈስ ነው።

፲፯. የበጎ ዕድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የሚሆን እግዚአብሔር ብዙ ሰጥወታ ከብዙች መናፍስት የሚቀዳ አይደለም ካንድ መንፈስ ነው እንጂ የክፉ ዕድል ፈንታ ግን የሚገኝ ከሰይጣን ነው።

፲፰. እንዳትበድል ድንግልን ከናቷ ሆድ ጀምሮ የጠበቃት መንፈስ ቅዱስ እንዳትረክስም ያንጸት ለወልድ ዋህድም ማደሪያ ያደረጋት እርሱ ነው። አብ ወደዳት ወልድ ክርሷ ሥጋ ለበሰ መንፈስ ቅዱስ ጋረዳት።

ምዕራፍ ፪

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች ድንግል ማርያምን ኑ እናመሰግናት። የክርስቲያን ማኅበር ሁላችሁ ኑ እናዳንቃት የመሃይምናን ማኅበር ሁላችሁ አምላክን የወለደች ድንግልን እናመሰግናት።

፪. በክርስቶስ የተመሰለችሁ የደናግል የመነኮሳት ማኅበር ሁላችሁ ኑ የዚችን ርኩሰት የሌለባት ንጽሕት መሸራ ክብሯን ገናንቷን እንናገር በነገሥታት አደባባይ የተሰበሰባችሁ ኑ የዚችን ባነዋወር ከክበሩ ሁሉ የምትበልጠውን ንግሥት የሚከባትን ክብር ምስጋና ታዩ ትመለከቱ ዘንድ።

፫. የሰማያት ክብር ከሰማዮችም በላይ ያሉ ሰማያት ከፍታ የኪሩቤልና የሱራፌል መለክትም ማኅበር ሁሉ ክብር መግረግ ከራሷ ፀጉር እንዲቱን ስንኳን አያሁሉም። ዳግመኛም የነገሥታት ክብር ጌትነት ገናንነት የአሕዛብ ብልጽግና በዓለም ሁሉ በምድርም ሁሉ የሚኖሩ ቅዱሳን ሁሉ ባለሟልነት የእግሮቿን ጫማ ያህል አይሆንም።

፬. ለቅድስት ድንግል ምን ያህል ጸጋ ክብር ተሰጣት የማያመሰግናትህ ፍጥረት እንደምን ያለ ነው ክብሯን የማይናገር ምን እንደበት ነው። የማይቀድሳትህ ምን አፍ ነው። ለክብሯን የማይገዛ እንደምን ያለ ሰውነት ነው።

፭. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለች የተመረጠች ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ በሰማይ የሚኖሩትን የኪሩቤልና የሱራፌልን ወገኖች በሰማይ ዳርቻ የሚኖሩትን የመለክትን ሠራዊት ወገኖች አሰብሁ።

ጿ. ለባቶቻችንም ለአዳምና ለአቤል ለሴትና ለሄኖስ ለልዑል አግዚአብሔርም ለገለገሉ ለሄኖክና ለኖጎ የተሰጣቸውን ጸጋ ክብር አሰብሁ። የኦብርሃምንም ባለሟልነት የይስሐቅንም ወዳጅነት የያዕቆብንም መመረጽ የአግዚአብሔር ወገን መባሉንም አሰብሁ። (ዘፍጥ ፳ ፣ ፳፪ ፣ ፯ ፣ ፱) (መዝ ፻፳ ፣ ፱ ፣ ፲)

፯. የሚሴና የአሮንን የኢያሱንም ክብር አሰብሁ። የባርቅና የዲቦራን የጌዴምንንም የዮፍታሔን የሶምሶንና የኤግሎምን የመሳፍንትንም ሁሉ ማቸነፍ አሰብሁ። የሳሙኤልንም ክህነት መዓረግ አሰብሁ።

፰. የዳዊትን የሰሎሞንን የይሁዳን የእስራኤልን ነገሥቶች ሁሉ መንግሥት ሁብት ጌትነትና ገናንነትንም አሰብሁ። የነቢያትን መመረጽ የሐዋርያትንም ጸጋ ክብር አሰብሁ የሰማዕታትን የመጋደለቸውንም ዋጋ የደናግል የመነኮሳት የትዕግሥታቸውን አሳብ አሰብሁ። እንዳንቺ ያለ አላገንሁም።

፱. ቅድስት ድንግል ሆይ በልዑል ዘንድ ባለሟልነትን ያገኘ የአግዚአብሔርም ጸጋ ክብር በላዩ የበዛለት እንዳንቺ የለም ጸጋው ክብሩ ባንቺ ላይ እንደበዛ እንዲሁም ደግሞ ቸርነቱ በኔ ላይ ይብዛ።

፲. ወደ ልጅሽም በጸለይሁ ጊዜ ብቻዬን የምዘነጋ አልሁን አንቺም ከኔ ጋር ሁኔ እንጂ በቀኝም ሁነሽ ካፌ የወጣውን ነገር አቃኝልኝ በሚያስፈራ መኮንን ፊት አማለጅ ያለው ሰው የተደነቀ ነውና።

፲፩. የፍቅርሽም ፍላግ ልቤን ይንደፈው ለዘለዓለሙ አይነቀል። የሰምሽም መጠራት ከሦከር ከማር ወለላ ላፌ የጣፈጠ ነው የድንግልናሽም ምስጋና ለንደበቴ አልጫ መሆን የሚያጣፍጥ ጨው። የውዳሴሽም ነገር በሄደሁበት አገር ሁሉ ማመስገኛ መስንቆ በገና ሆነኝ የገናንነትሽም መናገር መዘፈኛ ሙዚቃ ሆነኝ።

ምዕራፍ ፫

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ አሁንም ጸሎቴን በፊትኝ አሰፋለሁ ስለኃጢአኤም አለቅሳለሁ ወደ ልጅሽም አጮሃለሁ እንዲህ ስል አቤቱ በደልሁ በሰማይም በፊትህም ደግሞ።

፪. እንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከባርቅህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ ከመቅደስህ ውስጥ ገብቼ ከምዕመናን ጋራ ልጻልይ አይገባኝም ከንፁሳን ክርስቲያን ጋራ በውጪ ሁኔ እጻልያለሁ እንጂ።

፫. መንፈሳዊውን እርድ ለማየት ከአቤልም መሥዋዕት የሚበልጠውን ደም ነባቢውንም መሥዋዕት ለመመልከት በቅዱስ መሠዊያህ ፊት ለፊት ወደሚቆሙበት በወረደ ጊዜ የመንፈስ ቅዱስ የከንፈሮቹ ጥላ እንዲነካኝ በቤትሽ ጥላ አቆማለሁ እንጂ።

፬. የመለኮትን ፍም አፈራለሁ ለመብላትም አልደፍርም አርሱን ለመቀበል የበቃሁ አይደለሁምና በአሳት ጉጠት እንጂ ሱራፊ ሊዳሰሰው የማይችለውን የመለኮትን ፍም አፈራለሁ ነቢዩን ያስፈራውን የመለኮትንም ፍም አፈራለሁ ነቢዩ እንዲህ ብሏልና ከንፈራር ክቡስ ነውና ከንፈራቸውም ክቡስ በሆነው አሕዛብ መሐከል አለሁ። (ኢሳ ፯ ፣ ፭)

፭. ሱራፌልም እንዲህ አለው እነሆ ከንፈሮችህን አስነካሁህ ከኃጢአትም ያነፃሃል። (ኢሳ ፯ ፣ ፮)

፮. ድንግል ሆይ ልጅሽ የጎሰቆለውን ብላቴና እንደተቀበለ አኔንም ደግሞ ይቀበለኝ ዘንድ አወዳለሁ። ልጅሽ ቸር ይቅር ባይ ርሳሩሳ ነውና። (ሉቃስ ፲፮ ፣ ፲፱-፲፯)

፮. የተራቦ ሆድ ለምግብ እንዲቸኩል ክርስቶስ ደግሞ ይቅር ለማለት ይቸኩላል።

፯. ይህንንም ማለቴ ለጥምቀት ልጆች በፍጹም ንስሐ በተቃጠለም የእግዚአብሔር ፍቅር ለተመለሱት ነው ለልተመለሱት ግን ይቅርታ የላቸውም።

፱. ድንግል ሆይ የልጅሽ የሥጋው መታረጃ የደሙ መቅጃ ወደሚሆን መጋረጃ ውስጥ ያስገባኝ ዘንድ አታመናለሁ ድንግል ሆይ የምስራር ጠረጴዛ ወደተዘጋጀበት በላዩም የመለኮት ማዕድ የሚሆን የሰማይ እንጀራ በተሠራበት ስፍራ ያስቀምጠኝ ዘንድ አታመናለሁ በጌታችን።
የምሥጢሩ ጽዋዕ ከመለኮት ትሰብአት ጎን የመነጨው አምላካዊ ወይን ወደተመለበት ያስቀምጠኝ ዘንድ አታመናለሁ።

፲. ድንግል ሆይ ነፍስና ሥጋን ባንድነት የሚፈውሰውን ቅዱስ ምሥጢር ያሳትፈኝ ዘንድ አታመናለሁ ድንግል ሆይ መለኮታዊውን ቁርባን ሥጋው ደሙን ለመቀበል እንዲያበቃኝ ደጅ አጸናለሁ።

፲፩. በተቀበልሁትም ጊዜ ለወቀሳ ለመፈራረጃ አይሁንብኝ ለነፍሴና ለሥጋዬ መድኃኒት ይሁኑኝ እንጂ ድንግል ሆይ አድል ፈንታዬ ጽዋ ተርታዬም የተቀደሰውን ለውሾች አትሰጡ ዕንቋችሁንም በዕረያዎች ፊት አታነሩ ከተባለባቸው ጋር አይሁን ሥጋዬን የበለ ደሜን የጠባ ሞት አያገኘውም ቢሞትም ይድናል ለዘለዓለምም ይኖራል ተብሎ ከተነገረላቸው ጋራ እንዲሆን ደጅ አጸናለሁ። (ማቴ ፯ ፣ ፮)

፲፪. ድንግል ሆይ የሠርግ ልብስ ይኸውም የቅዱሳን ጽድቅ መጎናጸፊያ እርሱን ደግሞ ስለ ለበሰሁ ከበጎ መሽርነት የተለየሁ እንዳልሆን ደጅ አጸናለሁ።

፲፫. ድንግል ሆይ ደስ ያላቸው አዕላፍ መለክክት ወደሚኖሩባት በሚያንጸባርቀውም ብርሃን የተሸለሙት ታዎት ዘዶር በመሐከላቸው ወደምትሆንበት የብርሃን ድንኳን እንድገባ ደጅ አጠናለሁ።

፲፬. ድንግል ሆይ መለክክት ለመጎብኘት ወደሚመጁት ከመታየቷም የተነሣ ዓይን ወደማትጸግባት እርሷንም ለማየት ልቡና ወደሚመስጥባት አያሩሳሌም ሰማያዊት ማደርን ደጅ አጸናለሁ።

ምዕራፍ ፱

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ በኃጥአን እጅ ከመውደቅ አድኝኝ በእግዚአብሔር እጅ መውደቅ ስንኳን እጅግ ያስፈራል ይሁን እንጂ በሰው እጅ ከመውደቅ በእግዚአብሔር እጅ በወደቅ ይሻለኛል።

፪. ቁጣው ብዙ እንደሆነ ምሕረቱ ብዙ ነውና እርሱ መሐሪ ነው። ቁጣውንም በትዕግስት መመለስ ያበዛል በመቅሠፍቱም ሁሉ አያቃጥልም (መዝ ፱፰ ፣ ፴፰)

፫. ድንግል ሆይ ከዓመፅ ከሸንገላ አድኝኝ። በልቡናው ሸንጋይ ሰው የእግዚአብሔርን ምሕረት አያይምና ድንግል ሆይ ከመታበይ ልቡናን ከማደንደን አድኝኝ። ልብ ደንዳና ሰው እግዚአብሔርን ይቃወማልና። ድንግል ሆይ ክርኩሰት ሁሉ ከሥጋም መተዳደፍ ከማመንዘርም አድኝኝ የሚያመነዘር የውሻ ደምና ደሙንም ለሰይጣን የሚሠዋ ይመስላልና።

፬. ድንግል ሆይ ነፍስ ከመግደል ደም ከማፍሰስ አድኝኝ። እግዚአብሔር እንዲህ ብሏልና የሰው ደም ያፈሰሰ ሁሉ ደሙ ይፍሰስ ስለዚያ ስለፈሰሰው ደም ሰውን በኔ አምሳል ፈጥራለሁና። (ዘፀአ ፳፮ ፣ ፲፬)

ጁ. ደግሞ እንዲህ አለ። በፀብ መሣሪያ የገደለ ሁሉ ስለሞተው ሰው ቤዛ ይሙት። (ዘኁል ፴፭ ፣ ፲፮)

ጂ. ድንግል ሆይ ሐሰተኛ ከመሆን ሰውንም ከሰው ከማጣለት አድኝኝ። ዳዊት እንዲህ ብሏልና። ሐሰት የዓመፅ ሁሉ ራስ ነው። ድንግል ሆይ ከመሰሰን ኃጢአት አድኝኝ በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና። (መዝ ፳፯ ፣ ፲፪) (ዘፀአ ፳ ፣ ፲፮)

ጃ. ሴሰኝነት ታላቅ ኃጢአት ነውና። ድንግል ሆይ ከነገረ ዘርቅ ዋዛ ፈዛዛውን ከንቱውንም ነገር ሁሉ ከመናገር ሠውራኝ በወንጌል እንዲህ ይለልና ዋዛ ፈዛዛውን ከንቱውንም ነገር የሚናገር ሁሉ ኃጥኦ ተብሎ ይፈረድበታል። ከነገርህም የተነሣ ትጻድቃለህና ከነገርህም የተነሣ ትኮነናለህ። (ዘፀአ ፳ ፣ ፲፱) (ማቴ ፲፪ ፣ ፴፮)

ጄ. ድንግል ሆይ ከሐዋርያት ትምህርት ከመውጣት ከማፋለስ አድኝኝ ልጅሽ እንዲህ ብሏቸዋልና እናንተን የሰማ እኔን የሰማ ነው። እናንተን አምቢ ያለ እኔን አምቢ ያለ ነው። የለክኝንም አምቢ አለ። (ማቴ ፲ ፣ ፱) (ም ፲፭ ፣ ፭ ሉቃ ፲ ፣ ፲፮)

ፀ. ጳውሎስ ደግሞ እንዲህ አለ እናንተስ የኛን መንገድ ተከተሉ እኛም ካስተማርናቸው ትምህርት ሌላ ያስተማራችሁ ቢኖር የሰማይ መለክ ቢሆን ውጥዝ ይሁን። (ገላ ፩ ፣ ፳)

፲. ደግሞ እንዲህ አለ እኛ ካስተማርናቸው ሌላ ትምህርት ብትማሩ የተወገዛችሁ ሁኑ። (ገላትያ ፩ ፣ ፱)

ምዕራፍ ፭

ጆ. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ እመቤቴ ማርያም ሆይ በሃይማኖት መሣሪያ ሸልሚኝ የልጅሽን ማኅተም ይገዢ የተፈራሁ ልሁን ባሪያውም ልባል ጭፍራውም ልሁን።

ገ. የመስቀሉን ማመን ጋሻ ልመክት በመስቀሉም ኃይል ልሸለም። ድንግል ሆይ በጦርነት የሚያቸንፍ ድል የሚነሣ አርበኛ አድርገኝ በንጉሡም ምስጋና የሚያገኝ ልሁን መሣሪያ ይዞ በጦርነት ጊዜ የሚፈራ ስለፈሪነቱም የሚነቀፈ ስለተቸነፈም የሚዋረድ አታድርገኝ።

ገ. ድንግል ሆይ የማሸንፍ አድርገኝ የምቸነፍ አይደለም። ጻድቅ አድርገኝ ኃጥኦ አይደለም ብፀፀ አድርገኝ ሸንጋይ አይደለም።

፱. የዋህ አድርገኝ ጠማማ አይደለም። ቀና አድርገኝ ተንኮለኛ አይደለም ቸር አድርገኝ ንፋግ አይደለም ለክብር አድርገኝ ለኃሣር አይደለም ለሠርግ ቤት አድርገኝ ለልቅሶ አይደለም ለደስታ አድርገኝ ለኃዘን አይደለም።

፳. የሠርግ ልብስ ለመልበስ አድርገኝ ጨርቅ ለመታጠቅ አይደለም። በገድል ዋጋ የሚወስዱትን ብታድኝ ግን ስለርሳቸው አይደነቅም ዋጋቸውን በድካማቸው ተቀዳጅተው ወስደዋልና። የሚደነቅ ግን የኔ የኃጥኦ ከክርስቲያንም ሁሉ ይልቅ የበደለሁት ጸሎትሽን በመታመን የጽድቅ አክሊል የደረሰኝ እንደሆነ ነው።

ምዕራፍ ፮

ጁ. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ ድንግል እመቤቴ ማርያም ሆይ ይህ የተደነቀ ነው። በሁሉም ዘንድ መንክር ነው። በአምላክ ዘንድ ግን አይደነቅም።

፪. በሰው ልጆች ዘንድ የተደነቀ ነው። ምሕረቱ እንደ ባሕር በሆነው ዘንድ ግን አይደነቅም በፍጡር ዘንድ ደንቅ ነው በፈጣሪ ዘንድ ግን አይደነቅም።

፫. ድንግል ሆይ የኔ ምሕረት በልጅሽ ዘንድ ስላንቺ አይደነቅም ስለ ስምሽም የኔ ይቅር መባል በልጅሽ ዘንድ አይደነቅም ስለ ጸሎትሽም የኔን ኃጢአት ማቀለል በልጅሽ ዘንድ አይደነቅም።

፬. ስለ ልመናሽም የኔን ዕዳ በደል ማቅለል በልጅሽ ዘንድ አይደነቅም ባንቺ አታመናለሁ። በዚህ ዓለም ከፀብ ከክርክር ከሞት ታድኝን ዘንድ በሚመጣውም ዓለም ማዕበል ሞገድ ከሚፈለው የእሳት ባሕር ታድኝን ዘንድ።

፭. ድንግል ሆይ አታመንሻለሁ ከተሠወረው መከራ በግልጽም ከሚመጣብኝ ጥፋት ሁሉ በዚህ ዓለም እንድታድኝን በሚመጣውም ዓለም ከገሃነመ እሳት ጥርስ ማፋጨት ጽኑ ልቅሶም ካለበት ከሚያስጨንቅ መቅደፍት ትሠውሪኝ ዘንድ እኔም ባንቺ አማለጅነት በልጅሽም ምሕረት የታመንሁ ነኝ። በፈረሰኞች ስልፍ በሠረገላም መንኮራኩር የምታመን አይደለሁም። ባንቺና በልጅሽ ብቻ አታመናለሁ እንጂ።

፮. ሰይፍ በማሰለት ፍላግ በማትባት ጦር በመወርወር ቀስት በመገተር የምታመን አይደለሁም በጸሎትሽ ረዳትነት በልጅሽ ብርታት አታመናለሁ እንጂ።

፯. በመዝሙር እንደተባለ በቀስቱ የምታመን አይደለም ጦሪም አላዳነኝም ከቀኝ ከፊትህ ብርሃን በቀር ደግሞ እንዲህ አለ የፈረሰ ኃይል አይፈቅድም። በሰው ጭንም ደስ አይለውም እግዚአብሔርን በሚፈሩትና ቸርነቱን ደጅ በሚጸኑ ደስ ይለዋል እንጂ። ነፍሴ በእግዚአብሔር ታመነች ከጧት አስከ ሌሊት አስራኤል በእግዚአብሔር ታመነ። መዝ ፻፴፩ ፣ ፫ ፣ ፻፵፮ ፣ ፲፩ ፣ ፲፪።

ምዕራፍ ፯

፪. ትውክልቴን ማልማትና ማጥፋት መግደልና ማዳን በማይችሉ አማልክት ከአምላኮችም ልዩ በሆኑ ጣዖታት ያለደረገብኝ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ።

፫. የአሕዛብ የወርቅና የብር አማልክት በሰው እጅ የተሠሩ ናቸው አፍ አላቸው አይናገሩም እንጂ ዓይን አላቸው አያዩም። ጆሮ አላቸው አይሰሙም አፍንጫ አላቸው አያሸቱም እጅ አላቸው አይዳሰሱም አግር አላቸው አይሔዱም በጉረረቸውም አይናገሩም ባፋቸውም ትንፋሽ የለም የሠረቸውም የሚያምኑባቸውም እንደርሳቸው ይሁኑ። (መዝ ፻፲፮ ፣ ፬ ፣ ፳)

፫. ሰማይን የሰማያትን ሰማይ በውስጣቸው ያሉትንም ሁሉ የሚያመልክ ርጉም ነው። ምድርንም በውስጧ የሚኖሩትን ሁሉ ባሕሩን ወንዙን ምንጩንም ሁሉ በውስጣቸው ያሉትንም ሁሉ የሚያመልክ ርጉም ነው። (ዘሌዋ ፳፮ ፣ ፩)

፬. እሳቱን ነፋሱን ብርሃኑን ጨለውን ክርሳቸውም የተፈጠሩትን ሁሉ ፀሐይ ጨረቃን የሰማይንም ክዋክብት ሁሉ ደመናትን በአየርም ያለውን ሁሉ ይህንን ሁሉ የሚያመልክ የሚሰግድላቸውም እግዚአብሔርን ብቻ ከሚያመልክ በቀር የተረገመ ርጉም ይሁን።

፭. ድንግል ሆይ እኔ ግን ልጅሽን በማምለክ በባሕርይ አባቱም በአብ በባሕርይ ሕይወቱም በመንፈስ ቅዱስ አምኜ ደስ አስኛለሁ ለሦስትነቱ እንድ ሰግደት እየሰገድሁ አመካቦታለሁ እንዲህ ስል።

፮. አምላኬ ነው አመሰግናለሁ ያባቶቼም አምላክ ነው አክብረዋለሁ አገንዋለሁ ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ። እግዚአብሔር ፀብ ክርክርን ይሰብራል። ስሙም እግዚአብሔር ነው። ደግሞ እንዲህ

አላለሁ (ዘፀአት ፲፭ ፣ ፪ ፣ ፫)

፮. እንደ አምላካችን ያለ ታላቅ አምላክ ማነው። ይህንንም የመለኮት ሰይፍ ተቀብዬ የሰይጣንን ራሱን አቆርጠዋለሁ። ይህንንም የሃይማኖት በትር ተመርኩዬ የአባቡን (የዲያብሎስን) ራሱን አቀጠቅጠዋለሁ።

፯. የምስጋናውንም ጽዋ ከጽርሐ አርአያም ቀድቼ ከቤትሽ አፈሳለሁ። ከትንቢት ቃል ጋራ እንዲህ አላለሁ። ከሞት ደጅ ከፍ ከፍ የሚያደርገኝ በጽዮን ልጅ ደጅ ምስጋናውን ሁሉ እናገር ዘንድ።

፲. ዳግመኛም እንዲህ አላለሁ። በጽዮን ምስጋና ለንተ ይገባል በኢየሩሳሌም ጸሎት ለንተ ነው።

ምዕራፍ ፰

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባልሽ የተመረጸሽ ድንግል አመቤቴ ማርያም ሆይ ከነቢያት አንደበት ምን ያህል ምስጋና ተቀዳብሽ ለእግዚአብሔር ምን ያህል ቁርባን ባንቺ ተሰጠ። ከመሃይምናንስ ሁሉ አንደበት ምን ያህል ጸሎት ባንቺ ስም አማላጅነት ተላከ።

፪. ድንግል ሆይ የጸባዎት እግዚአብሔር እናት ድንግል ሆይ የአሰራኤል አምላክ የእግዚአብሔር እናት ለምኛልኝ እግዚአብሔርን በለመንሁት ነገር ሁሉ ዋጋዬን ያጣሁ ተስፋ የቆረጽሁ እንዳልሆን።

፫. በተቃጠለ ፍቅርም እንደ ፀረሁሽ አንቺ ደግሞ በተቃጠለ አሳብ ልቡናዬ ስለ አሰበው ነገር ለምኛልኝ። ግዳጄን አቅኝልኝ። የአዳምና የአቤልን የሴትና የሄኖስ በረከት የሌሎችም አባቶች ሁሉ በረከት እንዲያርፍብኝ።

፬. የሄኖክና የኖሃ የሴምም የተመረፀትም በረከት የኡብርሃምና የይስሐቅ የያዕቆብ የእግዚአብሔርም የገንት ዕንጨቶች የተባሉ ሁሉ በረከት የእግዚአብሔርም ሕዝብ የተባሉት የዘሮቻቸው በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፭. የሙሴና የአሮን የኢያሱም በረከት የከበሩትም መሳፍንት ሁሉ በረከት የሄኖክና የኤልያስ የዕዝራ በብሔረ ሕያዋንም ያሉት በረከት የዳዊትና የሰሎሞን የሲራክና የኢዮብ የጠቢባንም በረከት የኢሳይያስና የኤርምያስ የሕዝቅኤል የነቢያትም ሁሉ በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፮. የጴጥሮስና የጳውሎስ የሐዋርያትም ሁሉ በረከት የመጥምቁ ዮሐንስ የወንጌላዊውም ዮሐንስ የንጹሐን ደናግልም ሁሉ በረከት የእስጢፋኖስና የቅዱስ ጊዮርጊስ የፋሲለደስና የዮስጦስ። የምሥራቃዊው ቴዎድሮስና የሠራዊት አለቃ ቴዎድሮስ የገላውዲዎስ የፊቅጦር በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፯. የአባ ኪሮስና የአባ ኪሩኮስ የአባ በርሱማና የአባ ብሶይ የአባ አሞኒም የአባ አሳይና የአባ አርሳኒ በረከት የአባ ለትጹንና የአባ አቡናፍር የመክሲሞስና የደማቴዎስ በረከት የአስክንድርያው መቃርስና የሶሪያው መቃርስ በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፰. የበኪሞስና የዮሐንስ ያባ ዳንኤልና የአባ ኤዎስጣቴዎስ የአቡነ ተክለሃይማኖትና የአባ መድኃኒነ እግዚእ የሳሙኤል የዋልድባው በረከት የአባ አረጋዊና የሃሌ ሉያ ደብር አባ ሳሙኤል በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፱. የአባ አሌፍና የአባ ጽሕማ የአባ አፍጊና የአባ ገሪማ የአባ ጉባና የአባ ይምዓታ የአባ ሊቃኖስና የአባ ጳንጠሌዎን የአባ ጳንጹልዮንና የአባ መጣዕ በረከት እንዲያርፍብኝ ለምኛልኝ።

፲. የቀልሞን ደብር የአባ ሳሙኤል በየዋሻውም ያሉት ሁሉ ቅዱሳን በረከት የአባ ዮሐንስ የቅዱስ አባ ጊዮርጊስ በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፲፩. የዐሥራ አራቱ አልፍ ካራት ሸሀ ሄሮድስ ያስፈጃቸው ሕጻናት በረከት የመርምህናምና የአርባዓ ሐራ ሰማይ በረከት የሰማዕታተ ናግራን በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

ምዕራፍ ፱

፩. በዕብራይስጥ ማሪሃም የተባለሽ የተመረጸሽ እመቤቱ ደንግል ማርያም ሆይ የዮሐንስ አፈወርቅና የቅዱስ ቂርቆስ በረከት የሳዊሮስና የኤጲፋንዮስ የባስልዮስና የጎርጎርዮስ የሊቃነ ጳጳሳትና የጳጳሳት የሴጲስ ቆጶሳትና የቀሳውስት ሃይማኖታቸውም የቀና መምህራን ሁሉ በረከት የዲያቆናት በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፪. የጻድቃን የሰማዕታት በረከት የደናግል የመነኮሳት በረከት የሕፃናቱ የሽማግሎቹ በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ የሚካኤልና የገብርኤል የሱራፌልና የኪሩቤል የዑራኤልና የሩፋኤል የሳቁኤልም በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፫. የሱርያልና የፋኑኤል የራጉኤልና የአፍኒን የሰማይም መለኪክት ሁሉ በረከት የ፬ቱ እንሰሳ የጸ፬ ካህናተ ሰማይ በረከት የመለኪክትም ማህበር ሁሉ በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፬. የሔዋን በረከት የሣራና የርብቃ በረከት የኤልሳቤጥ በረከት የሶፍያ የአርሴማ የበርባራ የዳናና የዲቦራ የአስቴርና የዮዲት የሰሎሜና የማርያም መግደለዊት የማርያም እንተ ዕፍረት በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፭. የአርሶንያና የጵራግያ በረከት የጤቅላ ሐዋርያትንም ያገለገሉ ሴቶች ሁሉ በረከት የንግሥት ሶፍያ የሦስቱ ልጆቿም የጲስና ያለጲስ የአጋጲስ በረከት እንዲያርፍብኝ አምኛልኝ።

፮. የጣጡስና የዕንባብሬና የዮልዮናም የኦሪናና የመሪና የኢየሱጥና የቴክላ ያገለገሉ ደናግል ሁሉ በረከት የሁለቱ ሰንበታት የቅድስት ቤተክርስቲያን በረከት የሥጋውና ደሙ በረከት የኡብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ በረከት ያንቺም በረከት ባገልጋይሽ በቀዳማዊ ኃይለ ሥላሴ ላይ ይኑር ለዘለዓለም በውነት ያለ ሐሰት ይሁን አሜን።